

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE *NEW YORK TIMES* BESTSELLING AUTHOR

KAREN MARIE
MONING

SPELL
OF THE
HIGHLANDER

KAREN MARIE MONING'DEN DELL KİTAPLARI

İskoçya Sisinin Ötesinde Bir

İskoçya Savaşçısını

Evcilleştirmek İskoçyalı'nın

Dokunuşu İskoçyalı'nın

Öpücüğü

Karanlık Highlander

Ölümsüz Highlander

Sevgili Okuyucu:

MacKeltarlar, Cian ve Jessi'yi Keltar Kalesi'nde kalmaları için ikna etmeye çalışsalar da Cian Etrafını saran taş duvarlardan bıkmış ve geniş açıklığa hasret kalmıştı.

Chloe, daha önce çalıştığı Manhattan'daki müzedeki bağlantılarının yardımıyla Cian'ın dokuzuncu yüzyıldan kalma mücevherlerle süslü bilek kelepçelerinin ve skean dubh'unun satılmasıyla Cian zengin bir adam haline geldi.

Lilly St. James'in onları coşkuyla kutsadığı Amerika'ya hızlı bir dönüşün ardından ve tüm St. ailesinin katılacağı ikinci bir düğün için ısrar etti. James clan-Cian ve Jessi seti Britanya Adaları'nı gezmeye gitti, böylece adam kaçırdığı geleceği görebilecek ve kadın da tutkusunun tadını çıkarabilecekti. geçmişin incelenmesi.

Cian eşsiz "yeteneklerini" kullanarak kayıp ayna konusunda karısını tüm suçlamalardan akladı ve

ve Jessi bir gün doktorasını bitirmeyi planlıyor, ancak şu anda hayatı yaşamakla çok meşgul.
Planlama konusunda endişelenme.

 kili en son, biraz çakırkeyif ve çokça aşık bir halde, bir şarkı eşliğinde yavaş ve tatlı dans ederken görüldü.
 sko ya'nın kuzeyindeki Highlands bölgesinde küçük bir barda eski bir  sko  baladı.

Farklı bir not olarak, birçoğunuz daha fazla Keltar ve Fae olup olmayacağını sormak için yazdınız
gelecekte hikayeler.

Evet. Her ikisinin de devamı geliyor. Highlander serisini bir süre daha bitirmeye niyetim yok.
Gel.

Bu Keltar Druidlerini benim kadar sevdiğiniz için hepinize teşekkür ederim. En iyi dileklerimle, iyi okumalar!

Karen

YAZAR HAKKINDA

KAREN MARIE MONING Purdue Üniversitesi Toplum ve Sosyal Bilimler bölümünden lisans derecesi ile mezun oldu.

Hukuk. New York Times ve USA Today'in en çok satanlar listelerinde yer alan romanları

prestijli RITA Ödülü de dahil olmak üzere çok sayıda ödül kazandı.

Kendisine şu adresten ulaşılabilir

www.karenmoning.com .

KAYNAKLAR

Astaire, Lesley, Roddy Martine ve Eric Ellington.Living in the Highlands. Londra: Thames & Hudson Ltd., 2000.

Bahn, Paul. Arkeoloji: Kesin Kılavuz. New York: Barnes & Noble Books, 2003.

Ellis, Peter Berresford.Druidlerin Kısa Tarihi. New York: Carroll & Graf Publishers, 2002.

Green, Miranda J.The World of the Druids. Londra: Thames & Hudson Ltd., 1997.

Kennedy, Maev.Arkeoloji Tarihi. New York: Barnes & Noble Books, 2002.

Konstam, Angus ve Richard Kean.Kelt Dünyasının Tarihsel Atlası. New York: Checkmark Kitaplar, 2001.

Melchior-Bonnet, Sabine. The Mirror, A History. Londra: Taylor & Francis Group, 2000.

Montgomery-Massingberd, Hugh ve Christopher Simon Sykes. İskoçya'nın Büyük Evleri. Yeni York: Universe Publishing, 2001.

Pendergrast, Mark. Ayna Ayna: İnsanoğlunun Yansıma ile Aşk İlişkisinin Tarihi. New York:

Temel Kitaplar, 2004.

Renfrew, Colin ve Paul Bahn. Arkeoloji: Teoriler, Yöntemler ve Uygulama. Londra: Thames & Hudson Ltd., 2000.

Druidler ve Yüce Krallar Arasında Yaşam Nasıldı? New York: Time Life Books, 1998.

İLK PROLOG

Fae kraliçesi Aoibheal, Belthew Binası'nın altındaki yeraltı mezarlıklarında duruyordu.

sayısız yanılısama katmanı, kendisinin biçimsiz bir izdüşümü, herhangi bir Sidhe görenin görüşünün ötesinde, hatta kendi ırkının algısı.

Adam Black, loş ışıklı labirent gibi mezarlarda öfkeyle volta atıyor, kulaklarını tutuyor ve küfürler savuruyordu. Chloe Zanders'ın feryadı.

Ama şu anda onu ilgilendiren Adam'ın durumu değildi. Kendisiydi.

Bu gece Tuatha Dé Kraliçesi'nin müthiş büyüsünü kullanacaktı. Draghar'ın Druid mezhebini yok etmek için Danaan.

Ama bunu sadece bu amaçla yapmamıştı. Her zamanki gibi, güdü içinde güdüleri vardı. Onun kullanımı Seelie Işık Sarayı'nın Yüce Kraliçesi'nin tüm gücü, tüm ölümlülerin karartılmasına neden oldu. Britanya'nın tamamında, İskoçya'nın bir bölümünde ve Galler'in önemli bir kısmında büyü.

İnsanların kırılmaz sandığı koğuşları parçalamış, koruma büyülerini geçersiz kılmış ve geçici olarak

tüm kutsal ölümlü emanetler sahip oldukları her türlü güçten arındırılmıştı.

Gözlerini kapatan Aoibheal, uzak görüşünü dışa çevirerek, denizin kumaşının atkı ve yünlerini analiz etti. onun dünyası. Burada bir ipliği çekmiş, orada bir ipliği çekiştirmiş ve aradığı sonsuz küçük değişiklikler

Begun.

Tibet'te bir yerlerde kadim bir büyücü Karanlık Yadigârların en kötüsünü arıyordu.

Londra'da bir yerde bir hırsız, hayal bile edilemeyecek hazineler barındırdığı söylenen zengin bir konutu gözetliyordu

içinde.

Bir yerlerde bir Keltar zamanını bekliyor, gecikmiş intikamını almak için bekliyordu.

Ah, evet, başlamıştı. . . .

İKİNCİ ÖNSÖZ

Bazı erkekler şanslı bir yıldızın altında doğar.

Yedi kişilik bir ailede merakla beklenen doğumundan itibaren kadınların ilgi yağmuruna tutuldu

Güzel Keltar kızları, ama ne yazık ki oğulları yoktu - babası iki hafta önce bir av kazasında ölmüştü - Cian

MacKeltar iki kilo üç ons olarak dünyaya geldi, zaten kalenin laird'iydi. Bir çocuk için

Ne kadar küçük bir çocuk.

Olgunlaşıp bir erkek olduğunda, tipik Keltar görünüşünü miras aldı: geniş omuzlu ve güçlü, hepsi
Dalgalandıran kasları, intikamcı bir meleğin karanlık ve vahşice güzel yüzüyle
taçlanıyordu. Asil Celt'i
Saldırgan savaşçı-aristokrasi mirasına sadık kalan soy, aynı zamanda
ona
cinsellik; yürüyüşünü şekillendiren, her hareketinin altını çizen, kaynayan,
güçlkle bastırılan bir erotizm

Hareket et.

Cian MacKeltar bir sayı onda Güneş, Ay ve Yıldız'dı.

O da bunu biliyordu.

Üstelik bir Druid'di.

Ve kara kara düşünen, aşırı ciddi atalarının büyük çoğunluğunun aksine
(gerçek

henüz doğmamış bir sürü yavru), Druid olmaktan

hoşlanıyordu. Onunla ilgili her şeyi sevdi.

Damarlarında güçlü bir şekilde uğuldayan gücü seviyordu. Bir şişe viskiyle
rahatlamayı severdi.

Keltar Kalesi'nin yeraltı odası kütüphanesindeki kadim ilim ve eser
koleksiyonu arasında,
gizemli bilgileri incelemek, riskli bir iksirle tehlikeli bir büyüyü
birleştirmek, daha güçlü ve daha
Güçlü.

Fırtınadan sonra fundalıklı tepelerde yürümeyi, toprağı ve çocukları iyileştirmek için eski sözleri söylemeyi severdi.
canavarları. Mevsimlerin ayinlerini yapmayı, şişman, turuncu bir hasat ayının altında ilahi söylemeyi severdi.
Şiddetli bir yayla rüzgârı uzun siyah saçlarını karıştırıyor ve kutsal ateşlerini alev sütunlarına dönüştürüyordu,
Tüm güce sahip Tuatha Dé Danaan'ın ona bağlı olduğunu bilerek.

Kızları yatağa atmayı, onların tatlı bereketini sert vücudunun altına almayı, Druid sanatlarını kullanarak

Sadece egzotik bir Fae aşığının verebileceğı kadar vahşı, akıl almaz bir zevk vereceğı fısıldanıyordu.

Hatta Keltar Druid'i ve varisi olduğu dünyanın büyük bir kısmının kendisine korku ile bakmasından bile hoşlanıyordu.
Kadimlerin kadim, korkunç büyüü.

Dokuzuncu yüzyılın sonlarında kutsal Keltar mirasının devamından sorumlu olan laird

Şeytani bir çekiciliğe sahip, karanlık bir şekilde baştan çıkarıcı ve gelmiş geçmiş en güçlü Keltar Druid.

Kimse karşı çıkmadı, kimse meydan okumadı, kimse Cian MacKeltar'ı alt edemedi.

Şüphesiz, bu olasılık

Bir gün birinin ya da bir şeyin bunu yapabileceğı aklına bile

gelmemişti. Ta ki otuzuncu yılındaki o lanetli Samhain'e kadar.

Bazı insanlar şanslı bir yıldızın altında

doğar. Cian MacKeltar onlardan biri

değildi.

Kısa bir süre sonra, yeraltı odası kütüphanesi bir daha bahsedilmemek üzere mühürlendi ve tüm

Cian MacKeltar'ın kaydı Keltar yazılı yıllıklarından çıkarıldı.

Hayatta kalan Keltar soyu arasında bu tartışmalı atanın hiç var olup olmadığı bile oldukça tartışmalıdır.

var.

Ve hiçbirisi şimdi -yaklaşık on bir yüz yıl sonra- Cian MacKeltar'ın hâlâ yaşadığını bilmiyor.

Bir nevi ... cehennemi bir konuşma tarzıyla.

BÖLÜM1

CHICAGO

6 EKİM CUMA

Jessi St.James'in hayatının tüm akışını değiştiren çağrı, son derece sıradan bir günde geldi,

Tarihsiz bir Cuma gecesi, diğer sıradan, tarihsiz Cuma gecelerinden önemli bir farkı yoktu.

Tartışmak için acele etmediği, fazlasıyla öngörülebilir hayatında Cuma gecesi
Geceler.

Üçüncü kattaki dairesinin mutfak penceresinin dışındaki yangın merdiveninde karanlıkta oturuyordu.

222 Elizabeth Caddesi'nde, mevsim normallerinin dışında ılık bir sonbahar akşamının tadını çıkarıyordu. Utanmazca davranıyordu

Röntgenci, Brownstone'un köşesinden dikizleyerek, onun aksine, bir insan kalabalığını izliyordu.

ve karşıdaki gece kulübünün önündeki kaldırımında konuşup gülüşüyorlardı. Sokak.

Son birkaç dakikadır uzun bacaklı kızıl saçlı bir kız ve onun esmer erkek arkadaşı dikkatini çekmişti,

Kot pantolon ve beyaz bir tişört giymiş, güneşte bronzlaşmış, kaslı bir seksi. Kız arkadaşını duvara yaslayıp

ellerini başının üzerine uzatarak ve onu yarın yokmuş gibi öperek, duvarın içine girerek
tüm muhteşem, dalgalı vücudu. (Ve şu kalça hareketine bakar mısınız? Nasıl da gıcırdatıyordu
ona karşı - bunu sokakta da yapabilirlerdi!) Jessi keskin bir nefes aldı.

Tanrım, hiç böyle öpülmüş müydü? Sanki adam onun içine girmek için sabırsızlanıyordu? İstiyormuş gibi
Onu yiyip bitirmek, belki de derisinin içinde sürünmek?

Kızıl saçlı kızın elleri serbest kaldı, ateşli kızın kıkına doğru kaydı,
parmakları kaslı poposuna doğru kıvrıldı ve
Jessi'nin elleri yumruk şeklinde kıvrıldı.

Ateşli adamın elleri kızıl saçlı kızın göğüslerinde gezinirken, başparmakları meme uçlarını sıyırdığında, Jessi'nin kendi
küçük inciler gibi sertleşti. Neredeyse adamın öptüğü kişinin kendisi olduğunu hayal edebiliyordu.
ateşli, hayvani bir şey yaşamak üzereydi.

Neden benim böyle bir hayatım olamıyor? diye düşündü.

Yapabilirsin, iç sesin hatırlattı - doktorandan sonra.

Hatırlatma, yıllar önce üniversite öğrencisiyken olduğu kadar etkili değildi.
O olmaktan bıkmıştı
okulda, parasızlıktan bıkmış, derslerinden Profesör olarak tam zamanlı işine
sürekli koşturmaktan bıkmış
Keene'in asistanı, sonra ders çalışmak için eve, ya da gerçekten şanslıysa,
dört ya da beş saat
Her şeyi yeniden yapmak için kalkmadan önce uyumak.

Zorlu ve sıkı bir şekilde organize edilmiş programı, sosyal bir hayat için
zaman bırakmıyordu.
Ve son zamanlarda hissediyordu
Bu konuda düpedüz somurtkandı. Son zamanlarda nereye dönse çiftler
görüyordu ve çiftler birbirleriyle çiftleşmekle meşguldü.
ve çiftler olarak harika vakit geçiriyoruz.

Ama o değil. Hayatında çiftleşmeye ayıracak zamanı yoktu. Boş vakti olan
şanslı insanlardan biri değildi.
okul boyunca. Kıt kanaat geçinmek, tasarruf etmek ve her anı ve kuruşu
değerlendirmek zorundaydı. Buna ek olarak
Tam zamanlı çalışıp derslere girerken bir yandan da ders veriyordu. Yemek
yemeye bile zor vakit buluyordu,
duş ve uyku.

Nadiren birileriyle çıkmaya çalıştığında, erkekler onun bu kadar seyrekleşmesinden bıkmışlardı.
onları görebiliyordu ve öncelikler listesinde ne kadar alt sıralarda yer
alıyorlarmış gibi görünüyorlardı.
(üniversiteli erkeklerin çoğu, üçüncü buluşmaya kadar bir şey elde
edemezlerse
kadınla ilgili yanlış bir şey -puh-leeze), yakında daha yeşil otlaklar
arayacaklardı.

Yine de yakında her şeye değecekti. Her ne kadar bazı insanlar arkeolog
olmayı ve
İnsanın hayatının geri kalanında eski, tozlu ya da çoğu zaman ölü şeylerle
oynaması özellikle heyecan verici bir şeydi

(Jessi'nin bölüm seçiminden nefret eden ve neden evlenmediğini anlayamayan annesi gibi) ve kız kardeşleri gibi mutlulukla bebekler doğurmak), Jessi daha heyecan verici bir kariyer hayal edemezdi. Belki de başkalarının hayal listelerinde üst sıralarda yer almaz, ama onun hayaliydi.

Dr. Jessica St. James. O kadar yakındı ki tadını alabiliyordu. Bir buçuk yıl sonra işi bitecekti. doktorası için kurs çalışmasıyla birlikte.

O zaman Energizer Tavşanı gibi çıkabilir, kaybettiği zamanı telafi edebilirdi. Ama şu anda, hiç çalışmamıştı. o kadar çok zorlandı ve o kadar çok borca girdi ki, sırf sıkışmış gibi görüldüğü için her şeyi mahvetti. Bir çeşit hormonal aşırı hızlanma.

Birkaç yıl içinde, diye kendini teselli etti, kalabalık caddeye, o kulüpte takılan insanlara bakarak muhtemelen hala o kulüpte takılıyor olacaktı, hayatları tamamen değişmemiş olacaktı, o ise uzak yerlere seyahat etmek, geçmişin kalıntılarını kazmak ve büyük maceralar yaşamak.

Ve kim bilir, belki de Bay Doğru onu gelecekteki bir kazı alanında bekliyor olabilirdi. Belki de onun Hayatın herkesinki kadar hızlı gelişmesi planlanmamıştı. Belki de geç olgunlaşmıştı.

Vay anasını, seksi kız elini kızıl saçlı adamın kotunun içine sokuyordu. Ve onun eli de onun-oh! Tam orada, Tanrı'nın ve herkesin önünde!

Arkasında, umutsuzca temizlenmesi gereken sıkışık ve kalabalık dairede bir yerlerde ve çöpü dışarı attırırken telefon çalmaya başladı.

Jessi gözlerini devirdi. Varlığının sıradanlığı her zaman en uygunsuz anları seçerdi.
İzinsiz gir.

Ring! Çal!

Kaldırımında seksin utanmazca sergilenişine bir kez daha hayranlıkla baktı,
sonra isteksizce

kendini mutfak penceresinden içeri attı. Başını boşuna salladı, sonra da pencereyi çekip gölgeden aşağı. Göremediği şey ona işkence edemezdi. En azından fazla değil.

Riiiiing!

O lanet telefon neredeydi?

Sonunda kanepenin üzerinde, neredeyse yastıkların, şeker paketlerinin ve bir pizza kutusunun altına gömülmüş olarak gördü. bulanık ve fosforlu yeşil bir şey içeriyordu. Kutuyu yavaşça kenara iterken Tereddüt etti, eli telefonun üzerinde havada asılı kaldı.

Bir an için -en kısa, en özel anlarda- açıklanamaz, yoğun bir duyguya kapıldı

almaması gerektiğini söyledi.

Çalıp durmasına izin vermelymiş. Belki

de bütün hafta sonu çalmasına izin

vermeliydi.

Jessi daha sonra bu duyguyu hatırlayacaktı.

O garip, hamile zaman diliminde zamanın kendisi durmuş gibiydi ve o çok tuhaf bir hisse kapıldı

Evrenin kendisi nefes almayı bırakmış ve bir sonraki adımda ne yapacağını görmek için bekliyordu.

Bu saçma, benmerkezci düşünce karşısında burnunu

kırıştırdı. Sanki evren Jessi St. James'i hiç fark etmemişti.

Telefonu açtı.

Lucan Myrddin Trevayne ateşin önünde volta atıyordu.

Gerçek görünümünü gizlemek için bir büyücü büyü kullanırken - ki bunu her zaman yapardı tamamen yalnızdı; uzun boylu, kırklı yaşlarının başında, yakışıklı, güçlü yapılı, gür siyah saçları Şakaklarında gümüş vardı. Kadınların başını döndüren bir adamdı ve erkeklerin içgüdüsel olarak O geçerken bir adım geri çekildi. Bakışları tek bir şey söylüyordu: Güç bende var, sende yok. Ve eğer düşünüyorsan Yüz hatları Eski Dünya'ya aitti, gözleri fırtınalı bir gökyüzünün altındaki bir göl gibi soğuk gri renkteydi. Onun gerçek görünüşü çok daha az çekiciydi.

Kendisinden çok daha uzun olan yaşamı boyunca muazzam bir servet ve güç biriktirmişti. çoğu. Bankalardan medyaya ve petrole kadar çok sayıda ve çeşitli şirkette kontrol hissesine sahipti. O tuttu bir düzine şehirde ikamet etti. Eşsiz eğitilmiş adamlardan oluşan seçkin bir grubu ve ara sıra en özel işlerini halledecek bir kadın.

Solunda, derin bir koltukta oturan adamlardan biri gergin bir şekilde

bekliyordu. "Bu çok saçma Roman," diye homurdandı Lucan. "Neden bu kadar uzun sürdü?"

Roman sandalyesinde savunmaya geçercesine kıpırdandı. İsmi yerindeydi, yüz hatları klasik yakışıklılıktaydı. Eski bir paranın üzerinde, saçları uzun ve sarı. "Üzerinde adamlarım var, Bay Trevayne," dedi.

Rus aksanı. "Elimizdeki en iyi adamlar. Sorun şu ki, onlarca farklı yöne gittiler. Onlar karaborsada satıldı. Kimsenin elinde isim yok. Bu zaman alacak-"

"Sahip olmadığım tek şey zaman," diye sertçe sözünü kesti Lucan.
"Geçen her saat, her an,
kurtarılma ihtimallerini azaltıyor. O lanet şeyler mutlaka bulunmalı."

"O lanet olası şeyler" Tuatha Dé Danaan'ın Karanlık ya da "Unseelie" Yadigarlarıydı.
Yüzyıllar önce ve oldukça hatalı bir şekilde geçmiş olan eski bir uygarlığın yarattığı muazzam güç,
İnsanlığın tarih kitaplarına efsanevi bir ırk olarak girmiştir: Daoine Sidhe ya da Fae.

Lucan, değerli hazinelerini saklamak için iyi ödüllendirilmiş evinden daha iyi bir yer olmadığına inanıyordu.
Londra'da özel bir konut.

Yanılmıştı.

Kritik derecede yanlış.

Birkaç ay önce bir iş için ülke dışındayken ne olduğundan emin değildi.
dört Unseelie Yadigârı'nın sonuncusu ve en güçlüsü olan Karanlık Kitap'ta başı çekiyordu, ama bir şey
Londra'da bir yerde - merkez üssü doğu yakasında - meydana gelen olayların izlerini hissedebiliyordu.
tüm İngiltere'de yankılanmıştı. Muazzam ve kadim bir güç
Kısa bir süre içinde o kadar güçlendi ki Britanya'daki diğer tüm büyüleri etkisiz hale getirdi.

Her ne idiyse geldiği gibi hızla gittiği için umurunda bile değildi,

Yükselişinin, onu koruyan ve kırılmaz olduğu iddia edilen zorlu kalkanları parçalamış olması dışında en değerli eşyaları. Onları o kadar iyi koruyordu ki, modern güvenlik kavramını sistem gülünç.

Artık o kadar gülünç değil.

Son teknoloji ürünü bir sistem kurdurmuştu, her odada, her açığı tarayan kameralar vardı, Çünkü o yokken, bir hırsız müze haline getirilmiş evine girmiş ve evdeki eserleri çalmıştı. yüzyıllardır ona aitti - yeri doldurulamaz Yadigârları da dâhil olmak üzere: kutu, tılsım ve ayna.

Neyse ki hırsız, ganimetini götürürken komşular tarafından fark edilmişti. Ne yazık ki, hırsız Lucan'ın seçkin ekibi piçin kimliğini tespit edip izini sürmeyi başardığında, o çoktan eserleri Bir dizi anlaşılması zor aracından ilki.

Onunki gibi muhteşem ve tamamen kaynaktan yoksun eserler kaçınılmaz olarak iki yerden birinde son buluyordu: transit geçiş sırasında yakalandıktan sonra bir ülkenin ya da diğerinin yasal makamlarıyla kaybolmadan önce karaborsada değerlerinin çok altında satılıyor, bazen de yüzlerce yıl boyunca fısıltılı bir söylenti olarak tekrar duyuldu. Birkaç isim almışlardı. Ölmeden önce hırsızdan aldığı takma adlar. Lucan'ın adamları aylardır kasıtlı olarak bir hırsızın peşindeydi. ve kurnazca çamurlanmış bir yol. Ve zaman giderek kritikleşiyordu.

". . . el yazmalarından üçünü ve kılıçlardan birini ele geçirmiş olsak da, hiçbir şey öğrenemedik.

kutu ya da tılsım hakkında. Ama aynayla ilgili sağlam bir ipucumuz var gibi görünüyor," diyordu Roman.

Lucan kaskatı kesildi. Ayna. Kara Cam acilen ihtiyaç duyduğu tek Kutsama'ydı. Onca yıl boyunca çalınmış olabilirdi, öşür zamanı geldiğinde bu olmalıydı! Diğer Karanlık Yadigârlar Uzun sürmese de biraz daha bekleyin; dünyada başıboş bırakılamayacak kadar tehlikeliydiler. Her biri

Yadigârlar, sahibine bir bedel karşılığında bir hediye verir, eğer sahip olan kişi bilgi ve onu kullanma gücü. Aynanın Karanlık Hediyesi, koşullarını yerine getirdiği sürece ölümsüzlüktü. O da Bin yılı aşkın bir süredir koşullarını yerine getiriyor. Devam etmek niyetindeydi.

"Tasarıya uygun olduğu söylenen bir sevkiyat birkaç gün önce İrlanda üzerinden İngiltere'den Amerika'ya doğru yola çıktı. Biz bunun Chicago'daki bir üniversiteye gidiyor.

"O zaman neden hâlâ burada oturuyorsun?" Lucan soğuk bir sesle konuştu. "Eğer bir ipucunuz varsa, herhangi bir ipucu Camı bizzat ben istiyorum. Şimdi." Samhain'den önce aynayı geri alması şarttı. Ya da Başka.

Bu "yoksa", düşünmeyi reddettiği bir şeydi. Ayna bulunacaktı, ondalık ödenecekti; küçük bir Her yüz yılda bir camdan bir miktar saf altın geçerdi - Eskiler'in Modern standartlara göre bir asırdan fazla olan zamanı işaretlemek için Samhain'de tam gece yarısı, Ya da içinde bulunduğumuz yüzyılın deyimiyle Cadılar Bayramı. Bugünden yirmi altı gün sonra yüzyılın ondalık vergisinin ödenmesi gerekiyordu. Bugünden itibaren yirmi altı gün içinde ayna onun elinde olmalı ya da tutsağını bağlayan Sözleşme kırılırdı.

Sarışın adam paltosunu ve eldivenlerini toplarken, Lucan Karanlık Yadigârlar'ın bulunduğu yerdeki pozisyonunu tekrarlardı endişeliydiler. "Tanık yok, Roman. Birini bir anlığına bile olsa gören herkes Hallows . . ."

Roman sessiz bir onaylamayla başını eğdi.

Lucan başka bir şey söylemedi. Buna gerek yoktu. Roman işlerin nasıl halledilmesinden hoşlandığını biliyordu. onun için çalıştı ve yaşamaya devam etti.

Bir süre sonra, gece yarısından kısa bir süre sonra, Jessi o gün üçüncü kez kampüse geri döndü, güney Profesör Keene'in odasının kilidini açıyorum.

Neden gitme zahmetine girdiğini alaycı bir şekilde merak etti. Çalıştığı saatler göz önüne alındığında Koridorun sonundaki o havasız, unutulmuş kapıcı dolabına, paspasların, süpürgelerin ve kovaların arasına bir karyola sıkıştırmak Yıllardır kullanılmamış. Sadece daha fazla uyumakla kalmayacak, benzin parasından da tasarruf edecekti.

Profesör onu hastaneden arayıp "biraz kaza geçirdiğini" söylediğinde kampüse geri dönerken "birkaç uygunsuz kırık ve ezik, endişelenmeyin," Onu hemen ikna etmişti; önümüzdeki birkaç gün için derslerine devam etmesini istemesini bekliyordu. (yani uyku süresi dört ya da beş saatten kocaman bir sıfıra düşecekti), ama o Mark Trudeau'yu çoktan aradığını ve o gelene kadar derslerine girmesini ayarladığını söyledi. geri döndü.

Senden küçük bir iyilik isteyeceğim Jessica. Bir paket geliyor. Bir teslimatı kabul edecektim. Bu akşam ofisime geldiğinde, derin sesiyle ona, yirmi beş yıl uzak kaldıktan sonra bile County Louth, İrlanda, tınısını hiç kaybetmemişti.

Bu tonu çok severdi. Bir gün bütün bir barın bu tınıyı konuştuğunu duymak için sabırsızlanıyordu.

soda ekmeği ve İrlanda güvecinin doyurucu bir porsiyonu ile mükemmel bir şekilde dökölmüş Guinness. Sonra, tabii ki, sahip İrlanda Ulusal Müzesi'nde bütün bir günü aşğıdaki gibi muhteşem hazineleri inceleyerek keyifle geçirdi Tara Broşu, Ardagh Kadehi ve Broighter Altın Koleksiyonu.

Telefonu kulağıyla omzu arasında tutarak saatine baktı, ışıklı kadran şunu gösteriyordu

Ne tür bir paket gecenin bu saatinde teslim edilir? diye yüksek sesle merak etmişti.

Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Sadece imzala, kilitle ve eve git. Tek ihtiyacım olan bu.

Elbette, Profesör, ama ne-

Sadece imzala, kilitle ve unut gitsin Jessica. Bir duraklama, ağır bir sessizlik, sonra: "Bunu yapmak için bir neden göremiyorum. Bundan kimseye bahsetme. Bu kişisel bir mesele. Üniversite işi değil.

Gözlerini kırptırdı, irkildi; profesörün sesinde daha önce hiç böyle bir ton duymamıştı. Kelimeler keskin Kırılmıştı, sesi savunmacı, neredeyse ... şey, paranoyak geliyordu.

Anlıyorum. Ben hallederim. Siz sadece dinlenin, Profesör. Hiçbir şey için endişelenme.

Aceleyle yatıştırdı, aldığı ağrı kesici ilaçların onu komik hale getirdiğine karar verdi, zavalılık.

Bir keresinde kodeinli Tylenol içmişti ve bu da her yerinde kaşıntıya, huysuzluğa ve sinirliliğe neden olmuştu.

Birden fazla kırığı olduğu için Tylenol 3'ten daha güçlü bir şey verilmiş olması kesindi.

Şimdi, üniversite koridorunda hafifçe uğuldayan floresan ışıkların altında dururken gözlerini ovuşturdu ve kocaman esnedi. Çok yorulmuştu. Yedi yirmideki ders için altı buçukta kalkmıştı ve

Bu gece, daha doğrusu bu sabah eve geldiğinde ve yatağına geri dönmeyi başardığında yirmi saatlik bir gün daha. Tekrar.

Anahtarı kilidin içinde çevirerek ofisin kapısını açtı, el yordamıyla ışık düğmesini buldu ve çevirdi üzerinde. Profesörün ofisine adımını atar atmaz soluklandı, kitapların bilimsel karışımının tadını çıkardı ve deri, ince ahşap cilası ve en sevdiği pipo tütününün keskin aroması. Bir gün buna çok benzeyen bir ofisi var.

Geniş odada tavandan tabana gömme kitaplıklar ve gün boyunca dışarıya taşan uzun pencereler vardı. Şarap rengi, kızıl ve kehribar renginde karmaşık bir şekilde dokunmuş antika bir halının üzerinde güneş. Tik ve maun mobilyalar resmi olarak erkeksiydi: görkemli bir pençe ayaklı masa; derin bir yerde görkemli bir deri Chesterfield kanepe, kahve fasulyesi rengi; refakatçi kanatlı sandalyeler. Çok sayıda cam bölmeli antika dolabı vardı. ve en değerli replika parçalarını sergileyen ara sıra kullanılan masalar. Reprodüksiyon bir Tiffany lamba masa. Sadece yirmi bir inçlik düz ekranıyla bilgisayarı yüzyılı yalanlıyordu. Onu kaldırırsanız On dokuzuncu yüzyıl İngiliz malikanelerinden birinin kütüphanesinde duruyor olabilirdi.

"Burada," diye seslendi omzunun üzerinden teslimatçılara.

Paket pek de beklediği gibi çıkmamıştı. Profesörün söylediklerine bakılırsa Bunu konuşurken, büyük bir zarf, belki de küçük bir koli hayal etmişti.

Ama "paket" aslında bir sandıktı, hem de kocaman bir sandık. Uzun, geniş, yaklaşık bir ... büyüklüğündeydi. Bir lahit gibi bir şeydi ve üniversitede gezinmenin hiç de kolay olmadığını kanıtlıyordu. koridorlar.

"Dikkatli ol, dostum. Eđ! Eđ! Ow! Parmağımı eziyorsun. Geri çekil ve aç ver!"

Mırıldanarak "Özür dilerim." Daha fazla homurdanma. "Lanet şey çok garip. Salon çok dar."

Jessi yardımsever bir tavrıla, "Neredeyse geldin," dedi. "Sadece biraz daha uzakta."

Gerçekten de, birkaç dakika sonra, dikdörtgen kutuyu omuzlarından dikkatlice indirip Halıyı.

"Profesör bir şey imzalamam gerektiğini söyledi." Onları acele etmeleri için cesaretlendirdi. Tüm gün boyunca Yarın çalışıp ders çalışacağım. Bugün.

"Bayan, bundan daha fazlasına ihtiyacımız var. Bu paket doğrulanana kadar bırakılmayacak."

" 'Doğrulandı' mı?" diye yankılandı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu da çok değerli olduğu ve nakliyecinin sigortacısının görsel doğrulama ve ibraname alması gerektiği anlamına geliyor. Gördün mü? Burada öyle yazıyor." İkisinden daha iri yarı olanı ona bir pano uzattı. "Kimin yaptığı umurunda değil, bayan, Birinin John Hancock'u evraklarımda olduğu sürece."

Elbette, Görsel Doğrulama ve Serbest Bırakma Gerekli, konşimentonun üzerine kırmızı renkle damgalanmıştı, Ardından iki sayfalık terimler ve tanımlar, göndericinin ve alıcının haklarını bilgiççe, şişirilmiş yasal jargon.

Bir elini kısa siyah buklelerinin arasından geçirerek iç geçirdi. Profesör bundan hoşlanmayacaktı. Hoşuna gidecekti. kişisel olduğunu söyledi.

"Peki ya açıp incelemenize izin vermezsem?"

"Geri dönüyor, bayan. Ve size söyleyeyim, nakliyeciyi çok kızacak."

"Evet," dedi diğ er adam. "Bu Şeyin sigortası bir kol ve bir bacağı mal oldu. Geri d  nerse, profes  r n

ikinci kez ödemek zorunda kalacak. Eminim o da çok sinirlenecektir."

Düz, meydan okuyan bakışlarla ona bakıyorlardı, garip sandığı tekrar yukarı çekmeye isteksiz oldukları belliydi. omuzlarında, koridordan aşağıya doğıru sıkıştırarak, yeniden doldurarak ve tekrar teslim etmek üzere geri götürerek. G ğ sleriyle bile konuşmuyorlardı, bu erkeklerin sık sık yaptığı bir Şeydi, özellikle de onunla ilk tanıştıklarında, Bu da ona yüklerini atıp hayatlarına devam etme konusunda ne kadar ciddi olduklarını gösteriyordu.

Telefona baktı. Saatine

baktı.

Profesörün oda numarasını almamıştı ve eğıer ana masayı aradılar, onlar onu bu saatte hiç zorlamamıştı. Her ne kadar kötü yaralanmadığı konusunda ısrar etse de, doktorların ağır yaralı olmasaydı onu tutmazlardı. Bugünlerde hastaneler insanları onları içeri aldılar.

Profesör a arsa mı daha çok üzülür yoksa teslimatı reddetse ve bu ona bir dolara mal olsa mı? yeniden gönderilmesi için bir servet mi?

Tekrar i  çekti, yaparsa da yapmazsa da lanetlenmiş hissediyordu.

Sonunda yazı tura atan ve kararı veren, içindeki sürekli kırılan  niversite  ğrencisi oldu.

"Tamam. Şöyle yapalım. A  şunu."

Yirmi dakika sonra teslimatçılar kadının yorgun bir şekilde karaladığı imzasını aldılar ve gittiler.
sandık kalıntılarını da yanlarında götürdüler.

Ve şimdi durmuş, merakla o şeye bakıyordu. Sonuçta bu bir lahit değildi.
Aslında, çoğu
ambalaj dolgu olmuştu.

Kat kat sargıların içinden bir ayna çıkarmışlardı.
yönüne çevirdi, kitap raflarının doğu duvarına dikkatlice dayadı.

Kendisinden bir karıştan daha uzun olan aynanın süslü çerçevesi parıltılı
altın rengindeydi. Şekiller ve
Bir yazı sistemi olduğunu ima edecek kadar tekdüze ve uyumlu semboller
toprağın her santimetresine kazınmıştı.
geniş bir sınır. Gözlerini kısarak gravürleri inceledi ama dilbilim onun
uzmanlık alanı değildi ve
Semboller, kitaplara ya da notlara bakmadan bir mektup olarak
tanımlayabileceği şeyler değildi,
kelime veya glif.

Gösterişli yaldızlı çerçevenin içinde, gümüşü camın dış kenarları
bulanık, düzensiz bir siyahla gölgelenmişti
Bir çeşit leke vardı ama bunun dışında camın kendisi şaşırtıcı derecede
berraktı.
O, bunun
Bir noktada kırılmış ve değiştirilmiş ve sonuçta çerçeveden yüzyıllarca daha
genç olduğu kanıtlanmış. Hayır.
Eskinin aynası bu kadar netliğe ulaşmıştı. Her ne kadar ilk yapay
aynalar
Arkeologların M.Ö. 6200'lere dayandırdığı bu eserler camdan değil,
cilalı obsidyenden yapılmıştı. Bu
kayda değer büyüklükteki ilk cam aynalar -yaklaşık üçe beş metrelik
paneller- o zamana kadar üretilmemişti.

1680'lerde İtalyan cam ustası Bernard Perroto tarafından Versailles'daki Aynalı Salon için Savurgan Güneş Kralı, 14. Louis. Önündekinin büyüklüğünde olağanüstü cam aynalar. etkileyici altı buçuk metre boyunda- genellikle en fazla birkaç yüz yaşında olduğu kanıtlanmıştır.

Bunun bozulmamış gümüşü göz önüne alındığında, muhtemelen bir asırdan daha az bir yaşta idi ve kimse delirmemişti ya da bunu yaparken yavaş cıva zehirlenmesinden öldüler. Şapka yapımcıları ya da "şapkacılar" (Jessi'nin hiçbir zaman çözemediği bir nedenden dolayı, bu zehirli dumanlardan "deli-as-a-mirrormaker" deyimini hiçbir zaman tam olarak tutmamıştı).

Gözlerini düşünceli bir şekilde kısararak parçayı inceledi. İçindeki arkeolog parçanın ne olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyordu. çerçevenin doğru tarihlendirilip tarihlendirilmediğini merak etti.

Kaşlarını çattı. Profesör bir aynadan ne istiyordu ki? Böyle bir eşya hiç de Her zamanki zevkleri ile replika silahlara ve eski saatlerin reproduksiyonlarına yöneldi. masasını süsleyen on altıncı yüzyıl Alman usturlabı. Profesörün, masasını süsleyen Öğretmenlik maaşıyla "boo-koobucks" değerinde bir şey mi?

Pantolonunun cebinden anahtarı çıkarıp gitmek için döndü. Adamın istediğini yapmıştı. Onun işi burası bitmişti.

Işığı kapattı ve tam kapıdan içeri adımını atıyordu ki bir ürperti hissetti. Tüm ince saçlar ense kökünde elektrik çarpmış gibi karıncalanarak kalktı. Kalbi aniden kalbinin duvarına çarpmaya başladı.

Göğsünde, izlendiğine dair ani ve dehşet verici bir kesinlik hissetti.

Avın izlendiği gibi. İrkilerek aynaya doğru

döndü.

Bilgisayarın ekran koruyucusunun soluk mavi parıltısıyla loş bir şekilde aydınlatılan eser, kesinlikle ürkütücü görünüyordu. Altın gümüş gibi görünüyordu; gümüş cam, dumanlı, karanlık ve gölgelerle dolu.

Ve o gölgelerin içinde bir şey kıınıldadı.

O kadar hızlı bir nefes çekti ki nefesi tılandı. Kekeleyerek el yordamıyla ışık düğmesini aradı.

Tepedeki ışık odayı aydınlatacak şekilde parladı.

Bir elini boğazına bastırarak dikdörtgen bardağa baktı ve sarsılarak yutkundu.

Yansıması ona baktı.

Bir süre sonra gözlerini kapattı. Açtı. Tekrar cama baktı.

Sadece o.

Ensesindeki tüyler diken diken olmaya devam etti, buz gibi ürperti omurgasını dalgalandırdı.

Nabız onun çukurunda boynu avucunun altında çılgınca çırpındı. Gözlerini kocaman açarak huzursuzca odaya baktı.

Profesörün ofisi, tam da olması gerektiği gibi.

Uzun bir süre sonra gülmeye çalıştı ama sesi titrek, belirsiz ve yankılanıyor gibiydi

ofiste hoş olmayan bir şekilde - sanki odanın metrekaresi ve gerçek kullanılabilir alanı tam olarak

çakışıyor.

"Jessi, kendini kaybediyorsun," diye fısıldadı.

Profesörün ofisinde yanında aşırı aktif hayal gücünden başka hiçbir şey, hiç kimse yoktu.

Başını umursamaz bir şekilde savurarak döndü, ışığı tekrar kapattı ve bu kez kapıyı çekti.

arkasından sert ve hızlı bir şekilde ve geriye dönüp bakmadan kapandı.

Koridorda hızla ilerleyerek arka otoparka doğru koştu ve kırmızı ve altın rengi bir girdap oluşturdu.
arabasına doğru aceleyle giderken bıraktı.

Bina ile arasına ne kadar mesafe koyarsa, kendini o kadar gülünç hissediyordu.

geceleri kampüste tek başına ürküyordu! Bir gün kampüsün ortasında kazı çalışmaları yapıyordu.

hiçbir yerde, büyük olasılıkla gece geç saatlerde ve bazen yalnız.

Hayalperest olmayı göze alamazdı. Bazen,

Yine de, özellikle yirmi beş yüz yıllık bir Druid broşu ya da

muhteşem detaylara sahip La Tène dönemi kılıcını inceliyordum.

Belirli kalıntılar, La Tène döneminin kalıcı izlerini taşıyor gibiydi.

enerji, onlara dokunmuş olanların tutkulu yaşamlarının kalıntıları. Yine de az

önce gördüğünü sandığı şeye hiç benzemiyordu.

"Bu ne kadar tuhaftı?" diye mırıldandı, uzun süren bir ürpertiye silkeleyerek.

"Tanrım,

Gerçekten beynimde seks

olmalı."

Daha önce ateşli adamı ve kız arkadaşını izlemek görünüşe göre onu epey etkilemişti. Bu, birleştğinde
Yorgunluk ve düşük ışık nedeniyle, arabasının kilidini açıp arabanın arkasına geçerken kesin bir karar verdi.

tekerlek, onu kısa süreli, gözleri açık bir tür halüsinasyona/fanteziye itmiş olmalı.

Çünkü bir an için yarı çıplak bir adam gördüğünü sandı - tam anlamıyla bir seks tanrısı

Keene'in ofisinde durmuş ona bakıyordu. Işığın bir oyunu,

düşen garip gölgeler, daha fazlası değil.

Yüksek, kaslı, karanlık güzel bir adam, güç damlıyor. Ve açlık. Ve seks.

Öyle bir seks ki
güzel kızların sahip olmadığı.

Tatlım, bir erkek arkadaş bulmalısın!

Ona sanki Kırmızı Başlıklı Kız'mış ve büyük, kötü kurt çok uzun zamandır beslenmemiş gibi bakıyordu.

Zaman.

Kesinlikle bir ışık oyunu. Aynanın

içinden ona bakıyorum.

Bir yer olmayan, ancak kaçınılmaz bir kale hapishanesi olarak hizmet edecek kadar bir yer olan bir yerde

dehşete düşürmek, sıradan insanı çılgına çevirmek için, dokuzuncu yüzyıldan kalma kafesli

Highlander kıpırdadı.

Boğazının derinliklerinde aç bir hayvan sesi gürledi.

Tam da düşündüğü gibi: Kadın kokusu alıyordu.

BİR KAÇ GÜN SONRA . . .

Pazartesi gecesi geç saatlerde Jessi profesörün odasının kilidini açtığında Beyni bir şeylerin ters gittiğini, küçük bir ayrıntının farkına vardı, ancak şu anda olduğu gibi bunu işlemeyi başaramadı.
kendi şenlikli ve son derece coşkulu acıma partisinin onur konuğu.

Anahtarı çevirdiğini, sonra tekrar çevirdiğini, kapıyı önce kilitleyip sonra açtığını tamamen unutmuştu.

İ karartıcı derecede büyük bir yığın birinci sınıf öğrencisi hakkında nefesinin altında mırıldanmakla meşgul olmasaydı
Profesörün yokluğunda üzerine yıkılan ödevler, gerçekten zaman kazanabileceği
Dün gece ona bir mesaj bırakmasaydı, notlandırma üzerinde çalışmak için bir mil uzunluğunda süreli yayınlar ve
Bir düzine farklı yerden toplayıp hastaneye getirmesini istediği kaynakları işaretleyebilmek için
yazmakta olduğu kitabın notları hakkında yeterince bilgi sahibi olabilirdi.
kapıdan içeri girmeyi tekrar düşünecek kadar etrafı sarılmıştı.

Belki tekrar kapatmış, gerçekten kilitlemiş ve gidip kampüs güvenliğini çağırıştır.

Ne yazık ki, kendi sefaletinin coşkulu kutlayıcısı olarak hiçbir şey fark etmedi.

Kapıyı hafifçe aralayarak durakladı, yüzündeki birkaç tutam saçı üfledi ve tıka basa dolu sırt çantasını omzuna koydu, böylece ders kitapları kaburgalarının arkasını oymayı bırakacaktı.

"Yüz on bir deneme mi? Biri beni vurup acıma son verebilir mi?" O da Mark Trudeau açıkça sırtarak onları teslim ettiğinde inanamayarak saydı. Herhangi bir önümüzdeki birkaç gün uyumayı umuyorum.

Keene'in derslerini vermeyi kabul ettim Jess. Programımın ne kadar sıkışık olduğunu biliyorsun. O senin sınıfta kalırdı.

Keene'in neden not vereceğini söylediğini çok iyi biliyordu. Çünkü, hiç şüphesiz, Mark onu çağırmişti. ve not vermesini "önerdi". Mark geçen yıldan beri onun için bir pislikti. Bölümün Noel partisinde ona (başarısız bir şekilde) asıldı. Onunla konuşan erkeklere dayanamazdı. Göğüsler, sanki onların üstünde kayda değer bir şey yokmuş ve o da en kötülerinden biriymiş gibi. O gitmedi erkeklerin kasıklarıyla konuşuyor.

Tabii ki, profesör o dersteyken ona bir mesaj daha bırakmış ve toplam Son yirmi dört saatten beşe kadar (lütfen biri şu adamın telefonunu elinden alsın ya da

yatıştırıcılarla mı?) ve ona "böyle sevimli bir asistan olduğu ve yardım ettiği için teşekkür etti. Mark gerçekten elleri dolu ve ona yardımcı olmaktan mutluluk duyacağınızı söyledim."

Doğru. Sanki ona başka seçenek bırakan varmış gibi. Ve sanki Mark'ın elleri onunkilerden daha doluydu. Ama Akademi dünyası, birçok yönden dünyanın geri kalanı gibi, hala bir Eski Erkekler Okuluydu ve her zaman Jessi bunu unutmaya başlamıştı, hayat ona her zaman bir tazeleme kursu veriyordu.

Jessi kalçasıyla kapıyı iterek açtı ve aralık bırakarak içeri girdi. Masanın yanından geçerek Doğruca kitap raflarının olduğu duvara gitti. Işığı yakmaya zahmet etmedi, çünkü kısmen ve Profesör Keene'in Kelt Galya'sı üzerine yazdığı iki kitabı nerede bulacağını çok iyi biliyordu. istediği için, kısmen de aynanın ve yavaşlığın dikkatini dağıtmamaya kararlı olduğu için, Zihninde ateşlediği soruların amansız yakıcılığı.

Cuma günü yaşadığı o garip göz numarasıyla barışmıştı - hiçbir şeyin ürünü değildi Düşük ışık ve yorgunluktan daha fazlası. Ama aynanın gerçek bir kalıntı olup olmadığını öğrenmek için ölüyordu. Nasıl Profesör bununla karşılaşmış mıydı? Kökeni kanıtlanabilir miydi? Geçerli bir tarihleme yapılmış mıydı? Neydi bu semboller, her neyse?

Jessi'nin yapışkan bir hafızası vardı - kendi alanında faydalı bir yetenek - ve sembollerden birkaçı Üstünkörü yaptığı tek incelemede içine gömülmüştü. O zamandan beri bilinçaltında onları düşünüyordu, Neden bu kadar tanıdık, ama bir şekilde yanlış göründüklerini merak ediyordu. Nerede gördüğünü bulmaya çalışıyordu. daha önce de benzer bir şey yapmıştı. Uzmanlık alanı Paleolitik dönemden "Kelt" dönemine kadar Avrupa arkeolojisiydi.

Demir Çağı. Aynanın yakın zamanda üretilmiş olduğu açık olsa da, aynanın çerçeve aslında Demir Çağı'nın sonlarına tarihleniyor olabilir.

Bu gece kutsal emanete bir kez daha bakarsa, meraktan öleceğini bilecek kadar kendini iyi tanıyordu.

ve bir sonraki şey, profesörün referans kitaplarını kazmaya çalışıyor olacaktı.

sembollerin ne olduğunu belirlemek ve bir tarih tahmin etmek için elinden geleni yapıyordu.

alaycı bir şekilde düşündü. Bütün bir geceyi farkına bile varmadan, bir eseri ya da diğerini inceleyerek geçirdim, özellikle

Bu nadir ve görkemli durumlarda  niversiteye kısa süreliğine bir koleksiyoncu parçası çalışma için emanet edildi ya da doğrulama. Her zaman ertesini gün iki katını  derdi. O iğrenç kağıt yığınıyla zaman kaybetmeyi göze alamazdı. İçeri ve dışarı, hızlı ve etkili, onun planıydı ve buna sadık kalmak.

Tam iki kalın cildi raftan almak için uzanmıştı ki, bir ses duydu kapı arkasından kapanıyordu.

Kaskatı kesildi, elinin ortasında

dondur kaldı.

Sonra homurdandı ve raftan ilk kitabı çekti. Bir taslak. Daha fazlası değil. "Hayatta olmaz. Ben almayacağım Bu gece yine kampüste herkes çıldırdı. O lanet ayna sadece bir ayna," dedi kitaplığa Sıkıca.

"Aslında değil," diye mırıldandı arkasından yumuşak, hafif aksanlı bir ses. "Bu basit bir olaydan çok daha fazlası. Ayna. Burada olduğunu başka kim biliyor?"

Jessi nefes nefese kaldı ve o kadar hızlı döndü ki kitap elinden uçtu, duvara sert bir şekilde çarptı ve yere düştü. Yüzünü buruşturdu. Omurgasını kırıdıysa profesör onu öldürecekti; Kitapları, özellikle de ciltli kitapları konusunda komikti. Ofisin karşısında, loş ışıkta bilgisayarda, kapıya yaslanmış, kollarını kavuşturmuş bir adamın siluetini seçebiliyordu göğsünde.

"Ne-ne-ne-ne-" diye kekeleydi.

Odayı ışık kapladı.

"Seni korkuttum," dedi adam usulca, elini duvar düğmesinden çekerek.

Jessi daha sonra onun özür dilemediğini, sadece bir gerçeği belirttiğini anlayacaktı.

Gözlerini kırıştırarak ani watt artışına karşı koydu ve onu içine çekti. Kolları yine kavuşturulmuştu; o rahatça kapıya yaslandı. Uzun boylu ve yapılıydı, son derece çekiciydi. Uzun sarı saçları temiz traşlı, klasik yüzünü geriye çekmişti. Koyu renk, pahalı, özel dikim bir takım elbise, şık bir gömlek ve zevkli bir kravat. Aksanında belirgin Slav tonları vardı, belki de Rus, diye düşündü. Genç bir profesör Yurt dışından gelen bir ziyaretçi? Üniversite tarafından görevlendirilen bir konuşmacı mı? "Başka birinin hala bu işin içinde olduğunu fark etmemiştim. Kanat," dedi. "Profesör Keene'i mi arıyorsunuz?"

"Profesör ve ben bu akşam zaten birlikte vakit geçirdik," diye cevap verdi. Gülümse.

Garip bir ifade tarzı; yorumu aklından dalgınca geçti, çünkü hâlâ telefonu kapalıydı onun açılış gambitinde. Kadın hevesle üzerine atladı ve onu takip etti: "Ne demek istedin, 'bu bir sadece bir ayna'? Onun hakkında ne biliyorsunuz? Nereden geliyor? Onu doğrulamak için mi buradasınız? Yoksa zaten olmuş muydu? Semboller nelerdir? Biliyor musunuz?"

Kapıdan uzaklaşıp odanın derinliklerine doğru ilerledi. "Anladığım kadarıyla geçtiğimiz Cuma günü. Başka gören var mı?"

Jessi bir an düşündü ve başını salladı. "Hiç sanmıyorum.
Teslimatçılar açtılar ama
sadece ben. Neden?"

Ofise şöyle bir göz gezdirdi. "O zamandan beri hiç temizlik ekibi gelmedi mi?

Sizin gibi anahtarı olan
başka kimse yok mu?"

Jessi kaşlarını çattı, sorularının yönü kafasını karıştırmıştı. Ve cevap vermediği için sinirlenmeye başlamıştı.
onunkilerden herhangi biri. "Hayır. Temizlikçiler çarşamba günleri geliyor ve bende anahtar olmasının tek nedeni Profesör Keene'in asistanı."

"Anlıyorum." Bir adım daha ilerledi. İşte

o zaman Jessi bunu hissetti.

Tehdit. Ondan uzaklaşıyor. Bunu hemen fark etmemişti, adamın yakışıklılığından etkilenmişti, meraklıydı.
kendi düşüncelerine dalıp gitmişti. Ama oradaydı.
koyun postuna bürünmüştü. Görünüştaki tüm nezaketinin altında soğuk ve tehlikeli bir şeyler vardı.
takım elbise. Ve ona

odaklanmıştı. Neden? Bu hiç

mantıklı değil!

Ve aniden, anahtarı kapıya çevirdiğinde gözünden kaçmış olan o küçük ayrıntı yüzeye çıktı
Bilinçaltının bulanık sularından: Kilit çoktan açılmıştı!
İçeride olmalıydı.
kapıyı itip açtığı anda kapının arkasına saklanmıştı!

Onu konuşturmaya devam et, diye düşündü panikle savaşıyor. Dikkatli ve derin bir nefes aldı. Adrenalin tekmeliyordu
kalp atış hızını artırıyor, ellerini ve bacaklarını titriyor hissettiriyordu. Hiçbir belirti göstermemeye konsantre oldu.

Tehlikenin farkına geç varmıştı. Sürpriz, sahip olduğu tek avantaj olabilirdi. Ofiste bir yerde silah olarak kullanabileceği bir şeydi, bir kitaptan daha tehditkâr bir şey. Tek yapması gereken onun peşinde olduğunu anlamadan önce ellerini üzerine koydu. Sağına doğru kaçamak bir bakış fırlattı.

Evet! Tam da düşündüğü gibi, profesörün replika bıçaklarından biri yakındaki bir antika masasının üzerinde duruyordu. Yine de mücevherlerle kaplı altından değil çelikten yapılmış bir reproduksiyon parçasıydı, en az gerçeği kadar ölümcüldü. şey.

"Peki ayna kaç yaşında?" diye sordu, en iyi geniş gözlerini takınarak, Ben kutudaki en parlak ampul değilim bakışı.

Tekrar hareket etti. Düzgün, kaslı bir hayvan gibi. Birkaç adım daha atsa masayı geçmiş olacaktı. Kadın biraz hafifledi.

Bir an için ona cevap verip vermemeyi düşünüyor gibiydi, sonra omuz silkti. "Sen olsan muhtemelen Eski Taş Devri'ne yerleştirir."

Jessi nefesini içine çekti ve bir anlığına, çok kısa bir anlığına, korku bir kenara bırakıldı. Eski Taş Devri mi? Şaka mı yapıyordu?

Bekle, tabii ki öyleydi. Öyle olmalıydı! Bu kesinlikle imkansızdı. Yazının en eski biçimleri, çivi yazısı ve hiyeroglif, M.Ö. dördüncü yüzyılın ortalarından sonuna kadar var bile değildi! Aynanın üzerindeki yazılar da tuhaf.

"Ha, ha. Ben o kadar aptal değilim." Şey, bugün, umutsuzca teslim oldu, kesinlikle öyle görünüyordu, hemen hemen ama normalde öyle değildi. Normalde sadece bir ya da iki aptal cephede acı çekerdi, bu değil

her şeyi kapsayan, geniş kapsamlı bir aptallık. "Bu da M.Ö. on binli yıllardan öncesine denk geliyor," diye alay etti. birkaç santim daha çaldı. Onun ne yaptığını fark etmiş miydi? Eğer öyleyse, hiçbir belirti vermiyordu.

"Evet, gerçekten de öyle. Oldukça 'önceden'. " İleri doğru bir adım daha attı.

Çılgılık atmayı düşündü ama bu saatte güney kanadında başka kimsenin olmadığından neredeyse emindi. ve kendini savunmak için enerjisini korumanın daha akıllıca olacağından şüphelendi. "Tamam, ben "Bir dakika," dedi, adım adım. Biraz daha. Onu konuşturmaya devam etti. Bir sıçrama yapmaya cesaret edebilir mi? Bunun için mi? "Çerçevenin Eski Taş Devri'nden kalma olduğunu iddia ediyorsunuz. Öyle değil mi? Ve oymalar sonradan eklenmiş, ve ayna son yüzyılda eklenmiş." "Hayır. Tüm

parça, özetle, Eski Taş Çağı."

Çenesi düştü. Ağzını kapattı ama tekrar açıldı. Adamın yüzünü aradı ve Şakadan eser yoktu. "İmkânsız! Semboller bir yana, o bir cam ayna!"

Yumuşak bir şekilde güldü. "Pek sayılmaz. Bir Unseelie parçası hakkında hiçbir şey asla . . . görüldüğü gibi değil."

" 'Bir Unseelie parçası' mı?" diye yankılandı boş boş. "Bu sınıflandırmaya aşina değilim." Parmakları kıvrıldı, Bıçağa doğru atılmak için kendini hazırladı ve zihninden beşe kadar saydı ... dört üç . . .

"Çok fazla değil. Çok az kişinin gördüğü ve anlatmak için yaşadığı kalıntıları ifade eder. Kadim Yadigârlar Tuatha Dé Danaan'ın en karanlığı." Bir kalp atışı kadar durakladı. "Merak etme, Jessica St.

James-"

Tanrım, onun adını biliyordu. Adını nereden biliyordu?

"-Çabuk yapacağım. Hiçbir şey hissetmeyeceksin." Gülümsemesi korkunç derecede nazikti.

"Hassiktir!" Adam ona doğru hamle yaptığı anda kadın da dirseğe doğru hamle yaptı.

İnsan hayatı için korktuğunda, Jessi neredeyse dingin, rüya gibi bir tarafsızlıkla olayları gözlemliyordu

İnsan olayların gerçekten de tüm hızıyla kendisine doğru koştuğunu bilse de, yavaşlamanın tuhaf bir yolu vardı.
yüksek hızlı bir tren kazasının hızı ve kesinliği.

Adamın hamlesinin her ayrıntısını sanki dondurulmuş karelerdeymiş gibi not etti: bacakları bükülmüş, vücudu
Bir eli cebine daldı ve uçları deri kaplı ince bir tel çıkardı,
Gözleri soğudu, yüzü sertleşti, burun deliklerinin kenarlarındaki beyazlaşmayı bile fark etti.
korkunç, uyumsuz bir cinsel heyecanla alevlendi.

Kendi bedeninin de benzer bir ikilem içinde olduğunun farkındaydı. Kalbi gümbür gümbür atsa da
Nefesi hızlı ve öfkeli soluklarla geliyordu, bacakları kurşundan yapılmış gibiydi ve başardığı birkaç adım
bir ömür boyu sürecek.

Dudakları alaycı bir şekilde kıvrılmıştı ve o keskin kenarlı gülümsemede, kız aniden şu kesinliği gördü
Kendini küçük bıçakla silahlandırmayı başarsa da fark etmezdi. Ölüm onun gülümsemesinde bekliyordu. O yapmıştı
daha önce. Birçok, birçok kez. Ve bu işte iyiydi. Nasıl bildiği hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece biliyordu.

Ona doğru yaklaşırken, telin deri kaplı uçlarını ellerinin etrafına sararken,
telin gümüşi parıltısı

Masanın arkasındaki kitap raflarına yaslanmış olan küçük kız dikkatini çekti.

Tabii ki ayna!

Fiziksel bir mücadelede onu alt edemeyebilirdi ama tam da onun arasında duruyordu.
ve ne istediğini!

Ve istediği şey kırılabilirdi.

Neredeyse antika masasının üzerine düşecekti, dirkini bir kenara itti ve elini onun yerine yanındaki lambanın ağır kalaylı tabanına çarptı. Baş döndürücü bir hızla dönerek onunla yüzleşti, geri çekildi ve lambayı beyzbol sopası gibi havaya kaldırdı. "Dur orada!"

O kadar ani durdu ki yüz üstü düşmesi gerekirdi.
O takım elbisenin altında ölümcül kaslar vardı, evet, eğer onu ele geçirirse ölürdü.

"Bir adım daha atarsan aynayı paramparça ederim." Lambayı tehditkâr bir şekilde salladı.

Arkasından keskin bir şekilde çekilen nefesin sesi mi geliyordu? Ardından mırıldanılan bir küfür mü?

İmkansız!

Dönmeye cesaret edemedi. Gözlerini saldırgandan bir an bile ayırmaya cesaret edemedi. Cesaret edemedi
Boğazının arkasına doğru tırmanmaya çalışan korkunun hıçkırığı.

Bakışları kızın omzunun üzerinden geçti, gözleri parladı, sonra bakışları tekrar kıza kilitlendi. "Hayır, yapmayacaksın. Tarihi korursunuz. Onu yok etmezsiniz. Bu şey paha biçilemez. Ve söylediğim kadar eski. Bu Muhtemelen arkeologların bugüne kadar gördüğü en önemli kalıntı. Binlerce kalıntıyı çürütüyor. sözde 'tarihinizin' yıllarını. Bunun dünyanız üzerinde yaratabileceği etkiyi bir düşünün."

"Şahsen benim mi? Eğer ölürsem, hiç. Tek parça halinde istiyorsanız geri çekilin bayım. Ve ben Sanırım biliyorsun. Bence kırılmanın senin için hiçbir değeri yok." Eğer onu öldürecekse, yapabileceği hiçbir şey yoktu. onu zilyonlarca gümüşü küçük parçaya ayırarak kaybetmek; içindeki tarihinin şiddetle protesto etmesine aldırmadan Böyle bir saygısızlık. Eğer aşağı inecekse, adamın istediği her şeyi de yanında götürecekti. Eğer gidecekse ölürse, Tanrı adına, o da perişan olacaktı.

Çenesinde bir kas çalıştı. Bakışları onunla ayna arasında gidip geldi ve tekrar aynaya döndü. O kadar gerildi ki bir adım atmak için.

"Sakın yapma," diye uyardı. "Ben ciddiylim." Lambayı kavrayışını değiştirdi, onu sallamaya hazırlandı. Yanlış nefes alırsa aynaya bakacaktı. Hiç değilse, belki cam parçalarının üzerinde mücadele ederlerdi; kayar, kendini keser ve kan kaybından ölürdü. Kimse bilemezdi.

"Çıkamaz," diye mırıldandı. "İlginç. Düşündüğümde daha cesurmuşsun."

"Eğer yaşamak istiyorsan, genç kız," diye seslendi arkasından bir brogue'un derin, zengin mırıltısı, "beni dışarı çağırırsan iyi olur Şimdi."

Tüm vücudunu bir ürperti kapladı ve ensesindeki bebek inceliğindeki saçlar diken diken oldu, titriyordu. Tıpkı Cuma günü olduğu gibi, oda aniden yanlış hissettirdi. Tam olarak boyut ve şekil olarak olması gerekiyordu. Sanki tüm gerçeklik kurallarına göre orada olması mümkün olmayan bir kapı

aniden açıldı ve dünyasının bilinen boyutlarını çarpıttı.

"Kapa çeneni," diye kırptı saldırgan, bakışları omzunun üzerinden sabitlenmişti, "yoksa seni kendim parçalarım."

Karanlık, alaycı kahkahalar arkasında yuvarlandı. Bu onu ürpertti.

"Buna cesaret edemezsin ve sen de biliyorsun.

Bu yüzden onu aceleye getirmedin. Lucan seni kesin talimatlarla gönderdi.

Sağlam olarak geri getirin, olmaz mı? Evet.

Sadece aynanın kırılma ihtimali bile kanınızı donduruyor.

Ne yapacağını biliyorsun.

seni. Ölüm için yalvarıyor olurdun."

Jessi gözleri faltaşı gibi açılarak, "Huh-uh, hayatta olmaz," diye fısıldadı.

Yüzündeki kanın çekildiğini hissedebiliyordu,

kar gibi bembeyaz olduğunu biliyordu. "Buna inanamıyorum." Titrek bir nefes aldı. "Bunların hiçbirine."

Mantık, arkasında kimsenin olamayacağı konusunda ısrar ediyordu. Ve

kesinlikle aynanın içinde de kimse olamazdı,

Tanrı aşkına!

Ama içgüdüleri farklı düşünüyordu.

İçgüdüleri onun arkasında büyük "M" harfiyle başlayan bir "Adam" olduğunu hissetti ve adam küçük bir adamın tüm sıcaklığını yayıyordu, arkasındaki ateşli ocak. Yanlarını ve önünü aniden soğuk hissettirecek kadar.

Boynunu

bakışlarını müstakbel katilinin üzerinde sabit tutma ve ona dönüp bakmama çabası acı veriyordu.

Ayna. Onu arkasında hissedebiliyordu. Bir şeyi. Bir şeyi. Kafeslenmiş güç. Kafeslenmiş cinsellik.

Arkasındaki her neyse korkunçtu.

"Dönme, kadın," diye öğüt verdi o-şey-her neyse-. "Gözlerini ondan ayırma ve ondan sonra konuş. ben-"

"Bunu yapmamanızı tavsiye ederim," diye uyardı sarışın adam, bakışlarını onunla kilitleyerek. "Ne olacağın hakkında hiçbir fikrin yok o aynadan dışarı çıkmak."

Jessi sığ bir nefes daha aldı. Sarışın adamın sıkı sıkıya dizginlenmiş öfkesini hissedebiliyordu.

Bir an için bile olsa aynayı gerçekten kırmayabileceğini düşündü, ölmüştü. O ölmüştü.

göz kırpmaktan bile korkuyordu, o kısa savunmasızlık anında saldıracağından korkuyordu. Ve orada

Arkasında, en azından fizik kurallarına göre orada olması mümkün olmayan bir şey vardı.

anıyordu. Kuşkusuz anlamadığı pek çok fizik kuralı vardı ama yine de kendine güveniyordu.

"Bu çılgınlık" diye belli belirsiz itiraz edecek kadar.

"'Deli' demek onu serbest bırakmak olur," dedi sarışın adam. "Aynadan uzak dur. Dediğimi yaparsan sana zarar vermemesini sağla."

"Oh, sanki buna inanıyormuşum gibi. Şimdi de benim koruyucum mu oldun?"

"Beni dışarı çağır kadın, ben senin koruyucunum," diye bir komut geldi arkasından.

"Bu gerçek olamaz." Olamazdı. Hiçbiri olamazdı. Zihni bunu işlemekten acizdi ve

Rüya gibi bir kopukluk hissi katlanarak artıyordu. Sanki ayakta duruyormuş gibi hissediyordu,

Şaşkın bir halde, bir sahne dekorunun üzerinde, oyuncular onun etrafında rollerini oynarken ve eğer birinin elinde

Ŗu yardımcı küçük olay örgüsü özeti zimbirtılarından birini görmediği kesin.

"Seni öldüreceğim, genç kız," dedi arkasındaki derin İskoç çapağı, "ve bunu biliyorsun. Ne olduğunu bilmiyorsun
Aynı benim gibi. Kesin ölüm ya da belki ölüm, bu basit bir seçim."

"Ve bunun güven verici olması mı gerekiyordu?" diye omzunun üzerinden tersledi.
gerçekten orada olamazdı.

Sarışın adam soğuk bir şekilde gülümsedi. "Oh, o seni öldürecek, hem de benden çok daha acımasızca.
Canlı. Aynayı alıp gideceğim. Sana söz veriyorum."

Jessi başını bir kez iki yana salladı. "Git. Şimdi. Ve aynayı kırmayacağım."

"Sen ölene kadar gitmeyecek, genç kız. Gidemez. Onu cezalandıracak birine hizmet etmek zorunda.
Karanlık Cam'ı gördüğün için seni canlı bırakırsa. Seni güvenmeye ikna edecek hiçbir şeyim yok.
Ben. Kaputunu inancına asmalısın. Ona. Ya da bana. Birini seç. Şimdi."

"Bu şekilde hapsedildi çünkü o başka türlü zapt edilemeyecek kadar acımasız bir katil.
bir şekilde. Dünyanın güvenliği için kilit altında tutuldu. Müthiş Druidlerin gücünü aldı-"

"Kadın, seç! Şunu tekrarla: Lialth bree che bree, Cian MacKeltar, drachme se-sidh! "

Jessi bu tuhaf sözleri duyar duymaz hiç vakit kaybetmeden yankıladı.

Çünkü sonunda neler olduğunu anlamıştı. Haklıydı,

bunların hiçbiri olmuyordu.

Olan şuydu: Profesör Keene'in ofisine girmiş ve odasına gitmek yerine

Düşündüğü gibi kitaplık, dinlenmek için pelüş deri Chesterfield kanepeye bir anlığına oturmuştu. gözleri. Ama sonunda çok fazla yatmıştı. Ve şu anda mışıl mışıl uyuyordu, en tuhaf rüyaları görüyorum.

Ve herkes rüyalarda hiçbir şeyin önemli olmadığını bilirdi. Biri her zaman uyanırdı.

Her zaman. Öyleyse neden adamı aynadan çıkarmıyorsun? Kimin umurundaydı?

Tuhaf büyüğü iki kez yineledi, iyi bir önlem için. Parlak altın ışık parladı, arkasındaki ısı

Odanın genişliği belirgin bir şekilde arttı ve oda birdenbire içindeki her şey için çok küçük göründü. Bu his uzamsal bozulma neredeyse dayanılmaz bir şekilde arttı.

Lamba onun gevşek tutuşundan koparıldı ve başka bir yere yerleştirildi. Güçlü eller beline kapandı arkadan. Onu yerden kaldırdı ve kenara çekti. Onu arkasına yatırdı ve Vücudunu.

O anda onun kokusunu aldı - Tanrım, hiç böyle bir koku almış mıydı? Kadın kasları onun derinliklerinde Karnının alt kısmı sıkılıydı. Tıraş losyonu ya da deodorantın kimyasal izlerini taşımıyordu. Yapay hiçbir şey yoktu. Sadece saf adam: güneşin ısıttığı derinin tene karışımı, karanfil gibi baharatlı bir şeyin öpücüğü, bir miktar ter ve seksin ham, söylenmemiş vaadi. Eğer erkeğin cinsel egemenliğinin bir kokusu varsa, o kokuyu alıyordu ve Nihai feromon gibi, meme uçlarını ve kasıklarını yoğun, acı verici cinsel farkındalığa getiriyor.

Yukarı baktı. Ve yukarı.

Bu, Cuma gecesi fantezisindeki aynı uzun boylu, muhteşem, kaslı adamdı,
uzun siyah saçları

Altın, gümüş ve bakır boncuklarla bağlanmış düzinelerce örgüden
oluşan bir yumak, sırtının yarısına kadar iniyordu.

Çıplak, çok güzel, kadife tenli sırtı.

"Whuh, "diye nefes aldı. Tüm röntgenci gezintilerinde, bir erkeği hiç bu kadar vahşice, görkemli bir şekilde erkeksi. Onun sadece bilinçaltında var olduğunu düşündü.

O zaman aklına geldi ki, bilinçaltı iş başında olduğuna göre, kendisini dönüştürmenin tam zamanıydı. id'in herkesin öldürmeye çalıştığı küçük Jessi-today rüyası onun daha çok hoşuna gidecek bir şeye dönüştü: bir ayak parmaklarını kıvıran, kavurucu derecede ateşli bir seks rüyası.

Genellikle en inatçı kötü rüyalar bile sadece küçük bir dürtmeye ihtiyaç duyardı.

Dürtecekti. Bu fantezi adamla mı? Mutlu bir şekilde. Mutlulukla, hatta. Avuçlarını o mükemmelliğe doğru kaydırды, güçlü sırt, kas çıkıntıları üzerinde kayıyor.

Ellerini o muhteşem siyah saçların arasında dolaştırdı. Ona süründü, kendini Saran gibi şekillendirdi

Kaslı, lezzetli ve sıkı kıkına sarıldı. Ve onu yaladı.

Dilini onun omurgasına doğru kaydırды. Onun tuzunu, erkeğini ve sıcaklığını tattı.

Adamın tüm vücudu öyle bir şiddetle sarsıldı ki, eğer uyanık olsaydı ve

Gerçektir. Dişlerinin arasından keskin bir nefes çekti, uzun, sıkı bir tıslama, sanki enfes bir nefes alıyormuş gibi

Acı. Tamamen hareketsiz kaldı ve boğazının derinliklerinden gırtlaktan bir

ses çıkardı. "Beni deniyorsun, kadın," diye tısladı.

Başını sertçe savurarak saç örgülerini kadının ellerinden kurtardı. İki adımda kapıdan içeri girdi. kapıyı arkasından çarptı.

Jessi ancak o zaman saldırganın da gitmiş olduğunu fark etti. Jessi'yi serbest bıraktığı anda kaçmış olmalıydı. Aynadaki adam.

Sert bir iç çekişle gidip kanepeye yığıldı. Bir süre sonra uzandı, gerindi dışarı çıktı ve kollarını başının arkasında kavuşturdu.

Bacak bacak üstüne attı. Onları çözdü. Gözlerini ovuşturdu. Bir ya da iki kez deneysel olarak kendini çimdikledi.

Tanrım, çok azmıştı. Hiç bu kadar azgın olduğunu hatırlamıyordu. O an ona karşı bastırdı daha iyi bir kelime bulamadığı için, tüm vücudunda garip bir ... şey ... sarsıntı hissetti ve anında hazır hale gelmişti. Külotu kaygan, sekse hazır, ön sevişmeye gerek yok.

Bu bir ıslak rüya, diye düşündü biraz eğlenerek. Endişe verici derecede canlı, ayrıntılı bir ıslak rüya, ama yine de bir rüya. Her an uyanabilirdi.

Evet. Her an olabilir.

Jessi uyandıığında kaskatı kesilmişti, üşüyordu ve son derece kötü bir gün olacağına benziyordu.

Baş ağrısı.

Komik bir şekilde uyumaktan boynu kırıışmıştı ve yastığını yatağın ortasından itmiş olmalıydı.

Çünkü başının altında uzaktan yakından tüylü bir şey yoktu.

Gözlerini açtı ve

Biraz Advil almak, yastığını almak ve birkaç dakika uzanmak niyetiyle kendini yukarı itti,

ama gözlerini açtığı anda şunu eklemek zorunda kaldı

evrendeki şu anki konumuna göre tamamen-şaşkın-olarak-şikayet listesine ekledi.

Ne yazık ki, huysuz ve uykulu haliyle gerçeklikten uzaklaşması çok kısa sürdü. Ayağa kalkar kalkmaz,

sandığı gibi yatağında değil, Profesör Keene'in ofisindeki kanepede olduğunu fark etti.

Dün geceki olaylar beynine tekrar balyoz gibi inmişti.

İnleyerek başını öne eğdi ve iki eliyle başını kavradı.

İmkansız olaylar: ofiste onu öldürmeye çalışan bir yabancı; aynanın Eski olduğuna dair saçma bir hikaye

Taş Devri; aynanın içinde serbest bıraktığı bir adam - sözde acımasız bir katil.

Insaneevents.

Yüzünü avuçlarına gömmüş, "Bana ne oluyor?" diye inliyordu.

Ama ona ne olduğunu biliyordu; acı verecek kadar açıktı. Kendini kaybediyordu, olan buydu. Ve

aşırı hırslı bir yükün altında ezilen ilk yüksek lisans öğrencisi olmayacaktır. Neredeyse bir

Bir ya da iki kişi programdan ayrılmadan dönem geçmedi. Hayatta kalanlar hep başlarını sallarlardı.
ve falancanın nasıl "baskıya dayanamadığı" hakkında acımasızca dedikodu yaptı. Biliyordu; o da aralarında.

Ama bu baskıya dayanabilirim! Harika gidiyorum; not ortalamama bakın! diye içten içe itiraz etti.

Doğru. Mantık düz bir şekilde karşı çıktı, peki bu çılgınlığın başka ne açıklaması var?
halüsinasyonlar -ya da rüyalar- ya da her neyse- son birkaç yıldır acı çektiğiniz
Günler mi?

İç çekti. Bunu inkar etmek mümkün değildi; son birkaç gün içinde iki farklı ... şey nöbeti geçirmişti,
Bu süre zarfında sadece gerçeği hayalden ayırt etmekten aciz olmakla kalmamış, aynı zamanda kendi fantezisini bile yönetiyordu.

Bu da pek adil görünmüyor, diye düşündü, neredeyse histerik bir kahkaha balonunu ısırarak. Eğer bir kız aklını kaybedecekse, en azından bundan zevk alması gerekmez mi? Neden bu dünyada mükemmel bir erkek numunesi, ateşli kızların en ateşlisi, sonra da kendini bazı tuhaf şeylerin talihsiz kurbanı yap Cinayet komplosu mu?

"Anlamıyorum." İşaret parmaklarının uçlarını zonklayan yarasının üzerinde küçük daireler çizerek hafifçe ovuşturdu.
Tapınaklar.

Tabii gerçekten olmamışsa.

"Doğru. Uh-huh." Aynadaki bir adam. Tabii ki.

Hâlâ şakaklarını tutarak başını kaldırdı ve loş ofise bakarak ipucu aradı.

Orada

Kendisinden başka kimsenin orada bulunduğuna dair hiçbir belirti yoktu.

Lamba yerinde değil, yerdeydi.

Her zamanki gibi masanın üzerine tünemişti ve duvarın yanındaki halının üzerinde bir kitap duruyordu.

dün gece ofiste başka biriyle birlikte olduğuna dair kesin bir kanıt olarak yorumlanamaz. İnsanlar

çok canlı rüyaların ortasında uyurgezerlik yaptıkları

biliniyordu. Kendini aynaya bakmaya zorladı. Doğrudan

aynaya.

Sert gümüşlü cam. Başka bir şey yok.

Kendini ayağa kalkmaya zorladı. Ona doğru yürüdü. Soğuk avuçlarını daha soğuk olan cama dayadı.

Sert gümüşlü cam. Başka bir şey yok. Ondan bir şey çıkmasına imkân

yoktu. Omuzlarını dikleştirerek kalıntıya sırtını döndü.

Sertçe hareket ederek sırt çantasını yerden aldı ve profesörün istediği kitapları topladı,

onları çantasına doldurdu, kendini dışarı attı ve ofisi kilitledi.

Jessi, akademik kariyeri boyunca ilk kez akla hayale gelmeyecek bir şey yaptı: O terk etti

dersler, eve gitti, biraz aspirin aldı, en sevdiği Godsmack tişörtünü giydi ve yatağa girdi,

Yorganı başına kadar çekti. Ve

saklandı.

Asla pes etmedi. Planlarını ve programını asla terk etmedi. Olayların üstesinden gelmekte asla başarısız olmadı. Asla Programı ne kadar sıkı olursa olsun, tek bir şeyin kaymasına ya da geride kalmasına izin verirse, bir düzine başka şey etkilenirdi. Bir küçük bir hata, çılgınca bir entropik düşüş sarmalını başlatabilirdi. Bu nedenle, her şey ele alınmalı ve planlandığı gibi tamamlanmıştır.

Geçen kış, Chicago'nun en şiddetli kar fırtınalarından birinin ortasında, titreyerek sınıfa doğru yürümüştü. Tepeden tırnağa şiddetli bir grip titremesiyle öylesine hastaydı ki, cildindeki milyonlarca küçük gözenek, küçük bir sızı gibi iğne batmaları. Larenjit sınırındayken, sesini zorlayarak birden fazla kez ders vermişti. Sadece portakal kabuğu, zeytinyağı ve çeşitli iğrenç şeylerden oluşan iğrenç bir çayın yardımıyla hala düşünmek bile ürpertirdi. Kağıtlara yüz iki ateşle not verirdi.

Ancak çılgınlık, üstesinden gelinip tamamlanabilecek ve bir sonraki projeye geçilebilecek bir şey değildi.

Ve bununla nasıl başa çıkacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Çikolatanın bir başlangıç olduğunu düşünerek, dairesinin kapısından içeri adımını atar atmaz Acil durumlar için sakladığı bir torba Hershey's Kisses (yani, kötü saç, şiddetli PMS veya sadece bir o eski güzel erkekler aptaldır ve emerler günlerinden) ve battaniyelerin altındaki sıcak kozasında başladı çökmekte olan, erimiş küçük lokmaları kısa sürede bitirdi.

Tüm poşeti yedikten sonra uykuya daldı.

O gece saat dokuza kadar deliksiz uyudu.

Uyandığında kendini o kadar iyi hissetti ki, belki de gerçekten ihtiyacı olan tek şeyin

iyi, kesintisiz on saatlik bir uyku. Belki de artık yaşlandığına göre - ne de olsa

Artık birinci sınıf öğrencisi değildi, yirmi dört yaşındaydı! eskisinden daha az. Belki de vitamin almaya başlamalı. Daha fazla süt içmeli. Sebze yemeli.

Deli değildi, diye düşündü, başını salladı ve bu fikrin saçmalığı karşısında hafifçe gülümsedi.

Yaşadığı o iki yoğun canlı rüya/halüsinasyon sadece münferit bir olaydı. Stres uykusuzlukla birleşince hiç yoktan büyük bir olay yaratıyordu.

"Sadece çok yorgundum," dedi kendi kendine göstermelik, iyimser bir baş sallamasıyla.

Çikolata ve uyku moralini düzeltmişti. Yeniden başlamak için onu güçlendirdi.

Her şeye yeniden başlamaya, günle ya da geceyle yüzleşmeye ve kendine şunu kanıtlamaya hazırdı hiçbir sorunu yoktu.

En azından televizyonu açmadan önce böyle hissediyordu.

İntikam.

Cian MacKeltar'ın son 1,133 yıl boyunca çıldırmasını engelleyen şey bu ihtimaldi.

Karanlık Cam'da hapsedildiği yıllar.

Dışarıdan bakıldığında cam, özenle yapılmış bir aynadan biraz daha fazlası gibi görünüyordu.

İçeriden bakıldığında, dairesel bir

Taştan bir hapisane, yürümek istediğiniz herhangi bir noktada on beş adım genişliğinde. Ve çok yürümüştü. Saydı

Her kanlı taş. Taş zemin. Taş duvarlar. Taş tavan. Gri. Sıkıcı. Soğuk.

Yüzyıllar boyunca damarlarında sıvı bir ateş gibi yanan tek bir düşünceyle ısınmaya devam etmişti.

İntikam.

Lucan Myrddin Trevayne'in, bir çocuk olan Lucan Myrddin Trevayne'in, bir çocuk olan Lucan Myrddin Trevayne'in

Bir zamanlar en yakın arkadaşı ve sanatta en iyi yoldaşı saydığı adam, onu Karanlık'a bağlamıştı.

Cam, böylece kendisi için ölümsüzlüğü güvence altına alır.

Lucan'ın onun üzerinde kullandığı bağlama büyülerinin kapsamı göz önüne alındığında -ki bu onun

tarafından bir çağırma büyüğü söylenerek kısa bir özgürlük verilmediği sürece camdan çıkamaması.

Bazıları onun intikam umudunu imkânsız olarak değerlendirebilirdi.

Ama bir Druid ve bir Keltar olan Cian, imkânsız gibi görünen şeylerin nadiren imkânsız olduğunu anlıyordu.

İmkansız'ın gerçek anlamı "henüz gerçekleşmedi" idi.

Bu gerçek, üç buçuk ay önce bir hırsızın evimize girmesiyle yeterince kanıtlanmıştı.

Trevayne'in Londra'daki kalesine girdi -ki bu başlı başına bir imkansızlıktı- ve piçin en iyi adamlarının yarısını

Karanlık Cam da dahil olmak üzere değerli emanetler, Cian'ı Kutsal'a bağlayan ondalıktan sadece birkaç ay önce

nedeniyle.

Sonunda şans ondan yana dönmüştü. Lucan tam da ona en çok ihtiyaç duyduğu anda aynayı kaybetmişti.

En çok.

Şimdi onuncu ayın onuncu günüydü ve Cian'ın Lucan'ın ellerinden sadece bir süreliğine uzak durması gerekiyordu.

Yirmi iki gün daha - ta ki Cadılar Bayramı arifesinde gece yarısından hemen sonraya kadar.

Bin yıllık intikam arzusunu tatmin etmek için. Ve lanet olsun, bunun için açlıktan ölüyordu!

Artık Lucan, tüm Unseelie Yadigarları arasında en tehlikelisi olan Kara Kitap hakkında sağlam bir ipucuna sahipti.

Cian'ın onu hapseden lanetli Kompakt'ı parçalaması daha da önemliydi.

Bazıları için dayanak noktası

İnsanoğlunun bildiği en ölümcül kara büyü olan Kara Kitap, herhangi bir adamın elinde

Dehşet verici bir yıkım. Lucan "Merlin" Trevayne'in elinde dünyanın sonunu getirebilir.

Dünya bunu biliyordu. Lucan tarihi yeniden yazabilir, zamanın kendisini değiştirebilirdi.

karmaşık büyüler. Cianhad onun kitabı almasını engellemeliydi. Kadim düşmanını yenmek zorundaydı.

bir kez ve herkes için.

Başarıyı yakalayabileceğini düşünmüştü, Kara Cam'ın kaç elden geçtiğine bakarak inanmıştı.

ve ne kadar uzağa gönderildiğini Lucan asla zamanında bulamayacaktı, ama dün

aksini gösteriyordu. Gerçekten de bulunmuştu ve zamanı tükenmişti.

Rus suikastçıyı geçen akşam ofise girdiği anda tanımıştı. Gözleri

Roman geçmişte birkaç kez Trevayne'in Londra'daki evini ziyaret ettiğinde,
Cian

Lucan'ın özel çalışma odasının duvarında asılı duran ve pencerelerin
duvarından görünen manzarayla alay eden

Bir daha asla yaşayamayacağı bir dünyada, kalabalık bir Londra caddesini
gözden kaçırdı.

En azından manzarası vardı. Lucan onu duvara asmış olsaydı, şehvetin bile
intikam onu akli başında tutabilirdi. Bu ona aynayı test etme fırsatı da
vermezdi.

Gardiyanı uzaktayken ve görüş alanı içindeki hareketsiz nesneleri çağırmayı
öğrenirken. Böyle bir durumda

Bir bakıma, zamanın ileriye doğru acımasız koşusuna ayak uydurmuş, her
kitabı, süreli yayını ve gazeteyi yutmuştu.

Lucan'ın çalışma odasından yüzyıllar boyunca geçen, hatta zaman zaman
biraz televizyon bile gören

Pencerenin ötesindeki manzarası tatlı bir çayırdan küçük bir kasabaya
dönüştü ve sonunda
sofistike, hareketli bir şehre.

Tıpkı geçen akşam yürüdüğü bu "Chicago" gibi.

Özgür, Yüce İsa, bir süreliğine tekrar özgürce yürümüşü! Botlarının
altındaki çimlerin ezildiğini hissetmişti,
yüzündeki rüzgarın tadını çıkardı!

Aynanın içinde, tek bir derin nefes için sağ kolunu kesebileceğini
hissettiği günler oldu.

kokulu funda demetleriyle yığılmış bir turba ateşinin nefesi ya da

Scotia'nın tuzlu havasından birkaç ciğer dolusu

vahşi kıyı. Ya da yüksek bir bankın tepesinde sırt üstü uzanmak, gökyüzüne
ancak

Yaylalara çıkın ve kasvetin gökyüzünü almasını, menekşe ve kızılla çizip
lekelemesini, sonra da

yıldızlı elmaslarla serpiştirilmiş siyah kadife bir gölgelik.

Sevgili Scotia'sını on bir yüz otuz üç yıldır görmemişti. Bu bir insan için tam bir cehennemdi.

İskoçyalı, anavatanından sürgün edilmiş.

Lucan, özellikle zor bir konuda yardım karşılığında zaman zaman ona özgürlükler vermiş olsa da

büyü ya da yapılmasını istediği karanlık bir iş - piç kurusu bütün gün boyunca karmaşık bir şekilde korunan bir yerde kalmıştı.

Bu yüzden Cian ona dokunamıyordu; en son yüz yirmi yıl önce böyle bir şey olmuştu.

özgürlükler acı verici derecede kısaydı. Kara Cam'ın büyüü bir süre sonra onu her zaman geri alırdı.

Direnış. Ne kadar hızlı ya da ne kadar uzağa kaçtığı önemli değildi, etrafına hangi Druid korumalarını ördüğü önemli değildi

Bir süre sonra -ve bu hiçbir zaman aynı aralıkta olmadı; bir keresinde, bütün bir gün; başka bir zaman, en fazla tek bir saat - artık olduğu yerde değildi: bir an özgürdü; bir sonraki an, tekrar Hapishane.

Dün gece Roman'ın izini bulması biraz zaman almıştı ve aynayla ilgilendiği için

başaramadan onu geri alabileceğini düşündüğü için, tek başına bu göreve odaklanmıştı. Hiç şüphesi yoktu.

Lucan'ın adamlarından biri daha yakında gelecekti. Ve bir başkası ve bir başkası, sonsuza kadar, ta ki ayna toplanmış ve ona göz ucuyla bile bakmış olanların tüm izleri yok edilmişti.

Bu, kendi türünden adamların yoluydu - büyücülerin, aydınlık ve karanlık adamların, bu işi yapanların

draiodheacht- Yadigârlar gibi şeyleri dünyadan gizlemek için. Cian

-çünkü sıradan insan

böyle şeylerin varlığından rahatsız olmamalıdır. Lucan -çünkü başka büyücüler de vardı

(birbirlerinin radarından titizlikle uzak durarak) imrenilen şeyi çalmak için

hiçbir şeyden vazgeçmeyeceklerdir,

tehlikeli Karanlık Yadigârlar'a sahip olduğunu öğreneceklerdi. Birçok kişinin

düşündüğünün aksine, büyücüler ve

cadılar gelişen bir türdü.

Bir Keltar Druid'i karmaşık bir hafıza büyüüyle zararsız bir şekilde

-eğer doğru ve

Yasak bilgiyi, onunla karşılaşan herkesin zihninden silmek için özenle

yapıldı.

Ama Lucan değil. Öldürmek daha kolay: minimum çaba, maksimum zevk ve kazanç. Lucan güçle büyüdü. yaşam ve ölüm üzerinde. Her zaman öyleydi.

Cian acı acı gülümsedi. Yoluna çıkan herkes harcanabilirdi ve kadın da onun yolundaydı. O da kavrayamayacağı ya da hayatta kalmayı umamayacağı ölümcül bir tehlike.

Düşünceleri ona doğru dönerken hem yumuşadı hem de şiddetlendi. Ateşli, kararlı, cesur,
Kısa, parlak siyah saçları kalp şeklindeki başörtüsünden yumuşak bir şekilde geriye doğru kıvrılan çarpıcı bir kadındı,
Narin yapılı bir yüz ve o güne kadar gördüğü en mükemmel, en dolgun, en tatlı göğüslere sahipti. A
nefis kalçalarını da. Alçak mavi kot pantolonu ve dar poposunun her bir kıvrımını ayrıntılı olarak görmüştü.
şeftali rengi kazak. Hatta kızın külotunun bir kısmını bile görmüştü.
Cömert poposunun bir kısmı, kurdeleden biraz daha fazlası gibi şekillendirilmiş - yukarı bakıyor
kot pantolonunun bel bandında. Turuncu dantelli kumaşın alt kısmı parlak pembe bir kelebeğe süslenmişti.
külotu, bir erkeğin göğüsleriyle alay etmek için kot pantolonundan yukarı doğru kayacak şekilde tasarlanmış gibi görünüyordu.
Bu yüzyılda erkekler itidal timsali olmalı, diye düşündü, sabit bir şekilde bir parça kağıda bakarak.
Kıçının ikiz küreleri arasından yükselen köpüklü kumaş ya da bir grup kanlı hadım. Krem
Güneşin öptüğü teni, yeşim taşından gözleri, baştan çıkarıcı ağzıyla Lucan'ın suikastçısı ona Jessica adını vermişti.

Cian'ın tahmin ettiği gibi, geçen akşam hiçbir şey olmadığına kendini ikna etmeye çalışmıştı. On
seyrek de olsa onu gördüklerinde, her şeyi ve her şeyi suçladılar.

onun var olma olasılığını inkar etmek.

Öte yandan o, geçen akşamki tek bir anı tekrar tekrar oynatır ve kendini buna ikna ederdi
gerçekten olmuştu.

Ona sürtünmüş ve tadına bakmıştı. O yuvarlak, ağır göğüsleri sırtına bastırdı, meme uçları
sertçe ve yünlü kumaşının arasından onu dürttü ve onu yaladı. Sanki
onun teninin tuzunu dilinde hissetmek için yanıp tutuşuyordu.

Aleti o kadar acı verici bir şekilde dikleşmişti ki taşakları sarsılmış ve tohumu neredeyse patlayacaktı.
hemen orada.

Kadını vücudunda hissetmek daha önce hiç yaşamadığı bir şeye neden olmuştu: şiddetli bir sarsıntı
doğrudan ruhunun çekirdeğine saplanmıştı. Ellerini saçlarından çekmek için elinden gelen her şeyi yapmıştı.
geri çekildi. Ona doğru dönmek, onu yere düşürmemek ve her tarafına yayılmamak için tüm iradesini kullanmıştı.
onun zevki için. Saldırganı tamamen unutun. Kendini onun içine gömdü ve yırtılana kadar orada kaldı.
Dark Magyck tarafından vücudundan çıkarıldı.

Ama hayır, sadece onun hayatının ölümcül bir mum alevi gibi sönmesine izin vermezdi.
Kendi yaratmadığı bir fırtına. Ona ihtiyacı vardı.

"Yirmi iki gün," diye mırıldandı. Bin yıldan fazla bir süre bekledikten sonra, intikamı artık
gülünç derecede sınırlı sayıda güne bağlıdır.

Jessica St. James bunu henüz bilmiyordu, ama onu yakalamasına yardım edecekti.

Kendi isteğiyle olmasa bile, bildiği tüm Karanlık Sanatları
kullanarak. Ve birçoğunu biliyordu.

Çoğunu çalışmıştım. Ve hepsinde de mükemmeldi. Kara

Cam'ı isteyen tek kişi Lucan değildi. KELTAR KALESİ-

İSKOÇYA

"Buna inanamayacaksın Drustan," dedi Dageus MacKeltarsa, ikiz kardeşi, ağabeyi Keltar Kalesi'ndeki kütüphaneye girdi.

Drustan kuru bir sesle, "Gördüklerimizden sonra beni pek şaşırtacağını sanmıyorum kardeşim, ama bir dene," dedi. O kitap raflarının arasına ustalıkla yerleştirilmiş maun ağacından yapılmış yakışıklı bir servis barına geçti ve bir bardak Macallan, iyi, yıllanmış, tek malt viski.

Dageus elindeki yıpranmış deri kitabın birkaç sayfasını daha çevirdikten sonra kitabı bir kenara bıraktı ve bacaklarını uzattı, ellerini başının arkasında birleştirdi. Uzun kadife perdeli pencerelerin ötesinde, menekşe kobalt gökyüzünü lekeledi ve bir an durakladı, bir başka yayla kasvetinin güzelliğinin tadını çıkardı. Sonra, "Cian MacKeltar'ın bir efsaneden başka bir şey olmadığını nasıl düşündüğümüzü biliyor musun?"

"Evet," diye yanıtladı Drustan, ateşin yanında ona katılmak için hareket ederek. "Efsanevi ve korkunç Cian: sadece Karanlık Sanatlar'a isteyerek geçen Keltar atası-" "Tam olarak

doğru değil kardeşim. Ben de öyle," diye düzeltti Dageus

usulca.

Drustan sertleşti. "Hayır, sen aşkla hareket ettin; bu çok farklı bir şeydi. Bu Cian -ki o da değil, yeminlerimize bağlılığımızı pekiştirmek için uydurulmuş saf bir masaldır. güç."

"Belki. Belki de değil." Dageus'un gülümsemesinin kenarlarını alaycılık şekillendirdi. "Bahse girmeyeceğim Bin yıl sonra soyumuzun benim hakkımda ne söyleyebileceğini." Eliyle kitabı işaret etti. "Bu Cian'ın MacKeltar'ın günlükleri."

Drustan durdu, sandalyenin yarısına kadar çökmüştü, bardak neredeyse dudaklarındaydı. Gümüşi gözler, parıldayan hayranlıkla ikizinin altın bakışlarıyla karşılaştı. Kadehini indirdi, yavaşça sandalyeye çöktü. "Gerçekten mi?"

"Evet, birçok sayfa yırtılmış olsa da, notlar Cian MacKeltar tarafından yapılmış, dokuzuncu yüzyılın ortalarında yaşamıştır."

"Bu, Da'nın gizli yeraltı odası kütüphanesinde bulduğunu söylediğin günlük mü? Chloe ile birlikte taşların on altıncı yüzyıla ait olduğunu biliyor muydunuz?"

Gizli yeraltı kütüphanesi, derinlere uzanan taştan yontulmuş uzun, dar bir odaydı. Kalenin altında, altın Kompakt da dahil olmak üzere Keltar ilminin ve kalıntılarının büyük çoğunluğunun bulunduğu yer Tuatha Dé Danaan ve Man arasında yer alıyordu. Mühürlenmiřti, girişi gizlenmişti. bir ocağın arkasında, bin yıldan daha uzun bir süre önce.

Zaman içinde odanın varlığı tamamen unutulmuştu. Belirsiz hikayeler bir zamanlar Keltar'ın

çok daha fazlasına sahipti, ama çok azı buna inanıyor ve daha azı da bunu araştırıyordu,
ve bunlar boşunaydı. Ta ki kalenin kahyası Nell -daha sonra babaları Silvan'la evlenecek olan- ve
bir gün toz alırken yanlışlıkla açma mekanizmasını tetiklemişti, tekrar bulunmuştu. Yine de, Silvan'ın bildiğine inandığı için bu konuda hiçbir şey söylememişti ve eğer Klanının özel işleri hakkında bilgi sahibiydi. Muhtemelen Silvan'a bundan hiç bahsetmeyecekti.
Dageus bu kadar çaresiz durumda değildi.

Babaları on altıncı yüzyılda bu odayı kısa bir süreliğine açmış, ancak bir daha açılmaması umuduyla tekrar kapatmıştı.
on altıncı ve yirmi birinci yüzyıllar arasında meydana gelen olayları değiştirdi. Drustan'ın
kısa süre önce gelecek nesiller için tekrar erişilebilir hale getirmeyi kabul etti. Yeniden açıldığından beri, Dageus
Oradaki en eski parşömenleri tercüme etmek, kırılğan belgeleri yeniden kopyalamak ve çok şey öğrenmek
Bu süreçte eski hayırseverleri hakkında daha fazla bilgi edindiler. Ve şimdi de kadim atalarından biri hakkında.

"Hayır. O günlük sadece son olayların bir kaydıydı: el düğünleri, doğumlar, ölümler. Bu günlük ise
Druid sanatları üzerine yaptığı çalışmalar, çoğu şifreli. Çatlak bir kaldırım taşının altında saklıydı.
Chloe'nin ayağı takıldı. Oda hakkında daha fazla şey gizlenmiş olabileceğinden şüpheleniyor."

Dageus'un hevesli bir tarihçi olan eşi Chloe, evin içindekileri sistematik bir şekilde kataloglamayı kafasına koymuştu.
yeraltı deposu ve Dageus ondan uzun süre ayrı kalmaya dayanamayacağı için
büyük bir zaman harcamayı kabul etti (yani, muhtemelen sevgili anına kadar,

Hamile karısı doğum yapmak üzereydi) tozlu, yeraltı bölmesinde, bu nedenle karalama görevi kendini görevlendirdi.

Gülümsedi. Onsuz en güneşli Highland manzarasındansa, çok sevdiği Chloe'yle rutubetli bir oda daha iyiydi.

"Chloe'yle cehennem, onsuz cennetten iyidir." diye sertçe düzeltti.

Onun derinliği böyleydi.

En karanlık anında esir aldığı, kalbini ona adadığı kadına duyduğu aşk içindeki kötülüğe rağmen yaptıklarını.

"Peki bu bize atalarımız hakkında ne anlatıyor?" Drustan merakla sordu ve onu düşüncelerinden sıyırdı.

Dageus hoşnutsuz bir şekilde homurdandı. Çok daha fazlasını ummuştı ve odanın derinliklerine inerek Destansı ataları hakkında başka neler bulabileceğini görmek için. Geçmişin anlaşılması gerektiğine inanıyordu. parlak bir gelecek sağlamak için gerekli olduğunu, geçmiş unutanların onu tekrarlamaya mahkum olduklarını söyledi. "From Deşifre etmeyi başardığım kısımlar, onun gerçekte bir masal değil, bir insan olduğunu ve Oda unutulmamıştı ama kasıtlı olarak bizden saklanmıştı. Babam bir savaş ya da hastalık olduğuna inanıyordu. odayı bilenler de dahil olmak üzere pek çok kişinin hayatını aniden almıştı. Ama durum böyle değildi. Günlükteki son yazı ona ait değil, büyücülerin kullanımıyla ilgili bir uyarı. Bu girişi her kim yaptıysa Ayrıca odayı mühürleme kararı aldı ve yukarıdaki odaları sonsuza dek gizlemek için değiştirdi."

"Gerçekten mi?" Drustan'ın kaşları kalktı.

"Evet. O kadar çok sayfa yırtıldı ki, Cian MacKeltar'ın bu kadar korkunç ne yaptığını bilmiyorum, ya da ancak son kayıt, odanın, birtakım nedenlerden dolayı gizlendiğini açıkça ortaya koymaktadır. onu."

Drustan viskisini yudumlarken, "Hmm," diye düşündü. "İnsanın merak edeceği bir şey var. Keltar'ın tüm gelecek nesillerinin, bizim büyük çoğunluğumuzdan ayrılması gibi sert önlemler alınmalıdır. bilgi ve güç. Bizi mirasımızdan ayırmak hiç de küçük bir şey değildi."

"Evet," dedi Dageus düşünceli bir ifadeyle, "gerçekten de insan merak ediyor."

"Buna inanabiliyor musun, dostum? Biri adamın boynunu kırmış ve onu orada bırakmış, bir kapı çivisi kadar ölü!"

"Harika. Tam da ihtiyacımız olan şey. Daha fazla suç. Üniversite bunu bir başka bahane olarak kullanacak. bize vidalayın ve harçları yeniden yükseltin."

Jessi başını salladı ve kahve barında aylak aylak dolaşan bir grup üniversite öğrencisini iterek geçti. O sırada siparişini verdiğinde, daha önce hiç bu kadar genç ya da bu kadar bıkkın olup olmadığını merak etti. Öyle olmadığını umuyordu.

Kampüs dedikodularla çalkalanıyordu. Polis çok az ayrıntı vermişti, bu yüzden herkes bir şeyler biliyordu. Komik olan, sarışın, iyi giyimli "John" hakkında gerçekten bir şeyler biliyor olmasıydı. Doe" dün kampüs ortak alanında ölü bulundu ve konuşmayan tek kişi oydu.

Ve bunu yapmayacaktı.

Dün gece televizyonu açtığında, yerel haberlerde cinayetle ilgili bir haberle karşılaştı.

Günün büyük bir kısmını gerçek olmadığına kendini ikna ederek geçirdiği iki adamdan biriyle karşılaştığında sersemlemiş bir halde oturmuştu, bölüm bittikten uzun süre sonra ekrana boş boş bakıyordu.

Polis sarışın adamın cinayetini araştırıyordu. Üzerinde kimlik yoktu ve polis Onun hakkında bir şeyler bilenlerin ortaya çıkmasını isteyen bir açıklama.

Tüm bunlar sorulara yol açıyordu: Eğer dünyanın geri kalanı da sarışın adamı görebiliyorsa, bu şu anlama mı geliyordu?

deli değil miydi?

Yoksa bu, sarışın adamın gerçek olduğu ama yine de aynadaki adamı halüsinasyon olarak gördüğü anlamına mı geliyordu?

eşlik eden olaylar?

Yoksa bu, onun artık delirdiği ve haber programlarını hastalıklı bir şekilde halüsinasyon olarak gördüğü anlamına mı geliyordu?

(yine de -kendisinin söylemesi gerekirse- hayranlık uyandıracak kadar kararlı ve etkileyici bir şekilde uyumlu)

Onun sanrılarına güvenilirlik

mi? Ugh. Zor sorular.

Saatlerce böyle karmaşık düşünceler üzerinde düşünmüştü, ta ki sonunda, şafağın ilk saatlerinde

kesin bir kararla bir ölçüde sakinleşmeyi başardı: İçinde bulunduğu çıkmaza aynı şekilde yaklaşacaktı.

bilimsel bir araştırmanın titiz yöntemlerini uygulayarak arkeolojik bir araştırmaya yaklaşacağı şekilde

Analist.

Bulabildiği tüm gerçekleri toplayacak ve ancak bulabildiği her şeyi bulduktan sonra

Gerçekleri bir araya getirerek, ulaşabileceği en doğru gerçeklik temsilini oluşturmaya çalışır.

onlarla birlikte. Delilik hakkında daha fazla konuşmak ya da düşünmek yoktu.

Soruşturma.

Soruşturması için kritik önemdeydi: Profesör Keene ile konuşmak. Ona bu olay hakkında sorular sorması gerekiyordu.

Hiç görmemiş olmayı dileyceği bir kalıntı... Nereden gelmişti ki?

Belki de bu bir kalıntı değildir, diye düşündü, kısa bir süreliğine bu ihtimalle neşelendi, ama bir tür şaka kalıntısıydı,

Bir Yıldız Geçidi bölümünden veya başka bir SciFi kanalı programından özel efektli bir dekor. Ve belki de

son derece teknik, akıllıca gizlenmiş ses/görüntü beslemeleri bir şekilde ona bağlandı. Ve hepsi gerçekten küçük, olağanüstü sofistike bir projeksiyon perdesi sistemine sahip.

Bu da saldırgan ile aynadaki adam arasındaki etkileşimi tam olarak açıklamıyordu, ama hey, o sadece olasılıklar üzerinde çalışıyor, tasarlıyor ve atıyordu.

Olasılık: Belki de lanetliydi.

Bu düşünce ona kendini aşırı derecede aptal hissettirdi. İç analistine pek iyi gelmemişti.

Yine de aptalca davranmak, çılgınca davranmaktan iyidir.

Dün gece profesörü aramış, profesörün kendisine bıraktığı odasına giden direkt hattı kullanmıştı. milyonlarca mesaj göndermiş ama cevap vermemiş. Bu sabah ilk iş olarak tekrar denedi ama olmadı. Hala uyuduğunu sanıyordu.

Sonuç olarak, o bir pragmatistti. Hayatında bu noktaya mantıksız davranarak ya da kaprisli. Elimde ne var tarzı bir kızdı. Ve yoğun düşüncelerden sonra, karar verdi ki deli gibi hissetmiyordu. Devam eden bu aptalca olay dışında her konuda gayet normal hissediyordu. Ayna kazası.

Belki de onu parçalamalıyım, diye düşündü huysuzca. Sorunların sonu. Değil mi?

Bunun dışında, şart değil. Eğer deli olsaydı, hayali seks tanrısı muhtemelen başka bir cansız nesne (bu kesinlikle akla birkaç ilginç fikir getirdi, özellikle de

komodin çekmecesini). Eğer deli olmasaydı, dünyanın en önemli eserlerinden birini yok ediyor olabilirdi.

Yakın insanlık tarihinin en önemli, dogma yıkıcı kalıntıları.

"Görünüşe göre gerçekleri bulmakta zorlanıyorum." Sinirli bir şekilde küçük bir iç çekti.

Çantasını karıştırarak cep telefonunu buldu, çıkardı, çevirerek açtı ve aşağıya baktı
Ekran. Mesaj yok. Profesörün kendisini aramasını umuyordu.
bütün gün dersler.

Artık çok geçti. Telefonu kapattı, çantasına geri koydu ve tezgâhtan kahvesini aldı,
kasiyere ödeme yaptı ve aceleyle çıktı.

Öğleden sonra 4:45'e kadar arka arkaya dersleri vardı, ancak işi biter bitmez doğruca
Hastaneye.

17:52.

Dan Ryan Otoyolu trafiğin yoğun olduğu saatlerde Dante'nin Cehennemi'nin bir katıydı.

Jessi dur-kalktan çok dur-kalka benzeyen trafikte umutsuzca sıkışıp kalmıştı,
Aslında son yarım saattir ev ödevi üzerinde çalışıyordu ki cep telefonu çaldı.

Aldığı notları bir kenara fırlattı, kutlamaya değer bir şekilde on sekiz santim öne doğru süzüldü,
telefonunu çıkardı ve profesörün aramasını umarak cevap verdi ama arayan Mark Trudeau'ydu.

Dilinin ucuna gelen bir cümleye göre, bir kişi daha almasının imkânı yoktu.
ona izin vermek için aradığını söyleyerek tüm kelimeleri ağzından söküp aldığı anda not vermek için kağıt

Kampüs polisinin Profesör Keene'in öldüğünü bildirdiğini biliyordu.

Titremeye başladı, direksiyonu sıktı ve hıçkırarak nefes verdi.

"Ve şunu dinle Jess, o öldürüldü." Mark heyecanlı bir telaşla, açıkça büyülenmiş ve açıkça çıkardığı ıslak burun çekme seslerine rağmen ağladığı gerçeğinden habersizdi. Erkekler bazen çok yoğun.

Belli belirsiz, trafiğin yeniden ilerlediğini fark etti. Ayağını debriyajdan çekti. Kolunu sürükledi ceketini yüzüne örttü.

"Polisler kötü bir şeye karışmış gibi konuşuyorlar, Jess. Son zamanlarda çok para çektiğini söylediler. emekliliğinden oldu ve evini ipotek ettirdi. Sanırım bir yerlerde arazisi vardı. Georgia'yı da satmış. Polisler neden birdenbire bu kadar çok paraya ihtiyaç duyduğunu bilmiyorlar."

Önündeki arabanın tekrar durduğunu geç de olsa fark edince frene bastı ve aniden durdu. önündeki arabanın arka tamponunun bir santim gerisinde durdu. Arkasındaki adam öfkeyle korna çaldı. Hayır sadece bir kez, ama çeşitli el hareketleriyle birlikte üzerine yattı. Gözyaşları arasında "Doğru," diye tersledi, dikiz aynasında kendi kendine bir hareket yaparak, "sanki trafik yine benim yüzümden durmuş gibi. Get üzerinde."

Trafik, endişelerinin en önemsiziydi. Gözlerini kapattı.

Polisler profesörün neden paraya ihtiyacı olduğunu bilmiyor olabilirdi ama o biliyordu.

GörünüŖe göre ayna iyi niyetli bir kalıntıydı, her ne kadar gelmiş olsa da -
şimdi istekliydi
karaborsadan ciddi paralara bahis oynamak için.

Profesör gerçekten de kötü bir Ŗeye karışmıştı.

"Garroted," diyordu Mark. "Gerçekten boğazına kelepçe takılmış. Artık
kimse bunu yapmıyor, değil mi? Kimler
böyle bir Ŗey yapar mı?"

Cep telefonunun mikrofonunu avucunun içine aldı ve gözlerini ayırmadan
durmuş arabalar denizine baktı. "Ne oluyor da
neler oluyor?" diye yarı fısıldadı.

Mark konuşmaya devam etti, uzaktan gelen, rahatsız edici bir gürültü.

Profesör ve ben bu akşam zaten birlikte vakit geçirdik, demişti sarışın
adam. Ve
Kendi önemsiz kaygılarına ve çıkarlarına fazlasıyla kapılmış olduğundan,
bu yorumu kabaca bir kenara itmişti.

Ve şimdi profesör ölmüştü.

Düzeltilme, diye düşündü, Mark'ın az önce söylediklerine göre kemiklerine
küçük bir ürperti sızıyordu.
Ölüm saati Pazartesi günü saat 6:15. Daha kitaplarını almaya gitmeden
ölmüştü.
O gece.

Ofisinde durduğu süre boyunca adam ölüydü.

"Ve şunu dinleyin," dedi Mark, hala gevezelik ederek, "Bölüm başkanı
Ellis, bana
dönemin geri kalanı için profesörün derslerini al. Bu saçmalığa
inanabiliyor musun? Sanki bunu karşılayamazlarmış gibi.

işe al-"

"Büyü artık, Mark," diye tısladı Jessi, kapatma düğmesine basarak.

Sonunda Cehennem'in onuncu katından kaçmayı başardığında, Jessi ara sokaklara ve kampüse geri döndü.

Düşünceler zihninde dağınık bir karmaşa içinde yuvarlanıyordu. Hepsinin arasında tek bir net düşünce vardı, onu bir fener gibi çekiyordu.

Aynayı tekrar görmek zorundaydı.

Neden, hiçbir fikri yoktu.

Yapmak için düşünebildiği tek şey buydu. Kendini eve gitmeye ikna edemiyordu. Onun içinde Şu anki ruh haliyle duvarlara tırmanabilirdi. Hastaneye gidemezdi; artık herkes ziyarete gelirdi. Birkaç yakın arkadaşı vardı ama onlar da en az kendisi kadar çalışıyordu. Beklenmedik bir şekilde yapılacak en havalı şey değildi ve ayrıca, yapsa bile, ne diyecekti - Merhaba, Ginger, nasılsın? Bu arada, ya ben delirdim ya da hayatım farklı bir hal aldı. Indiana Jones'un tonlarında, gizemli kalıntılar, yabancı kötü adamlar ve muhteşem görsel-işitsel özel efektler.

Ofise geri döndüğünde kapıda polis bandı vardı.

Bu onu bir an için durdurdu. Sonra bunun kampüs polis bandı olduğunu fark etti ve kenara çekti.

Üniversite prosedürlerini ihlal etmek, The Real'de bir yasayı çiğnemek kadar ağır bir suç gibi görünmüyordu

Dünya.

Anahtarı kilitte sallayıp bu kez gerçekten kilitli olduğundan emin olurken, kendi kendine tam olarak ne olduğunu sordu içeri girdiğinde ne yapacağını düşündü.

Bir kalıntıyla sohbet mi edecek? Ellerini camın üzerine mi koyacak? Bir ruh çağırmaya mı çalışacak? Onun gibi yap Ouija tahtası gibi bir şey miydi?

Kaderin cilvesine bakın ki, hiçbir şey yapmasına gerek kalmadı.

Çünkü kapıyı açar açmaz, koridordan bir ışık huzmesi içeri, doğruca gümüşü cam.

Ayakları dondu. Elleri kapıya sıkıştı. Nefesi bile yarıda kesildi. O değildi

Ama kalbinin de uzun, düşünceli bir an durakladığını hissetti.

Yüksek, yarı çıplak, mutlak bir seks tanrısı olan adam aynanın içinde durmuş, ona bakıyordu,

"Geri dönmenin tam zamanı, sürtük." diye hırladı. Jessi on

yedi yaşındayken neredeyse ölüyordu.

Kapalı kaya tırmanışı spor salonlarından birine gitmişti (çünkü en yakın arkadaşı onu arayıp

aşık olduğu futbolcu o hafta sonu üniversiteden eve dönmüştü ve o ve arkadaşları

orada olması gerekiyordu) ve korkunç bir düşüş yaşadı, birçok kemiği kırıldı ve kafatası yarıldı.

Lise son sınıfın en iyi zamanlarını kaçırmış, kafası kazınmış bir şekilde evde iyileşmeye çalışmıştı.

kafatasını tekrar birleştirmek için metal bir plaka yerleştirdikleri yerden, diğer insanların baloların, partilerin ve mezuniyetlerin hikayeleri.

Ve deli gibi aşık olduğu adam o gün tırmanma salonuna bile gelmemişti.

Bu deneyimden birkaç şey öğrenmişti. Birincisi: "Farelerin ve insanların en iyi planları" atasözü

kesinlikle doğrudu - futbol takımını Eyalet finallerine taşıyamadığı tek yıld.

Son yedi yılda bunu başarmıştı; hala içinde asılı duran şahane pembe balo elbisesini giyememişti.

dolap; şapkasını fırlatmamıştı; tek bir üst düzey partiye bile katılmamıştı.

Ve iki: Bazen

İşler kötüye gittiğinde, mizah duygusu bir insanın tek kurtarıcı lütfuydu.

Ya gülersiniz ya da

Ağlamak sadece kendinizi daha kötü hissetmenize değil, aynı zamanda daha kötü görünmenize de neden olur.

Orada durup aynadaki şeye bakarken aklına geldi.

Ayna, yakın zamanda hayatına kastedilen bir odada - o odanın önceki sakini

Son birkaç gün içinde yaşanan olaylar kesinlikle kötü olarak nitelendirilebilir, hatta

muhafazakar standartlara

göre. Kıkırdamaya başladı.

Elinde değildi.

Seks tanrısının kara gözleri kısıldı ve kaşlarını çattı. "Bu gülünecek bir şey değil. Buraya gel ve şunu kapat

Kapı. Şimdi. Konuşmamız gereken çok şey var ve zaman çok önemli."

Daha sert kıkırdadı, bir eli ağzındaydı, diğeri kapı pervazını tutuyordu. Özü. Kim böyle konuşur ki?

"Tanrı aşkına, kız, beni dışarı çağır," dedi, sesi bıkkın geliyordu. "Birinin salla seni."

Kıkırdamalar arasında "Hiç sanmıyorum," demeyi başardı. Birazcık da olsa kulağa hoş gelmeye başlayan kıkırdamalar histerik. "Ve ben bir fahişe değilim," diye bilgi verdi ona kibirle. Ve kıkırdadı.

Yumuşak bir şekilde hırladı. "Kadın, geçen akşam beni dışarı çağırdın ve ben sana zarar vermedim. Yapmayacak mısın bana tekrar güvenir misin?"

Kıs kıs güldü. "Geçen gece mışıl mışıl uyuduğumu ve rüya gördüğümü sanıyordum.

Bunun güvenle hiçbir ilgisi

yoktu."

"Seni öldürmeye çalışan adamı öldürdüm. Bu bana güvenmek için yeterli bir sebep değil mi?"

Gölmeyi bıraktı. İşte oradaydı. Sarışın adamın boynunu kıran ve onu terk eden oydu.

Avluda ölü yatıyordu. Her ne kadar beyninin bir kısmı o olması gerektiğini bilse de.

Olaylar hayal dünyasında mı yoksa Gerçek Dünya'da mı cereyan etmişti-
sözleri bakışlarını ellerine çekti. Büyük
Eller. Boyun kıran eller.

Bir anlık tereddütten sonra temkinli adımlarla ofise girdi. Bir duraklama daha, sonra yavaşça kapıyı kapattı.
arkasındaki kapı.

Kıkırdamalar gitmişti. Binlerce soru yoktu.

Ellerini kot pantolonunun ön ceplerine sokarak aynaya baktı.

Gözlerini kapattı. Sıkıca kapattı. Açtı. İyi bir önlem için iki kez daha denedi.

Hâlâ oradaydı. Kahretsin.

"Bunun işe yaramayacağını sana söyleyebilirdim," dedi kuru

bir sesle. "Ben deli miyim?" diye fısıldadı.

"Hayır, aptal değilsin. Ben buradayım. Bu gerçekten oluyor. Ve eğer hayatta kalmak istiyorsan
Sana ne söylersem."

"İnsanlar aynaların içinde olamaz. Bu mümkün değildir."

"Bunu aynaya söyle." Yumruklarını vurgulamak için camın iç kısmına vurdu.

"Komik. Ama ikna edici değil." Onu aynaya içeriden vururken görmek çok tuhaftı!

"Bu konuda kendi kararını kendin vermelisin. Bir başkası gelip seni öldürmeden önce bunu yapsan iyi olur."

Verdiği umursamaz yanıt, davasını ona savundu. Onun gerçek olduğunu bildiğini söyledi ve eğer o bunu anlayamayacak kadar kalın kafalıysa

Bu onun sorunu değildi. Elbette bir sanrı kendi kendini sürdürmeye çalışacaktır, değil mi?

Ama nasıl gerçek olabilir ki?

Açıklanamaz olanla başa çıkmak için bir örneği yoktu. Yapabileceğim tek şey

ve daha fazlasını öğrenene kadar yargılamayı saklı tutuyorum.

Bu amaçla, olaylara ışık tutmak için, duvardaki düğmeye uzandı ve baş üstü lambasını açtı.

Ve ona ilk kez gerçekten iyi baktı.

Crimeny, diye düşündü, gözleri onu daha da çok içine çekecekmiş gibi genişliyordu. Daha önce yakaladığı iki seferde

kısa bir süre için kaçırılmıştı ve oda yoğun bir şekilde gölgelenmişti.

Onu içine çekmişti.

sadece genel bir izlenim: iri yarı, karanlık, yoğun seksüel bir adam.

Detayları görmemişti.

Ve ne detaylardı ama!

Sersemlemiş bir halde aşağı baktı. Yukarı. Aşağıya. Tekrar yukarı. Yavaşça.

"Acele etme, genç kız," diye mırıldandı, o kadar alçak sesle ki kız onu neredeyse hiç duymadı. Bir sonraki yorumu şöyleydi kasıtlı olarak onun duyabileceği mesafenin ötesinde, ipeksi bir "Seninle yapmayı planlıyorum."

Uzun boyluydu, aynayı çerçevenin üstünden altına kadar dolduruyordu. Güçlü yapılı, geniş omuzlu ve Dalgalanan kasları, beline taktığı kıpkırmızı ve siyah bir kumaşla -gerçek bir İskoç eteğiyle pırıltılı metalik bileklikler ve siyah deri botlar.

Gömleği yoktu. Yontulmuş göğsünün sol tarafını kötü görünümlü siyah-kızıl dövmeli rünler kaplıyordu, Göğüs kafesinin altından, bir meme ucunun üzerinden, omzunun üzerinden ve çenesinin kenarına kadar. Her biri Güçlü pazuları da dövmeli kızıl ve siyah rünlerden oluşan bir şeritle çevriliydi. Kalın, ipeksi bir iz Koyu renk saçları, yırtık karın kaslarının göbeğinin hemen üzerinde başlıyor, ekosenin içine doğru kayıyordu.

Tanrım, çadır mı kuruyordu? Tartanı kaldıran bir şişkinlik miydi?

Bakışları garip bir an için orada takılı kaldı. Gözleri daha da genişledi. Sığ bir şekilde emdi

nefes alırken, bakışlarını kaçırdı. Yanakları kızardı. Az önce

onun penisini süzmüştü.

Orada durmuş, bariz bir şekilde bakıyordu. Fark etmiş olması için yeterince uzun süre.

Doğru olmayan bir şeyler vardı.

onunla birlikte. Hormonları bir şekilde ciddi şekilde bozulmuştu. O bir artifact-ogler'dı, bir penis-ogler.

Bakışlarını zorla onun yüzüne dikti. Yüzü de adamın geri kalanı gibi günahkârca muhteşemdi. Yontulmuştu, Eski bir Kelt savaşçısının gururlu özellikleri: güçlü çene ve elmacık kemikleri, düz, aristokrat bir burun, genişleyen Burun deliklerinde kibirli bir ifade ve o kadar seksi ve öpülesi bir ağız vardı ki kendi dudakları içgüdüsel olarak büzüldü, sonra Sanki bir öpücüğün örneğini alıyormuş gibi sadece ona bakarak ayrıldı. Onları ıslattı, garip bir şekilde nefessiz kaldığını hissetti. Karanlık gölge yontulmuş çenesi, sert pembe dudaklarının tüm o sertliğe karşı daha da seksi görünmesini sağlıyordu. erkeklik.

Saçları karanlıkta düşündüğü gibi siyah değil, pırıl pırıl parlayan maun rengindeydi. altın ve bakır teller. Yarısi düzinelerce dar örgüyle tutturulmuş, uçları parıldayan metalik boncuklar. Gözleri yanık viski renginde, teni kadife rengindeydi.

İlkel, elemental güç damlıyordu, aynanın kendisi kadar bir kalıntı gibi görünüyordu, bir zamana geri dönmüştü Erkeklerin erkek olduğu ve kadınların kendilerine söyleneni yaptığı zamanlar.

Gözleri kısıldı. Böyle erkeklere katlanamazdı. Şovenist, otoriter erkeklere. kadınlara emir verebilirdi.

Vücudunun aynı fikirde olmaması çok kötü. Ne yazık ki vücudu düpedüz ilgisini çekmiş gibiydi. "Elbiselerini çıkar, kadın; bırak da senin tadına bakayım" gibi mümkün olan çeşitli emirlerle dilimin arkası . . .

"Hayır "ı cevap olarak kabul etmeyen bir adam gibi görünmesi de yardımcı olmadı.

Bir kadının çekingenliğine sıfır tolerans gösteren; bir kadını yatağa attıktan sonra, onu bir daha bırakmayan bir erkek.

Ona yapılacak her şeyi yapana kadar onu tekrar dışarı çıkardı, onu o kadar iyice becerdi ki zar zor yürüyebiliyordu.

"Beni dışarı çağır, kadın," diye o seksi İskoç çapağıyla bağlanmış sıkı, alçak bir emir geldi. Adamın sesi Görünüşü kadar inanılmazdı. Sıcak, koyu tereyağlı rom gibi derin ve zengin, karnına doğru kayıyordu, Yavaşça yanarak orada birikiyor.

"Hayır," dedi belli belirsiz. O kadar testosterona izin vermesine imkân yoktu. . . . tekrar dışarı.

"O zaman sana söylüyorum kadın, bana öyle bakmayı kes."

"Ne gibi?" diye kızdı.

"Sanki dilini tekrar üzerimde kullanmak istiyormuşsun gibi. Ve sırtımdan daha fazlasında." Alt tarafını yakaladı dudağını dişlerinin arasına aldı ve ona şeytani bir gülümseme fırlattı.

"Seni yalamak istememiştim," diye savunmaya geçti. "Sana söyledim, seni bir rüya sandım."

"İstediğin rüyayı görebilirsin, kadın. Tek yapman gereken beni çağırmak." Adamın bakışları kızın üzerinde gezindi, alev alev yanıyordu, Göğüslerinde ve kalçalarında oyalanıyordu.

Bakışlarının süzüldüğü yer kızın tenini ısıttı. "Gitmiyorum. Gitmiyorum. Olmayacak. Olmayacak."

Omuz silkti, güçlü omuzları büküldü ve dalgalandı. "Nasıl istersen öyle olsun, sürtük. Gereksiz yere öl.

Yardım teklif etmediğimi söyleyemezsiniz."

Sonra aynaya döndü. Onu çevreleyen gümüş dalgalanıyor gibiydi,
kenarlarındaki siyah leke

Sanki yüzey aniden sıvılaşmış gibi akıyor ve alçalıyordu, o zaman sadece bir aynaya bakıyordu.

"Hey, bekle!" diye bağırdı, panikleyerek. "Buraya geri dön!" Cevaplara ihtiyacı vardı.

Ne olduğunu bilmesi gerekiyordu.

neler olup bittiğini. Aynanın ne olduğu; bunların nasıl gerçekleştiği; onu kimin öldürmeye çalıştığını;

gerçekten peşinden daha fazla suikastçı gönderilecek miydi?

"Neden?" Derin tereyağı-rum sesi camın içinde bir yerden yankılandı.

"Çünkü neler olduğunu bilmem gerek!" "Bu

dünyada hiçbir şey bedava değildir, kadın."

"Ne diyorsun sen?" diye sordu pürüzsüz gümüş yüzeye. Kadın bir ayna ile konuşuyor. Alice Harikalar

Diyarında'nın onda hiçbir şeyi yoktu.

"Yeterince açık, değil mi? Bende senin ihtiyacın olan bir şey var. Sende de benim istediğim bir şey var."

Tamamen hareketsiz kaldı. Nefesi boğazında düğümlendi ve kalbi hızla çarpmaya başladı.

Aniden kuruyan dudaklarını nemlendirdi. "Ne-ne?"

"Benim korumama ihtiyacın var. Seni hayatta tutmak için bana ihtiyacın var. Neler olduğunu, kimin peşinde olduğunu biliyorum.

ve onları nasıl durduracağımızı."

"Peki karşılığında ne istiyorsun?" diye sordu ihtiyatla.

"Och, sayısız şey, kızım. Ama biz basit tutacağız ve özgürlükle başlayacağız." Başını iki yana salladı. "Uh-uh. Olmaz öyle şey. İlkini bilmiyorum-"

"Bilmen gereken her şeyi biliyorsun," diye kestirip attı. "Bensiz öleceğini biliyorsun. Düşünme

Beni kısıtla. Bu lanet olası aynanın içinde nezaket için çok uzun zamandır sıkışıp kaldım. Bu cam tek

hapishanede acı çekeceğim. Benim için bir tane daha inşa etmene izin vermeyeceğim, kadın."

Kalınlaşan aksanıyla son kelimeleri tükürdü. Kadın yutkundu. Sesli bir şekilde.

Ağzı o kadar kurumuştur ki Adem elması yükselip alçalırken küçük şeylerin çıtırdadığını duydu. Boğazını temizledi.

Birden aynada yine ona baktı, gümüş rengi elmas çivili su gibi dalgalanıyordu

onun etrafında.

O seksi, kibirli ağız bir gülümsemeyle kıvrıldı. Eğer bunu güven vermek için söylediye, diye düşündü kadın, titreyerek, hedefi fersah fersah ıskalamıştı. Tasmalı güç ve zincirlenmiş sıcaklıkla dolu bir gülümsemedir. Zar zor tasmalı. Zar zor zincirlenmiş.

O zaman aklına geldi ki, geçen gece ona iyice bakmış olsaydı, muhtemelen asla rüya gördüğüne inansa da inanmasa da onu serbest bırakmıştı. Öyle düşündüğü katil Korku bu adamla boy ölçüşemezdi. Uzaktan yakından aynı ligde bile değillerdi. Sarışını kırmak

Adamın boynunu kırmak, onun için muhtemelen bir sineğe dalgınca vurmak kadar kolay olmuştı.

O her neyse

somethingmore . Normal insanların sahip olmadığı bir şey.

Kapı kolunu bulmak için arkasını karıştırdı.

"Çıkar beni," dedi, alçak sesle ve yoğun bir şekilde. "Kelimeleri söyle. Ben senin kalkanın olacağım. Aranızda duracağım ve diğerleri. İhtiyacın olan şey bu ve bunu biliyorsun. Aptal olma kadın."

Başını sallayarak kapının tokmağını çevirdi.

"O zaman hayır mı diyeceksin? Ölmeyi mi tercih edersin? Benim yerime? Sana yapabileceğimden korktuğun şey nedir? bu kadar korkunç olabilir mi?"

Adamın hararetli bakışlarının kızın belli bölgelerinde gezinmesi, adamın ne yapmak istediğini açıkça ortaya koyuyordu. Ona ne yapacağını düşünüyordum.

Tabii ki bu da onu onlar hakkında detaylıca düşünmeye itti. Ve işte oradaydı, yine ıslanmıştı. Onun nesi vardı? Yumurtalıkları bir şekilde kalıcı bir yumurtlama dönemine mi girmişti? döngüsü? Yumurtaları gelişigüzel ve sürekli ateşleniyor muydu - ve bazı sapkın, ters Adam onun için ne kadar kötü görünüyorsa, o kadar büyük bir coşkuyla?

Kapıyı çekerek açtı ve geri geri koridora çıktı. "Düşünmem gerek," diye mırıldandı.

"Hızlı düşün Jessica. Fazla zamanın yok."

"Harika, sadece harika. Herkes adımı biliyor." Sert bir şekilde kaşlarını çatarak

Kapı o kadar sertti ki çerçeve titredi.

"Peşinizden göndereceği bir sonraki kişi her an gelebilir," dedi kapıdan derin bir sesle, "ve

bir öncekinden daha sofistike olacak. Belki de bir kadın olacak. Söyle bana, genç kız, ölümü bile göreceksin

Geliyor musun?"

Jessi kapıya öfkeli bir tekme attı. "Uzağa

gitme. Bana ihtiyacın olacak."

Kapıda, adamın duymaması gereken ama duyduğu kaba bir şeyler homurdandı. Bu onu

Yüksek sesle gülerek, "Fiziksel bir imkansızlık kadın, ya da inan bana, biz 'pislik erkeklerin' çoğu olur."

Gözlerini devirdi ve bu sefer kilitleme zahmetine girmedi.

Sonradan aklına gelmiş gibi, polis bandının geri kalanını kopardı, yumak haline getirdi ve cebine doldurdu.

Belki şanslı yaver gider de biri o lanet şeyi çalar ve saçından çekip alırdı.

SEÇENEKLER

1. Polise gidin. Her şeyi anlatın ve koruma talep edin.
 2. Orijinal teslimat şirketiyle temasa geçin, aynayı geri gönderin, bunun her şeyi düzelteceğini umun.
 3. Ülkeden kaç.
 4. Kendinizi akıl hastanesinde kontrol edin ve kilitli dolaplar ve yastıklı duvarlarla normalden daha güvenli olduklarına güvenin.
- Hastaneler.

Jessi son kahvesini bitirdi, fincanı kenara itti, acıması küçük listesine baktı ve iç çekti.

Hâlâ midesinin derinliklerinde bir titreme hissediyordu ama seçenekler listesini hazırlamak onu biraz sakinleştirmişti ve onu tamamen gerçeküstü bir duruma gerçekçi bir şekilde bakmaya zorladı.

Dört numara olmazdı: İnsanın kaderini rüzgara bırakması gibi kokuyordu ve her şey söylenip bittiğinde, eğer o bir araba kazası geçirmek zorunda kalsaydı, kaza sırasında arabayı kullanan kişi olmayı tercih ederdi - kendi kontrolünü Kader falan.

Bir numara dışarıdaydı. Polisler ona gülerek karakoldan kovarlardı. John Doe'larını kimin öldürdüğünü biliyordu: özgürlüğünün peşinde olan, uzun boylu, esmer ve kara kara düşünen bir seks tanrısı. Sadece on bin yıllık bir aynanın içinde olan, aynı zamanda acımasız bir suçlu olabilecek dünyanın güvenliği için söz konusu aynanın içine paranormal bir şekilde gömülmüştü.

Uh-huh. Vay canına. O bile bununla delirdiğini düşündü.

Geriye potansiyel çözümler olarak iki ve üç numaralar kalıyordu. Ona göre, ülkeden kaçmak ve Sonsuza kadar ya da en azından unutulduğundan makul ölçüde emin olana kadar bu işin dışında kalmak fahiş sigorta fiyatlarıyla bile geri göndermeye çalışmaktan çok daha pahalıya mal olur.

Jessi, emaneti geri verirse, peşinde olan her kimse onu bırakacağına inanmak zorundaydı.

Yalnız.

Sonuçta ne yapacaktı? Tanrı aşkına konuşacak mıydı? İnsanlara imkânsızı anlatacak mıydı?

yapay bir şey mi? Kendini tamamen gözden düşürecek ve bir gün sahip olabileceği her türlü şansı mahvedecekti.

arkeoloji alanında gelecek vaat ediyor mu? Asif

.

Her kim olurlarsa olsunlar, onları bu konuda ikna edebilirdi. Yarım beyni olan herkes

Buzul Çağı'nda asla konuşmayacağını anladım.

Üniversite kafesine göz attı; minderli ahşap kabinler bu saatte seyrek nüfusluydu

Gece vakti ve kimse kulak misafiri olacak kadar yakınında oturmuyordu.

Cep telefonunu çıkarıp çevirerek açtı,

Info'yu aradı ve Allied Certified Deliveries'in numarasını aldı.

teslimat kamyonunun yan tarafında.

Akşam 8:55'te bir cevap beklemiyordu, bu yüzden bir cevap aldığında, bir an için kekeleydikten sonra

Aramasının amacını iletmeyi başardı: iade etmek istediğı bir paket almıştı, ancak

kendisine konşimentonun bir kopyası verilmediğı için nereye geri göndereceğini bilmiyordu.

Sinirini gizlemek için hiçbir çaba sarf etmeyen diğerk uçtaki kadın, ofisin

o gün için kapalıydı ve sadece cevap vermişti çünkü telefon geldiğinde kocasıyla konuşuyordu.

düşmüştü ve onu geri çağırmanın o olduğunu düşündü. "Yarın tekrar dene," dedi

sabırsızca.

"Bekle! Lütfen kapatma," diye haykırdı Jessi panikleyerek. "Yarın çok geç olabilir. Ona ihtiyacım var sabah ilk iş olarak. Bu şeyi hemen iade etmeliyim." Sessizlik.

Jessi sessizliği bozarak, "Göndermek gerçekten çok pahalıydı," dedi, paranın kadını

ve onu yardımcı olması için motive etti. "Muhtemelen yaptığınız en pahalı teslimatlardan biri.

Yurtdışından geldi ve özel işlem gerektirdi."

Kadın kuşkuyla, "Yeniden göndermek için para mı ödeyeceksin, yoksa nakliyeciyeye kazık mı atmaya çalışıyorsun?" diye sordu.

Jessi tereddüt etmeden, "Ben öderim," dedi. Bir şeye para harcama düşüncesinden nefret etmesine rağmen

Sonunda elinde gösterecek hiçbir şey kalmayacaktı ama en azından bunu ödeyecek kadar hayatta olacaktı. O düpedüz

Visa'sında korkunç miktarda kredi vardı; bankaların ne kadar çok ip vermeye istekli oldukları onu şaşırtmaktan asla vazgeçmedi.

Üniversite öğrencilerine kendilerini asmaları için. "Fatura numaranız var mı?"

"Tabii ki hayır. Az önce söyledim ya, konşimento bende değil. Adamlarınız bana bir kopyasını vermeyi unuttu."

"BOL'un kopyalarını vermeyi asla unutmayız," diye kızdı kadın. "Yanlış yere koymuş olmalısınız."

Jessi içini çekti. "Tamam, iyi, yanlış yere koymuşum. Ne olursa olsun, bende değil." "Hanımefendi, haftada yüzlerce teslimat yapıyoruz. Fatura numarası olmadan,

Bunu bilmeme imkan yok.

Hangi teslimattan bahsediyorsun?"

"Soyadına göre bakabilirsin, değil mi?"

"Bilgisayarlar bu gece kapalı. Saat sekizde devre dışı kalıyorlar. Yarın tekrar aramanız gerekecek."

"Alışılmadık bir doğumdu," diye itti Jessi. "Hatırlayabilirsin. Gece geç bir teslimattı. Yeni bir

bir tane. Onu getiren adamları tarif edebilirim." Çabucak çifti detaylandırdı. Uzun bir sessizlik daha oldu.

Sonra, "Hanımefendi, o adamlar hafta sonu öldürüldü. Garroted, tıpkı o profesör adam gibi

tüm haberlere konu oldu. Polis bizi rahat bırakmıyor." Sesine acı bir nota girdi. "Onlar

sanki kocamın şirketinin bu işle bir ilgisi varmış gibi, sanki karanlık işlerimiz varmış gibi ya da

Bir şey." Bir duraksama, sonra, "Adın ne demiştin?" Karnına tekme yemiş

gibi hisseden Jessi telefonu kapattı.

Doğrudan ona gitmedi. Bunu yapmayı reddetti.

Böylesine hızlı bir yenilgi gösterisi düşüncesi çok can sıkıcıydı.

Son birkaç gün onun için tam bir tevazu dersi olmuştu. Hiçbir şey yolunda gitmemişti.

Jessi St. James'in İyi Bir Yaşam Planı'na uzaktan yakından benzemiyordu. uzun bir süre için gidiyor.

Bu yüzden gece yarısına kadar üniversite kafesinde inatla dayandı ve daha fazla kahve yudumladı.
yıpranmış sinirlerinin buna ihtiyacı yoktu, son anları olabileceğinden şüphelendiği şeyin tadını çıkarıyordu.
Kaçınılmaz olana boyun eğmeden önce uzun bir süre normale yakın seyretti.

Ölmek gibi bir arzusu yoktu. Crimeny, daha yaşamaya bile başlamamıştı.

Hayat, siz başka planlar yapmakla meşgulken başınıza gelenlerdir.
Arkadaşı Ginger ona bir
Birkaç ay önce üzerinde bu alıntı olan bir kahve kupası almıştım. Eğer çevirirseniz, diğer tarafta şöyle yazıyordu: "Ne zaman
Bir hayatın planlamak zorunda olduğun bir olay haline gelmesi? Onu dolabının arkasına tıkmıştı.
ve bir daha bakmadım, kemiğe çok yakın tıraş etmenin üzücü gerçeği.

Hayır, kesinlikle ölmeye hazır değildi. En azından altmış ya da yetmiş yıl daha yaşamak istiyordu. Henüz
Henüz hayatının iyi kısımlarına bile gelmemişti. Sorun şuydu ki, yeteneği hakkında herhangi bir yanılsamaya kapılmamıştı.
"Ölümün yaklaştığını görmek." Üniversite öğrencisiydi, arkeoloji okuyordu.
Bu. İnsanlar onun uzmanlık alanı değildi. En azından yaşayanlar. Ölülerle arası iyi değildi.
Buz Adam ya da Bataklik İnsanları, ama bu onu bir suikastçıyla çok uzağa götürmezdi. Üzücü gerçek şuydu ki, Ölüm
Muhtemelen kukuletalı siyah bir cübbe giyip tırpanla ona doğru yaklaşacak ve dikkati dağılacaktı.
tırpanın yaşını, kökenini ve bileşimini merak ediyorum.

Dolayısıyla, hoşuna gitsin ya da gitmesin -ve Tanrım, gitmiyordu- ona ihtiyacı vardı. O her neyse. Profesör
Ölmüşlerdi. Teslimatçılar ölmüştü. Sırada o vardı. Dört kişiden üçü ölmüştü. Kendini onlardan biri gibi hissetti.

Bir cinayet gizemindeki şapşal kahramanlar ya da kabarık aşk romanlarından biri, yarım kalmış bir son ortalığı toparlıyordu, psikopatın sürekli peşinde olduğu. Çaresiz, kız gibi kız. Ve o hiç düşünmemişti hayatı boyunca kendini çaresiz hissetmedi. Kız gibi, belki, ama çaresiz değil.

Şimdi Profesör Keene'in ofisinin kapısının önünde bir kez daha dururken, zihinsel olarak omurgasını sertleştirdi kendini imkansız bir varlığın merhametine bırakmaya hazırlanıyordu.

Ya iddia ettiği gibi onu koruyacaktı, ya da gerçekten kozmik olarak kötü bir caniydi, adil bir şekilde hapsedilmişti Onu öldürmeyi planlayan, dişlerinin arasından yalan söyleyen biri... İşler onun için böyle gidiyordu. son zamanlarda -korkunç bir şekilde ve çok kanla, tam orada.

Eğer durum buysa, yapsa da lanetliydi, yapmasa da lanetliydi, ölümü sadece bir parça yer ve zaman konusunda tartışıyorlar, bu yüzden muhtemelen sadece neşelenmeli ve üstesinden gelmeli.

Saatine baktı. 12:42.

Bildiği hayata elveda, kaosa merhaba. Umarım sadece hayata veda değildir.

Kapıyı iterek açtı ve ofise adım attı. "Tamam," dedi gümüşü yüzeye iç çekerek,
"Sanırım bir anlaşma yapabiliriz."

O daha "düşünmek" kelimesini tam olarak oluşturmamadan adam oradaydı. Cümlelerin geri kalanını biraz tamamladı nefes nefese.

Yavaş, coşkulu bir gülümseme dudaklarını büktü.

"Anlaştık, taşaklarım. Beni buradan çıkar kadın."

Lucan telefona doğru, "Bana bahane üretme," diye hırladı. "Roman öldü. Eve'e Chicago'da ihtiyacım var. Şimdi."

Ayağa kalktı ve çalışma odasının yüksek pencerelerinin önünde durarak Londra'nın şafağına baktı. Güneş çizgileri sisi yakıyordu. Ötedeki gökyüzü hâlâ kendi gökyüzünü görebileceği kadar loştu. yansıması renkli camın üzerine bindirilmişti. Tek başına, kendini gizlemek için bir büyüyle uğraşmadı. Görünüşe göre.

Kafatasının tamamı kıpkırmızı ve siyah rünlerden oluşuyordu, dili dövmesinin içinde simsiyah titriyordu. Konuşurken ağzı ve gözleri vahşi bir kızılılıktaydı.

Perşembe sabahıydı. Yirmi günü vardı.

Bakışlarını ipek duvar kâğıdının üzerinde, Karanlık Cam'ın uzun süredir asılı olduğu karanlık noktaya çevirdi. Cian'ın tutsaklığı onun için sürekli bir eğlence kaynağı olmuştu - efsanevi Keltar, en Lucan Myrrdin Trewayne tarafından büyülenmiş, bilinen tüm Druidlerin en güçlüsü.

Elleri yumruk oldu, çenesi sıkıştı. O boş yer tekrar dolacaktı, hem de çok yakında. Geri dönerken "St. James kadını şu anda tehlikede olduğunu biliyor. Orada Ne yapacağını bilemeyiz. Onunla hemen ilgilenmeliyim. Ama önce, o lanet aynayı geri almalıyım. Roman profesörün ofisinde olduğunu söyledi. Benim özel konutuma göndermesini söyle. gelir. Sonra da kızıdan ve onu gören diğer herkesten kurtulun."

Lanet olsun Roman'a. Polis çok fazla soru soruyordu ve en az bir ya da iki memurdan şüpheleniyordu.
Kara Cam'ı görmüştü, bu da birkaç emniyet mensubunun emekliye ayrılması anlamına geliyordu ve bu vakalar hiçbir zaman
Kapalı. Geçmişte, içeri girdiği sürece Roman'ın boğma tercihini reddetmemişti,
Polis herhangi bir ceset bulmadan önce tüm sorunları bertaraf etti ve bir soruşturma başlatılmadan önce hızla kaçtı.
hatta açıldı.

Ama yapmamıştı. Kadın konusunda başarısız olmuş ve kendisi de ölmüştü.

Bu da Lucan'ı biraz duraksatmıştı.

Roman nasıl olmuştu da boynu kırılmış bir halde avluya düşmüştü? O bir adam düşünebilirdi
Rus'un boynunu tavuk kemiklerini patlatır gibi kıracak ölümcül güce ve beceriye sahipti: Cian
MacKeltar.

Ve eğer durum buysa, birisi onu aynanın dışına çıkarmış demektir. İyi değil, hiç iyi değil.

Bunu yapmış olabileceğini düşündüğü tek kişi Aziz James'in kadınıydı. Roman'a göre,
Son kontrol ettiğinde, Chicago'da Kara Cam'ı gören dört kişi vardı ya da Dr.
Liam Keene, bu konuda önemli bilgilere sahipti ve Jessica St. gönderildi. Lucan, Keltar'ın kadınlarla arasının iyi olduğunu iyi biliyordu.

Üst dudağı kıvrıldı. İlkel bir dağ adamı, hem de bir İskoçyalı için bu kadar şey boşa gitmişti. Sadece
görünüş, güç ve karizma, ama vahşi, saf büyü. Lucan'ın onlarca kez üzerinde çalıştığı türden bir güç.

Keltar yüz katıyla doğmuştu.

Eğer Aziz James kadını gerçekten de Keltar'ın isteği doğrultusunda baştan çıkarıldıysa, Lucan Havva'yı onun ölümüne. Cevabını yakında alacaktı. Eve kaybolursa, çok daha büyük bir suçu olduğunu bilecekti. Düşündüğünden daha ciddi bir sorunla karşı karşıyaydı.

"Ona diğer sözleşmesini askıya almasını söyle. Ona şimdi ihtiyacım var." Bir duraklama. Bir hırıltı. "Sana inanmıyorum ona ulaşmanın hiçbir yolu yok. Bir tane bul. Onu bugün Chicago'ya getirin yoksa."

Telefonu kulağından uzak tutarak bir süre dinledi. Uzun bir duraksamadan sonra sıkıca şöyle dedi: "Ben Sanırım anlıyorsun. Onu hemen orada istiyorum. Emirlerimi ona iletmenizi tavsiye ederim. karar verin." Telefonu yumruklayarak kapattı ve görüşmeyi sonlandırdı. Onun ne yapacağını biliyordu. İnsan ticareti yapıyordu. Yaşamak için ölümden korkardı ama Lucan'dan korkuyordu. Birkaç yıl önce bir ilişki yaşamışlardı. Lucan onun gerçek doğasını biliyordu. İtaat edecekti.

Çenesini ovuşturdu, gözleri kısıldı. Samhain çok hızlı yaklaşıyordu. Yüzyıllar sonra ilk kez, bir huzursuzluk fısıltısı hissetti. O kadar uzun zamandır dokunulmaz, neredeyse yenilmezdi ki, tam olarak Bu duyguyu tanımak.

En azından aynanın tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Bu, tedirginliğini büyük ölçüde hafifletmişti. Yine de, eğer içinde olmasaydı çok kısa bir süre içinde eline geçerse, kendisinin peşinden gitmekten başka çaresi kalmayacaktı.

Yapmamayı tercih etti.

Keltar'ı Kara Cam'dan kurtardığı nadir durumlarda, ağır bir şekilde korunan Highlander'ın muazzam gücünü nötralize eden zemin, ayna güvenli bir şekilde geri kazanılana kadar Tutsak. Cian MacKeltar'ın gücünü bastırmak için gerekli olan karmaşık ve yoğun koruma özenli bir ritüel ve zaman.

O ve adamları aynanın etrafındaki üniversite arazisini korumayı başarabilecekler miydi?

Muhtemelen. Riskli olurdu. Birçok şey ters gidebilir. Görülebilirler. Başka Hem eski hem de yeni büyü, çatışma yaratabileceği gerekçesiyle. İnsanlar bunu bilmiyordu ama büyü her yerdedi. Her zaman vardı, her zaman olacaktı. Sadece kendini daha fazla gizledi eskiden olduğundan daha sofistike.

Highlander'ın karşısına tüm güçleriyle çıkmaya cesaret edebilecek mi?

Şüphesiz, bin yıl sonra Cian MacKeltar'ı geçmiş ve sonunda en büyük büyücü olmuştu!

Pencerelerden uzaklaştı, keşke bundan emin olabilseydim diye düşündü. Bu onun üstün büyücülüğü değildi. Keltar'ı bulunduğu yere getirmişti. İyi oynanmış bir hile ve hainlikti.

Belki de Keltar serbest bırakılmamıştı.

Belki de Roman başka bir suikastçının kurbanı olmuştu. Bunu bazen yaparlardı, birbirlerinin peşinden giderlerdi. Para, şan ya da meydan okuma.

Bir ya da iki gün içinde kesin olarak   renecekti. O zaman bir sonraki hamlesine karar verecekti.

Cian durdu, elleri iki yanında yumruk olmuş, bekliyordu. Onun döneceğini biliyordu.

O aptal değildi. O

Roman onu tehdit ettiğinde aynanın en etkili silahı olduğunu anlayacak kadar akıllıydı;

teklifindeki bilgeliği göreceğinden şüphe etmemişti. Sadece bunun ne kadar sürebileceğinden emin değildi.

ve zaman artık onun için her şeydi. Yirmi

gün.

Ondan tek istediği buydu.

Ondan istediği tek şey bu değildi. Ondan istediği tek şey yanaklarının kızarmasıydı.

En tecrübeli fahişeyi bile.

Hapishanesinin birkaç metre ötesinde durmuş ona bakıyordu, koyu yeşil gözleri kocaman, dudakları yumuşaktı

Ayrılmıştı ve o rüya gibi gerçek göğüsler, aldığı her endişeli nefeste yükselip alçalıyordu.

Onları tatmak için sabırsızlanıyordu. İleri geri sürtünerek, meme uçlarıyla ateşli girdaplar ve fiskelerle alay ederek

Dilini. Onu emdi, sert ve derin. Böyle göğüsler bir erkeğin bebekler istemesine neden olur. Kendi bebeklerini. Ama

Çok sık değil, yoksa onun için yeterince zaman olmaz.

Başını savurdu, boncuklu örgüleri metalik bir şekilde takırdıyor, şehvet dolu düşüncelerini sıkı sıkıya dizginliyordu.

Onu çağırdığı anda, Ses'i onun üzerinde kullanacaktı.

Lucan'ın şimdiye kadar olduğunu kesinlikle bildiği yerden kaçma ihtiyacıyla tüyleri diken diken oluyordu. O öldürmüştü

suikastçıyı Salı sabahının erken saatlerinde yakalamıştı. O günden bu yana tam yirmi dört saat geçmişti. Gerçi hatırlamak istemediği kadar uzun bir süredir dünyada özgürce dolaşmıyordu, çalınan kitaplarından ve kağıtlarından ve Lucan'ın çalışma odasını gördüğünde, modern dünyanın atkıları ve yünleri hakkında adil bir fikre sahipti. Her ikisi de milyarlarca insanla (hatta bir Keltar bile) her zamankinden korkunç derecede büyük ve şok edici derecede küçüktü. Druid bu tür rakamlar karşısında bir ölçüde dehşete kapıldı), ancak kıtaları sadece anları, her türlü bilgiyi anında alabilen ve insanları birbirine bağlayabilen bilgisayarlar ve kıtalar arasında bir günden kısa sürede köprü kurabilen uçaklar. Şaşırtıcıydı. Bu Büyüleyici.

Bu taşınmaları gerektiği anlamına geliyordu. Hemen.

Druidlerin zorlama sanatı olan ses, onun en büyük yeteneklerinden biriydi. Genç bir delikanlı olarak Bir Keltar'ın güçlerinin belirginleştiği ve genellikle çılgınca dalgalandığı yaşam dönemi olan erkeklik Neredeyse bir haftadır şatoda dolaşıyor ve farkına varmadan herkese ve her şeye sesleniyordu. onu. Bunu fark etmişti çünkü neden herkesin onu memnun etmek için çabaladığından şüphelenmeye başlamıştı. onu. Dikkatli olmayı, seslerin o eşsiz katmanını bulmak için kendi tonlarını dinlemeyi öğrenmişti. Sadece bir beceriksiz bir aptal ya da ölüm arzusu olan bir acemi, yanlışlıkla magyck kullandı.

Aynadan kurtulduğunda, yeryüzünde Lucan'ın kendisinden başka kimse hayatta değildi. Ses'e olan hakimiyetine dayanıyordu ve bunun tek sebebi de piç kurusuna bu sanatı Cian'ın öğretmiş olmasıydı. Bir gün

Druidry pratiğinde, akıl hocası ve öğrenci eğitim sürecinde birbirlerine karşı direnç geliştirmiştir.

Güzelce topuklardı. Kadınlar yapar. Doğanın onları bu kadar uysal tasarlamış olması onların suçu değildi. Her tarafları daha yumuşaktı. Ona kendisini güvenli bir yere götürmesini emrederdi. toprak. Ve bir kez orada, bir kez orada, başka şeyler için yüzyıllardır doyurulmamış bir şehveti vardı.

ve bu kadın olgun kıvrımları, kremisi teni ve kısa parlak saçlarıyla

hepsine cevap ver!

Köleliğinin son yirmi gününü, her türlü cinsel açlığını doydurmaktan daha iyi ne geçirebilirdi ki?

En derin arzularını ve en cinsel fantezilerini bu şehvetli kadınla şımartmak mı?

O anda, bir kadının şehvetli inceliği çenesini yukarı kaldırdı. İnatla. Gözlerinde bir ateş parıltısı bile olabilirdi.

"Birkaç soruya cevap verene kadar seni dışarı çıkarmayacağım," diye soğukkanlılıkla onu bilgilendirdi.

Sabırsızlıkla homurdandı. Ters düşmesi için onca zaman varken!

Kadınlar kesinlikle nasıl

onları seç. "Wench, bunun için zamanımız yok. Lucan'ın başka bir suikastçıyı çoktan gönderdiğine şüphe yok.

Biz konuştukça daha da yaklaşıyor."

" 'Lucan' mı?" diye atıldı. "Aynayı geri isteyen o mu?" "Evet."

" 'Lucan' kim?"

Ağırlığını ayaktan ayağa kaydırды. Kollarını kavuşturdu. "Neden? Onu tanıyor olabileceğini mi düşünüyorsun?"

bir kara kaşını kaldırarak alaycı bir şekilde tersledi. Burun delikleri alevlenip çenesi yukarı kalktığında, adam içini çekti ve "Trevayne. Adı Lucan Trevayne."

"Sen kimsin ve nesen?"

"Beni ilk kez serbest bıraktığında adımı söyledin," dedi sabırsızlıkla. "'Bu Cian MacKeltar.

Benim ne olduğuma gelince, ben sadece bir insanım."

"Sarışın adam senin bir katil olduğunu söyledi." Sesi zehir gibi tatlıydı. "Onu hatırlıyor musun? O sarışın adam

öldürdüğün kişi."

"Och," dedi öfkeyle, "ve işte tencere dibin kara, seninki benden kara."

"Dünyanın güvenliği için kilit altında tutulduğunuzu söyledi."

"Pek sayılmaz. Senin dünya, Jessica, ben içindeyken çok daha güvenli olurdu."

"Peki neden aynanın içindesin?" Sanki aniden neşeli bir düşünceye kapılmış gibi parladı. "Sen cin falan mısın?"

Dilekleri yerine getirebilir misin?"

"Eğer Adjinn'i kastediyorsanız, en zayıf bampotlar bile onların var olmadığını bilir. Hayır, ben dilekleri yerine getirmem."

"Evet, herkes aynadaki erkeklerin var olmadığını da biliyor. Peki sen nasıl aynanın içine girdin?"

"Kandırıldım. Bir adam başka nasıl aynanın içine girebilir ki?"

"Nasıl kandırıldınız?"

"Bu uzun bir hikâye." Kadın üstelemek için ağzını açtığında, adam açık bir şekilde şöyle dedi: "Ve hiçbirini umursamıyorum. konuş. Bırakın."

Gözleri bir kedininki gibi kısıldı. "O sarışın adam aynanın bir Unseelie parçası olduğunu da söyledi. Yukarı baktım İnternette 'Unseelie'. Bu bir obje sınıflandırması değil. Bu bir kibarlık sınıflandırması." kelime. "Sorum size, bundan ne anlam çıkarmam gerekiyor?"

"Bu son derece nadir bir eser mi?" diye hafifçe önerdi. "Kadın, böyle şeyleri tartışacak vaktimiz yok. şimdi önemli. Beni serbest bıraktığınızda ve yola çıktığımızda tüm sorularınızı yanıtlayacağım."

Yalan dilinden kolayca döküldü. Onun kaygılarını basit bir emirle susturacaktı. Onu dışarı çıkardığı anda sesini yükseltti. Ona hemen birkaç komut daha vermeyi planlıyordu. İyi. Çok uzun zamandır kadınsız kalmış bir adamdı ve açlığı çok büyüktü. Ona vereceği erotik emirleri düşünmek sikini sertleştirdi ve testislerini sıkılaştırdı. O tatlı kıcını şuraya koy Jessica. O güzel ağzını aç ve bunu yala. Arkanı dön, kadın, ve seni eğerken ellerimi o muhteşem göğüslerinle doldurmama izin ver-

"Neden biri seni aynanın içine sokmak istesin ki?"

Düşüncelerinin şehvet dolu sersemliğinden sıyrılıp geri adım attı ve gümüşü vücudunun alt kısmına çekerek

eteğinin yükselişini gizledi. Niyetinin bu kadar bariz bir şekilde kanıtlanmasının, onu ikna etmeye yeteceğinden şüpheliydi. Onu serbest bırak. Lanet olsun, Voice'u kendine modern kıyafetler almak için kullanmalıydı. diğer arifede Roman'ı gönderdi! Hem erkeklerin hem de kadınların tercih ettiği o dar mavi kotlar muhtemelen Onun boyundaki bir şafttan bile aşağı. "Çünkü beni ona bağlayarak, beni kandıran kişi ölümsüzlük kazandı. Her Unseelie yadigârı bir çeşit Karanlık Güç sunar. Sonsuza kadar yaşamak, asla yaşlanmamak, asla değişmemek Kara Cam'ın hediyesi," diye hırladı. Danu'ya yemin olsun ki, onu bu odadan çıkarması için ne yapması gerekiyordu? Cam mı?

"Ah." Bir süre boş gözlerle ona baktı. "Şunu doğru anlamama izin ver: Bana diyorsun ki sadece Aynaların içinde insanlar ve bir yerlerde paranormal güçlerle donatılmış eserler yapmakla meşgul periler mi var? ama dünyamda sinsice dolaşan ölümsüzler de mi var?"

Hayal kırıklığıyla neredeyse yüksek sesle hırlayacaktı. "Onların 'gizlendiklerinden' çok şüpheliyim, kadın. Ve, en iyisine göre Bildiğim kadarıyla, Fae'ler bin yıldır hiçbir şey üretmediler, gizli diyarlarına çekildiklerinden beri. Dalga geçmeyin. Ben sadece sorularınızı yanıtlıyorum." "İmkansız

cevaplar."

"Bir şey bir kez meydana geldiğinde, 'bu imkansızdır', 'bu imkansızdır', ergo, 'bu imkansızdır' özdeyişi hala geçerli değil midir? mümkün mü?"

"Hiç ölümsüz görmedim ve kesinlikle hiç peri görmedim."

"Saçları ayırıyorsun. Beni gördün. Ve umarım ikisini de asla görmezsin."

"Neden-?"

"Jessica," dedi usulca, tehditkâr bir şekilde, adını sonsuz tehlikeler vaadiyle aşılayarak, "Gidiyorum
üç kadar sayacağım. Eğer beni serbest bırakmak için ilahiye başlamadan
bu sayıya ulaşmama izin verirsiniz

teklifimi geri çekeceğim. Bir sonraki katil senin için geldiğinde parmağımı bile kıpırdatmayacağım. Arkama yaslanıp ve yavaş ve iğrenç bir şekilde ölmeni izleyeceğim. Şimdi başlıyorum. Bir. İki. -"

"Sinirlenmene gerek yok," dedi kızgın bir şekilde. "Bunu söylemeyi planlamıştım; sadece birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak istedim önce-" "Thr-

"

"Pekala, söylüyorum! Söylüyorum! Lialth bree che bree-" "Lanet olsun, sürtük, sonunda!"

"-Cian MacKeltar, drachme se-sidh!" Jessi nefes nefese bitirdi.

Kalbi göğsüne çarparken, bakışlarını aynaya dikerek gergin bir şekilde geri çekildi.

Gümüş dumanlı ve karanlık bir hal aldı, fırtınaya açılan bir kapı gibi gölgelerle kaynadı. Sonra Kenarlardaki siyah leke genişleyerek tüm yüzeyi kapladı. Aynı anda, altın ışık Çerçeveadaki oymaların içinden alevler fışkırıyor, giysilerinin, mobilyaların, ev eşyalarının üzerine ateşli rünler çiziyordu. ofisin duvarları. Odadaki rahatsız edici uzamsal bozulma hissi, bir süre sonra sinir uçlarını törpülüyordu.

Sonra, başladığı gibi aniden, ışık karardı ve siyah berraklaştı, sulu bir gümüş ortaya çıktı. rüzgârlı bir günde Michigan Gölü'nün yüzeyi gibi dalgalandı ve dans etti.

Tek boyutlu görüntü bazılarını geçerken bir çizme ayağı, ardından güçlü bir kalça itti.

bir tür peri masalı eşiğinden geçerek salt bir yansımadan üç boyutlu bir insana dönüştü.

Biraz.

Bu imkansızdı. Dehşet vericiydi. Şimdiye kadar gördüğü en heyecan verici şeydi.

Etek giymiş kalçaları, altılı karın kasları ortaya çıktı, ardından yontulmuş üst bedeni dalgalandı.

Şu kötü görünümlü kızıl ve siyah dövmeler.

En son o günahkâr, muhteşem esmer yüz geldi, beyaz dişleri coşkulu bir gülümsemeyle parlıyordu, viski gözleri zaferle parlıyordu.

Aynadan tamamen çıkarken boncuklu örgüleri şingırdayarak başını muhteşem bir şekilde savurdu.

Uzamsal bozulma hissi hafifledi ve cam tekrar düz gümüş rengine büründü, sıkı kışını ve güzel kaslı sırt

Jessi kendini destekledi, eğer şimdi ölecekse, en azından şu düşünceyle kendini teselli etmeye çalıştı son bir göz alıcı porsiyon almıştı. Bu adam RBL Romantica Braw'a aitti ve

Bonny Beefcake Çiftliği. Crimeny, bu adam muhtemelen çiftliğin sahibiydi ya da değilse bile

diğer üyelerin yarısının anneleri.

Camın içinde yeterince iri görünmesine rağmen, camın dışında daha da iri görünüyordu. Adam

Varlık, bazı insanları lodos yapan, diğerlerini kendi iradeleri dışında bile çeken o ele avuca sığmaz nitelik.

O da bunu biliyordu.

Görünüşüne bakılırsa, bunu hep biliyordu. Kibirli,

ukala herif.

Ama cani biri miydi? Önemli olan soru buydu. "Eğer beni

öldürecekmeniz, bunu-"

"Konuşmayı kes, sürtük. Şimdi o tatlı kışını buraya getirip beni öpeceksin."

Jessi ağzı açık, kelimenin ortasında kalakaldı. Ağzını kapattı. Tekrar açtı.

Başı aniden

derisinin hemen altında, metal plakasının üzerinde kaşınıyordu. Kafa derisini ovaladı. "Asıf." Tıslamak istedi.

Öfkeyle, ama daha çok bir gıcirtı çıktı. Tatlı kış mı? Onun tatlı bir kış olduğunu mu düşünüyordu? Onlar olabilir

iki kişilik bir karşılıklı hayranlık topluluğu oluşturmak.

"Çıkar şu yünü kadın ve bana göğüslerini göster."

Nefes almakta zorlanınca birkaç saniye nefes nefese kaldı. Ona ulaşmaya çalışan çok sayıda adam vardı.

Orada -kendisi bile olağanüstü göğüsleri olduğunu biliyordu- ama hiçbiri bu kadar açık ve zorlamadan
Baştan çıkarıcı bir çabanın zerresi bile yoktu. Ellerini savunmacı bir tavırla ellerinin üzerinde kenetledi. "Oh, hiç sanmıyorum bu ha-"

"Konuşmayı kes," diye kükredi. "Ben sana söylemedikçe bir daha konuşmayacaksın."

Jessi bir kobra gibi geri çekilerek kafa derisini yeniden kaşıdı. Ciddi olamazdı!

Kesinlikle öyle görünüyordu.

Bir anlık şaşkın sessizlikten sonra, porselen kapaklarda çürüklere neden olabilecek kadar tatlı bir sesle şöyle dedi,

"Siktirip gidebilirsin, seni koca otoriter Neandertal. Uyandırma çağrısı: Tahmin edin ne oldu? Biz

artık Taş Devri'nde değiliz."

"Daha önce de belirttiğim gibi, fiziksel bir imkansızlık. Ve hangi çağda olduğumuzu çok iyi biliyorum. Buraya gel, Jessica St. James. Şimdi. "

Jessi gözlerini kırıştıtararak ona baktı. Birden aklına bu adamla ilgili pek çok şeyi açıklayabilecek bir düşünce geldi.

"Ne zamandır o aynanın içindesin?" diye sordu. Çenesinde bir

kas çalıştı. "Sana konuşmayı kesmeni söylemiştim."

Onun ısrarlı küstahlığına rağmen, haklı olduğuna dair şüphesi arttıkça öfkesi azalıyordu.

artıyor. "Şey, tabii ki yapmayacağım, o yüzden soruma cevap verebilirsin."

Gözleri kısıldı, o viski bakışları onu tepeden tırnağa dikkatle taradı. "On bir yüz ve

otuz üç yıl."

Şaşkın bir nefes aldı. Bu onu hayır'ın içine yerleştirdi!
Dokuzuncu yüzyıl mı? Yok artık. A
yaşayan, nefes alan, dokuzuncu yüzyıldan kalma bir adam, tam burada, onun
önünde, bir şekilde eski bir kalıntıya hapsolmuş ve
On bir asır ileri atılmış?

Ürperti teninin her santimetrekaresinde dalgalanıyordu. Başındaki saçlar
bile, sanki bir an önce
"Gerçekten mi?" Neredeyse bu kelimeyi ciyak ciyak bağıracaktı, o kadar
mutluydu ki. Öfkesinin kalıntıları
bir kül yığınınna dönüştü.

Ah, ona anlatabileceği şeyler! Efsanevi Kral Cináed mac Ailpin onun
yerinde olsaydı
Çağdaş mı? O büyük savaşları yaşamış mıydı? İskoçların birleşmesini
görmüş müydü?
Piktler mi? Bu inanılmaz bilek kelepçeleri gerçek dokuzuncu yüzyıl işi
miydi? Bu dövmeler neydi?
Ve aynanın üzerindeki o rünler - daha önce keşfedilmemiş bir dili içeriyor
olabilirler miydi?
Hassiktir! Gerçekten de Taş Devri'nden miydi? Bu nasıl olabilir? Nereden
gelmişti?
Kimden? Kim yapmıştı? Neyden yapılmıştı? Şimdi onun varlığının
gerçekliğini kabul ettiğine göre.
bu konuda milyonlarca sorusu vardı. Hepsi zihninde çarpışıyor, birbirine
karışıyor ve o
şaşkın bir sessizlik içinde ona bakakaldı.

Adamın da kendisine aynı ifadeyle baktığını fark etmesi birkaç
dakikasını aldı.

Sanki onun varlığına tam olarak inanamıyormuş gibi.

Orada, Profesör Keene'in ofisinde durmuşlardı, aralarında üç metre vardı, her biri diğerine bakıyordu.

bariz bir kuşku ve şüphe. İşte bu çok aptalcaydı. İnanmakta zorlanacağı ne olabilirdi ki?

Onun hakkında mı?

"Adımı söyle, sürtük," diye gürledi.

Başını iki yana salladı, sorduğu onca sorudan sersemlemiş, adamın isteği karşısında şaşkına dönmüştü. "Cian MacKeltar. Neden?"

Hafifçe yatışmış görünüyordu. Sonra yine şüphelendi. "Burnunu kaşı kadın."

"Kaşınmıyor." "Tek

ayak üzerinde dur."

Ona karşı burnunu kırıştırdı. "Tek ayak üstünde duruyorsun."

"Lanet olsun," diye nefes aldı, sanki kendi kendine, "bu olamaz." Onu tepeden tırnağa taradı.

tekrar kendi kendine kısa ama hararetli bir iç konuşma yapar gibi oldu, sonra masaya doğru başını salladı. "Git o sandalyeye otur."

"Öyle hissetmiyorum. Olduğum yerde durmaktan son derece mutluyum, teşekkürler."

"Dudaklarını ıslatmak mı? "Bakışları kızın ağzında sabitlendi.

O böyle bakarken gözlerini ıslatmamak için büyük çaba harcadı. Bu onu sabitleştirdi

dudaklarını ıslatmakla kalmayıp büzmek ve dudaklarını yukarı kaldırmak istemesine neden oldu.

"tatlı kıç" tam şurada. Belki ona göğüslerini bile gösterebilirdi.

Dehşete düşmüştü.

Hormonların ayırım gözetmeyen doğası - bir erkekten aktif olarak hoşlanmamanın mümkün olması ne kadar korkunç

Onunla ortak hiçbir şeyimiz yok, hatta aynı dünyada bile değiliz.

-Ve hala onu yırtmak istiyorum

kıyafetlerini çıkarıp onunla ateşli bir hayvan seksi

yapmak istedi. Metanetle direndi. "Senin derdin ne?"

"Tanrım," diye fısıldadı yavaşça, "o kadar uzun süredir oradaydım ki kendimi kaybettim."

" 'Kayıp' ne? Aklını demek istiyorsun. Evet, o konuda seninle tartışmayacağım."

Kaşlarını çatarak uzun bir süre sessizce ona baktı. Sonra kaşları gevşedi ve gözleri açıldı. "Hayır, aklım hala her zaman olduğu gibi olağanüstü derecede üstün. Önemli değil. Bir kedinin derisini yüzmenin birden fazla yolu vardır."

Tanrım, çok kibirliydi. Adamın katıksız, sınırsız ukalalılığına hayret etti. Bütün dokuzuncu yüzyıl erkekleri böyle miydi?

Geriye dönüp baktığında, bunun olacağını tahmin etmesi gerektiğini düşündü.

Ne de olsa o bir tarih hayranı, insanlık araştırmacısı ve eski uygarlıkları inceleyen biriydi. O biliyordu Bin yıl önce kadınlar için hayat nasıldı. Erkekler erkekti.

Ve kadınlar mülk sahibiydi.

Ve her nasılsa, o seksî, karanlık kafasını eğdiğinde tamamen hazırlıksız olmayı başardı.

ve onu suçladı.

"Oomph!"Jessi, omzu karnına temas ettiğinde homurdandı.

Ayakları yerden kesildi, dünyası tehlikeli bir şekilde eğildi ve bildiği bir sonraki şey, asılı olduğuydu

Omzunun üzerinden baş aşağı.

Kaslı kollarından biri kadının belini sararak onu omzuna sabitledi.
Diğer eli ise
sıkıca poposuna.

Dudaklarını araladı ve tam bir ölüm perisini gururlandıracak bir çığlık atmak üzereydi ki, adamın

Elini oynattı.

Sahiplenerek. Mahrem bir şekilde. Bacaklarının arasına dalıyorum.

Güçlü parmaklarını kot pantolonunun üzerinden vulvasının açıklığına bastırdı, başparmağı ustalıkla buldu

Aynı anda klitorisini de.

İçindeki ateş kızgın bir şekilde patladı. Bir öfke çıığı atmak üzere açılan ağzından yumuşak bir ses çıktı,
onun yerine sersemlemiş bir şekilde hava solumak.

Büyük, sıcak eli bir an orada durdu, sert ama nazik, acımasız bir baskı uyguladı. Yeterince
Her sinir ucunu acımasızca hayata döndürüyor ve rahminin derinliklerinde sızlayan bir açlığı uyandırıyor.

Adam hiçbir şey söylemedi. O da hiçbir şey söylemedi, çünkü o anda söyleyecek tek şey aklına geliyordu

öyleydi: Affedersiniz, ama eliniz bacaklarımın arasına kaymış gibi
görünüyor ve eğer biraz çekerseniz
Birazcık, eminim

boşalabilirim. Eli gitmişti.

Geri döndü, daha alçaktan, dizlerinin arkasından onu ona bağladı.

Akıl da öfkeyle birlikte geri döndü. İşin üzücü yanı, az önce yaptığı şeyin
onu bu kadar
Anında, inanılmaz derecede azmıştı ve bunu ilk başta yaptığı için ona daha
çok kızıp kızmadığından emin değildi,
Ya da durduğu için.

Ve bu onu daha da öfkелendirdi.

"Beni yere bırak," diye tıslamayı başardı. Belki tıslamaktan ziyade biraz
daha nefesli çıkmıştı ama öyleydi

Göğüsleri yüzündeyken yapabildiği en iyi şey baş aşağı

durmaktı. "Haud your wheesht, woman."

"Neyimi tutacaksın?"

"Sus' demek Jessica. Sadece sus. Susmak seni öldürür mü?"

"Muhtemelen," diye tersledi. "Medown'ı koy. Yürüyebilirim."

"Hayır. Ne kadar küçük olursa olsun, hiçbir şekilde kaderinin efendisi
olmanı istemiyorum. Sen çok

tahmin edilemez." "Tahmin

edilemez miyim?"

"Evet."

Bir an suskun kaldı. Sonra onun poposunu sertçe çimdikledi. "Ah!"

Adam onun poposunu tokatladı.

"Ah!" diye bağırdı.

"Terbiyeli ol," diye hırladı. "Kısasa kısas, genç kız. Bunu unutma." Belini bağlayan kol gevşedi, adam onu omzuna yeniden yerleştirdi, sonra tekrar kavrayışını sıkılaştırdı, muhtemelen yapamayacağını fark etmesini sağladı Hayatı buna bağlı olsa bile onun omzundan inemezdi. O tek kasla bağlı kol güçlendirilmiş çelik.

Onu ani bir hareketle yerinden oynatması, hâlâ omuzlarında asılı duran sırt çantasını yerinden oynattı. Çanta, dizüstü bilgisayar, çeşitli not defterleri, kalemler, kurşun kalemler ve dört inç kalınlığında bir Antik Medeniyetler ders kitabı, yerçekimine boyun eğdi, aşağı kayd ve kafasının arkasına çarptı.

Sert.

"Ah!" diye tekrar bağırdı. "Kahretsin! Beni hemen yere bırak, seni vahşi!"

"İnanılmaz," diye mırıldandığını duyduğunu sandı.

"Öyle mi dersin?" diye hırladı. "Ben bir primatın omzuna atılmış olanım. Sen primatsın. Ben de

'İnanılmaz' demeye hakkı olan kişi. Sen değil."

"İnanılmaz," diye mırıldandı yine. O kadar hızlı döndü ki, kadın neredeyse fazladan içtiği beş fincanı kusacaktı. Aslında istemediği ama yine de daha önce kafede içtiği kahve, o muhteşem poponun her yerindeydi. ve evet, kolu gibi adamın da çelik gibi göğüsleri vardı.

Devasa aynayı kaldırarak, onu kaydırarak serbest bıraktığı kolunun altına sıkıştırdı ve Kapı. Kadın bir tarafta, obje diğer tarafta. Zorlanmıyor bile.

Ve o aynanın ne kadar ağır olduğunu biliyordu. İki teslimatçı onun ağırlığıyla boğuşmuştu.

Koridora doğru yürürken, "Ne taraftan?" diye sordu.

Otuz sekiz kilo ağırlığıyla kazanabileceği kadar açıklık için başını kaldırdı. sırt çantasını bir kez tartmıştı, böylece onu taşımayı günlük kalori alımına dahil edebilecekti; o her sabah iki Krispy Kremes kazanmıştı - kafatasına yaslanarak dinleniyordu. "Neden söyleyeyim ki Sen?" dedi hırıltılı bir

şekilde. Adam onun

kalçasını ısırıldı.

"Sol," diye homurdandı.

Sola döndü ve tırısı kalktı.

Boynundaki gerginlik çok fazlaydı. Başını tekrar eğdi. Göğüsleri yüzündeydi ve, Adamın attığı her adımda sırtına doğru zıplarken, sırt çantası onu sürekli sırtından vuruyordu. kafasına. En azından yüzü tekrarlanan darbelere karşı korunaklıydı. Burnu kırılmıyordu. omurgasına çekiçle vurdu. Küçük nimetler için Tanrı'ya şükürler olsun. Ya da duruma göre iki büyük nimet için. ol.

"Beni nereye götürüyorsun?" diye mırıldandı kazağına karşı.

"Sizi nasıl bir ulaşım aracınız varsa oraya götürüyorum. O zaman sen de bizi uygun

pansiyonlar."

"Öyle mi?"

"Eğer yaşamak istiyorsan."

Diledi. Arabasını park ettiği yeri mırıldanarak tarif etti.

"Mırıldanıyorsun, genç

kız." Yine mırıldandı.

"Neydi o?"

Tekrar mırıldandı.

"Az önce göğüslerinle ilgili bir şey mi söyledin?" dedi ihtiyatla. Bir duraklama, sonra saygılı bir "Tanrım, yüzünüzdeler!" O kadar ani durdu ki, sırt çantası başının arkasına iki kez çarptı. yumuşak bir gümbürtünün ardından gelen sert bir gümbürtü onu sersemletti.

Göğsünün titrediğini hissettiğinde, hareketi tanımlaması birkaç dakikasını aldı. Adam gülüyordu. Gülüyordu. fare piçi gülüyordu.

"Senden nefret ediyorum," dedi göğüslerine. Elbette onları değil, onu kastediyordu.

Adam gülmeye devam ederken, kızın içindeki mücadele bir duman bulutu halinde uçup gitti.

Yorgundu.

korkmuştu ve gerçekten de sadece kendi ayakları üzerinde yürümek istiyordu. "Lütfen beni yere bırakır mısınız?" ağlamaklı bir şekilde söyledi.

Kaslarındaki gerginliğin azaldığını hissettiğinden, vücut dilini okuduğundan ve zihinsel olarak teslim olduğunu biliyordu.

Kahkahası azaldı. Eğildi ve onu nazikçe ayaklarının üzerine yatırdı. İskoç altınıyla parlayan bakışları Gizlemek için hiçbir çaba göstermediği bir eğlence ve cinsel sıcaklık. "Daha iyi misin?" Büyük bir eliyle çenesini kavradı. Başparmağı alt dudaklarını okşuyordu.

Yüzünü başka yöne çevirdi. "Daha iyi. Hadi gel. Biri bizi bir şeyle görmeden buradan gidelim. Profesörün-"

"Ne yaptığını sanıyorsun sen Jess?" Mark Trudeau arkasından sertçe bağırdı.

Jessi inanamayarak döndü. Ne yani, sadece bu düşünce bile kendi kendini gerçekleştiren bir kehanet miydi?

Mark'ın ofisi Profesör Keene'inkinden birkaç yüz metre ilerideydi.

Oradan geçtiğinde

Daha önce hiç ışık yanmamıştı. Onun bir hayatı yok muydu? Bu saatte burada ne işi vardı?

Artık hiçbir şey doğru gitmeyecek miydi?

Harika, sadece harika. Tam da ihtiyacı olan şeydi: Mark'ın dinleyecek herkese ispiyonlamak için kaçması.

Sadece polis sınırlarını aşıp profesörün ofisine girmekle kalmamış, aynı zamanda

Paha biçilmez, gizemli bir eser. Eğer polis en ufak bir araştırma yapsaydı. aldığı şeyin (öldürülen) kuryenin (öldürülen) profesöre teslim ettiği şey olduğunu söyledi.

Ve çok suçlayıcı bir şekilde kaçıyor, hiçbir yerde bulunamıyor, en son bir adamla birlikte görülüyordu.

Uzun boylu, esmer, kilt giymiş yabancı, üç kişinin sahip olduğu inanılmaz pahalı karaborsa eserini "çaldı" çoktan öldü.

Hikayeyi kendi açısından anlatmak için en ufak bir şans bulamadan ve birisinin

onu da öldürmek.

Sanki kimse ona inanacakmış gibi.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Tüm bunlar sona erdiğinde, üniversitedeki derecesini bitirebilmeyi gerçekten istiyordu.

başladığı yerde, hapishaneden yazışma kurslarıyla değil. Bu tür şeyler iyi görünmüyordu.

bir özgeçmişte.

"Tanrı aşkına Mark, saat sabahın ikisi! Burada ne işin var?"

"Sanırım bunu sana az önce sordum." Çerçevesiz gözlüklerin arkasındaki kapalı kahverengi gözler ondan yarı çıplak, aynayı taşıyan kule gibi bir adam ve tekrar ona dönüyor.

Ne söyleyebilirdi ki? Zihnini tararken boş bir ağ çizdi. Ne kadar denese de, yapamadı.

Mevcut durumu için inandırıcı ya da başka türlü tek bir mazeret düşünemiyordu. O olabilirdi. Saçma bir şey için bile minnettardı, ama görünüşe göre beyninin o günkü işi bitmişti.

Kız orada durmuş, en büyük aptal gibi ona bakarken, Cian MacKeltar sorunu halletti.

"Geldiğin odaya geri döneceksin ve iyileşene kadar orada sessiz kalacaksın. biz gittikten sonra. Şimdi."

Mark arkasını döndü ve kişnemedenden koridordan ofisine doğru usulca yürüdü. Protesto.

Jessi gözlerini kırptırarak Cian MacKeltar'a baktı.

"Hmm," diye mırıldandı usulca, geri çekilen yüksek lisans öğrencisinin ardından bakarak. "Belki de sadece odur."

" 'O' mu? Beni mi kastediyorsun? Ne beni?" Jessi beklenti içinde konuştu. Mark itaatkâr bir tavırla kapıyı kapatırken, "Cılız küçük adam," diye alay etti.

Bu yüzden miydi? Mark bu yüzden mi sıvışmıştı -çünkü o cılızdı ve Cian MacKeltar çok büyüktü ve yasaklayan?

Başını arkaya eğip ona baktı. Bir buçuk metre boyunda ve iki yüz küsur kilo ağırlığında
Saf kas gücüyle insanları cüceleştirirdi. Sırtının yarısına kadar inen vahşi siyah saç örgüleri ve
Göğsünü yalayan kırmızı-siyah dövmeler, bıyıkların gölgelediği çenesinin kenarına kadar uzanıyordu.
düpedüz ilkel görünüyordu: üniversitenin koridorlarında dolaşan eski, ölümcül bir savaşı. Sanıyordu ki
onun sadece görünüşü bile Mark'ın hiçbir şey kazanamayacağına karar vermesi için yeterli olabilirdi.
Bu adamla tartışmaya başlamanın pek bir anlamı yoktu.

Dünya üzerinde böyle bir etkiye sahip olmak ne kadar güzel olmalı! Eğer reenkarnasyon bir şeylerin yoluysa, o
Cian MacKeltar olarak geri dönmek istedi. Bir değişiklik olsun diye pislik adam olmak istiyordu.
pislik erkeklerin emirlerine tabi olmak. Ve eğer o pislik adam olacaksa, bunu ve en büyük ve en kötü olmak.

"Bu inanılmazdı," dedi hararetle. "Tam bir baş belasıydı. Sana kaç kere Keşke o şekilde çekip gitmesini sağlayabilseydim. Sanki bana itaat etmekten başka seçeneği yokmuş gibi.
bir şey."

"Gel Jessica." Cian MacKeltar bir elini Jessica'nın üst koluna doladı.
"Kendimizi uzaklaştırmalıyız."

Uzaklaştılar.

Bir saat sonra Chicago şehir merkezindeki Sheraton'ın tentesinin altına girdiler.

Jessi eve gidip birkaç şey almak istemişti ama Cian MacKeltar hemen ve şiddetle veto etti.

Bir sonraki suikastçı seni orada bekliyor olabilir, kadın, demişti ve kadın titremişti. Nasıl
Şu anda bile karanlık dairesinde onu öldürmeyi bekleyen biri olabileceğini düşünmek ürkütücüydü. Ne kadar garip
eve gidemeyeceğini düşünmek. Belki de uzun, çok uzun bir süre.

Belki bir daha asla.

Arabayı sürerken fark etti ki, buraya kadarmış. Artık geri dönemeyecek kadar ileri gitmişti. Artık resmen
Koş. Mark onu eserle giderken yakalamasaydı durumu bu kadar vahim olmayacaktı.

Ama yapmıştı. Süt dökülmüştü ve bunun için ağlamanın bir anlamı yoktu.

Cian'a baktı, onu sıkışmış olan dev aynanın üstünden zar zor görebiliyordu. arabasının koltukları arasında yanlamasına duruyordu. Aynanın dörtte biri açık koltuktan dışarı sarkıyordu.
Etrafına dikkatlice bağlanmış olan hatchback, giysilerinin çeşitli parçaları-
ceketler ve
Mevsimler değiştikçe arabasında birikme eğilimi gösteren kazaklar ve
tişörtler
metal ve cam arasında.

Başı tavana dönüktü ve acınacak derecede rahatsız görünüyordu. Onu odaya tıkıştırmak da
küçük bir arabanın aynadaki görüntüsü gibi.

Şehir merkezine giden yol boyunca aynanın üstünden tartışmışlardı.
Arka koltukta sürmeyi
yepyeni bir seviyeye taşıdı.

Böyle aniden hareket etmeyi kes! Tanrım, kadın, her seferinde ileri atılmak zorunda mısın?
bıraktınız mı? Aynayı sıkıca bağladığınızdan emin misiniz? Durup kontrol etmeliyiz. Tarafından
Danu, kızım, bu canavarı nazikçe dürtmeyi dene, iki topuğunla tekmelemeyi değil! Bir sessizlik, bir yığın
boğuk küfürler, sonra: Atlar! Atların nesi var böyle?
Hepsi savaşta mı öldürüldü?

Sonunda onu susturmak için en sevdiği Godsmack CD'sini açtığında,
adam bir ses çıkardı
"Kutsal olan her şey adına, kadın, bu iğrenç ses de ne?
Kesin ve vazgeçin! Bir savaş alanı bundan daha kakofonik olamazdı!

Godsmack'i severdi. Belli ki adamın müzik zevki yokmuş.

Kaşlarını çatarak Mozart'ın Requiem'ini doldurmuştu - ki bunu sadece en düşünceli günlerine ayırırdı, genellikle
Final haftası boyunca ve birkaç dakika içinde neşeyle ıslık çalıyordu.
Neşeyle. Anla işte.

"Burada kalmak zorundasın," diye bilgilendirdi onu. "Odayı tutup senin için geri geleceğim."

"Hiç sanmıyorum," diye hırladı.

"Sen bizim gibi görünmüyorsun."

"Hayır," diye kabul etti. "Ben daha büyüğüm. Daha güçlüyüm. Daha iyiyim."

Kızın ona bakışı, diline kötü bir şey bulaştığını ve bir türlü çıkaramadığını gösteriyordu. "Bu değil
Ne demek istediğimi. Sen böyle giyinip etrafta dolaşırken dikkat çekmememiz mümkün değil.
Bu."

"Bana bırak, kadın."

Kadın daha tek kelime edemedi, adam kapının kolunu kavradı, kapıyı açtı ve dışarı çıktı.
Daha doğrusu sıkıştığı yerden kurtulup kaldırıma çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Dokuzuncu yüzyılda yaşamış bir adam için günümüzle ilgili pek çok şey biliyor gibi görünüyor, diye düşündü,
Yine de bu, onlarla etkileşime girmiş olmaktan değil, onları gözlemlemiş olmaktan kaynaklanıyor gibiydi. İlk kez
İçeri girdiğinde her şeyi incelemiş, düğmeleri çevirmiş ve tuşlara basmıştı. Direksiyona bile baktı.
düşünceli bir şekilde. Neyse ki, daha iyi düşünmüş gibi görünüyordu.
Ne yazık ki, onun kısıtlama uzun sürecekti. Kontrolün onda olmasını severdi.

"Bana bakmayacaksınız," dediğini duydu uşaklara. "Sadece onu göreceksiniz." Bir sessizlik. Sonra,
"Ve onun göğüslerine bakmayacaksın."

Jessi gözlerini kırptırdı ve kahkahayı patlattı. Adam tam bir Neandertaldi! Göğüsleri onunmuş gibi ya da
Bir şeyler! Ne sanıyordu ki uşaklar Mark'ın yaptığı gibi ona itaat edeceklerdi?

Onun için haberleri vardı: O kadar da etkileyici değildi.

"O kadar da etkileyici değilsin," dedi arabadan inip tavana doğru kuru bir bakış atarak.

Beş uşak arabanın etrafında durmuş, ona, sadece ona, sadece onun yüzüne bakıyordu.

"Bagajınızı alabilir miyiz hanımefendi?" dedi içlerinden biri, kadının gözlerinin içine bakarak.

Erkekler bunu nadiren yapardı. En azından ilk başta. Pembe kazağını düzeltti ve ağır ağır yürümeye başladı, derin bir nefes al. Bu her zaman işe yarardı.

Beş bakış onun yüzünde sabit kaldı.

Aşağıya baktı; hâlâ oradaydılar, yuvarlak, canlı ve her zamanki gibi belirgindiler. Şaşkınlıkla, "Hayır" dedi. bagaj," dedi ve anahtarlıktan arabasının anahtarını çıkardı.

Cian arabanın arkasına doğru ilerledi ve aynayı çözmeye başladı.

"Bunu yanımıza alamayız!" Geç de olsa, bir yere gitmenin çok daha akıllıca olacağını fark etti.

Kenar mahallelerdeki köhne No-Tell Moteli. Ama gölün aşağısındaki Sheraton tek oteldi.

(geçen yaz bir arkeoloji semineri sırasında) ve kampüsten ayrıldıklarında

oraya doğru yöneldi, bir tür şaşkın otomatik pilotta sürüyordu, sürüş becerilerini savunmakla çok meşguldü.

iyi düşünmek. Unutulmaz bir heyecan yaratmadan onu bir odaya sokmak zor olacaktı

Yeterince. Göze çarpmamaları gerekiyordu. Aynayı yanlarında götürmeleri mümkün değildi. O zaman

Yine, diye düşündü kaşlarını çatarak, onu arabada da bırakamazlardı.

Yine sadece "Bana bırak kadın" dedi.

İşte o zaman, midesinin derinliklerinde bir batma hissiyle, bunun sadece bir mesele olduğunu fark etti
polis gelip onu tutuklamadan önce.

Sanki korkunç bir alametmiş gibi, caddenin birkaç blok aşağısında bir polis sireni çalmaya başladı.

Titredi.

Oh, evet. Sadece an meselesi.

Hâlâ elindeydi. Lanet olsun, hâlâ elindeydi!

Onun hiçbir sorunu yoktu. Onda bir sorun vardı.

Bir kolunun altında ayna, diğer koluyla kadınına sarılmış halde, onu ısıltı aydınlatılmış binaya doğru yönlendirdi,
cılalı ve pırıl pırıl lojmanlar.

Tanrım, özgürce yürümek iyi hissettiriyordu! Ve kolunda böyle güzel bir kadınla özgürce yürümek? 'Twas
hayatta olmak için cennet.

Hatta avlandım. Önünde ne olduğunu bilse bile. Bu kadar geç bir zamanda elde edebileceğini düşündüğünden çok daha fazlasıydı.
Oyunda bir saat.

Şehri, önemsiz farklılıklar dışında Londra'da gördüklerine çok benziyordu.
İkisi de muazzam,
İkisi de kalabalıktı, arabalar ve sağa sola koşuşturan insanlarla doluydu ama onun şehri daha uzundu.
Lucan'ın çalışma odasından gördüğünden daha fazla bina.

Kızın seçtiği lojmanlara doğru ilerlerken sesli komutlar vermeye devam etti.

Bize bak. Yolumdan çekil. Aynayı fark etme. Biz burada değiliz.

Hafıza büyüleri son derece karmaşıktı ve yanlış yapıldığında korkunç, geri dönüşü olmayan hasarlara neden olabilirdi.

Gözleri başka yöne çevirmek, insanlara unutturmaya çalışmaktan daha kolaydı.

Yine de, "biz burada değiliz" gibi spesifik olmayan komutlar gerçekten etkili değildi. Çoğunlukla

Her şeyi biraz parlatın, olayların daha sönük görünmesini sağlayın. Ses'in gerçekten ilgi çekici olması için komutlar

kısa ve kesin olması gerekiyordu. Çok muğlak ya da karmaşık komutlar karışıklığa yol açabilirdi. Emirler güçlü bir şekilde bir kişinin temel inançlarına ters düşmesi yoğun acıya neden olabilir.

"Neden sen burada durmuyorsun, ben de gidip bir oda tutayım?" Başını arkaya doğru eğdi ve ona. "Ve bana tutunmak zorunda değilsin," diye ekledi huysuzca. "Gidecek başka bir yerim yok."

Gülümsedi. Bu hoşuna gitmişti.

"Nerede?" " 'Nerede' ne?"

"Biri nerede 'oda bulur'?"

"Ah. İşte orada." İşaret etti. "Burada bekle."

"Bana emir vermeye çalışmayı bırakacaksın, haspa. "Tekrar ona seslenmeyi denedi, şöyle düşünüyordu
Belki de daha önce yaşadıkları ortamdaki bir şey onun magyck kullanımıyla çelişiyordu.

"Sana emir vermeyi kesmem için bana emir vermeyi keseceksin," dedi bıkkınlıkla. "Ben sadece yardım etmeye çalışıyorum."

"Bir kadının ihtiyaçlarını karşılamak için yardıma ihtiyaç duyduğum gün, ölmüş olabileceğim gündür."

Ona ölçülü bir bakış attı. "Aslında, daha fazla erkek böyle hissetse iyi olurdu. Tabii ki, sen hala
"Ben-Tarzan, sen-Jane olayından kurtulmamız gerekiyor."

Kadının neyi yıkadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunun bir önemi yoktu. Önemli olan
Oda.

Ona işaret ettiği yere kadar eşlik etti, MİSAFİR KONTROLÜ ve aynayı dikkatlice

kısa ahşap duvar.

Kırk yaşlarında, kumral, kırk yaşlarında, kıllı bıyıklı bir adam geldi.
bu saatte başka bir yerde.

"Bize bir oda vereceksin. Şimdi. Ve bana bakmayı kes."

Jessica onun yanında aceleyle, "Onu mazur görmelisiniz. Biraz ağır olabilir-ha-oh, Tanrı aşkına
aşkına!" Hem cümlesini hem de bakışlarının yönünü değiştirdi ve kaşlarını çatarak adama baktı.

Resepsiyon memuru itaatkâr bir şekilde ve hiçbir itirazda bulunmadan gözlerini kaçırdı ve işlemleri yapmaya başladı. bir oda için evrak işleri. "İnsanlar sana itaat etmeye devam ediyor, sanki sen bir tür .
. ... şey, tanrı ... ya da başka bir şey."

"Düşünsene." Benim zamanımda

öyleydim. "Yapamam."

"Bunun son derece farkındayım," dedi kuru bir sesle.

"Peki, neden bunu yapmaya devam ediyorlar?"

"Belki de kadın, erkekler arasında bir Erkeği tanırlar." Onu kışkırtmaktan kendini alamadı. "Bu olabilir Büyük 'M' ile adam."

Gözlerini devirdi, tıpkı onun yapacağını bildiği gibi.

Gülümsemesini bastırdı. Ona Voice hakkında açıklama yapmanın bir anlamı yoktu.

O anlamazdı.

kız çıldırtıcı bir şekilde bağışıktı. İnanılmaz derecede bağışık. Eğlencesi azaldı. Gözlerini kısmıştı,

Onu yüzüncü kez inceliyor, bir şey -herhangi bir şey- bulmaya çalışıyordu. -Durumunu açıklayabilecek farklı bir şey.

Zırıldayan hiçbir şeyi ayırt edemiyordu. Kaderin ona hizmet etmesi için atamış olabileceği

isteksiz kurtarıcı, mizahsız sürtükler ona şimdiye kadar karşılaştığı tek kadını göndermişlerdi.

kontrol edemiyordu.

"Sadece bir kredi kartına ihtiyacım olacak," diyordu tezgâhın arkasındaki adam.

Cian Ses'i tekrar kullanmak için ağzını açtı ama Jessica adama bir şey uzatmaya başlamıştı bile. O da Ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Omuz silkti. Kendini işe yarar hissetmesine aldırılmıyordu. Kadınların kendilerini işe yarar hissetmekten hoşlandıklarını biliyordu. önemliydi. Ama onlara kendilerini başka şekillerde önemli hissettirmeyi tercih ediyordu.

Kadınlar gibi. Onun yatağında. O onların içindeyken.

Ve bu, och, bu ona garip bir şey yaptı. Elektrik çarpmasının daha ince bir versiyonu.

Ona ilk dokunduğunda hissettiği şey, ona her dokunduğunda gerçekleşiyordu. Bu onu neredeyse Ellerini ondan uzak tutmak imkansızdı. Omzunun üzerinde olduğu süre boyunca hafif bir Vücudunun eni ve boyu boyunca cızırdayan bir akım. Vücutlarının temas ettiği her yerde Sanki derisinin hemen altında bir şimşek çakıyormuş gibi.

Her ne kadar aksini iddia etse de, onun da bunu hissettiğini biliyordu. Elini o kadar bariz bir şekilde kadınının tümseğinde, öfkeye, öfkeye, şiddetli bir dil darbesine hazırdı. O Bunu hak etmişti. Daha önce hiçbir kadına bu kadar sahiplenici davranmamıştı. sevgili olurlar - her türlü nezaket ya da baştan çıkarma numarasını tamamen atlayarak. Ve her nasılsa, aynı zamanda onu azarlamayacağını biliyordu.

Sanki eli onun üzerindeymiş gibiydi. Ve o da bunu biliyordu.

Hayalperestleşıyorsun, Keltar. Bir dahaki sefere onun senin tek gerçek eşin olduğunu düşüneceksin.

Keltar efsanesine göre, klanda doğan her Druid'in kaderinde bir ruh eşi, mükemmel bir eşleşme vardır. kalpte, zihinde ve bedende, patlayıcı, yakıcı bir tutkuyla bir araya geliyorlardı. reddedilemez. Eğer Keltar erkeği gerçek aşkıyla kutsal Druid bağlanma yeminlerini değiştirirse ve eşi Onları isteyerek geri verirlerse, ruhlarını bu hayatta ve ötesinde sonsuza dek birbirine bağlayabilirlerdi. Yeminler onları ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlıyordu. Eğer bir Keltar yemin eder ve yeminine karşılık alamazsa sonsuza dek eksik kalacaktı, kalbinin bir parçası eksik olacaktı, asla sevmeyeceği bir kadının aşkı için yanıp tutuşacaktı. yeniden doğuş döngüsünde olsun, bu yaşam ve gelecekteki tüm varoluşu boyunca ona ebediyen bağlı kalacaktır, Cennet, cehennem, hatta sonsuz bir Unseelie hapisanesi... Eğer bir şeylerin kaybedilmesi gerekiyorsa... efsanevi yeminler başladı, Senin hayatın için benim hayatım olacak. . . .

Alaycı bir şekilde homurdandı. Verecek bir hayatı yoktu. Ruhundan geriye çok az şey kalmıştı.

Yemini daha da derinleştirmek isteyen biri için pek onurlu da sayılmazdı. Ki o istemedi.

"Ne?" diye sordu, adamın neden homurdandığını merak ederek.

Adam ona baktı. Başını arkaya eğmiş, soran gözlerle ona bakıyordu. Kısa parlak saçları Siyah bukleleri otelin ışıkları altında parlıyor, krem si teni güneşin altın sarısı öpücüğüyle ışıldıyordu. Açık havayı seviyordu ve gözlerindeki ifade bir şekilde meraklı, sinirli ve endişeli olmayı başarıyordu, ve kararlı, hepsi aynı anda.

Ona öylece bakması bile nefesini kesmişti. Ve o öyle bir adam değildi. kolayca. Onu etkileyen şey kadının görünüşünden daha fazlasıydı; o yemyeşil kadının içindeki kadındı. Paket.

Jessica St. James ele avuca sığmaz bir kadındı; tam da uzun zaman önce bulmak için can attığı türden. Bilgili, bilgili, omurgalı, küstah ve bağımsız bir iradeye sahipti. Dokuzuncu yüzyılda

bir kadının öfke nöbetini olumlu karşılayacağı bir noktaya gelmişti, hatta eğer tamamen asılsız olsaydı -herhangi bir omurga gösterisini takdir ederdi- ama

Doğduğundan beri şatonun ve Druidry'nin varisi, neredeyse tüm genç kızlardan aldığı

küçük yaşta itaat, hürmet ve huşu vardı. Evet, lordum. Eğer sizi memnun edecekse, lordum. Nasıl yapabilirim

size hizmet eder mi, lordum? Şarap hoşunuza gitti mi, lordum? Size bir şey getireyim mi?

tüm-milord? Yaşlandıkça ve korkunç derecede güçlü bir adam, büyücü haline geldikçe bu durum daha da kötüleşmişti, ve savaşçı.

Kendini giderek daha olgun kadınlara çekilirken buluyordu, bunun gibi. Onun da bir

Çeyrek asırlık bir geçmişi vardı. Onun yüzyılında üç ya da dört bebeği ve Hayatında bu zamana kadar birkaç koca kaybetmişti. İyi yaşamış kadınları tercih ederdi.

Geçen yıllar onu derinleştirmiş ve daha ilginç hale getirmişti. Çok severdi, değil mi?

hiç!-ama aynı zamanda konuşmaya geçici bir ara verildiğinde konuşabilmeyi de seviyordu.

Bu kadın kesinlikle ilginçti. Onun zorlayıcılığının ötesinde. Alıngan ve seksi.

Dolgun alt dudağında baştan çıkarıcı bir

parlaklık vardı. Başını eğdi ve onun tadına

baktı.

Yumuşak, ipeksi ve son derece nefisti. Alt dudağını hafifçe ısırdı, sonra ağzını hafifçe

tatlı sürtünmenin tadını çıkarıyordu. Öpüşmeyi derinleştirmek için zorlamadı; daha sonra bunun için zamanı olacaktı.

kavurucu derecede yoğun öpücükler. Şimdilik sadece hedonistik, tembel bir şekilde onun tadına bakmakla yetiniyordu.

Yumuşak ve yavaş hareket ederek onu içine çekti. Vücudunun ileriye doğru eridiğini hissettiğinde, bir

Alt dudağını yavaşça, erotik bir şekilde çekiştirdi.

Şaşkın, araştıran bir ifadeyle ona baktı, dudakları ayrılmıştı, alttaki hafifçe şişmişti

Dışarı.

Dokunuştan ağzı karıncalandı. Onun da bunu hissedip hissetmediğini merak etti. Onun ne düşündüğünü merak etti, hissediyorum.

İliklerine kadar işe yaramayacağından şüphelenerek duyularını zorladı ve araştırdı. Eğer Ses'in derinlemesine dinlemenin onun üzerinde bir etkisi olacağından oldukça şüpheliydi.

Derin dinleme, Druidlerin başkalarının zihinlerini ve kalplerini okuma sanatıydı ve onun en büyük yetenekler. Hayır, bu tam olarak doğru değildi. Tüm Druid becerilerinde mükemmeldi. Her zaman öyleydi.

O bir anomaliydi: tüm atalarının tam gücüyle doğan tek Keltar, birleşik ve bileşik; doğanın bir anormalliği; aksi takdirde eski, onurlu bir anathema, ve tahmin edilebilir bir soydan geliyordu. Babası şifacılıkta, büyükannesi ise ekim ve hasat için mevsimleri tahmin ediyordu ve amcası hem Ses hem de simya, Cian tüm bu yeteneklerle doğmuştu, artı hiçbir Keltar'ın sahip olmadığı yetenekler daha önce gösterilmişti. Karanlık Cam'da sıkışıp kalmasının nedeni de buydu.

Bir adam için çok fazla güç. Geri çekil Cian, derdi annesi sıkıntılı gözlerle.
Bir gün
çok ileri gideceksin.

Ve gerçekten de öyleydi. Karanlık Yadigarları'na kendisi de göz dikmişti,
hatta onların doğuştan
Kara büyüünün yozlaştırıcı özü ve hiç kimsenin bir büyüye sahip olup da
değişmeden kalamayacağı. Yine de, o
Tıpkı Lucan gibi, daha büyük bir güç için açlık çekiyordu; ama Lucan'ın
tamamen istekli olduğu yerde
Kötülüğü kucaklayan Cian'ın hatası, kibirli bir şekilde kendisinin
yozlaştırılamayacağına ya da

insan ya da magyck tarafından

yenilgiye uğratıldı. Ne kadar da

yanılmıştı.

Ama bu başka bir zamandı, uzun zaman önce yaşanmış ve unutulması

gereken bir hikâyeydi. Şimdi öyleydi.

Kendini açtı, duyularını odakladı, nazikçe onu yokladı. Hiçbir

şey bulamadı. Daha sert yokladı. Sessizlik. Kesin ve mutlak.

Merkezlenerek Jessica St. James'e vurdu, zihninin kale kapılarında bir koçbaşı gibi.

En ufak bir duygu belirtisi yok. Bir düşünce fısıltısı

bile yok. Şaşırtıcı.

Kendini sınamak için odayı hazırlayan adama bir ok fırlattı. Adam telaşla geri çekildi.

Resepsiyon görevlisi sefil bir adamdı. Karısı kısa süre önce onu en iyi arkadaşlarından biri için terk etmişti. Cian

Yutkundu ve adamın umutsuzluğunun iğrenç tadını dilinden kazımaya çalıştı.

Umutsuzluk kimseye hizmet etmezdi.

İyi. Onu sarsmak ve "Savaş, seni aptal." demek istedi. Onun için savaş. Asla savaşı bırakma. Asla

Günün getirisi.

"Pes etme dostum," diye tısladı Cian.

Resepsiyon görevlisi irkilmiş bir ifadeyle başını kaldırdı.

"Öylece çekip gitmesine izin veremezsin," diye hırladı. "O senin karın."

Tezgâhtarın gözleri kısıldı, tedirgin bir şekilde titredi. "Siz kimsiniz? Sizi tanıyor muyum?" dedi savunmacı bir tavırla.

"Ne?" Jessica onun yanında söyledi. "Neler oluyor?"

"Hiçbir şey. Unut gitsin." Resepsiyon görevlisine "Rahat ol" dedi. Dünyayı kurtarmak ona düşmezdi.

Belki de öyleydi ama ne yapılması gerektiğini biliyordu ve bu bu değildi.

Jessica, onun yanında yumuşak bir öfke homurtusuyla, bir kez daha itaatkâr olan kızıdan bir paket aldı
Resepsiyon görevlisi, o tatlı poposunu kıpırdattı ve iki büyük yanık altın kapıya doğru yürüdü.
duvara baktı. Omzunun üzerinden adama bir bakış attı ve yüz ifadesi daha fazla olamazdı
Açıkça dedi ki: "Hadi ama, seni büyük, zorba hayvan. Senden hiç hoşlanmıyorum, ama biz birbirine yapışmış.

Cian bir süre manzarayı seyrettikten sonra aynayı aldı ve ona katılmak üzere yola koyuldu.

Bu kadınla yirmi gün.

Belki de bir yerlerde, daha önce inanmadığı bir ilah ona inanmıştı.
Yapacağına inandı.

ve onu peşinen ödüllendiriyordu.
Kapıların önünde durdu. Esnedi, kollarını başının üzerine uzattı, sırtını dikleştirdi ve iki büklüm oldu.

sanki omurgasını uzatıyormuş gibi bir yandan diğer yana.

Lanet olsun, kadın doğru yerlerde bir kadındı! Neden olduğu

kimin umurundaydı ki?

Sonraki yirmi gün boyunca yıkanır.

Jessi 2112 numaralı odadaki kiraz rengi yazı masasında oturmuş, dizüstü bilgisayarını bağlamış, kaşlarını çatarak küçük
Üzerinde asılı duran duvar aynası, otellerin neden yazı masalarının üzerine
hep ayna koyduğunu merak ediyordu. Kim
yazarken kendilerine bakmak isterler miydi? Görünüşe göre pek çok insan
bunu yapıyormuş, çünkü gittiğı her otelde
hemen hemen aynı düzene sahipti: soldaki kapının içindeki dolap; soldaki
kapının içindeki banyo
sağda (ya da tam tersi); ilk yatak, üzerinde gerekli aynanın asılı olduğu bir
yazı masasına bakar; küçük bir masa
yatakların arasında spor saatli radyo ve telefon; ikinci yatağın karşısında TV
gardırobu/kuaförü; ve
uzak duvarda, pencerelerin önünde küçük bir masa ve iki sandalye
duruyordu.

Bu oda da farklı değildi, ama daha önce bulunduğu odalardan bir
gömlek üstündü, merlot ve şampanya rengi halısı vardı,
altın elmas desenli, duvarlar dokulu fildişi renginde ve altın süslemeli
pervazlar, yatakların üstü gevrek fildişi çarşaf lar ve şampanya yorganlarla
kaplı, pencereler kabarık
şarap perdeleri.

Arkasında, kapalı banyo kapısının ötesinde Cian MacKeltar duş alıyordu.

Kapıyı kapattı.

Adam eteğini tam önüne düşürdüğünde de gözlerini kapatmıştı.
Ki bu onun
iffetli biriydi ve duş kabininin camından ona bakmamıştı.
birkaç dakika sonra kapıyı açtı. Vardı.

Otel odasına girdikleri anda, bakışları anında çift kişilik kral yataklara
gitmişti. Öyle de oldu.
ve insanların birbirlerinin üzerine atladıkları o yoğun gergin anlardan biri
yaşanmıştı.
ya da birbirlerinden olabildiğince uzaklaştılar.

Yanlara doğru küçük bir yengeç sıçrayışı yaptı, neredeyse koridora geri
dönüyordu. Adam belli belirsiz gülümsedi,
alaycı bir şekilde ona baktı, sonra yanından geçip tüm odayı iyice
taradıktan sonra
giriş kapısına bakan uzak duvardaki ayna. Yataklara da baktığını gözden
kaçırmamıştı ama
uzun uzun düşünmeyi reddederek.

Bir an için adamın onu tekrar öpeceğini düşünmüştü, ama adam ona doğru
geri yürürken
Bakışları onun yanından geçip banyoya gitmişti.

Tanrım, diye haykırdı, bu modern bir garderober! Kapının ötesini
göremiyordum.
Lucan'ın çalışma odası, gerçi resimlerini görmüştüm.

Seni orada mı tutuyordu? ..aynayı astığı yer mi? Çalışma odasında mı?
Varlığı ne kadar garip olmalı.
bir aynanın içindeydi! Bunu anlamaya başlayamadı.

Evet. Çalışma odasındaki kitaplarda ve benzerlerinde modern icatların
çoğunu görmeme rağmen
gerçek şeyleri inceleme fırsatı.

Ona hızlı bir gösteri yapmak üzereydi - o yataklardan uzaklaşmak için her
şeyi yapardı - ama o
Tıpkı arabada olduğu gibi her şeyin içine daldı, komutayı ele aldı,
kolları büktü ve düğmeleri çevirdi,
Oda buharlı saunaya dönüşene kadar küçük şampuan ve saç kremi şişeleri
fışkırtıyordu, mis gibi kokuyordu.
parfümlü tuvalet malzemeleri.

Bu pansiyonun mutfağı ve hizmetçileri var mı, genç kız?
Sormak için keşifler.

Başını salladı.

Bize bir ziyafet emret, kadın. Açlıktan ölüyorum. Et. Çok et. Ve şarap.

Bilek kelepçelerini çözdüğünde, ipucunu almış olmalıydı.

Daha fazla uzatmadan eteğini düşürdü. Orada öylece durmuştu, tamamen
kendinden habersiz, üzerinde hiçbir şey yoktu.
Kaslı kalçasına deri bir kılıf geçirmiş, mücevherlerle kaplı bir bıçağı
muhafaza ediyordu. Takma
onu da duş kabininin kenarına yerleştirmiş ve spreyin altına girmişti.

Nabızı aniden boğazında düğümlendi, hızla arkasını döndü ve gözlerini
sıkıca kapattı.

Dudaklarında hâlâ onun tadı vardı. Lobide ona verdiği öpücük onu sersemletmişti.

Ve onu ayak parmaklarına kadar yaktı. Ne dilini itti, ne de göğsünü tutmaya çalıştı.

Bir öpücükle onun dikkatini dağıttığını düşünmüştü. Hayır, onu tembelce, dokunmadan öpmüştü.

sanki dünyadaki tüm zamanlara sahipmiş gibi, sert, dolgun, seksi dudaklarını geriye doğru fırçalıyor ve alt dudağını hafifçe emdi.

Aslında egoist Neandertal'in içinde erimiş, dudaklarının ayrıldığını hissetmişti.

Mantık, akıl ve güncel olayların farkındalığı zihninden aniden ve tamamen kaybolmuştu.

Sanki biri beynini vakumla kulağından çekip çıkarmış gibi.

Asansörde yukarı çıkarken karar vermişti, onu etkileyen şey onun kibarlığıydı. Bu onu şaşırtmıştı.

Hepsi bu. Sadece bu kadar sert vücutlu birinden bu kadar yumuşak bir dokunuş beklemiyordu,

agresif bir adam. Kadın buna hazırlıklı değildi, tıpkı adamın çıplak soyunmasına hazırlıklı olmadığı gibi.

onun önünde.

Ve, Crimeny, ne kış ama.

Gözlerini açıp arkasına döndüğünde, buharlı camın ardından ona baktı - altı yaşındaydı ve yarım muhteşem çıplak ayağı.

Güçlü kasları uzun bacaklarını ve devasa kalçalarını şekillendiriyordu, poposu sıkı, mükemmel biçimliydi ve

daha tatlı kaslarla doluydu. Bir erkekte güzel bir popoya bayılırdı! Çok fazla erkekte hiç yoktu. Her ikisi de Bacakları ve poposu ince, ipeksi siyah kıllarla kaplıydı; o kadın avcısı vücut geliştiricilerden ya da

Tıraş edilmiş modeller - o bir erkeğin erkeğiydi ve bununla gurur duyuyordu.
Daha koyu renk saçlar kollarını ve
kollarının altında.

Kendini köpürtmüş ve buharlı spreyin altında ovalamaya başlamıştı.
Güçlü elleri hareket ettikçe
Vücudunun üzerinde, kaygan, altın teninin altında asil, şık kaslar
dalgalanıyordu.

Adamın kendini yıkamasını izlerken kendini öyle kaptırmıştı ki, adam eline
saç kremi fişkırttığında
ve bir yumruğunu kendi etrafında kapattığında, şaşkınlıkla izlemeye
devam etti. Ta ki adam ritmik bir şekilde
Elini aşağı yukarı kaydırırken onu ne yaparken izlediğini fark etti.

Gözlerini kocaman açarak bakışlarını adamın yüzüne çevirdi. Bakışları onun
yüzüne kilitlenmişti, gözleri
daralmış, bakışları karanlık ve sıcaktı. Ona hem davetkâr hem de hınzır bir
gülümseme fırlatmıştı.
dilin ucunu dişlerinin arasında yakalayıp meydan okudu.

Aceleyle geri çekildi ve kapıyı çarptı.

Adam ciddi bir şekilde asılmıştı.

Çılgın, sonuçlarını hiç umursamayan bir yanı hemen geri dönmekten
başka bir şey istemiyordu.
soyunup onunla duşa girecek, elini itecek ve yerine kendi elini koyacaktı.

Kendine gel Jessi, diye kendini sertçe azarladı. Aynalı Adam'ın aletine
değil.

Onu banyoya kapatıp birkaç sakinleştirici nefes aldıktan sonra telefona gitti
ve
oda servisi sipariş etti, kredi kartına da yükledi.

"Neden olmasın?" diye mırıldandı dizüstü bilgisayarının üstünden yansımasına. "Ben de suçlayabilirim cezasız." İşler böyle giderse, muhtemelen bunu ödeyecek kadar uzun yaşamayacaktı.

Her neyse. Aynada yüzünü buruşturdu. Uzun bir gün olmuştu ve artık gerginlik. Makyajı neredeyse bitmişti, inatçı bıyıkları hareketleniyordu ve kıyafetleri buruştu.

Masanın üzerindeki kutudan bir kâğıt mendil alarak kirpiklerine bulaşmış rimel kalıntılarını temizledi.
ve bir elini kısa parlak buklelerinin arasında gezdirdi.

İnsanlar ona sık sık Virginia'yı oynayan kızın daha kıvrımlı bir versiyonu gibi görüldüğünü söylüyorlardı.

10. Krallık, ve öyle olduğunu sanıyordu - Virginia'nın saçları kesildikten sonra

Kurt adam. Çingeneler, zavallı kuşlarını özgür bıraktığı için onu lanetledikten sonra.

Jessi fakirleri

Kuşlar da özgür. Saçları kesilmiş gibi görünmüyordu. Saçlarını kestirmiş. Her altı haftada bir Güzellik Eğitim Akademisi'nde ve altı dolar için oldukça iyi bir iş çıkardılar.

Yansımasına gözlerini kısarak baktı. Göğüsler. Kuşkusuz en iyi özelliği idi. Bazı insanlar

Bazı insanların harika tırnakları ve saçları, bazı insanların güzel gülümsemeleri veya güzel gözleri, bazı insanların sıska küçük mükemmel plaj popoları, bikini altlarında gerçekten kalan o iğrenç ideal olanlar. O almıştı

güzel göğüsler. Sorun çok büyük olmaları değildi. Açıkçası, öyle olduklarını düşünmüyordu. Sadece

gerçekten yuvarlak, gerçekten yüksek ve gerçekten şımarıktı ve kısa bir boynu vardı (bu yüzden

saçları kısaydı - Güzellik Akademisi'ndeki kızlar bunun boynunu daha uzun gösterdiğini söylüyorlardı) ve hatta bazen Göğüslerinin bazı üstlerde sahte görüldüğünü düşünüyordu ama değillerdi. Onlar gerçektir. Belki biraz fazla ama yapabiliyorken bunun tadını çıkarması gerektiğini düşündü, çünkü tamamen yerçekimi artı zaman gibi karmaşık denklemleri kavradı.

Komodinin üzerindeki saatin parlayan kırmızı yüzünün yansıması birden dikkatini çekti,
saat ilerledikçe göz kırptıyordu.

SABAH 4:00.

Aynaya baktı, üç saat yirmi dakika sonra derslerin başlayacağını fark ederek dehşete kapıldı
o gün için. Perşembe günleri, dört adet yüz seviyeli antropoloji dersi veriyordu.

Ya da eskiden öyleydi. Bugün kesinlikle ders vermeyecekti.

Hastalandığını söylemeyi düşündü ama bunu yapmamanın daha akıllıca olacağına karar verdi. Bu iş bittiğinde.

ne tür bir hikaye anlatacağını. Zorla kaçırıldığını iddia ederek paçayı kurtarabilir.

ve kendini tamamen temize çıkaracaktı. Bu da şimdi hastayım derse, daha sonra yalancı durumuna düşeceği anlamına geliyordu.

Bir fidyecinin, kaçırdığı kişinin hasta olduğunu söylemesine izin vermesinin garip olduğunu biliyorum, ama o garip bir fidyeciydi.

Doğru. Bu bir ton tuğla gibi giderdi.

Nefes nefese, dikkatini dizüstü bilgisayarına verdi ve onu otel hattına taktı.

Karar vermişti

Duş alırken e-postasını kontrol etmek için, kısmen rutinin rahatlığı için şüpheye yer bırakmayan bir teklifte bulundu,

ama aynı zamanda aklını seksten uzak tutmak için, ki o etraftayken çikolatayı düşünmemeye çalışmak gibiydi

Çiçekli kakao ağaçlarıyla çevrili, koyu renkli, kremse bir fondü kabında otururken.

Gelen kutusu her zamanki şeylerle doluydu: önemli gelişmelerden haberdar olmak için abone olduğu haber bültenleri

alanındaki gelişmeler; ders verdiği lisans sınıflarındaki öğrencilerden gelen e-postalar
Neden kuralın istisnası olmaları gerektiğine dair etkileyici derecede yaratıcı bahaneler, affedilmeleri: a) devamsızlık; b) sınava girememe; c) geç kağıt verme. Eğlenceli ve yaratıcı savunmalar
hoşgörüyü spam ve daha fazla spam izledi ve sonunda en çok sevdiği şey olan Çıplak
RBL Romantica'daki siber arkadaşlarından Haftanın Erkeği resimleri.

Yazışmalarını kısa sürede halletti, haber bültenlerini daha sonra kullanmak üzere askıya alma klasörüne attı.
ailede ölümle ilgili olmayan tüm uzatma mazeretlerini/isteklerini reddederek,
spam'i bildirmek ve Çıplak Adam resimlerini takdirle inceledikten sonra bunlardan birini
masaüstü arka planı.

Tam oturumu kapatacağı ki yeni bir e-posta geldi. Gönderenin kimliğini taradı.

Myrddin@Drui.com.

aMyrddin@Drui.com adresini bilmiyordu ve virüslere karşı bir fobisi vardı. Eğer ona bir şey olursa
dizüstü bilgisayar, yeni bir tane bütçede yoktu. Konu satırında konu yoktu, bu da demek oluyordu ki
onun katı kurallarına göre Çöp Kutusu klasöründen başka bir yer yoktu.

İbreyi üzerinde gezdirdiğinde, anında iliklerine kadar ürperdi. Parmaklarını üzerinde gezdirdi.
fare altlığı, imleci uzaklaştırır.

Tekrar geri kaydıldı. Ani, acı verici bir soğukluk elini yaladı. Titredi,
ibreyi çekip çıkardı.

Bu çok garipti.

Kaşlarını çattı ve e-postanın geliş şeklini düşündü. Gelen kutusuna bir e-posta mesajı mı düşmüştü?

gelen kutusu sayfasında boş boş oturuyor muydu?

Hatırlayabildiği kadarıyla değil. Bazen bir sayfayı yenilerken veya gelen kutusuna yeniden girerken, yeni bir tanesi ortaya çıktı, ama bir tanesi sayfada hareketsiz dururken hiç bu şekilde ortaya çıkmamıştı.

İmleci yavaşça konu satırının üzerine geri kaydıldı: KONU YOK .
Anında yüzünü buruşturarak
Elinin buz gibi bir dondurucuya daldırıldığı hissine kapılarak sertçe tıkladı

ve hızlı bir şekilde parmaklarını mouse pad'den çekti.

Avucunu titreyerek yanağına bastırdı. Buz gibi soğuktu.

Gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde ekrana baktı. E-postada üç kısa satır vardı. Aynayı hemen iade edin.

Talimatlar için Myrddin@Drui.com ile

iletişime geçin. Yirmi dört saatiniz var.

Tek söylediği buydu. Ekranda saçma sapan bir dizi sembolden başka bir şey yoktu ve en alttaki şekiller.

Onları tararken, otel odasının üzerine ani bir gölge düşer gibi oldu. Yatağın başucundaki saat karardı,
Küçük giriş holündeki tepe lambası uğuldadı ve fildişi duvarlar hastalıklı sarımsı bir renk aldı.

Ve sanki odada onunla birlikte bir erkek varmış gibi, bir erkeğin derin, kültürlü bariton sesini duydu

Söyle:

"Yoksa ölürsün, Jessica St. James."

Etrafında dönerek odayı taradı. Orada

kimse yoktu.

Banyo kapısının ardında duş hâlâ akıyordu ve Cian MacKeltar hâlâ su sıçratıyordu.

Kıpırdamadan, cam gibi kırılğan bir şekilde oturdu ve bedensiz misafirinin ekleyeceği başka bir şey olup olmadığını görmek için bekledi.

Dakikalar geçip gitti.

Omuzları çöktü ve suratsızca yansımasına baktı.

Ona Jessica St. James demişti. Çılgınca, herkes onun adını biliyordu.

Lucan elini ekrandan çekti.

O gitmişti. Ama bir anlığına ona sahip olmuştu. Canlı ve

genç. Onun ölçülerine göre, çok ama çok gençti.

Bunun ötesinde bir muamma. İçine giremediği gölgeler tarafından gizlenmişti. Kimdi bu kadın?
Cian MacKeltar?

Genellikle bir bağlantı kurabilirse, derinlemesine dinleyebilir, araştırabilir ve genel bilgilerden daha fazlasını elde edebilirdi.

Onun hakkında bir fikir edinmişti, bu yüzden ilk başta temas kurmaya çalışmıştı. O görmek istemişti eğer

Onun hakkında öğrenebileceği ve Eve'e iletebileceği bir şey vardı, böylece işleri hızlandırabilirdi.

İnsanlar virüsler ve kimlik hırsızlığı konusunda o kadar endişeliydi ve fişe takmanın gerçek risklerinden o kadar habersizdi ki kendilerini World Wide Web'e bağlayarak, orada olabilecek her şeye ve her şeye kendilerini bağlarlar, aç, bekliyor. Dolandırıcılar ve katiller, çocuklarını ayartan cinsel tacizciler hakkında endişeleniyorlardı. Onlar vardı yetenekli bir uygulayıcı tarafından ne kadar derinlemesine ihlal edilebilecekleri, araştırılabilecekleri ve zorlanabilecekleri konusunda hiçbir fikirleri yoktur.

Telefon hattı üzerinden Karanlık Sanatlar.

Yine de bu kadınla fazla ileri gidememişti. Ms.'e bastığı an St. James, bir tür engelle karşılaşmıştı.

Roman'ın, ölü suikastçının hedefleri hakkındaki kapsamlı değerlendirmesini içeren dosyasını çevirerek açtı, fotoğraflar, adresler-hem gerçek hem de siber-araç kaydı, doğum belgesi, pasaport, hatlar dahil kredi, mevcut fonlar ve diğer ilgili gerçekler, Bayan St. James'in resmini tekrar inceledi.

Ehliyeti hayati istatistiklerini veriyordu. Yirmi dört. Boy: 1.80. Ağırlık: 135 kilo. Gözler: yeşil. Saç: siyah. Organ bağışçısı: hayır.

Çok hoş bir kadındı.

Cian MacKeltar'ın onu istediğinden hiç şüphesi yoktu. İskoçyalı da onun direnişinden etkilenecekti.

Lucan gibi araştırmak için. O ve İskoçyalı, küçümseyici piç kadar farklı değillerdi.

inanmayı severdi.

Dosyayı kapattıktan sonra telefonundan bir dizi numara tuşladı ve planlarındaki değişikliği Eve'e ilettili.

Ortak: Ayna hâlâ öncelikliydi ama Bayan St. James'i canlı getirmek için her türlü çabayı gösterin.

Onu açıp incelemekten zevk alacaktı. Çok uzun zamandır bir kadın ilgisini çekmemişti.

Zaman.

Bunu, Keltar çalışma odasının duvarındaki güçsüz tüneğinden onu izlerken yapacaktı.

Cian banyodan çıkarken Jessi kesin bir tavırla, "Ah, işte bu işe yaramayacak," dedi. O da

yataktan atladı ve onu daha güvenli bir yerden, pencerenin yanından izlemek için hareket etti. Oturarak

O adam odadayken yatağa girmek pek akıllıca görünmüyordu. "Sen içeri gir ve giyin," dedi.

emredildi.

Komik olan şey, arkaik Highlander'ın ne durumda olduğı konusunda kendisiyle bahse girmiş olmasıydı.

kilt giymiş ve mütevazı, havluyla ve yarı mütevazı ya da çırlıçıplak ve yüzünüzde

Yırtıcı bir sinsilik.

Çıplaklıkta karar kılmıştı. Kendine beş dolar borçluydu.

Uyluk kılıfını ve mücevherli bıçağını yazı masasının üzerine koydu, iki havlu taktı: biri belinde diğeri de başının etrafına türban şeklinde sarmıştı. Çıplak olmaktan çok az daha iyiydi. Aslında, bu sadece o rahatsız edici havluları soyup atmak istiyor.

Sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi başını eğdi ve ilk havluyu açarak fazla suyu süngerle temizledi. Kara yelesi. Kendini düzelterek saçlarını omuzlarının üzerinden geriye savurdu, metalik boncuklar şingirdadı. Minik muhteşem dövmeli göğsünün üzerinden aşağıya doğru akan su, ince bir kanal halinde göğsünün üzerinden süzülüyordu. dövmeli meme ucu. Dövmeli pazularındaki kaslar şişti ve dalgalandı.

Nesi olduğunu merak ederek dudaklarını ıslattı. Daha önce bir erkeğe karşı hiç bu kadar yoğun bir tepki vermemişti.

İçinin titremesi için ona bakması yeterliydi. Ve sanki daha önce hiç biriyle çıkmamış gibi.

yakışıklı bir adam. O görmüştü. Kenny Dirisio A sınıfı bir İtalyan aygırıydı.

En az onun kadar odaklanmış ve azimli olan zeki Ginger bile, "Jessi-chick, al benim

Tavsiyem, bu dönem birkaç dersi bırakıp buna atlayın. Böyle fırsatlar pek sık karşınıza çıkmaz."

Ama onun üzerine atlamamıştı. Aslında, başka bir seminer vermek için gönüllü olmuştu.

Bu yüzden ayrılmışlardı ve şimdi nedenini biliyordu. Her ne kadar beyni Kenny'nin inanılmaz

Görünüşe göre, vücudu hiçbir zaman tam olarak harekete geçmemişti.

Daha önce çıktığı erkeklerin hiçbirinde olmamıştı.

Ancak Cian MacKeltar söz konusu olduğuunda, beyni onunla hiçbir şey yapmak istemese de bedeni Onunla bir erkek ve bir kadın arasında mümkün olan her şeyi yapmak istiyordu. Vücudu bunu yapmıştı. küçük MacKeltar çörekleri pişirmek için fırını ateşliyordu.

Bir aynaya "evim" diyen bir adamla. Bu hiç iyi değildi.

"Yemek için göndermedin mi, Jessica?"

Jessi düşüncelerini yeniden odaklamaya çalışarak tekrar gözlerini kırıştırdı. "Evet, ama bir süre daha burada olmayacak. Bak, Düşünüyordum da, senin planın ne?" "Seninle yatmak."

"Hayır, demek istediğim, gerçekten işe yarayabilecek planınız." Dişlerini göstererek Bir gülümsemenin serin maskeli balosu.

"Ah, o plan. Şu anda bu odanın karşısına geçip seni öpmek, ta ki sen ve bana yalvarıyor-"

"Hayır, benim kastettiğim de bu değildi," dedi aceleyle.

Nasıl bu kadar hızlı hareket etmişti?

Bir an odanın öbür ucundaydı, aralarında iki yatak kadar mesafe vardı; bir an sonra büyük bir el Çenesini kavırıyor, başını geriye yatırıyor, diğeri belinde sıcak ve sahiplenici bir şekilde duruyordu. Adam ölümcül bir şekilde Hızlı. Bu da onun dışında herkesten korunmak için iyiye işaretti.

Adam için için yanan bir yoğunlukla ona baktı. Ağzını yavaşça, tembelce indirdi, gözlerini hiç ayırmadı.

onunla temas kurdu. Yakından bakıldığında, muhteşem ötesiydi. O viski gözleri altın derinlikleriyle parıldıyordu.
ve kalın koyu kirpiklerle çerçevelenmişti. Teni alaca kadifeydi ve koyu renk sakallıydı. Dudakları şehvetliydi,
pembe ve sertti ve gülümsemeye benzer bir şekilde kıvrılmıştı.

"Bana seni öpmememi söyle Jessica. Hemen şimdi söyle. Ve en iyisi beni ciddi olduğuna inandır." usulca uyardı, dudaklarından bir

nefes. "Beni öpme." Dudaklarını

ıslattı. "Tekrar dene," dedi sertçe.

"Beni öpme." Kadın, çeliği mıknatıs gibi çeken adamın bedenine doğru sallandı.

"Tekrar dene," diye tısladı. "Ve en iyisi, kadın, bu senin son şansın." Jessi derin bir nefes aldı. "Yapma." Bir derin nefes daha. "Beni öpmek mi?"

Güldü, kendini beğenmiş, zengin bir sesle mırıldandı.

Crimeny, diye düşündü, adam seksi siyah başını onunkine doğru indirirken, o bile duymuştu Orada yanlış noktalama işareti var.

Jessi, bunun olacağını bilse de Cian MacKeltar'ın öpücüğüne hazırlıklı değildi. akıllara durgunluk veren, cızırtılı yoğunluğuna hazırlayamazdı.

Bu, lobide ona verdiği gibi nazik bir öpücük değildi. Bu gerçek bir anlaşmaydı. Yoğun ve talepkârdı, baştan çıkarıcı olduğu kadar çiğ ve özür dilemeden cinseldi.

Kızın kısa siyah buklelerini bir avuç tutan dokuzuncu yüzyıl İskoçyalısı, ağzını kızının üzerine eğdi. O Büyük bir eliyle yanağını kavradı ve başparmağıyla dudaklarının köşesine baskı yaparak onları dürttü ayrı. Kadın boyun eğdiği anda, adam dudaklarını onunkilerin üzerine kapattı, daha da açarak öpücüğü derinleştirdi ve

Ağzını tamamen ele geçirerek, yapmayı düşünebileceği her türlü protestoyu yok etti.

Bu baskın bir öpücüktü, uzman bir öpücüktü, erkek olduğunu bilen, erkek olmaktan hoşlanan bir adamın öpücüğüydü ve tam olarak ne yaptığını biliyordu. Onu öpen üniversiteli bir çocuk değildi, genç bir yüksek lisans öğrencisi de değildi. arzu ve politik doğruculuk arasındaki ılık çizgi. Bu adam yüzde yüz tereddüt ya da çekingenlik yaşamayan, şehvetle barışık biriydi.

Bu tam da her zaman beklediği türden bir öpücüktü, belli belirsiz fark etti. Ama şimdiye kadar, Tam olarak neyi özlediğini, neyi beklediğini tanımlayamamıştı. Aniden fark etti ki, erkek arkadaşlarıyla ilgili sorun, onların sadece erkek arkadaş, "erkek" vurgusuyla.

Cian MacKeltar bir erkekti ve cinsel açıdan hesaba katılması gereken müthiş bir güçtü. O, oldukça basitçe, onunla aynı ligde değildi.

O anda ani bir farkındalık daha yaşadı: çok ama çok şanslı olacaktı.

o otel odasından çıkmayı başardılar, gelecekte hangi noktada ayrılırlarsa ayrılırsınlar, aynı şekilde içeri girmişti. Bakireydi ama bunu hiçbir arkadaşına itiraf etmemişti. Kimse bakire değildi. ve insanlar öyle olduğunuzu düşünürse akran baskısı yoğunlaşabilir.

Kişisel olarak, öyle olup olmamasının başkalarını ilgilendirdiğini hiç düşünmemişti. Sadece kendisini, ve onu hangi erkekle paylaşmayı seçerse seçsin. Annesi bebek sahibi olmayı cömertçe teşvik edebilirdi, ama o Ayrıca sağlıklı bir özsaygıyı da teşvik ediyordu. Dikkatli seçin kızlar, diye öğütlemişti Lilly St. James. Kızları. Dışarıda bir sürü fiyasko var. Annesi şu anda dört numaralı kocasının arasındaydı. ve beş, Jessi bunu bilmesi gerektiğini

düşündü. "Tanrım, genç kız, tadın çok tatlı," diye mırıldandı.

Adam kızın alt dudağını ağzına alıp ısırıktan sonra ağzını kapatınca kız zevkten titredi. sertçe onunkinin üzerine, derinlere daldı. Hiç öpüşme lüksü olmamış bir adam gibi öpüyordu. Bin yıl ya da daha uzun bir süre boyunca onu sonuna kadar sömürmüş, tüm ince, şehvetli varyasyonların tadını çıkarmış. Luring bir an, bir sonraki an saldırıyordu ve bu onu çıldırtıyordu. Onu yutmak ister gibi öpüyordu, belki de derisinin içinde sürünüyordu. Onun ağzını siker gibi öpüyordu, bu günahkâr ve muhteşem İskoçyalı sıcak, ıslak dili ve sert, dövmeli vücudu. O kadar derinlemesine ve sahiplenici bir şekilde öpüyordu ki Jessi artık bir kadındı ve adam da bir erkekti ve Jessi vardı çünkü adam onu öpüyordu ve eğer o durursa, o da durabilir.

Yere nasıl düştükleri hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bir an onun kollarındaydı, anlamsız bir şekilde öpülüyordu - görünüşe göre, kelimenin tam anlamıyla - ve sonra
Adamın hala duş nemi olan iri ve güçlü vücudunun altında sırtüstü yatarken, meme uçları o kadar sertleşmişti ki
hem sütyeninin hem de kazağının içinden çıplak göğsüne doğru, ereksiyonunun çelik çubuğu sıkışmış halde karnına karşı.

Tam olarak emin değildi ama artık aralarında bir havlu hissettiğini sanmıyordu.
Ve kutsal inek, adam çok büyüktü.

Sersemlemiş bir halde, ne yaptığını sandığını merak ediyordu -parmaklarını ıslak saçlarını karıştırdı.

Daha fazla öpücük, yumuşak ve yavaş, sıcak ve sert. Bir erkeğin içinde boğuluyordu, onun tadında, kokusunda ve hissinde onu. Elleri kendiliğinden boynunun kalın sütunundan aşağıya, kaslı çıkıntıların üzerinden kaydı. omuzlarından.

Adam bacaklarını onunkilerin üzerine koyacak şekilde pozisyon değiştirdiğinde, bacakları iyice oturana kadar farkına bile varmadı. ve kalın çıkıntısı kot pantolonunun paçasını klitorisine doğru itti. lezzetli bir sürtünme. Bunun çiğ yakınlığı karşısında sarsıldı.

Bir elini kızın poposunun altına koyup kalçalarını yatırdığında ve yavaş, erotik bir çarpma ve ezme hareketine başladığında İnsanoğlunun kendisi kadar eski olan, zihninin uzak bir kısmı yaygaracı bir alarm çalmaya başladı. Ancak Aletin her yavaş ve güçlü itişinde Jessi'nin içten gelen alarmı gittikçe silikleşiyordu.
Cian MacKeltar'ın baştan çıkarıcı büyüsünün altında karşı konulmaz bir şekilde daha da derinlere.

Kazağını kaburgalarına kadar sıyırdığında ve altından göğüslerine doğru
bir yol izlemeye başladığında,
yavaşça, sanki her bir daldırma ve çevirmenin ince şeklini hafızasına
kazıyormuş gibi, inleyerek
O iri elleri çıplak vücudunda hissetmeye aç bir şekilde ağzını kapattı.
Adamın ona dokunduğu her yerde, kadın
sanki düşük voltajlı bir elektrik akımı derisinin altında titreşiyor, her
bir sinir ucunu sarsıyormuş gibi hissetti.

lezzetli, karıncalı bir farkındalık. Bir elini göğüslerinden birinin üzerine kapattığında, ısı doğrudan aşağıya doğru fırladı Karnına ve daha da aşağıya inerek tırnaklarını adamın omuzlarına geçirdi ve bir sonraki hamlesini karşılamak için aç bir şekilde yukarı doğru eğildi. itme.

Sıg bir tıslamayla nefesini içine çekti ve aniden kot pantolonunun fermuarıyla uğraşmaya başladı. Kot pantolonunu ve külotunu aşağıya doğru iterken hava çıplak teninde serindi.

O zayıf alarm tekrar, daha yüksek sesle, ama onu o kadar ateşli, o kadar tutkulu öpüyordu ki-

-Birden sudan çıkmış balık gibi hava emmeye başladı.

Yerde tek başına.

Gözlerini kırptırdı. Tanrım, ama adam hızlı hareket edebiliyordu! Doğrulup baktı Şaşkınca etrafına bakındı.

"Nereye gittin?" dedi nefes

nefese.

"Arkanda kadın," diye sert ve öfkeli bir cevap geldi.

Omzunun üzerinden baktı. Aynanın içindeydi, köşeye yaslanmıştı, zor nefes alıyordu, sanki

bir yarışta koşuyordu. Kendisi de nefes nefese kaldığını fark etti.

Dudakları şişmişti.

Omurgasında bir halı yanığının başladığını hissetti ve meme uçları zonkladı.

Neden aynadaydı? Daha doğrusu, aynaya nasıl girmişti? Ona bakakaldı, Şaşkın.

"Bir süre sonra beni geri kazanıyor," dedi açıkça.

Ağzı açık kalmaya devam etti. "Önsöz olmadan mı?" diye kekeledi. "Öylece mi?"

"Evet. Seni böyle bir şekilde terk etmek benim seçimim değildi." Bakışları keskin bir şekilde yere düştü ve orada sabitlendi.

"Och, Jessica, çok güzel bir kıçın var. Görmek için neredeyse bin yıl yaşamaya değer."

Onun sözleri, yerde, TV dolabı ile televizyonun arasında oturduğunu fark etmesine neden oldu.

yatakta, giriş kapısına dönük, çıplak poposu aynaya dönük, omzunun üzerinden ona bakıyordu, kazağı sıyrılmış, kot pantolonu ve külotu dizlerine kadar inmişti.

Mantığın soğuk gerçekliği geri döndü.

Tanrım, az önce neredeyse ne yapıyordu? Aynaya bakakaldı, afallamıştı.

Sadece birkaç dakika içinde, kot pantolonu ve külotu dizlerine kadar inmiş bir halde yere yığılmıştı!

Birkaç ateşli öpücük ve neredeyse hiç tanımadığı bir adamla seks yapmak üzereydi. Kibirli,

Bir adamın geri dönüşü. Bir aynanın içinde yaşayan. Hem de bu kadar zor durumdayken!

Bu hiç ona göre değildi. Kafayı mı yemişti?

Şok geçiren ve dehşete düşen Jessi tökezleyerek ayağa kalktı ve kot pantolonunu çekiştirmeye başladı. Külotu büküldü ve kot pantolonu poposunun hemen altına sıkışmıştı. Çekiştirdi ama kot pantolon pes etmedi. Sadece poposu sallandığını hissetti.

Boğulur gibi bir ses çıkardı. "Yüce Tanrım, kadın, beni öldürüyorsun!"

Yanakları alev alev yanarken, omzunun üzerinden ona kaşlarını çatarak baktı.
Banyoya.

Bir inilti onu takip etti.

"Kıçıma bakmayı kes," diye tısladı şiddetle.

Onun kahkahalarını kapalı kapıdan bile duyabiliyordu.

Saatler sonra Jessi o kadar aç uyandı ki midesine kramplar girdi.

Sefil bir şekilde topaklaşmış otel yatağında yuvarlanarak saate baktı.
Hiç şüphe yok ki
acıkmıştı - yirmi dört saattir bir şey yememişti!

Daha önce sipariş ettiği oda servisi her nedense gelmemişti:
Ya teslim etmeye çalıştılar
Cian MacKeltar'ın kaya gibi sert vücudunun altında gerilmiş, sağır, dilsiz
ve kör bir haldeyken
ya da siparişini kaybetmişlerdi; ya da o kadar geç gelmişti ki uyuyordu.
Nadiren tam bir gece uykusu aldığından, başı yastığa değdiği anda düşme
eğilimindeydi,
ve meşhur bir ölü gibi sırtüstü uzanmış, kollarını iki yana açmış uyuyordu.

Yerde neredeyse seks fiyaskosundan sonra Jessi banyoya girmiş ve bir süre
orada kalmıştı,
sakinleşmeye ve etrafıca düşünmeye çalışıyorum. Ama çoğunlukla
sakinleşmek
-Adam ciddi bir şekilde
Cinsel sıcaklık - çünkü o zamana kadar hiçbir şeye anlam veremeyecek
kadar bitkin düşmüştü.

Sonunda dışarı çıktığında, aynaya sert bir şekilde gitmesini ve uyumama
izin vermesini söyledi.

Hayatım tehlikede olmadıkça beni uyandırmaya cüret edemezsin. Ve az önce olanlar hakkında konuşmak istemiyorum. Şimdi olmaz. Belki de hiç.

Yumuşak bir şekilde güldü. Nasıl istersen Jessica, diye cevap verdi. Midesinden uzun, hırıltılı ve acı dolu bir protesto sesi geldi.

Yatak masasının üzerindeki duvar apliklerinin üzerindeki ışık düğmesini el yordamıyla bulup açtı ve ve oda servisi için düğmeye bastı. Double siparişini verirken çizburger, patates kızartması ve büyük bir kola, ayna gürledi:

"Bunların hepsini dörde katla. Ve eğer tatlı bir şey yoksa, bir şeyler ekleyin."

Omuz silkerek, aynadan tekrar çıkabildiğinde yiyeceğini varsayarak öyle yaptı.

Ayna onu tekrar ele geçirene kadar, neden bir kez geri döndüğünü merak etmek aklına gelmemişti. Suikastçıyı öldürdüğü ilk gece onu serbest bırakmıştı. Kendi savunmasına göre, başka bir sürü Aklında bir şeyler vardı. Artık cevabı biliyordu. Görünüşe göre başka seçeneği yoktu. Olabilirdi de Bir büyüünün zikriyle aynadan serbest bırakılsa da uzun süre dışarıda kalamadı.

Bu bir sorundu. Gümüşlü bir camın arkasından onu tam olarak nasıl korumayı planlıyordu?

Telefonu yuvasına yerleştirdikten sonra kaşlarını çatarak adama baktı. Tanrım, adam çok güzeldi. Ne zaman ona baktı, nefesini kesti. Ona düşünmesi gereken tüm önemli şeyleri unutturdu.

hakkında. Başını salladı, soğukkanlılığını korumaya çalışıyordu. Daha fazla cevap alma zamanı gelmişti. "Ne sıklıkla ve o camdan ne kadar süre serbest kalabilirsin?"

Aynada onun göremediği bir şeye yaslandı, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve Çizmeli ayaklarını bileklerinden çaprazladı. Gözlerini kısmıştı. "Dur bir dakika, nasıl oldu da giysileriniz orada mı?"

"Camı test etmek için yüzyıllarım oldu. Onu oluşturan unsurlar benim kavrayışımın ötesinde olsa da Bir süre sonra onu kullanmayı öğrendim. İnsanları tutmak için tasarlanmıştı, cansız nesneleri değil. Görüş alanımda bulunan hareketsiz nesneleri çağırmayı öğrendim."

Gözlerini kırptırdı, etrafına bakındı. Yorgan gitmiş. Botlar gitmişti. Uyluk kılıfı ve bıçağı bile gitmişti. Görünüşe göre o uyurken bu eşyaları geri çekmişti. Oh, bu konuda milyonlarca sorusu vardı. O objenin doğası! Ama her şeyden önce hayatta kalmaya devam etmesi gerekiyordu. "Yani?" diye dürttü. "Ne sıklıkla?"

Omuz silkti. "Şimdi tekrar dene."

Jessi derin bir nefes aldı. Şu anda onun aynadan çıkmasını gerçekten istemiyordu. O değildi Onunla ete kemiğe bürünmüş olarak -tüm o dalgalı, seksi, azgın erkek etiyle-başa çıkmaya henüz hazırды. Yine de durumlarının parametrelerini anlaması gerekiyordu. Onu serbest bırakmak için ilahiyi okudu.

Hiçbir şey olmadı.

Başını öne eğdi. "Ben öyle düşünmüyorum. Sorunuza tam olarak cevap veremem. Size sadece ne söyleyebilirim geçmişte oldu. Bazen, Lucan benden bir şey istediğinde, bana geçici özgürlük. Bir keresinde, birkaç yüzyıl önce, beni dört gün üst üste serbest bıraktı. Her gün bardak tarafından farklı bir aralık tahsis edildi. Bir gün sadece birkaç saatim vardı, diğerinde beş ya da altı, dördüncüsünde Bir gün ve bir gecenin tamamını yaşadığım gün. Bunu önceden

kestirmek mümkün değil." "Yani en azından bir süreliğine her gün dışarı çıkabilirsin," diye açıkladı. "Evet."

"Bu da muhtemelen yarın sabaha kadar dışarı çıkamayacağınız anlamına mı geliyor?"

Bir omuz silkme daha. "Bilmiyorum. Sık aralıklarla denemeye devam etmelisiniz."

"O camdan uzak duramazsan beni nasıl korumayı düşünüyorsun?" dedi huysuzca.

"Lass, Lucan'dan sadece birkaç gün kaçmamız gerekiyor. Tam olarak yirmi gün daha. Hiç zamanımız yok hepsi. Sizi temin ederim, o zamana kadar sizi güvende ve iyi tutacağım."

" 'Yirmi gün' mü? Neden sadece yirmi?" Kulağa o kadar da kötü gelmiyordu. Bir zaman sınırı olduğunu bilmiyordu. Hayatının ne kadar uzun süre mahvolacağını bilmiyordu ve bu nispeten kısa bir hayattı. Eminim ki Sadece yirmi kontrolden çıkmış günün ardından hayatını tekrar yoluna koyacaktı, eğer o zamana kadar işler gerçekten çözülsürse. Hastalandığını haber vermeyecek kadar ileri görüşlü olduğu için minnettardı. Hayatta kalma şansı ve

normallik birdenbire çok daha parlak görünmeye başladı. İyi bir hikayenin bir çırpıda halledilmesi şeyler. Öğrencilerinin ona yedirmeye çalıştıklarının yarısı kadar bile yaratıcı olması gerekmebilir.

"Çünkü beni Kara Cam'a bağlı tutan Anlaşma, en saf altından bir ondalık her yüzyılda bir aynadan geçerek Unseelie anlaşmasını yeniden teyit eder. Bir sonraki ondalık bu

Cadılar Bayramı Arifesi, Ekim ayının otuz birinci günü, gece yarısı."

Crimeny. Tithes, Compacts, indentures: Ne zaman normal bir hayata dönmeyi düşünmeye başlasa.
şu anda kaşlarına kadar büyü ve lanetlerle dolu bir masal dünyasında olduğunu hatırladı.

Ve işin korkutucu yanı, tüm bunlar ona biraz mantıklı gelmeye başlamıştı.
Ne kadar uzun süre
Bir aynanın içinde yaşayan bir adamla etkileşime girdikçe, aynanın tuhaflığına daha da alıştı.
sonraki tuhaflıklar. Onun varlığı kendi içinde o kadar açıklanamazdı ki, tartışmak anlamsız görünüyordu.
daha fazla açıklanamazlık üzerine. Asla inanmamış olsa da, büyü vardı.
Bunun kanıtı vardı.
Gözlerinin önünde. Tartışmalar bitti, dava kapandı.

Merakla başını sallayarak yataktan kalktı -ayakkabıları ve giysileri dışında tamamen giyinik olarak uyumuştı.
çorap-ve aynanın önünde durmaya gitti. Üzerinde tuhaf semboller olan muhteşem çerçeveyi inceledi,
Elini gümüşü camın üzerinde gezdirerek soğuk altın rengini okşadı.

Aynanın içinde, Cian da elini kaldırdı ve kadının geçtiği yolu izleyerek şöyle görünmesini sağladı
Parmak uçları buluşsa da. Sadece soğuk camı hissetti.

Parmaklarının ucu kenardaki siyah lekenin üzerinden geçtiğinde, onları aceleyle uzaklaştırdı. Bu
Tıpkı o garip e-posta gibi buz gibi hissetmişti ve neredeyse ... şey, bir tür ... tenine yapışmış gibiydi.
sanki psişik bir sülük gibi, onu bırakmaya isteksizmiş gibi çekip gitmişti.
Bunu ona söylemek için zihnine bir not aldı.
Myrddin-adam ve onun tüyleri diken diken eden e-postası hakkında. Ama önce, başka sorular.

"Çünkü bu bir Unseelie Cadılar Bayramı, genç kız," dedi

usulca. "Ne?"

"Soğuk. Karanlık güç soğuktur. Işık gücü sıcaktır. Bir Seelie eseri yumuşak bir ısı yayar. Sadece Unseelie Kara Kitabı'ndan bir sayfanın ovuşturmaları bir adamın vücudundaki ısıyı emer. Söylenenlere göre Kara Kitap'ın kendisi, insanı günden güne insan olmaktan çıkarır ve tüm insani değerlerini yok eder. iç sıcaklık ve ışık."

Jessi bilgiyi özüksedi ama elindeki konudan uzaklaşmayı reddetti. Yapması gereken Sadece yakın çevresini tam olarak anlayarak elde edilebilecek bir kontrol ölçüsünü yeniden kazanmak ve görebildiği kadarıyla bu Kara Kitap'ın, her ne ise, kendisiyle hiçbir ilgisi yoktu. sorunlar.

"O halde tek yapmamız gereken seni bu Lucan denen kişiden uzak tutmak. kırılacak mı? Sadece üç hafta saklanmamız mı gerekiyor? Hepsi bu mu?" "Evet."

"Peki ya büyü bozulduktan ve sen özgür kaldıktan sonra?" Onu isteyen bu adamdan kurtulabilir miydi? Öldü mü? Güzel, normal bir hayata dönmesini sağlamak mı?

Derin bir nefes aldı, viski bakışları ani, ürpertici bir vahşilikle parlıyordu. Konuştuğunda, sesi zordu. "O zaman bir daha asla Lucan Trevayne için endişelenmene gerek kalmayacak. Kimse endişelenmeyecek. Buna yemin ederim."

Jessi kendine rağmen geri adım attı. Bu sözlerle seksi adamdan vahşîye dönüşmüştü.

Canavar, dudakları sessiz bir hırıltıyla geriye çekilmiş, burun delikleri açılmış, gözleri kısılmış ve pek de akli başında değıl. Delilik doğdu
Bin yıldan fazla süren esaretin izleri, viskinin derinliklerinde titriyordu; mürekkep lekesi gibi gölgeli ve soğuktu.

Karanlık Cam'ın çevresine.

Yutkundu. "Onu yenebileceğinden oldukça emin görünüyorsun. seni aynaya sıkıştırdı," diye belirtmek zorunda hissetti.

Hınzır, vahşi bir gülümseme dudaklarını büktü. "Ah, Jessica, bu sefer ben kazanacağım. Bundan emin olabilirsin," dedi. yumuşak bir tehditle.

Sözleri onu iliklerine kadar dondurdu. Sesinde öyle amansız bir kesinlik, öyle bir vahşet vardı ki gözleri, Cian MacKeltar'ın yetenekleri hakkında artık en ufak bir şüphe duymuyordu. onu hayatta tutmak.

Adamın meşhur kollarında birkaç numara olduğunu hissediyordu. Bir aynanın içine sıkışmış olsa bile. Hileler muhtemelen hayal bile edemezdi. Yine, onda daha fazla bir şey olduğunu hissetti.

Evet, öyle ya da böyle, bu adam onu güvende tutacaktı. Peki

sen kendini ondan nasıl koruyacaksın?

Güzel soru.

Yirmi gün daha. Ve her günün en azından bir kısmında aynadan kurtulabilir.

Tanrı yardımcısı olsun, hiçbir fikri yoktu.

Cian MacKeltar onu mantığa ve akla meydan okuyan bir şekilde cezbetmişti. Sonra yine, diye düşündü alaycı bir şekilde.

Bu onu çok şaşırtmamalıydı, çünkü içinde bulunduğu durumla ilgili her şey mantığa ve akla aykırıydı. Kızlık zarının bozulmamış olmasının muhtemelen kendi kızlığından kaynaklanmadığına dair ani bir kuşkuya kapıldı. daha önce hiç bu kadar yoğun ve beyinsiz bir şekilde daha önce kimya. Olsaydı bile bu kadar uzun süre dayanabileceğinden şüpheliydi.

"Oda servisi!" Neşeli çağrıya kapıdaki keskin bir tık tık tık sesi eşlik etti.

Jessi parlayarak aynaya doğru döndü. "Tanrıya şükür," dedi. "Açlıktan ölüyorum."

Cian gümüşün hemen arkasında, hâlâ görebildiği ama görülemediği bir yerde geri çekildi.

Jessica kapıya doğru yürürken, bakışları onun tatlı küçük kıcına sabitlendi. O vardı

ipek tenli, tatlı poposu daha o sabah ellerindeydi, her avucunda bir yanağı vardı. Yaklaşık

Onu kendi kadını yapmak, sikiyle doldurmak ve içine pompalamak istiyordu. O ağır şeylere dokunmuştu, yuvarlak göğüsleri, dolgun dudakları öptü, Jessica St. James'in ballı tatlılığının tadına baktı. Ve yakında kalçalarının arasındaki tatlılığın tadına bakacaktı. orgazmdan sonra titreyen orgazm.

Boğazında yumuşak bir hırıltı yükseldi. Tanrım, onun hareketlerini izlemeye bayılıyordu! Adımları kararlıydı ve Amaçlı, zarif ve seksi. Böyle bir vücutla seksi olmaktan başka bir şey yapamazdı. Kısa boylu, esmer bukleler onu daha kadınsı gösteriyordu; boynunun narin, kremi ensesini ve ince saçlarını ortaya çıkarıyordu. Kürek kemiklerinin kemikleri ve omurgasının tatlı ince kavisi.

Az önce olanlar hakkında konuşmak istemiyorum, diye tersledi.

Bana uyar kadın, diye düşündü sessiz bir kahkaha ve omuz silkmeye.
Kelimelere ihtiyaçları yoktu.

Vücutları aynı dili konuşuyor, aynı kelimeleri kullanıyordu. Arzu.
Şehvet. İhtiyaç.

Ona baktı ve göğsünün içinde sıcak ve sahiplenici bir şey esnedi. Bu onunla yatmak istemesiyle ilgili değildi. Kadim, inkar edilemez bir çiftleşme çağrısına cevap vermekle ilgiliydi.

Ham, hayvani tutkuyla ilgiliydi. Bu-

Yemek. Lanet olsun. Ağzı sulanmaya başladı. Et kokusu aldı.

Jessica pencerelerin yanındaki masayı işaret ederek, "Buraya koyabilirsin," diyordu.

Omuz hizasında kahverengi saçlı, ince yapılı, otuzlu yaşlarında bir kadın odaya bir tepsi getirip itti.

yataklar ve mobilyalar arasındaki dar koridorda.

Kırmızı et. Balık ya da kümes hayvanı sipariş etmemişti, çok şükür! Yemek yemeyeli bir asırdan fazla olmuştu, ve kanlı et istiyordu. Lucan onu en son serbest bıraktığında bir öğün yemek yemeyi başarmıştı.

ekmek, peynir ve bira. Yoksun damak tadına göre bu, ilahi derecede çeşitli tatlardan oluşan bir ziyafetti ve dokular, ama zengin, sulu, yumuşak bir et değildi. Bu ona yıllardır eziyet eden bir anıydı.

427 yıldan fazla.

Camın içinde varlığı askıya alınmış olmasına ve hiçbir bedensel ihtiyacı olmamasına rağmen - ne açlık, ne susuzluk, uyumaya, işemeye ya da yıkanmaya ihtiyaç duymaması, zihinsel olarak acı çekmediği anlamına gelmiyordu.

Açlık çekiyordu. Vay canına, açlık çekiyordu! Bütün haftaları bir seferde harcayıp

En sevdiği yiyeceklerin tatlarını ve kokularını hatırlıyor.

Gözlerini kapatarak, kadın yükünü boşaltmaya başladığında aynasının önünden geçen kokuların tadını çıkardı

Arabayı.

Onu neyin uyardığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Daha sonra, belki de kadının niyetinin o kadar yoğun ve ince odaklanmış olduğuna karar verdi ki

istemeden derinlemesine dinlemiş, onları camın arkasından bile yakalamıştı. Zaman zaman böyle şeyler olmuştu.

Lucan, genellikle duyguları güçlü olduğunda, bir şey ya da başka bir şey yüzünden öfke içinde olurdu.

Bu her neyse, Cian tereddüt etmeden anında harekete geçti.

Eli uyluk kılıfına gitti.

Gözlerini kırıştırarak açtı, selvarını serbest bıraktı, gümüş perdeyi aralamak için ilahiyi tısladı.

Ve sekiz inçlik, jilet gibi keskin bıçağı uç uca camdan içeri fırlattı.

Jessi oda servisi yapan kadından uzaklaştı, başını iki yana salladı, ağzı bir karış açıldı.

Bir çığlık.

Bir an otel çalışanıyla sohbet ediyordu, sonra sıcak ve ıslak bir şey Beklenmedik bir anda üzerine sprey sıkılmış, yüzüne, saçlarına, kazağına ve hatta kot pantolonuna sıçramıştı. O da Buna karşı gözlerini koruyucu bir şekilde kapattı.

Onları açtığında, kadını ayakta, gözleri iri ve donuk, dudakları kıpırdarken bulmuştu sessizce.

Cian MacKeltar'ın mücevherlerle kaplı bıçağı boğazından çıkarken.

Kendisine neyin püskürtüldüğünü geç de olsa anladığında neredeyse kusacaktı. Ama ağzını açtığında, onun yerine bir çığlık çıktı.

"Jessica, çığlık atmayı kesmelisin!" diye keskin bir emir geldi aynanın içinden.

Bunu biliyordu ve her an ölebilirdi. Gerçekten.

Kadın sendeleyerek televizyon dolabına geri döndü ve başını sert bir darbeyle dolaba çarptı, yere yığıldı ve aşağı kaydı. Vücudu sarsıldı ve aniden hareketsiz kalarak yarı oturur hale geldi, Yarı uzanmış, otel üniforması kalçalarına dolanmıştı.

Jessi şok içinde bakarken, kadının dudaklarının arasından aniden kan fışkırdı ve gözleri ürkütücü bir şekilde Boş.

Tanrım, ölmüştü; kadın ölmüştü!

Cian yumruklarıyla aynanın iç tarafına vurdu. "Bağırmayı kes, Jessica! Lanet olsun, dinle
Eğer insanları bize çekersen, onu senin öldürdüğünü düşünecekler.
Kimse senin hikayene inanmayacak.
ve kendimi göstermeyeceğim. Hapse girmene izin vereceğim Jessica!"

Jessi sarsıldı, adamın sert sözleri yüzüne sert bir tokat gibi indi. Çılgılık
atmayı öyle aniden kesti ki
cırtlak bir hıçkırık sesi, sonra sessizlik. O

haklıydı.

Çılgıkları komşu misafirleri odasına çekerse, kanlar içinde, yatağında
bulunurdu.

Çalınan bir tarihi eserin sahibi, yerde ölü bir kadınla birlikte - söz
konusu kadın henüz
Jessi'nin elinde olmasını açıklayamayacağı başka bir obje. Göz açıp

kapayınca kadar tutuklanırdı.

Ve daha önce kampüsten ayrılırken endişelendiği gibi sadece hırsızlıktan
değil, cinayetten de.

Ve kendini göstererek ve suçu üstlenerek kazanabileceği bir şey
göremiyordu.

Aslında, tek istediğinin yirmi gün daha saklanmak olduğu düşünülürse bin yıllık intikam, muhtemelen Chicago Polis Departmanı'nın çalıntı eşya/kanıt nezarethanesi. Orada polis koruması altında çok iyi saklanabilir. Hayır, kesinlikle kışını kurtarmak için hiçbir

teşviki yoktu. Kahretsin,

kahretsin, kahretsin.

Dudaklarını sımsıkı kapattı, başka bir dikizleme riskini bile göze

almak istemiyordu. "Kapıyı kapat ve sürgüle, Jessica."

Yatağın üzerinden o kadar hızlı atladı ki diğer tarafa düştü. Giriş kapısını açık bırakmıştı, Kadını içeri aldığı anda güvenlik sürgüsü kapı ile çerçeve arasında çevrilmişti. Yerinden sıçrayarak aceleyle kapıya gitti ve metal mandalı geri çevirmek için kapıyı ancak gerektiği kadar açtı, ötesinde olabilecek herhangi birinin görüş alanından iyice geriye eğilerek kapıyı kapattı ve Kilit. Koridorda mırıldanan sesleri ve yaklaşan ayak seslerini duyabiliyordu.

Kapıdan uzaklaşmaya zahmet etmedi. Sadece birkaç saniyedir çılglık atıyor olmasına rağmen, iyi ciğerleri vardı ve ne kadar gürültü yaptığını

biliyordu. Birkaç dakika sonra kapı sert bir şekilde

çalındı.

"Orada her şey yolunda mı hanımefendi?" diye endişeli bir erkek sesi geldi. "Birkaç kapı ötedeki odadayız. ve çılglık attığını duydum."

Kalbi göğsünün duvarına çarparken yavaş ve dikkatli iki nefes aldı.
"Uh, evet," dedi
"Ben iyiyim. Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim." Titrek, kendini küçümseyen bir kahkaha atmaya zorladı. "Orada bir Duşta örümcek vardı ve bende biraz araknofobi var. Sanırım biraz korktum."
Enjekte etti
Sesine inandırıcı bir utanç notası kattığını umuyordu.

Bir sessizlik oldu, ardından yumuşak bir erkek kahkahası duyuldu.
"Arkadaşlarım ve ben, bu gece
Sizin için hallederim, hanımefendi."

Erkekler. Bazen çok küçümseyici olabiliyorlardı, sadece iyi olmaya çalıştıklarını düşündüklerinde bile.
yardımcı oldu. Hayatında örümceklerden hiç korkmamıştı. Korkmuş olsa bile, bu yine de ona gülmek için bir sebep değildi.
Onu. Cesetler onu korkuturdu. Ama böcekler konusunda korkak değildi. İnsanlar ne yapacaklarını bilemezlerdi.
korkuyorlardı. Yakın arkadaşlarından biri, Cheryl Carroll, çiçeklerden korkuyordu ve hiçbir şey
Bu konuda komik.

"Hayır, hayır," dedi aceleyle, "sorun değil, kocam halletti. "Bir şey söyle, diye mırıldandı.
Cian'a omuz atıyor.

"Artık her şey yolunda," diye gürledi Cian. "Sorman büyük incelikti."

Ona kaşlarını çattı. Her şey yolunda. Öyle mi? diye sessizce yankılandı burnunu kırıstırarak. Sesi
Daha arkaik mi?

Başka bir adamın sesini duyunca, kurtarıcısı olacak kişinin ses tonuna samimi bir çekingenlik karıştı.
"Resepsiyonu arayıp haber vermek isteyebilirsiniz. Odalarda böcek olmaması gerekir. Benim

kız arkadaşı da örümceklerden nefret eder."

"Ben yaparım. Teşekkürler." Git. Uzaklaş.

Ayak sesleri koridorda kaybolurken, kapıya doğru gevşekçe sarktı.
O bir hata yaptı

Gözlerini ovuşturdu ve ellerine bakarak durumu daha da kötüleştirdi.

Dudakları aralandı. Nefes ciğerlerine hücum etti, bir çığlının

başlangıcıydı bu. "Doonado it, lass," diye tısladı Cian. "Sana ikinci

kez inanmayacak."

Dudaklarını büzerek, havayı küçük, sessiz patlamalarla geri çıkardı. Kısa ve
sığ nefesler çekti,

sanki bir kese kağıdının içinde nefes alıyormuş gibi. Çığlık atmayacağım.
Çığlık atmayacağım.

"Onu neden öldürdün?" diye sordu birkaç dakika sonra, konuşmak için
kendine güvendiğinde.

"Kadının eline bak. Ne olduğunu anlayamıyorum ama onunla size zarar
vermek istedi."

Jessi kendini toparlayarak isteksizce odaya geri döndü ve ölü kadına
baktı. Onun

Sol eli bir şeyin etrafında kapalıydı. Jessi ayağıyla onu dürttü.
Parmaklarından bir şırınga döküldü
ve kan sıçramış halinin üzerinde yuvarlandı. Jessi ürperdi.

"Jessica, beni dışarı çağırmaya çalış."

İkisi de işe yaramasını beklemiyordu. Yaramadı da.

"Yorganı yataktan kaldırın ve cesedin üzerini örtün."

Zekice, öyle yaptı.

Pek yardımcı olmadı. Onunla aynı odada bulunan ve görebildiği bir ceset yerine, şimdi

Aynı odada göremediği bir ceset vardı ve bu onu daha da ürkütüyordu. Herkes kötü adamların asla gerçekten ölmediğini bilirdi. Tam güvende olduğunuzu düşündüğünüzde, tekrar ayağa kalkarlar, gözleri korkunç uçurumlar, Yaşayan Ölülerin Gecesi'ndeki gibi hastalıklı kollar sizi el yordamıyla arıyor.

"Şimdi gidip yıkanacaksın, Jessica."

Hareket etmedi. Gidip duşa girecek ve sonunda bir psikopatla karşılaşacak değildi.

An.

"O öldü, genç kız. Yemin ederim. O bir insandı, sıra dışı bir şey değildi. Şimdi git yıkan," dedi.

hiçbir direnişe izin vermeyen bir ses. "Seni koruyacağım. Git.

" Jessi onun yanık viski kokan bakışlarını bir an süzdükten

sonra gitti.

On üç Ekim Cuma günü şafak sökmek üzereyken Jessi aynaya baktı ve öfkeli bir nefes verdi,
ve Cian'ı serbest bırakma büyüsunü zilyonuncu kez

mırıldandı. Sonunda işe yaradı.

Aldığı uzun ve haşlayıcı düşün üzerinden saatler geçmişti.

pembe sabunlar.

Cian onu dokuzuncu yüzyıldaki hayat hikâyeleriyle meşgul etmişti. Ona yedi düşünününü anlatmıştı.
kız kardeşleri, hepsini idare etmeye çalışan annesi, sonunda onları değerli kılmak için yaptığı girişimler
Kocalar.

Dağlardaki şatosundan, engebeli ormanlarından ve pırıl pırıl parlayan bahçelerinden büyük bir sevgiyle bahsetmişti.
etrafını saran yanıklar. Evini, ailesini ve klanını çok sevdiği belliydi.

Ona yamaçlarda yabani olarak yetişen ve ateşi mis gibi kokutan funda ağaçlarından bahsetmişti.
Yüzyıllardır özlediği lezzetli İskoç yemeklerini uzun uzun anlattı.

Adamın sözleri zihninde yaylaları ıslıl ıslıl canlandırmıştı ve adamın sürekli mırıltısı
derin ve zengin çapak yatıştırmıştı. Adamın, bir otelde zaman öldürürken delirmesini engellemeye çalıştığını biliyordu.
bir cesedin olduğu bir odaydı ve işe yaramıştı.

Hayatına yönelik bir başka suikast girişiminin ve Cian'ın suikastçıyı hızla bertaraf etmesinin şoku geçerken,
Jessi soğuk ve acı gerçeklerle yüzleşti.

Gerçek: Kadın onu öldürmeye niyetlenmişti. Gerçek: Birinin gitmesi gerekiyordu.
Gerçek: Jessi o olmadığı için memnundu.

Sorun: Kısa bir süre içinde, her tarafına kan sıçramış bir odadan sıvışarak çıkacaktı.
İçinde ceset vardı. Cesedi bir şekilde odadan çıkarmayı başarsalar bile -ki göremiyordu

Görülmeden otelden nasıl gizlice çıkarabileceklerdi?
tüm kanın.

Gerçek: O artık bir kaçıktı.

Onu delirtebilecek gerçek buydu. Doktorası, hayatı, geleceği, hepsi
cehenneme dönmüştü.

Şimdi ne yapacaktı?

Aniden, çok da uzak olmayan bir gelecekte annesini ararken kendini
korkunç bir şekilde hayal etti
Böceklerin ve hamamböceklerinin küçük sıçanlar büyüklüğünde olduğu
garip, korkutucu yabancı bir ülkeden,
Lilly St. James'i polisin söylediği şeyi gerçekten yapmadığına ikna etmeye
çalışıyordu.

Üstüne üstlük, otelden kaçmak için giyecek kıyafeti bile yoktu.
Gerçi o alabilmişti
Pantolonundaki kanın bir kısmı çıksa da kazağı boşa gitmişti. Her ne kadar
külodu
kurtarılabilirdi ama sütyeni kurtarılamazdı.

Üzerindeki battaniyeyle Chicago şehir merkezinde zorlukla
yürüyebiliyordu. Belki biri
New York'ta böyle bir şey yapabilirsin ama Shy-town'da yapamazsın.

Çerçevenin üzerindeki gizemli rünlerden parlak altın ışık yayılırken ve
uzaysal
zaten yıpranmış olan sinir uçlarını gıcırdatarak battaniyeyi daha sıkı bir
şekilde çekti.
Onu.

Kendini oturduğu yerden, bağdaş kurarak, yatağın üzerinde, geriye doğru
itmeye başladı.

Mümkün olduğunca duvara yaslandı, böylece yerdeki yumru orada değılmiş gibi davranabilecekti. Birdenbire onun yanında duruyordu.

Kız daha itiraz etmeye fırsat bulamadan, adam omuzlarını kavradı ve onu bedenine doğru çekti,
ve onu yatağa geri bırakmadan önce sert, hızlı ve derin bir şekilde öptü.

Bir an ona baktı, sonra onu tekrar kaldırdı ve tekrar yaptı.

Bu kez onu kollarının arasına aldı, bir kolunu beline doladı, diğer eliyle sırtını avuçladı.
ve onu öyle derin ve tutkulu öptü ki, buhar çıkardığına yemin edebilirdi,
Yüksek Buğu/Buhar ayarında ütü gibi cızırdıyor.

Ona sarıldı, adamın verdiği her şeyi aldı. Adamın vücuduna gömüldü,
çeliğini ve sıcaklığını içine çekti.

Bu kez onu serbest bıraktığında, nefes nefese öpüşerek tekrar yatağa uzandı.

Sanki adamın müthiş gücünün bir kısmı içine sızmış gibi, kendini biraz öncesine göre çok daha iyi hissediyordu.

Öpüşmeleri boyunca. Tanrı biliyordu ki adamın yeterince gücü vardı.

Adam ona baktı, viski bakışları arzuyla ve başka bir şeyle daralmıştı.
tam olarak tanımlayamadığı bir duyguydu. Neredeyse pişmanlık gibi görünüyordu, ama bu ona hiçbir anlam ifade etmiyordu.
Onu. Neden pişmanlık duyuyor olabilir ki?

Elini kaldırıp parmak eklemlerinin arkasını yanağında gezdirdiğinde,
parmaklarını
Şakağındaki kısa koyu bukleler, bu tuhaf düşünceyi aklından uzaklaştırdı.
Parmaklarını geçirdi

Her bir kıvrımın ipeksi dokusunun tadını çıkarırcasına saçlarını yavaşça karıştırdı.

Dokunuşunun hafifliği onu biraz ürpertti.

Adam yürüyen bir ikilemdi. Boyun kıran, bıçak fırlatan o güçlü eller

Duraksamadan işlenen cinayetler de aynı derecede şefkatli ve incelikliydi.

"Giderken kapıyı arkamdan kilitle, genç kız. Kısa bir süre kalacağım.
Benden başka kimseye açma.
Bana itaat edecek misin?"

Nedenini, ne yapacağını ve nasıl olduklarını düşündüğünü sormak için
ağzını açtı.
İçinde bulundukları karmaşadan kurtulacaktı ama parmağının ucunu
dudaklarına bastırdı.

"Zaman gerçekten çok önemli," dedi yumuşak bir sesle. "Ne kadar
zamanım kalacağını asla bilemem. Bu eylem bize hizmet edecek

burada en iyisi, kelimeler değil. Şimdilik bana itaat edecek

misin Jessica?" Jessica sıkılmış bir nefes verdi ve başını

salladı.

"İyi kız."

Dilini dışarı çıkarıp bir köpek gibi nefes alıp verme taklidi yaparak
bulabildiği herhangi bir ciddiyetsizlik parçasına tutunmaya çalıştı.

Ona belli belirsiz, onaylayıcı bir gülümseme verdi. "Gülmeye devam et
Jessica. Bu kurtarıcı bir lütuf."

Tam olarak onun düşünceleri.

Döndü, yorganı kanlı yüküyle birlikte kaldırdı ve odadan çıkıp kapıyı
kapattı.

arkasındaki kapı.

"Kilitle," diye yumuşak, alçak bir komut geldi diğer taraftan.

Jessi sürgüyü kaydırды ve mandalı çevirdi. Ancak o zaman ayak sesleri koridorda kayboldu.

Kırk dakika sonra Jessi ve Cian asansörden birlikte çıktılar.

Adam kızın elini tutuyordu ve kız kendini hiçbir zaman el tutan biri olarak görmemiş olsa da Küçük elinin Cian'ın büyük ve güçlü elinin içindeki hissi ve ellerinin birbirine sıkıca kenetlenmesi iyice hoşuna gitmişti. Parmaklarını. Kendini zarif, kız gibi hissediyordu -aslında daha çok kadın gibi
-Bu adamın yanında.

Ona baktı ve hızlı, sığ bir nefes aldı. Yıkıcı derecede çekiciydi. Adam solmuş kot pantolon ve çok yıkanmış siyah Ironman tişörtü giyiyordu. İskoç eteği bir omzunun üzerinden atılmıştı ve Bıçak kılıfı açık bir şekilde kalçasına sarılmıştı, ölümcül bıçak şimdi temizlenmiş ve yerine geri konmuştu. koruyucu kılıf. Ona bu şekilde takamayacağını, onları tutuklatacağını söylemeye çalışmıştı. O da Cian MacKeltar kendi yasalarından başka hiçbir yasaya uymadığı için nefesini boşa harcayabileceğini söyledi.

Bunu pek de şaşırtıcı bulmamıştı.

Kaslı vücudu ince pamuklu kumaşın altında dalgalanıyordu. Kıpkırmızı ve siyah dövmeleeri Boynuna kadar uzanan ve her iki güçlü pazusunu çevreleyen o hınzır görünümlü bilek kelepçeleri, uzun örgüleri ve Heybetli boyu ve kas gücüyle düpedüz tehlikeli görünüyordu.

Kıyafetin ona uyduğunu düşününce, onu kimden nasıl aldığını merak etti.

. Büyük bir kavga olmuş olmalı.

Bir de ona getirdiği giysilerin başka bir kadının parfümü gibi kokması meselesi vardı.

Kalçalarını saran Lucky kot pantolon giymişti (fermuarının iç kısmında arsızca Lucky You yazıyordu)

X-treme Low Ride olan bir yere oturmazdı.

ve beyaz, V yakalı bir süveter o kadar sıkı ki sütyeninin her çizgisini.

Keşke ona da bir tane getirseydi.

Oh, pekala. Dilenciler seçici olamazdı. Tek yapması gereken arabasına gitmekti.

üzerine ceket.

Adam odaya dönüp giysi bohçasını kızın ellerine tutuşturduğunda, kız haykırdı,

Nereden aldın-

Sus, demişti hemen. Giyin ve git. Olabildiğince çabuk, mümkün olduğunca çok şey başarmalıyız.

Mümkün. Cam beni geri aldığı anda, o zaman konuşmak için zamanımız olacak.

Tamam. Omuz silkti. Şu anki sorunlarından kendini kurtaramayacağını biliyordu. Belki de

yapabilirdi. Şimdiye kadar hiç şansının olmadığını düşündüğü iki şeyi başarmayı başarmıştı

ceset imhası ve kıyafet tedariki. Yine de gerçekten bir sütyen isterdi.

Hevesli, şu anda kendisine yakıştırılabileceği bir sıfat değildi, ama bazı yanları

her adımda düpedüz neşeli davranıyorlardı. Herhangi bir nedenle koşması gerekmeyeceğini umuyordu.

Lobi bu erken saatte neredeyse terk edilmişti. Uzun, pırıl pırıl fuayeye adım attıklarında dikkatini ön masada duran ve kolunu bir kadının omzuna dolamış, yırtık pırtık, steroidli bir adam çekti. Onun kadar perişan görünmeyen ateşli bir sarışın. Tesadüfe bakın ki, tam da onun gibi Ironman tişörtü giyebilecek bir adam.

Adam iki masa memuruna öfkeyle bağıırıyordu. İyi, diye düşündü Jessi. Bir türlü kurtulamadı. Her an bir polis memurunun ortaya çıkıp onları tutuklayacağına dair paranoyak bir his. Her türlü dikkat dağıtıcı şey hoş karşılanırdı. Umarım tezgahhtarlar öfkeli hayvanla uğraşmakla meşgul olurlar. onu ve Cian'ı fark etmeyeceklerini düşündü. Yine de, bir buçuk metre boyunda bir ayna ile kolunun altına sıkıştırılmıştı. 1.80 boyundaki Cian MacKeltar'ın yaptığı hiçbir şey Sinsice.

Cian'ın eli onunkini sıkıca kavradı. "Acele et, genç kız." Hızını artırdı, zıplaya zıplaya ilerledi.

"Size söylüyorum, adam konuklarınızdan biri. Onu asansörde yukarı çıkarken izledim. Bir adamın oğlu. Kaltak elbiselerimizi aldı!" diye bağırdı adam.

Jessi gözlerini kırıştırdı. Adama ve karısına baktı. Kendine baktı.

Cian'a baktı.

Omuz silkti. "Hepsi değil. Onlara iç çamaşırlarını bıraktım." Kızın kaşları kalkınca ekledi, "Onlar

bizim bedenimizdi. Giysiye ihtiyacımız vardı. Daha fazlası olduğundan şüpheleniyordum ve baktım, varmış. Onlarla çarşıda karşılaştım. Asansör. Yürümeye devam et, kızım. Yürü."

Lobiye yarılamlışlardı ki adam aniden ellerini öfkeyle havaya kaldırdı ve etrafında döndü.

Olamaz, işte geliyor, diye düşündü Jessi, kaskatı kesilerek. Boku yedik. Şimdi polisleri arayacak. Biz de Hapishane.

"İşte orada!" diye kükredi adam öfkeyle. "Karımın elbiselerini çıkarttıran hıyar bu!"

Jessi boğucu sarışının bu duruma çok da üzülmediğini, kocası kadar üzülmediğini fark etti gibi görünüyordu. Birden gözünün önüne güzel kadının külotu ve sütyenine kadar soyunduğu bir görüntü geldi. Cian'ın önünde durdu ve gidip onu yumruklamak için garip bir istek duydu. Sanki her şey sarışın kadının suçuymuş gibi.

"Sessiz olacaksınız ve bize bakmayı keseceksiniz. Dördünüz de yüzünüzü duvara döneceksiniz. Şimdi,"

Cian soğukkanlılıkla söyledi.

Jessi gözlerini devirdi. Belli ki Cian MacKeltar bir tür aristokrat ya da kraliyet üyesiydi. onun zamanındaki yönetici sınıf. Belki bir feodal lord, belki de eski Pikt krallarından birinin akrabası, ya da Kenneth MacAlpin'in kendisi. Zalim bir diktatör gibi davranıyor, dünyanın kendisine itaat etmesini bekliyordu. Bize bakmayı kes, gerçekten!

"Oh, lütfen, gerçekten yapacaklarını düşünmüyorsun-" Jessi alay etti, ancak şaşkınlıkla sözünü kesti.
inançsızlık.

Dört kişi hep birlikte Check-In masasının arkasındaki duvara doğru dönmüşlerdi.

başka bir dikizleme kadar. Ne bir lanet, ne bir protesto, hatta ne de gizlenmiş, hoşnutsuz bir iç çekiş.

Bu tuhaf manzara karşısında gözlerini kırıştırdı. Sonra Cian'a baktı. Sonra tekrar itaatkâr küçük koyuna.

"Ayrıldığımızda bizi takip etmeye çalışmayacaksınız," diye ekledi Cian.
"Sessiz kalacak ve

biz gidene kadar hareket etmeyecek."

Sözleri ona Mark'ı koridorda nasıl gönderdiğini, uşaklara nasıl emir verdiğini hatırlattı.
ve giriş yaptıklarında resepsiyon görevlisine hükmetti. Bunu

nasıl yapıyordu? Cian MacKeltar neydi?

"Gel kızım," dedi.

Bir an yere yapışmış bir şekilde durdu, kendini şüpheyile değerlendirdi ve karar vermeye çalıştı.
En ufak bir şekilde bile olsa, garip bir şekilde ona itaat etmek zorunda olduğunu hissediyordu.

Hayır.

Emin olmak için ondan biraz uzaklaştı. Burnunu meydan okurcasına kaldırdı. Ona bir surat yaptı.

Ducky. Kendini her zamanki gibi, özgür iradesiyle dolu hissediyordu.

Ama anlaşılan öyle değilmiş, diye düşündü, tekrar masadaki insanlara bakarak.

"Onlara ne yaptın?" diye sordu.

"Bu uzun bir açıklama gerektirir-"

"Biliyorum, biliyorum," diye huysuzca araya girdi, "ve zamanımız yok, değil mi? İyi o zaman. Sadece şunu söyle:
Burada bulunduğuma dair tüm kayıtları bilgisayarlarından silmelerini sağlayabilir misiniz?"

Bir an şaşkın şaşkın baktı, sonra viski rengi gözlerinde yavaş yavaş anlayış belirdi. "Ah, demek istiyorsun ki
Kan lekeli odaya bağlanamazsın! Evet, bunu yapabilirim. Yine de beni yönlendirmelisin. Orada
Yüzyılınızla ilgili benden kaçan çok şey var."

Aceleyle masaya gittiler ve Jessi ona ne yapması gerektiğini söyledi.

Memurlara bir dizi kısa ve özlü emir verdi ve Jessi onların bu emirleri yerine getirmelerini hayranlıkla izledi.
hiç tereddüt etmeden 2112 numaralı oda için dosyalarını çıkardı. Tüm kredi işlemlerini iptal ettiler,
tüm kayıtları sildi ve onu otelin hafıza bankalarından temizledi.
Her ne yapıyorsa ve
Bunu nasıl yaparsa yapsın, adam karizmatik ikna departmanında ciddi bir yumruk attı.

Büyük bir sorun çözülmüştü. Büyük boy böcekler ve hamam böcekleriyle ilgili hayalleri yok olmuştu.
Üçüncü Dünya ülkelerinden birinden annesini arıyor.

Onlar işlerini bitirirken Jessi, Cian'dan uzaklaştı ve etrafından dolaşarak ona baktı.
vücut geliştirmeci ve karısı. Hareketsiz, sessiz, duvara bakıyorlardı.
Gözlerinde aynı şey vardı.
sırlı, ürkütücü derecede boş bir ifade vardı. Her nasılsa bunu daha önce de gözden kaçırmıştı, muhtemelen

Çünkü her zaman seksi İskoçyalıya bakmakla o kadar meşguldü ki, onun hakkında pek bir şey fark edemiyordu.
etrafındaki insanlar.

"Onlara ne yaptınız? Nasıl yaptın?"

Aynayı tekrar kolunun altına sokarak kızın elini tuttu. "Şimdi olmaz, genç kız. Acele etmeliyiz."

" 'Şimdi olmaz'," diye homurdandı. "Nasıl oluyor da ne zaman sorularım olsa hep 'şimdi değil' oluyor? Her zaman Şimdi ne olacak?"

"Biraz daha acele edemez misin?" Cian aynanın üstünden Jessica'ya baktı. bir kez daha otomobilin kova koltukları arasında yan yattı.

Ne kadar zamanı olduğunu bilmemekten nefret ediyordu. Bu, her şeye daha büyük bir aciliyet duygusu katıyordu.

"Sadece yağmurlu bir Cuma sabahı Chicago'da trafiğin yoğun olduğu saatlerde bir şekilde Başka bir yerde," dedi gözlerini devirerek ve elini duvardan duvara dizilmiş arabalara doğru salladı. sokaklarda. Sonra aynanın üzerinden kaşlarını çatarak ona baktı. "Yapamazsın, değil mi?"

"Hayır. Lass, mümkün olduğunca hızlı gitmelisin. Bu kargaşadan kaçmak için her fırsatı değerlendir."

Düşüncelerine tamamen daldığında, onun alaycı "Başüstüne, efendim," sözlerini zar zor duydu.

İkinci saldırı beklediğinden çok önce gelmişti. Doğruyu söylemek gerekirse, hiç beklemiyordu. Beklemedi. onun muazzam "oteline" yerleştikten sonra.

Bu, onun yaşadığı yüzyılda çok büyük bir dezavantaja sahip olduğunu fark etmesini sağlamıştı.

telafi edemezdi. Her ne kadar kitapları ve makaleleri yutmuş ve durmadan dünyayı incelemiş olsa da

Lucan'ın penceresinin ötesinde - hazırlanıyor, her zaman şansını denemek için her türlü fırsata hazırlanıyor

İntikam - bilgisayarlar, arabalar, uçaklar ve televizyonlar gibi şeyleri bilmesine rağmen

aynı zamanda dünyanın şu anki nüfusu. İçindeki dokuzuncu yüzyıl

İskoçyalı'sı da -en azından

üniversitesinden bu kadar büyük bir şehrin kalbine gelmişlerdi.

İskoçya büyüklüğündeki bir samanlıkta bir toz zerresi olarak

bulmaya çalışıyordu. Yanılmıştı. Hem de çok yanılmıştı.

Onun dünyasına kuşbakışı bakmayı bir türlü kavrayamıyordu. İstatistiklere aşina olabilirdi.

modern icatların farkında olabilirdi, ama eşyaların bir araya getiriliş şeklini hissedemiyordu. Bütün

Dünyadaki kitap eğitimi bir adamı savaşta hayatta tutamazdı. Bir savaşçı bilmek ve anlamak zorundaydı.

onun arazisi.

Ve yapmadı.

Onu bildiği bir yere götürmesi gerekiyordu. Lucan bu kadını almaz.

O izin vermezdi

Piç kurusu onun güzel kafasındaki tek bir saç teline bile zarar veremezdi.

"Bizi nasıl bulduğunu bilmiyorum," diye mırıldandı karanlık bir sesle.

Yanından sert bir iç çekiş sesi geldi. "Biliyorum. Ben bir pisliğim," dedi Jessi asık suratla.

Dudakları seğirerek ona baktı. Modern deyimler kafa karıştırıcıydı ama en azından onları tanıyordu ne oldukları için. "Hayır, genç kız, bunu göremiyorum. Seninle ilgili hiçbir şey benim anatomi," dedi şakacı bir şekilde, onun ruh halini hafifletmek ve korkunç olaylara odaklanmasını engellemek için Kısa bir süre önce gözlerinin önünde gerçekleşen sahne.

Hayatında hiç bu kadar sinirli olmamıştı, camın içinde sıkışıp kalmıştı, onu itmek, kışkırtmak zorunda kalmıştı. onu hapse atmakla tehdit ederek çığlık atmayı kesmesini sağlamaya çalışıyordu, oysa tek yapmak istediği Onu kollarının arasına çekip vücuduyla yumuşatacak. Çığlıklarını öpücükleriyle karşılayın, onu rahatlatın. Kaldırın lanet olası cesedi çevresinden uzaklaştırdı.

Bunun yerine, aklını dağıtmak ve zaman geçirmesine yardımcı olmak için ona çocukluğundan hikâyeler anlatmıştı. Yumuşak ve alçak sesle konuşarak, onun için yapabileceği tüm Highland büyüsünü yaptı. Daha korkunç olanları atlamıştı. anılar, on yaşında savaşları seçmekten sorumlu olan bir çocuğun anıları ve ve babasının en yakın arkadaşları olan, ona baba gibi davranan adamları gönderdi, ölmek için.

Highlands'de doğar doğmaz lair yapılan bir delikanlı hızla büyür. Ya da klanını kaybetti. Ya da öldü. İkisini de kabul etmedi. ne kayıp ne de ölüm kolay.

Ona güneşli ve fundalı yaz günleri yerine, sıcak bir havada serin bir gölün buz gibi keyfini anlatmıştı.

Yedi güzel kız kardeşinin hikayeleri ve onaylayacağı kocalar için bitmek bilmeyen arayışları.

Sonunda gözlerindeki panik ifadesi kaybolmuştu. İstemedi de olsa bir tavşan değildi. Aslında Saatler geçtikçe, onun hakkındaki düşünceleri

artmaya devam etti. Büyüleyici bir kadındı.

Ve senin için değil, insanlığının paçavraları uyardı.

Hayır, onun için değil, o paçavralarla aynı fikirdeydi, paçavra oldukları ve bir savaşa katılamayacakları için mutluydu. ikna edici bir argüman.

Çünkü ona sahip olacaktı. Onurunun zayıf protestolarına rağmen, onu baştan çıkaracaktı. onu güvenli bir yere götürdü. Onu yaladığı geceden beri biliyordu ki onun kadını. Sonuçlar lanet olsun.

Neden olmasın? Zaten öyleydi.

Suikastçinin cesedini ortadan kaldırmadan önce, ölü kadını iyice aramıştı. Kadının üzerinde silahlardan başka bir şey yoktu. Kadından bir bıçak ve iki silah almıştı ve bunlar şimdi botlarının içinde saklıydı.

Kadın Jessica'yı öldürmek istememişti.

Öyle olsaydı, silahlardan birini kullanırdı. Modern silahlar hakkında çok şey biliyordu; onlar onu büyüledi. Uzun zamandır eline bir silah alıp yeteneklerini test etmek istiyordu. Bir silah vardı. İçindeki dokuzuncu yüzyıl savaşçısı, iyi bir savaşa ve iyi silahlanmaya olan sevgisini asla kaybetmeyecekti.

Hayır, suikastçının niyeti kadınına boyun eğdirmektir, onu öldürmek değil.
İğnenin nedeni buydu.
bıçak ya da mermi.

Bunun farkına varması, uzun süredir hapiste olan gardiyanına karşı yepyeni bir nefret kaynağı doğurmuştu. Her nasılsa Lucan, Jessica St. James'ten haberdar olmuş ve onu canlı istiyordu. Lucan zaman zaman

Karanlık Cam'ın önünde bir kadınla birlikte, kadının Cian'ı görüp görmediğini ya da duyup duymadığını umursamadan, çünkü kadın zaten bunu anlatacak kadar hayatta kalamadı. Lucan bir şeyleri kırmayı severdi. Her zaman severdi. Ne kadar zor olursa mola verdikçe daha çok keyif alıyordu.

Ama bunlar karanlık düşüncelerdi. Bir daha asla olmayacak bir zamandan düşünceler, çünkü o bir daha asla Lucan Trevayne'e ait olmak. Bir daha asla o piçin duvarında asılı kalıp cinsel vahşete uğramış ve öldürülmüş masum bir

kadın. İntikamın bedeli ne olursa olsun.

Özgürlüğün.

Bu bedeli uzun zaman önce kabullenmişti.

"Ne yaptığımı bilmek istemiyor musun?" diyordu.

"Evet, öyle." Bakışları onun profilinde sabitlendi. Kadın bir an alt dudağını dişledi ve bu adamın aniden tatlı ağzının onu dişleyeceği düşüncesiyle kaya gibi sertleşmişti.

"Kredi kartı kullandım." Sesi kendinden iğrenir gibiydi. "Kitaplarda ve filmlerde kötü adamların sizi her zaman kredi veya ATM işlemleriyle takip eder, ancak bunun sadece bir abartı olduğunu düşündüm. medyanın olay örgüsünün hızlanmasını kolaylaştırması. Eğer bu gerçekten yapılabilseydi, günler ya da bir yıl gibi zaman alırdı. hafta." Kaşlarını çatarak ona baktı. "Yani, hadi ama, bu Lucan denen adam ne kadar güçlü ki kredi kartımı kullandıktan birkaç saat sonra nerede kullandığımı biliyor musunuz?"

Şehvet dolu düşüncelerini sıkı sıkıya dizginledi. Bu tür konuları anlaması gerekiyordu. Onlar için zorunluydu
Onu hayatta tutma ve zarar görmekten koruma becerisi. "Bana 'kredi kartlarını' açıkla, genç kız." Bir keresinde
Televizyonda böyle bir şeyin reklamını gördüm, sopalı, boyalı savaşçılar yanlış kartı seçmiş birinin üzerine kana susamış bir güruh halinde çöktü. Böyle bir şeyi kullanmanın onlara nasıl ihanet ettiğini.

Amacını açıkladığında ve kullanımından kaynaklanan kayıtları açıkladığında, homurdandı. Şimdi
Lucan'ın onları nasıl bu kadar çabuk bulduğunu anladı. Lanet olsun, mahremiyet diye bir şey yok muydu?
onun dünyasında kaldı mı? Her şey onun bilgisayarları tarafından diğer her şeye bağlanmıştı. Bir adamın yaptığı tek şey
ve söyledikleri kamuya açık ya da yarı açık bir kayıt meselesiydi. kendi meselelerini korumak için. "O kadar güçlü, genç kız. Bir daha böyle şeyler kullanamazsın. Hiç mi başka bir madeni para şekli?"

"Bizi ülkeden çıkarmak için yeterli değil, ki ben de bunu yapmamız gerektiğini düşünmeye başladım," dedi
Kasvetle.

Evet, buna hakkı vardı.

İzi sürülebilecek bir şey yaptığının farkında bile olmaması, onları açıkça ortaya çıkarıyordu.
Çünkü kredi kartının ne olduğunu anlamamıştı.
maruz kalmalarını engellemeyi

umuyoruz. En azından burada

değil.

Onun yirmi birinci yüzyıl dünyasında kontrol edemeyeceği kadar çok değişken vardı.

Bu da onu zamanda geriye götürmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Och, hayır, tam anlamıyla değil -Ban Drochaid'den değil, Keltar'ın Beyaz Köprü'nün taşlarından
Hatta Draghar efsanesine bile inanıyor, onun tarafından ele geçirilmek istemiyordu.
On üç şeytani kadim ama mecazi olarak.

Bunu yapabilirdi.

Onu Yaylalar'ın yeterince derinliklerine götürebilirse, önümüzdeki on dokuz gün boyunca onunla birlikte yaşayabilirdi.
Dokuzuncu yüzyıldan kalma yöntemlerle. Modern yöntemlerle izi sürülemeyen yollarla. Onu mağaralarda barındırabilir, ısıtabilir. bedeniyle, yiyecek avlayarak ve onu elleriyle besleyerek. Eski yöntemlerde, zamanın onurlu yöntemleri
Bir erkek bir zamanlar kadınının ihtiyaçlarını karşılamıştı.

Tek yapmaları gereken bir şekilde okyanusu geçmekti. Hızlıca ve iz bırakmadan.

Lucan onu orada arar mıydı?

Kesinlikle, artık Chicago'da olmadığını anladığında. Lucan onu en az onun kadar iyi tanıyordu.
Lucan.

Ama orada, vahşi doğada, Cian daha avantajlı olacaktı. Dokuzuncu yüzyılda bile, Lucan
hiçbir zaman açık hava insanı olmamıştı, yaratıkların konforu yerine fiziksel efordan kaçınıyordu. Och, aye, Cian
onun tepelerinde üstünlük sağlayacaktı.

"Bana modern seyahat hakkında bildiğin her şeyi anlat," diye emretti. "Bana uçaklarınızdan bahsedin,

Nereye gittikleri, ne sıklıkla gittikleri, nereden ve nasıl temin edilebilecekleri.

Bana en ince ayrıntısına kadar anlat.

Yapabilirsin. Bana kuşbakışı bir bakış açısı ver, kızım. Her şeyi bilmem gerek, en küçük gerçekleri bile.

Önemsiz. Ben dokuzuncu yüzyıl adamıyım, genç kız. Bana biriymişim gibi öğret."

Öğleye doğru Jessi yemek için durmalarını istedi. Açlıktan ölüyordu.

Yemek yemesi gerekemeyebilirdi, çünkü

ölümsüz ya da her neyse, ama o kesinlikle biliyordu. İlk kez oda servisi sipariş ettiğinde gelmemişti.

İkinci seferde bulaşıklara kan sıçramıştı. Bir PowerBar ve bir torba

Sırt çantasında bulduğu fıstıklar dışında, son otuz altı saat içinde başka hiçbir şey yememişti.

Chicago'dan ayrıldığından beri Cian onu ulaşımdan bilgisayarlara kadar her konuda yoğun bir şekilde sorguya çekmişti. parasal işlemlere uyum sağlamak için.

Kısa bir süre dinledikten sonra, ona O'Hare'den ülkeyi terk etmeye cesaret edemeyeceklerini ya da

Midway; Lucan'ın herhangi bir yerde onları izleyen adamları varsa, bu iki yerel havaalanı olurdu.

Jessi hala ülkeyi terk etmeye çalışacaklarına tam olarak inanamıyordu ve bu konuda hiçbir fikri yoktu.

nasıl başaracaklarını düşündü.

Ona onları en yakın havaalanına götürmesini söylemişti. Indianapolis'in gerçekten en yakın havaalanı olup olmadığını bilmiyordu.

Bir sonraki en yakın havaalanıydı ama haritadan nasıl gidebileceğini bulabildiği tek havaalanı da orasıydı.

Lafayette, Indiana'nın hemen doğusunda, havaalanından I-65'e yaklaşık kırk beş dakika uzaklıkta yemek yemek için durdular.

İçeri adım attıkları anda kızarmış tavuk ve patates kızartması kokusu ağzını sulandırdı
Chick-fil-A. Orada yemek yediğinde kendini hep ineklere iyilik yapıyormuş gibi hissedirdi; o aptallara bayılırdı.
otoyollar boyunca reklam panolarında EAT MOR CHIKIN inek kampanyası.
YENİ DİYET ÇILGINLIĞI'ndan:
LOW-COW to EAT CHIKIN CUDDLE COWZ, siyah-beyaz benekli ineklerin yer aldığı reklamlar
tavuk tüketimini teşvik eden kötü yazılmış pankartları tutması onu her seferinde yüksek sesle güldürüyordu
bir tanesinin yanından geçtim.

Yemek tedarik edeceğim ve arabada yiyeceğiz, diye ısrar etti. Yola devam etmeliyiz.

Adamın nasıl yiyecek "tedarik etmeyi" planladığını hayal edebiliyordu. Muhtemelen tüm restorani terk ederdi.
"Biz buradan uzaklaşana kadar" donmuş halde bekleyecek.

Araba kullanırken yemek yersem, kaza yapacağımı söyledi. Kaza yaparsam, muhtemelen ayna kırılır. Bacakları kaskatı kesilmişti, işemesi gerekiyordu ve huysuzlaşıyordu. O zaman size ne olurdu?

Çok üzgün görünüyordu. İçeride yemek yiyeceğiz.

Altı sepet parmak tavuk ve patates kızartması sipariş etmişti ve şimdi parlak bir masaya tünemişti.
Sarı-beyaz renkli masa, ikinci sepetine doğru keyifle ilerliyordu. Yarı yoldaydı.
üçüncüsünde.

"Bunlar şimdiye kadar gördüğüm hiçbir tavuk parmağına benzemiyor, kızım. Ve günümde oldukça fazla tavuk gördüm.

Ahırda çok dikkat çekici bir kız vardı... neyse, boş ver onu.

Büyümelisin.

kümes hayvanları artık çok daha büyük. Gagalarının büyüklüğünü düşündükçe ürperiyorum."

"Onlar gerçek tavuk parmakları değil," diye açıklamak için acele etti, imgeyi hiç umursamadan

bir tanesini baharatlı barbekü sosuna batırdı ve bir ısırık kopardı. Orada duracaktı, o

Gerçekten de öyleydi ama hain dudaklarının başka fikirleri vardı. "'En dikkat çekici' ne?"

"Bunun bir önemi yok, genç kız." İki ısırıkta bir tavuk parmağı daha yedi.

"O zaman neden bu konuyu açtın?" dedi sertçe.

"Ben de onu dinlendirdim, genç kız." İki parmak daha gitti.

"Hayır, yapmadın. Asılı bıraktın. Şimdi orada asılı duruyor. Orada asılı duran şeylerden nefret ederim. Düzelt şunu.

"Dikkat çekici" ne?"

Bir patates dilimini ketçaba batırdı ve kısa sürede bitirdi. "Tavuklar, kızım, olağanüstü

Tavuklar. Ne demek istediğimi sanıyorsun?"

Jessi'nin burun delikleri alevlendi. Bir an ona ters ters baktı, sonra gözlerini kaçırdı. Neden umursuyordu ki? Bu yüzden,

Belki de dokuzuncu yüzyıldan kalma bu fahişenin gözleri, bacakları ya da başka bir şeyi dikkat çekiciydi. Göğüslerinin

daha iyi. Bu düşünceyle kot ceketini omuzlarından silkti ve daha dik oturdu. Ne olmuş yani?

Her neyse? Sürtük on bir asır önce ölmüştü. Şu anda onunla ilgili dikkat çekici tek şey

birilerinin onu hatırladığını bile.

"Tavuklara dönersek, kızım, eğer parmak değillerse, neden bu şekilde adlandırılmışlar?"

"Bu sadece bir slogan," dedi sinirli bir şekilde ve bir ısırık daha kopardı.
"Pazarlamacı bir adamın

onları daha çekici hale getirmek için ortaya çıktı."

"Sizin yüzyılınız tavukların parmaklarını yeme fikrini çekici mi buluyor?
Peki ya ayak parmakları?"

Kolasından bir yudum aldı. Tavuk aniden dilinin üzerinde talaş gibi kurumuştu. "Sanmıyorum
Onları sipariş eden hiç kimse, bir dakikalığına bile olsa, el ya da ayak parmaklarını, düşündüklerinden daha fazla düşünmez.
tavuk göğsü yerken küçük pembe tavuk meme uçları hakkında-"

Sözünü kesti, gözleri kısılmıştı. Başı aşağı eğikti, saçları yüzünü kapatıyordu ama kadın
omuzlarının sessiz kahkahalarla titrediğini açıkça

görebiliyordu. Neandertal onu zincire vuruyordu.

Ve her parçasına aşık olmuştu.

Bir süre sonra başını salladı ve homurdandı. Adam sadece onun yüzyılıyla değil, aynı zamanda
kuru, ince bir şekilde. Ve o da adamın onu beslediği klişeye inanmıştı:
ben-büyük-ve-aptal-arkaik-o-adam. Homurdanması kıs kıs gülmeye, kıs kıs gülmesi kahkahaya dönüştü.

Sertçe başını kaldırdı, koyu sarı bakışları kızın yüzünde sabitlendi. "Seni güldürmeyi umuyordum," dedi
usulca. "Yollarımız kesiştiğinden beri gözlerinde mutluluk adına pek bir şey görmedim."

"Hayır, öyle olduğunu sanmıyorum," diye kabul etti. "Biraz acımasız oldu."
Arkadaşça bir sohbeti paylaştılar
Chick-fil-A'da masanın karşısında bir an sessizlik.

"Yani gerçekten de dikkat çekici olan onun tavukları

mıydı?" Cian başını salladı. "Hayır, genç kız."

Kaşlarını çatı. "Ne o zaman? Hadi ama, onu gündeme getiren sendin."

Ona şeytani bir sırıtış fırlattı. "Ahırda fahişe falan yoktu Jessica.

Ama umursayıp
umursamayacağınızı
merak ettim."

İki kişi bilgi almak için bastırabilir, diye düşündü kısa bir süre sonra vıcık vıcık bir halde aceleyle ilerlerken,

Kaygan sonbahar yaprakları park yerinden arabasına doğru hızlı adımlarla yürüyordu. Ekim esintisi

Kısa siyah saçlarını karıştırmayı, gelecek uzun ve soğuk orta batı kışının habercisiydi. Soğuk

Chicago'dan ayrıldıklarından beri aralıksız yağın çiseleyen yağmur yerini sise bırakmıştı ama gökyüzü hâlâ

Gök gürültülü kurşuni bulutlar, ileride daha kötü yağmur yağacağı tehdidinde bulunuyordu. Kısa buklelerini yüzünden geriye doğru kabarttı. ve kot ceketini çekiştirerek yaklaştırdı. Serin iklimin aksine, öfkesi sıcaktı; buğulanmıştı

ve onu tahrik ettiği için aşağılanmıştı. Adamı neredeyse hiç tanımıyordu ve ona karşı

Kıskançlık yüzünden. İki kez. Birkaç saat içinde. Bu hiç de onun yapacağı bir şey değildi.

Ve gerçek şu ki

adamın onu gerçekten rahatsız etmeye başladığını biliyordu. O, bu işi bir başkasına emanet etmek zorunda kalacağını kabullenmişti.

Hayatta kalmak için kendini ona emanet etmişti, ama Tanrı adına, emanet ettiği adam hakkında daha fazla şey bilmek istiyordu.

kendisi için.

Cian MacKeltar kim ve neydi? Ve bu Lucan Trevayne kim ve neydi?

Sırf onun lanet eserini gördü diye onu öldürecek miydi? İkisinin de sıradan insanlardan daha fazlası olduğu açıktı.

Arabaya yaklaştıklarında Jessi şoför kapısında durdu ve kaşlarını çatarak ona baktı.

Sorgulayan bir kaşını kaldırdı.

"Birkaç soruma cevap verene kadar daha ileri gitmeyeceğim." "Jessica-"

"Bana 'Jessica' deme," dedi huysuzca. "Tek istediğim beş dakika. Eminim ki beş dakika bizi öldürtecek. Nesin sen, Cian?"

Uzun bir süre onu değerlendirdikten sonra güçlü omuzlarından birini silkti. "Ben bir Druid'im, genç kız."

" 'Bir Druid' mi?" Gözlerini kırpıştırdı. "Yani şu beyaz elbise giyen, ökseotu seven adamlardan biri gibi mi?

insan kurban ederek öteki dünyayla iletişim kurabileceklerini düşünen bir grup var mıydı?" Onun alanında

uzmanlık alanı olduğu için, sürekli olarak gizemli ve çokça kötölenen rahiplik kurumuna atıflarla karşılaşıyordu.

Ünlü Lindow Adamı, Cheshire'daki bir bataklıkta turba kesicileri tarafından korunmuş halde bulunan geç Demir Çağı'na ait bir cesettir.

1984, ritüel cinayet izlerini kanıtladı ve midesindeki ökse otu poleni ile Druidlerle olası bağlantısı hakkında spekülasyonlar.

Yüzünü buruşturdu. "Ah, dünya artık bizim hakkımızda böyle mi düşünüyor?"

"Oldukça fazla. Bana Druidlerin aslında bir çeşit büyücü olduğunu mu söylüyorsun? Merlin ya da Bir şey mi?"

Dikkatle otoparkın etrafına baktı. "Jessica, çevrende sihir var. İnsanlar bilmiyor
Çünkü ona sahip olanlar onu gizlemek için her türlü önlemi alırlar. Büyü her zaman olmuştur ve olacaktır.
hep öyle olacak."

Gözleri kısıldı. "Yani bu Lucan denen adam da mı bir

Druid?" "Bir zamanlar Druid'di. Karanlık bir büyücü oldu."

Bir hafta önce böyle şeylerin var olduğunu iddia eden birine gülüp geçerdi.
O
onlara aslanlar, kaplanlar, ayılar ve ışınlanma özelliğine sahip yakut terlikler hakkında sorular sorardı.
cihazlar. Şimdi dirseklerini arabasının ıslak tavanına dayamış, çenesini ellerinin üzerine koymuş, sadece
içini çekti ve "Tamam, peki fark nedir?" diye sordu.

"Bir Druid kanında büyüyle doğar. Bir kara büyücünün büyüü titiz bir çalışma ile elde edilir ve
Kara büyücülerin çıraklığı, ritüeller ve büyülerle geliştirilmiştir. Bir Druid, doğuştan gelen doğaya saygı duyar.
ve evrenin düzenine izin verir. Karanlık bir büyücü eşyanın doğasını kendi amaçları doğrultusunda saptırır,
sonuçlarını düşünmeden evrenin düzenini değiştirir. Bir Druid iyileştirmek için bilgi arar ve
Yetiştirme. Bir büyücü dönüştürmek ve kontrol etmek için tehlikeli simyanın peşindedir. Druid'e dönüşmüş bir karanlık büyücü
bir büyücüden ya da bir Druid'den çok daha güçlüdür."

"Eğer o bir Druid'e dönüşmüş karanlık büyücüysen ve sen sadece bir Druid'sen ve bir Druid'e dönüşmüş karanlık büyücüysen
çok daha güçlü, o zaman nasıl yenmeyi planlıyorsun-oh! Crimeny! Kahretsin!"

Geç de olsa anladığından, ondan uzaklaştı ve yağmurdan kayganlaşan zemine çarptı.

onunkine paralel park etmiş arabanın yanında. "Bazen çok kalın kafalı olabiliyorum," diye nefes aldı. "Çünkü sen

Sen de kötü adamlardan birisin, değil mi? Sen de kara büyücüye dönüştün, değil mi? Tek yolu bu.

mantıklı."

Viski rengi gözleri kısıldı. "Arabaya bin Jessica," dedi yumuşak bir sesle.

Başını iki yana salladı. "Ah-ah. Olmaz öyle şey. Daha işim bitmedi. Bana hala o olaydan bahsetmedin.

Yaptığın emredici şey. İnsanlara bir şeyler yapmalarını söylediğinizde ve onlar da sadece yaptıklarında - bu da nedir?"

Çenesindeki bir kas çalıştı ve uzun, sessiz bir an boyunca ona baktı.

Sonra, "Bu Druid sanatı

Ses. Bazıları buna Gücün Sesi diyor." Ona başkalarının buna Güç Sesi dediğini söylemeye gerek görmedi.

Ölüm, eğer Druid yeterince güçlüyse. Ve öyleydi. Onunla öldürebileceğini bilmemesine rağmen

Ta ki çok geç olana ve çoktan diliyle öldürene kadar. "Bu bir zorlama büyü, genç kız.

Şimdi arabaya bin. Fırtına şiddetleniyor."

Sanki sözlerini desteklemek istercesine, yağmur o anı seçti ve sürekli, sırlıslık bir çiselemeye ve bir patlamaya dönüştü
gök gürültüsü tepemizde patladı.

Ama Jessi şimdi uygunsuz bir fırtınanın onu bölmesine izin vermeyecekti. Kendisinin de küçük bir fırtınası vardı.

Demleme. Bu zorlayıcı şey onu rahatsız ediyordu. Hem de çok. "İnsanlara istemedikleri şeyleri yaptırabilir misin?

Yapmak mı? Ciddi anlamda iradelerine karşı gelecek kötü şeyler gibi mi?

Sen onların yanındayken onlar bunun farkında mı?

Bunu onlara yapıyor musun? Ne zaman bittiğini hatırlıyorlar mı?" diye sordu.

Çenesindeki kaslar tekrar sıçradı. "Arabaya bin Jessica. Seni hayatta tutmaya çalışıyorum," dedi soğukkanlılıkla.

"Ya reddedersem?" dedi aynı soğukkanlılıkla. "Beni zorla arabaya mı bindireceksin? Beni zorla mı bindireceksin? Şimdi Düşünüyorum da, bu Ses'ini benim üzerimde kullanmayı denemediğine şaşıyorum. Neden zahmet edip İstedğin her şeyi emredebilecekken birine iyi davranmak? Tanrım, bunu yapmana bile gerek yok. bir kadını baştan çıkarabilirsin, sadece ona emredebilirsin-" Aniden sözünü kesti, gözleri büyüdü.

"Get. Gir. Arabaya. Arabaya. Jessica."

"Tanrım, benim üzerimde denedin," diye haykırdı. "Seni serbest bıraktığım anda denedin. Sen denedin seni öpmemi ve göğüslerimi göstermemi istedin. Değil mi?"

Koyu renkli, yontulmuş yüzü bir kaleydi. Eğer herhangi bir duygu hissediyorsa bile bu tamamen gizlenmişti. Bakışlar uzaktan, tek bir kez başını eğdi.

Arkasında, acımasız, çelik gibi Indiana gökyüzüne karşı parlak ve pürüzlü bir şimşek çaktı.

Kısa, iğneleyici bir kahkaha attı. "Ve işe yaramadı, değil mi? Nedense bende işe yaramıyor. değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Benim magyck'imin hiçbiri yapmaz."

Jessi gözlerini ona dikmiş, her şeye farklı bir bakış açısı getiren bu yeni bilgiyi kavramaya çalışıyordu. O kadar saf bir şekilde her şeyin öyle olduğuna inanmıştı ki. Etrafta dolaşırken iyi adamın onu kötü adamdan koruyor.

Jessi St. James'in dünyasında hiç iyi adam olmadığını öğrenmek için.

Sadece kötü ve daha kötü.

Tam olarak ne kadar kötü olduğunu bilmek istiyordu. "Peki ne kadar ileri götürürdünüz, Bay Zavallı karanlık büyücü, aynanın içinde kapana kısıldım. Eğer işe yarasaydı, yünlülerimi çıkarsaydım ve göğüslerimi gösterseydim, ne kadar ileri giderdin?" "Ne kadar ileri gidebileceğini düşünüyorsun?"

"Sana soruyorum. Ne kadar uzakta?" diye sordu.

"On bir yüz otuz üç yıldır sevişmedim Jessica," dedi açıkça. "Ben bir erkeğim."

"Ne kadar uzakta?" diye tekrarladı soğuk bir şekilde.

"Sonuna kadar, kadın. Sonuna kadar. Şimdi bin şu lanet arabaya. " Bir şimşek çaktı, ardından

gürleyen bir gök gürültüsüyle son sözlerini noktaladı, sanki Doğa'nın kendisi ona komplo kurmuş gibiydi.

Jessi sessizce ona bakıyor, yağmur yüzünden aşağı damlıyor, göğsüne sığıyor, düşüncelere dalıyordu. Seçenekler. Kendine karşı acımasızca dürüst olmak.

Şimdi çekip gidebilirdi. Kendi başına deneyebilirdi. Bakalım bir dahaki sefere ortadan kaybolmayı başarabilecek mi?

On dokuz gün.

Dokuzuncu yüzyılda yaşamış gerçek bir büyücü tarafından avlanıyordu ve onun ölmesini istiyordu.

Onunla seks yapmak isteyen başka bir iyi niyetli dokuzuncu yüzyıl büyücüsü tarafından hayatta tutuluyordu.

ve skor yapmak için sihir kullanmaya

istekliydi. Hayatı ya da "erdemini."

Neredeyse kendi rızasıyla ona verdiği bir erdem olduğu düşünülduğünde sıkıcıydı.

Kabul, o sırada aklı başında değildi ama yine de. O lanet arabaya bindi.

Atlantik Okyanusu üzerinde 36,000 feet seyir irtifasında uçuyorlardı ki Karanlık Cam onu geri aldı.

En azından bu sefer seks yapmak üzere değillerdi, bu yüzden Jessi kötü bir düşmanlık vakasıyla baş başa kalmamıştı. hormonları ve ahlaki değerlerinde bir başka dehşet verici hata için kendine dehşetle bakıyordu.

Adam gözden kaybolduğunda aceleyle etrafına bakındı ve diğer yolcuların ikişer ikişer baktığını fark etti.

Ortadan kaybolduğunda diğer insanların doğrudan ona baktığını fark etmek onu şaşırtmadı. O

Tam da insanların izlediği türden bir adamdı. Bazıları nasıl olacağını merak ettikleri için

Böylesine muhteşem, tehlikeli görünen bir testosteron yığınıyla seks yapmak (onun bulunduğu kategori), diğerleri

Çünkü cüzdanları, cüzdanları veya hayatları (onun içinde bulunduğu kategori) için endişeleniyorlardı.

İzleyenlerden hiçbirisi tek kelime etmedi. Herhangi birinin bunun gerçekten olduğuna inandığını varsayarsak, bir tanesi bile hiçbirisi bu konuda konuşmak için acele etmiyordu.

Kuru bir kahkaha attı. Ben de o yollardan geçtim, ilk birkaç seferinde ben de delirdiğimi sanmıştım.
Onu gördüm.

Yıpranmış mavi havayolu battaniyesini çenesine kadar çekerek, hiçbir şey olmamış gibi davrandı.

Yalnız binmişti ve bunca zamandır yalnızdı. Onun ortadan kaybolmasına hazırdı. Ona söylemişti.

Yola çıkmadan önce, Karanlık Cam'ın onu çok geçmeden geri alacağına şüphe yoktu.

İskoçya.

İskoçya. Crimeny. Ülkeden ayrılmak üzereydi! Bildiği hayat-iş, okul ve Tüm düzenli planları saatte 565 mil gibi şaşırtıcı bir hızla elinden kayıp gidiyordu.

Indianapolis havaalanına varana kadar bu işi başarabileceklerine inanmamıştı.

ve ona müthiş "yeteneklerini" akıllara durgunluk veren bir şekilde sergilemeye başladı.

"Sesini" kullanarak havaalanı çalışanlarını aynayı kasalayıp Edinburgh'a göndermeye zorlamıştı. İsteksiz

geçişlerine dair herhangi bir kayıt oluşturmak için bilet temin etmeyi atlamış ve bunun yerine onları "ikna" etmişti.

Güvenlikten geçip, silahlı memurların yanından geçti. İskoçya'ya direkt uçuş yoktu ve o da

Londra'dan geçmeyi reddetti, çünkü bu onları Lucan'ın rahat edemeyeceği kadar yakınına götürecekti.

Onları önce Paris'e giden bir Boeing 747'ye "seslendirdi", gerektiğinde sadece avuç içini gösterdi belgeleri, kısa komutlar eşliğinde.

Şaşkınlık içinde izlemişti. Adamın söylediği her şeye insanlar inanıyor ve itaat ediyordu.

Sessizce, uysalca, boş boş. Birkaç "unutma" komutu da kullanmıştı, gerçi ona bunların

zor şeylerdi ve mümkün olan her zaman onları satın almak için hafif olanları kullanıyordu. Ona söylemişti

Gerçek bir unutma büyüsünün çok zaman aldığını ve riskli olduğunu, çünkü zihnini kendi izlerini korumaya çalıştığını

ve bir anının yok edilmesi sıklıkla diğerlerine de zarar veriyordu. Bu onun açıkça gördüğü bir hasardı.

Druid'den dönme bir karanlık büyücü için ilginç bulduğu bu durumun sebebi olmak konusunda isteksizdi.

Uçağa bindiklerinde ve acil çıkış koltuklarına oturduklarında (iki kadın uçuş görevlisi

onun zevkine göre fazlasıyla tatlı bir şekilde işleri yeniden düzenlemek için gönüllü olmuştu, böylece altı buçuk metrelik seksi

İskoçyalı "bacaklarını biraz uzatabilirdi," Grrr . . .), Jessi'nin onun neden böyle davrandığı konusunda oldukça iyi bir fikri vardı.

"Yetenekler" onun üzerinde işe yaramadı.

Aslında onun üzerinde çalıştığını hissetmişti.

Zorlamayı her yoğunlaştırdığında, kafası içeride, metal plakanın hemen üzerinde kaşınıyordu

kafatasını birbirine ekliyordu, tıpkı onu ilk serbest bıraktığında olduğu gibi ve o da

onu zorlamak.

Sanki komutları metal plakasına vızıldıyor ve derisinin altında titreşmesine neden oluyordu. Kadın bunun mekaniğini anlamaya başlayamadı, sadece bir şekilde onu onun büyüünden koruduğunu biliyordu.

Tanrıya şükür! Hayatında ilk kez, o korkunç, kafatası yaran, kafatasını parçalayan şeyi aldığı için minnettardı. Sonbahar.

Chick-fil-A'nın yağmurlu otoparkında "Sonuna kadar kadın" demişti. Bunun anlamı.

onunla seks yapmak için Voice'u

kullandı. Bu onu tedirgin etmişti.

Derinden.

Yalan söylediğini anlayana kadar.

Belki de onu sonuna kadar iteceğine inanıyordu, ama itmedi.

İnsanları sözlerine göre değil, eylemlerine göre değerlendirirdi. Ve onun eylemleri sözlerini desteklemiyordu. Büyük

havlıyordu, az ısıırıyordu. Onları uçağa bindirmek için verdiği emirler bile yumuşatılmıştı. O kullanmıştı

hedeflerine ulaşmak için gerekli olan en az zorlama.

Sonuç olarak: Onun isteği dışında onunla seks yapmak için büyü kullanan herhangi bir adam sadece büyü başarısız olduğunda taktik değiştirdi ve acımasızca üstün gücüyle ona tecavüz etti.

Özellikle de on bir asırlık zorunlu bekârlıktan sonra.

Cian neredeyse 1.80 boyunda, saf kas gücüne sahipti. Yapmak istediği her şeyi yapmak için birçok fırsatı vardı.

onu istedi.

Ve ona hiçbir şekilde zarar vermemişti.

Bacaklarını yukarı kaldırarak battaniyenin içine daha da sokuldu. Işıklar kısıktı, başka bir gün daha olmuştu.

Uzun bir gündü ve motorların sabit uğultusu onu uyutuyordu.

Gözlerini kapattı, sahip olduğu gücü düşündü - Druid Ses Sanatı demişti buna - ve şunu yapmaya çalıştı
Herhangi birine istediğiniz her şeyi yaptırabilme yeteneğine sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal edin,

sadece onlara yapmalarını söyleyerek.

Olasılıklar onu şaşkına çevirmişti. Ve

müthiş sorumluluk karşısında.

Druid'den karanlık büyücüye mi dönüşmüştü? Buna inandığından pek emin değildi. Oh, belki biraz kötü, ama adam

kötü değildi. Aslında, muhtemelen yapabileceklerinin ışığında, neredeyse bir itidal timsali gibi görünüyordu

yapıyor.

Böyle bir şeyin kendi imkânları dâhilinde olduğunu fark ettiğinde ne kadar genç olduğunu merak ederek esnedi.

"Ses" mükemmel güç, mükemmel özgürlük anlamına geliyordu. Mutlak güçle yaşayabilmek demekti.
cezasızlık.

Mazeret yok, özür dilemeye gerek yok.

Eğer bu onun yeteneği olsaydı, diye düşündü uykulu uykulu, istediği zaman bir uçağa atlayıp İngiltere'ye uçabilirdi, ve Stonehenge'i sevmesine izin vermelerini sağlayabilir. Ya da İrlanda'ya gidip müzeleri ziyaret edebilir ve Eşyalar. Tanrı aşkına, eşyalarını eve götür!

Ya da, diye düşündü, bir bankaya gidip kendisine milyonlarca dolar vermelerini sağlayabilir, kendini satın alabilirdi.

On farklı ÷lkede evleri var ve hayatını bembeyaz kumsallarda güneşin altında oynayarak geçiriyor. Ya da
Parası olsa o ÷lkelere gidip insanların evlerini kendisine vermesini sağlayabilirdi. O
Voice'un aynı anda kaç kişiyi ve ne kadar süreyle kontrol edebileceğini merak ediyordu. Şüphesiz ki

sınırlar.

Yine de, "Ne kadar saçma bir güç," diye mırıldandı uykulu bir iç çekişle.
Dünya, kelimenin tam

anlamıyla, kişinin oyun alanı

olacaktı.

Yine de, onunla bile, bir şekilde yüzyıllar boyunca bir aynanın içine
hapsolmuştu.

Güçlü savaşçı vücudu, ama nazik eller. Müthiş bir şekilde büyüyle
donatılmış ama kapana kısılmış.

Ne muammaydı ama!

Uykuya dalarken aklına geldi ki, herhalde bu durum onu çok
endişelendiriyor olmalıydı.

Hayatının tam bir kaosa dönüşmesinin ortasında, büyük bir heyecanla
beklediği bir muammaydı.
deşifre etmek.

An áit a bhfuil do chroi is ann a thabharfas do chosa thú.

(Ayaklarınız sizi kalbinizin olduğu yere getirecektir.)

-OLDSCOTS BÖLÜM2'YI

SÖYLÜYOR

İSKOÇYA

EDINBURGH HAVALİMANI'NIN KORKUNÇ

SAATİ SABAH 3:00

15 EKİM PAZAR

Jessi masanın arkasındaki kadına beşinci kez, "Hayır, benim talep biletim
yok," dedi.

bıkkın. "Sana bunu söyleyip duruyorum. Ama tarif edebilirim. Tam olarak. Her küçük ayrıntıyı. Hem sandık hem de İçindekiler. Böyle bir sandığın var olduğunu nereden bilebilirdim ki, içinde ne olduğundan bahsetmiyorum bile. benim değilse?"

"Sana sürekli söylüyorum," diye homurdandı kadın, "talep fişi olmadan hiçbir şey talep edilemez, genç Bayan."

Jessi ısrarla, "Anlamıyorsunuz, o sandığa ihtiyacım var," dedi.

"Çok iyi anlıyorum," diye cevap verdi elli yaşlarındaki kül sarısı kadın, yüzünde en ufak bir duygu belirtisi olmadan. Botoksle düzeltilmiş bir yüz, ama sesinde belirgin bir alaycılık. "Bir şeyler toplamak istiyorsun

hiçbir hak talebiniz yok. Başka birinin paketinizi talep etmesine izin verseydim ne hissederdiniz?
bir bilet almadan? Böyle bir şeye izin verirsek paketlerimizi kontrol etmeyi nasıl umabiliriz?
yetkisiz taleplerin gerçekleşmesi için mi? İşte bu yüzden, genç bayan, ilk etapta hasar biletleri veriyoruz. Bir
bileti ilgili bir paketi geri alır. Dilerseniz kayıp bilet talebinde bulunabilirsiniz."

"Kayıp bilet talebinde bulunursam paketimi almam ne kadar sürer?"

"Kayıp bir bilet talebinin işleme alınması birkaç haftadan birkaç aya kadar sürebilir."

Jessi doğası gereği kötümser biri değildi ama az önce kendini beğenmiş bir memnuniyet duygusu yaşadığına yemin edebilirdi.
kadının sesine karıştı ve birdenbire, açtığı herhangi bir davanın
Birkaç ay önce. Her ne sebeple olursa olsun, kadın ondan hoşlanmamış ve ona yardım etmek istememiş.

Ve ayna olmadan Jessi'nin sonu gelmişti. Kırk iki doları ve on yedi senti vardı.
çantasında. Elbette bir kredi kartı vardı ama onu kullandığı anda Lucan bunu tam olarak öğrenecekti.
nerede olduğunu. Cian MacKeltar'ın derin, seksi, sihirli ve dipsiz banka hesabına ihtiyacı vardı.
Ses.

Öyle ya da böyle aynayı geri almak zorundaydı. Ve bu kadının aynayı geri alamayacağı çok açıktı.
kolaylaştırma niyeti vardı. Bazı insanlar sorun çözücüydü, bazıları ise Problem çözücüler. Bu kadın büyük bir C ile bir birleştiriciydi.

Jessi neredeyse duyulamayacak bir teşekkür mırıldandı ve bir şey söylemeden önce aceleyle arkasını döndü.
pişmanlık.

İç çekerek sırt çantasını ağrıyan omzuna doğru kaydırđı ve uzun koridordan aşağıya, dışarıya doğru yürüdü.
Havaalanının ana bölümüne girdi ve yorgun bir şekilde sert plastik bir sandalyeye yığıldı.

Saatine baktı, kolundan çıkardı ve akrebi altı saat ileri aldı. Bu bir Edinburgh saatiyle sabah dokuzu biraz geçiyordu.

Kendini teselli etti, işin iyi tarafı şu ki, artık kesinlikle dışarı çıkabilecek. Sadece ona ulaşabilirim. Onunla en son görüştüğünden bu yana her iki zaman diliminde de yirmi dört saatten fazla zaman geçmişti. özgürdü ve lanet olsun ki, aslında otoriter barbarı özlemişti. Onun sinir bozucu testosteronunu özledi.
aşırı yüklenme, her an onu vakumlayan o öpücüklerden birini verebileceğini bilmeyi özlüyordu.
Beynini kulağından çıkarıp, onu küçük bir seks kedisine dönüştürdü.

Bir sandalyenin işkence odasında arkasına yaslanarak gözlerini ovuşturdu ve derin bir nefes aldı.

"Edinburgh'dan Londra'ya hareket edecek 412 sefer sayılı uçak ... "bir kadın sesi parlak bir şekilde konuştu
Üstündeki hoparlörden.

Edinburgh'dan ayrılıyor. İskoçya'daydı! Skara'nın muhteşem, beş bin yıllık taş mobilyaları
Brae yakındı. İnanılmaz Rosslyn Şapeli Edinburgh'a sadece sekiz mil uzaklıktaydı. Kalıntıları

Dunnottar ve sayısız diğerk antik hazine, havaalanı kapılarının hemen ötesinde beliriyordu.

Ve o kadar uzağı asla gidemeyeceğini düşünmeye başlamıştı. Paris'ten aktarmalı uçuşu Beş saat önce indi.

Ve o zamandan beri aynayı ele geçirmeye çalışıyordu.

Aptal Özel Eşya Alım Ofisini bulması bile neredeyse bir saatini almıştı.

Beklediği gibi bagajların yakınında bir yerde değil, uzun bir koridorun sonunda, arka tarafa sıkışmış bir yerdeydi.

Havaalanının arka tarafında, sadece duvara gömülü uzun bir tezgâha açılan bir pencereden girilebiliyordu.

O kadar ıssız bir yerdi ki, doğru yerde olduğuna inanamamıştı, ta ki küçük Masanın köşesine el yazısıyla bir tabela asmışlardı. Sanki masanın üzerinde sahipsiz eşyalar. Belki de, diye düşündü alaycı bir tavırla, bunları çalışanlarına açık artırmayla satıyorlardır. zamanları dolmuştu.

Ofisin dış kapısı bile yoktu; görünüşe göre personel başka bir yoldan giriş yapıyordu.

Eğer sandığın üzerinde bir isim yoksa, Edinburgh'a vardığında nereye gidecek?" diye sormuştu Cian, havayolu çalışanlarını sandıklamaya ve göndermeye zorlamadan önce.

Sahipsiz bagajlar bölümüne gitmesi gerekiyordu. Başka bir yere gideceğini düşünemiyordu. Biri olmadan

bir isim ya da iade adresi olmadan kesinlikle geri gönderemezlerdi. Bu dersi kendisi de öğrenmişti,

sandıktan kurtulmaya çalışıyordu. Ayrıca, havaalanlarının işaretlenmemiş bile olsa eşyaları tutması gerektiğini biliyordu.

Belli sayıda gün için. Bir keresinde Maine'deki evi ile Maine'deki okulu arasında bavulunu kaybetmişti.

Chicago'ya götürüldü ve tekrar ortaya çıktığında üzerinde tek bir tanımlayıcı etiket bile yoktu.

Eğer bu "sahipsiz bagaj" yerine gider ve bagajı teşhis edebilirsiniz, size verirler mi?

basıldı.

Bilmiyorum, diye cevap verdi.

Şansımızı denemek zorundayız. Seyahatimizle ilgili hiçbir kayıt bırakmayacağım. Eğer içeri girebilirsen sandığımla aynı odada, ve büyüüyü söyle, özgür kalabilirim ve bizi oradan çıkarmak için Ses'i kullanabilirim. Jessica, kızım, üzgünüm ama bu kusursuz bir plan değil. Doğaçlama yapman gerekecek.

Doğaçlama Indianapolis'teyken o kadar da göz korkutucu bir iş gibi görünmüyordu. Ama sonra kendini garip bir şekilde yenilmez bir şekilde yanında yürüyordu ve ikisi de yanlışlıkla sandığın Gerçekten alamasa bile görebileceği bir yerde.

Cian'ın inanılmaz ses gücünün tek bir zerresini bile Bayan'ın üzerinde kullanabilmeyi dileyerek inledi. Özel Eşyalar Talep Masasında Yüzümü Sil.

Yine de, diye düşündü, eğer kendisine böyle bir güç verilirse bunu isteyeceğinden pek emin değildi. fırsat. Bu, bir insanın özünde ne kadar iyi olduğunu gösteren bir test olacaktı.

Başını sallayarak ayağa kalktı. Bir fincan kahve ve bir bardak çay alarak biraz zaman öldürecekti. kruvasan, sonra uzun sessiz koridora geri dönüp tekrar deneyecekti.

Belki o sırada kadın molada olur ve başka biri çalışıyor olurdu.

Jessi Özel Eşyalar teslim alma penceresine geri döndüğünde kadın sadece molada değildi; Jessi'nin tekrar masaya doğru yürüdüğünü görünce yüzünde bir ifade belirdi.

Birkaç metreden daha uzaktan fark edilmesi zordu ama Jessi dikkatle bakarsa gerçekten sertti, kadının kaşlarının arasında kasılmaya çalışan bir kasın hafifçe büzüldüğünü görebiliyordu.

İyi değil.

"Onu buraya getirip görmeme izin verebilir misiniz?" Jessi kadına sordu.

"Sadece emin olmama izin ver

tamam ve gerçekten burada, o zaman yemin ederim gideceğim ve seni yalnız bırakacağım. Formlarınızı doldurup gideceğim.

bürokrasiyi aşarak. Gerçekten buraya geldiğinden emin olmama izin ver. Bu konuda endişeliyim. Lütfen. Acaba lütfen sadece görün?"

"İstisnalar yoktur," dedi kadın burnunu çekerek. "Ama

ben-"

"Hangi kelimeyi anlamadın? 'Hayır' olmalı. Çok tipiksin. Senin gibi insanlar her zaman istisna olmaları gerektiğini düşünüyorum."

Jessi gözlerini kırıştırdı. "Benim gibi insanlar mı?" diye yineledi, bu kadının ne tür "insanlar" olduğunu anlayamamıştı. olduğunu düşündü.

"Evet. Senin gibi insanlar." Kadının bakışları göğüslerine kaydı. "Eminim sen de alışmışsındır

Erkekleri istediğinizi yaptırmak için manipüle ediyorsunuz ama beni manipüle edemezsiniz. Ve hiçbir erkek

Başka bir zaman gelmeyi aklınızdan bile geçirmeyin. Ben zaten

İş arkadaşlarımı senin hakkında uyardım. Kimse senin saçmalıklarına kanmayacak. Yapmak zorunda kalacaksın

Bir kez olsun kurallara uy, küçük hanım, tıpkı diğer herkes gibi."

Jessi gözlerini kırıştırdı, bu haksız saldırı karşısında nutku tutuldu.

Görünüşünü hiçbir zaman bir yerlere gelmek için kullanmamıştı.

ve eğer ona yardım ettilerse bile, kesinlikle bunun farkında değildi.

Taş Surat başka bir şey söylemeden kısılmış burnunu eğdi, pencereden uzaklaştı ve onu kovmak için büyük bir gösteri yaptı. Bir süre sonra, bir bilgisayar terminalinde yoğun bir şekilde yazmaya başladı. ölümcül görünümlü turuncu tırnaklar.

Jessi küçük bir hırıltıyı yuttu. "Odaklan," dedi kendi kendine, "Stone-Face'in yersiz iğrençliğine değil. Senin sorunun o değil. Aynayı geri almak. Birkaç

adım geri giderek tezgahı taradı.

Ayna yakınlarda olmalıydı. Olmak zorundaydı. Eğer biri bu pencereye özel eşyalar almak için geldiyse, mantık uygunluk amacıyla eşyaların el altında saklanması gerektiriyordu. Biri kendi bilet ve ürün kasaya getirilecekti. Bu da, eşyaların daha önce alınmış olması gerektiği anlamına geliyordu. Tezgahın arkasında bir yerde.

Parmak uçlarında yükselip masanın üzerinden baktı. Taş surat hâlâ görmezden geliyormuş gibi yapıyordu. Jessi için sorun yoktu. Arkada görebildiği hiçbir kasa yığılı değildi ve Yaklaşık yirmi ayak genişliğinde ve belki on ayak derinliğinde olan küçük oda, büyükmüş gibi görünmüyordu üç ya da dörtten fazla çalışanın masada sıralanması için yeterli.

Sol duvarda, üzerinde GÜVENLİK yazan bir telefonun yanında, şatafatlı bir şekilde çerçevelenmiş, çalkantılı bir deniz manzarası asılıydı. Arka duvar denizdeki gemilerin küçük resimleriyle doluydu ve aralara çeşitli resmi görünümlü resimler serpiştirilmişti. Faydacı siyah çerçeveli sertifikalar.

Aha-işte! Sağ duvarda, yarı açık bir kapı uzun, parlak ışıklı bir koridoru ortaya çıkardı.

mesafe.

"Sandığım şu koridorun sonunda, değil mi?" Jessi haykırdı. Kadından bir cevap beklemiyordu.

Yüzünden çıkarması gerektiğini biliyordu.

Kadın başını kaldırıp baktı, kaşlarının arasında bir kasın kasıldığı belli oluyordu.

Evet, Cian yakındı! Doğaçlama bir şekilde yakındı.

Bunu yapabilirim, bunu yapabilirim, yapabileceğimi biliyorum, dedi kendi kendine. Birkaç saniye yere baktı. Saniyeler boyunca cesaretini topladı. Sonra döndü ve tezgâhtan uzaklaşmaya başladı.

Arkasındaki kadın küçümseyerek mırıldandı: "Tam zamanında. Senden de kurtulduk, seni şımarık küçük-"

Geri kalanı Jessi'nin duyamayacağı kadar alçak sesle mırıldanılmıştı ama duymasına gerek yoktu, zaten anlamıştı

"Oh, çok şaşıracaksın," diye düşündü küçümseyerek. O yapmadı bunu hak edecek bir şey yaptığında insanların ona kızmasına aldırmazdı, ama o hiçbir şey yapmamıştı

Bu kadının düşmanlığını kazanmak için genç ve düzgün vücutlu olmak dışında bir neden yoktu. Ve ikisinden biri olmaktan kendini alamıyordu.

Bu şeyler. Bu şeylerden herhangi biri onu hayatında bir yere getirmiş değildi. Çok çalışmak kazandırmıştı.

Göğüsler kesinlikle öyle değildi. Aslında, yüzdeleri paylaştırmaya zorlansaydı, yüzde 90'ını ağırlaşmaya ve yüzde 10'u da zevke.

Sırt çantasının yeterince sıkı olduğundan emin olmak için omuzlarını oynatarak arkasına baktı ve şunları değerlendirdi

Tezgâha olan mesafeyi ve yüksekliğini ölçtü ve derin, güçlendirici bir nefes aldı.

Sonra etrafında döndü, koşarak sıçradı ve kendini havaya fırlattı.

Kısa atılımıyla aslında ihtiyaç duyduğundan daha fazla hız kazanmayı başardı ve Tezgâhın dış duvarı yüzünden ileriye doğru ivmesini kontrol edemedi. Patinaj yaparak kaplamalı yüzeyi elleri ve dizleri üzerinde yere çarparak iki ana bilgisayarı ve bir bir yığın kitapçıkla birlikte. Yere öyle sert çarptı ki dişleri birbirine çarptı.

"Oh!" diye çığlık attı kadın. "Dışarı! Dışarı! Dışarı! Buraya dönmene izin yok! Sadece havaalanı çalışanları masanın arkasına geçebilir!"

Jessi cevap vermek için nefes bile harcamadı. Ayağa fırlayarak monitörlerin ve el kitaplarının üzerinden atladı, ve yarı açık kapıdan içeri itti. Kalbi hızla çarpıyor ve adrenalini hızla yükseliyordu. Damarları titriyordu ama yine de yoğun ve agresif bir şekilde odaklanmış hissediyordu. Bazı insanların bu kadar Adrenalin bağımlısı.

"Güvenliği arıyorum!" diye bağırdı kadın arkasından ve telefonu duvardan kaptı.

"Sen sadece bunu yap ..." Jessi sesini alçalttı ama tüm çabalarına rağmen "kaltak" kelimesi çıkmadı. niyetlendiği gibi oldukça assotto voce. Oops. Kahretsin, şimdi güvenlikten de kaçması gerekecekti!

Ama kadının iğrençliği bu kez onun işine yaradı. Görünüşe göre, Taş Surat gizlice

meseleyi kendi ellerine almak için can atıyordu ve Jessi'nin küfürleri onu kenar.

Telefonu tekrar duvara yapıştıran Taş Surat, onun ardından kapıdan içeri girdi. "Güvenliğe ihtiyacım yok, Seninle kendim başa çıkabilirim, seni yüzsüz küçük şıfıntı!" Keskin turuncu pençeler Jessi'nin elbisesinin kumaşına kapandı.

sırt çantasını çekerek onu durdurdu. "Oraya geri dnmyorsun!"

Jessi topuklarını sıkarak koridoru taradı. Yaklaşık yüz metre uzunluğundaydı ve labirent gibi

Koridorlar ondan ayrılıyordu ve kapılar hem sağ hem de sol tarafta yer alıyordu. Koridorun en ucunda iki uzun elik kapı parıldıyordu, açılacakmış gibi görünen türden

bir depoya açılıyor. Kapıların yanında birkaç el arabası ve kk bir nden yükleyici bekliyordu.

O zaman ayna oradaydı, şu çift kapının ardında. Ona ihtiyacı vardı. Bu tartışılmazdı.

Ve sırt çantasını avuçlayan bu kırmızı bantlı, kk ruhlu budala

Hayatta kalmasıyla ilgili kk bir mesele arasında duruyordu. Hayatı o sandığa bağlıydı.

Ve ona ulaşabileceği başka bir yol yoktu.

Omuzlarını bükerek sırt çantasını kadının elinden çekip aldı.

Aşağı yuvarlandığında

kolundan tuttu, askılarını eline aldı.

Kendini toparlayarak güçlendirici bir nefes daha aldı. Buna ihtiyacı olacaktı.

İşe yaraması ve kadına geçici bir zarar vermemesi için sessiz bir dua mırıldanarak

gözünü morarttıktan sonra arkasını döndü ve eliyle kadının kafasının yan tarafına vurdu.

Otuz sekiz kiloluk Krispy-Kremes kazanan sırt çantası.

Çok rahatladı - cadı ne kadar kötü olursa olsun, bunu iki kez yapmaktan tam olarak emin değildi

Taş Surat'ın gözleri buğulandı, sersem sersem sallandı ve gevşekçe yere yığıldı.

Jessi aceleyle etrafına bakınırken koridorun sonunda "Erzak" yazan bir kapı gördü. Kadının elindeki

Ayak bileklerini koltuk altlarından geçirdi ve onu aceleyle cilalı karo zeminden aşağı kaydırđı.

Onu süpürgelerin, paspasların ve temizlik malzemelerinin arasına sıkıştırmak birkaç dakikasını aldı ama

başardı. Kapıyı kapattıktan sonra kolu inceledi. Kilitlemenin bir yolu yoktu. Bu berbat bir şeydi.

Bu da acele etmesi gerektiğı anlamına geliyordu. Kadının çok uzun süre dışarıda kalacağını düşünemiyordu.

Jessi kalbi hızla çarparak çift kapıya ve Cian'a doğru koştu.

Lucan yumruğunu çalışma odasının ipek kâğıtlı alçı duvarına vurdu. Tekrar.

Ve üçüncü kez.

Kan, parçalanmış parmak eklemlerinde hızla boncuklandı ve aynı hızla kayboldu. Deri iyileşti, ama

parlak ve pembe, ama iyileşti.

Masasına doğru döndü, duvardaki rahatsız edici koyu renkli dikdörtgen noktaya baktı ve hoparlöre hırladı, "Bana tam olarak ne dediklerini tekrar anlat. Ayrıntılı olarak."

Hans ahizeden, "Hiçbiri fazla ayrıntı hatırlamıyor, Bay Trevayne, efendim," diye cevap verdi. "Sadece elinde büyük, altın çerçeveli bir ayna taşıyan uzun boylu, dövme, koyu renk saçlı bir adam ve yanında genç bir adam gördü, Cuma sabahı Sheraton'ın lobisinde yürüyen çekici bir kadın. Eğer ikisi de Oteldeki tüm kayıtlar silinmiş. Misafir odalarından birinde taze insan kanı bulundu. Halı, perdeler ve mobilyalar, ancak otelin bu odayı herhangi bir kişiye tahsis ettiğine dair bir kayıt yok. birkaç gece geçti ve hiçbir ceset bulunamadı."

Orospu çocuğu, en kötüsü doğuydu. Eve kesinlikle ölmüştü ve Highlander'a yardım ediliyordu. St. James'in yardım ettiği kadın. Ona karşı güçlerini birleştirmişlerdi.

Ve onları bulmak için on yedi günden az zamanı vardı.

"Oradan nereye gittiklerini öğrenebildiniz mi?"

"Hayır, Bay Trevayne, efendim, bunu henüz tespit edemedik. Üzerinde çalışıyoruz. Elinizde hiç Fikirleriniz, efendim?"

Lucan çenesini ovuşturdu. Cian MacKeltar nereye gidecekti, artık camın ötesinde biri vardı. Ona yardım etmek isteyen kim vardı? Ne de olsa belirleyici faktör buydu. Onların küçük kuralları oyun dramatik bir şekilde değişmişti. Lucan bin yıl boyunca böyle bir şeyin olabileceğini hayal bile etmemişti.

Olasılıksız olaylar dizisi gerçekleşebilirdi - bir şey onun kırılmazlığını parçalayabilirdi
koşuşlar; o sırada ülke dışında olabilir; bir hırsız evine girip eşyaları çalabilir
Cam, Keltar'a yardım etmek isteyen birinin eline geçebilirdi.

Akıl almaz bir eşzamanlılık kokuyordu.

Yine de olmuştu.

Keltar nereye gidecekti? Lucan'ın aklında hiç şüphe yoktu: evine, Yaylalarına tabii ki.
Dağ adamı İskoç topraklarında tekrar yürümek için yeri göğü inletirdi, özellikle de şimdi.

Lucan Inverness'in yukarısındaki tepeleri ziyaret etmeyeli uzun zaman olmuştu.
Sayısız nesiller boyunca
Cian'ı Kara Cam'a hapsedtiğinde, Keltar soyunu yakından takip etmişti.

Cian'ın annesinin sağlığının devamı karşılığında yemin ettiği gibi yaptığından emin olmak istemişti.
ve yedi değerli kızının refahı: tüm Keltar ilmini gelecek nesillerden mühürledi ve
Oğlunun adını tüm Keltar kayıtlarından sildi ve böylece gelecekteki herhangi bir Keltar'ın
kan davası güdüyor ve atalarını kurtarmaya çalışıyorlar.

Ancak bin dört yüzlü yılların başlarında, kaynakları MacKeltar'ın -son
Lucan, efsanevi Cian'ın bir efsaneden başka bir şey olmadığına inanan erkek, kadın ve çocukları izlemeyi bırakmıştı.
ve umursamayı bırak.

Dikkatini başka yöne çevirmiş, kendini imparatorluğunun inşasına ve kalan Karanlık Yadigarları.

Zaman ve başarı onu dikkatsiz yapmıştı. O kadar uzun zamandır meydan okunmamıştı ki

keskinliğini köreltti.

Tanrım, on yedi gün! Bu düşünülemezdi! Hedeflerine ulaşmaya çok yaklaşmıştı. Bunu göze alamazdı.
Bu aptalca dikkat dağıtıcı şeyler!

"İskoçya, Hans," dedi Lucan telefonda. "Inverness'i ara. Medeniyeti atlayacağından şüpheleniyorum.
tepelere doğru. Bölgede hala yaşayan MacKeltar var mı öğren ve beş dolar teklif ettiğimi söyle.
Bana o aynayı getirene bir milyon, ayna ve kadın için on.
Ancak, bilgilendirilmeliyim
ve nerede olduğu konusunda sürekli bilgilendirilir. Bir onluk daha var.
Eğer bu işi bir hafta içinde başarıyla tamamlarsan, Hans, sana bir milyon dolar kazandıracak."

"Evet, efendim, Bay Trevayne, efendim! Diğerlerine haber vereceğim, efendim. Herkesi bu işe dahil edeceğim. Bu işi ben halledeceğim.
Sen. Size şahsen kefilim, efendim!"

Lucan görüşmeyi sonlandırdıktan sonra uzun bir süre boşluğa baktı.
Yirmi beş milyon onun için neydi ki?
Hiçbir şey. Yüzyıllar önce zenginlikten bıkmıştı. Her zaman istediği şeyi istiyordu: daha fazla güç.

Tüm hayallerinin doruk noktasına çok yakındı, nihayet sahip olmaktan kıl payı uzaktaydı.
Unseelie Karanlık Kitap. Sonunda dünyanın tanıdığı en büyük büyücü olmaktan, hem ölümlü hem de
Fae.

Bu komplikasyonların geleceğini görmeliydi. Biliyordu ki, bir adam ölümün eşindeyken

gerçek büyüklüğe ulaştığında, dünya onu sınıdı. Daha önce de başına gelmişti. Yine olacaktı. O bu sefer daha iyi hazırlanmalıydı. Gelecekte olacaktı.

O, Lucan Myrddin Trevayne, bilinmeyen bir Druid tarafından, bir fahişeye yatan bir anneden İngiltere'nin dört bir yanından gelen düzinelerce Druid, küçük bir kasabada düzenlenen üç günlük bir konsey sırasında Galler'in Cochlease köyü, on bir yüz yetmiş sekiz yıl önce Doğumunun utancı ve en çılgın hayallerinin ötesinde güçlü olmaya bu kadar yaklaşmışken hatta efsanevi Tuatha Dé Danaan'ın kendisine bile emrediyor.

İlk yılları kolay geçmemişti. Mücadele etti, çalıştı, okudu, dünyayı dolaştı. bilgi ve güç peşindeydi. Kendini bir fahişenin piç oğlundan Druidler, Druidlerin en güçlüsü tarafından saygı duyulan ve derinden korkulan bir adamı tanımayı reddetmişlerdi. ve büyücüler gibi.

Karanlık Yadigârlar'ı seyahat ettiği o ilk yıllarda öğrenmişti. O başarmıştı Yirmi sekiz yaşındayken inanılmaz Kara Kitap'ın üç kutsal sayfasından güvenli raspalar. Hayatının sonraki sekiz yılını şifreli yazıların şifresini çözmeye adanmıştı.

Başarılı olduktan sonra, Karanlık Cam'ın yeri de dahil olmak üzere, bu raspalardan çok şey öğrenmişti. Unseelie Fae'nin yanı sıra gerekli ondalık ve onu kullanmak için bağlayıcı büyüler. Üçlü karşılığında masum kanın kurban edilmesi, bir tutsağın köleleştirilmesi ve yinelenen saf altın ondalıkları, sonsuz yaşam bahşetti.

Söylentilere göre Merlin'in kendisi de bir zamanlar Kara Cam'a sahipmiş,
ta ki elinden alınana kadar

Bin kişilik bir ordu ve İrlandalı kutsal adamlardan oluşan gizemli bir grup
tarafından. Ne yazık ki, nerede olduğunu ve nasıl kullanılacağını bilmek
yeterli olmamıştı.

Lucan Kara Cam'a ulaşmayı dört kez denemişti. Ve dördünde de başarısız
olmuştu. Son seferinde

Canını zor kurtardı ve o da, o kadar güçlü olmadığını kabul etmek zorunda kaldı.

Muhafızları geçmek için gerekli.

Hayatının sonraki yedi yılını bunu yapabilecek birini arayarak geçirmişti. Onu Cian'da bulmuştu.

MacKeltar.

İskoçyalı'dan ilk görüşte nefret etmişti.

Jessica kan gölünün içinde yüzüstü yatıyordu, parlak siyah bukleleri ıslak bir şekilde kafasına yapışmıştı.

Bembeyaz kanlar içinde, kaskatı ve buz gibi ölmüştü. Omurgası acılı bir yay şeklinde çizilmişti, sağ bacağı imkansız bir açıyla yayılmıştı. Sol kolu başının üzerinde garip bir şekilde bükülmüştü.

bilek aşağı, avuç içi korkunç bir şekilde yukarı bükülmüştü. Diğer eli kanlı bir yumruk halinde sıkılmıştı.

Ölürken acı çektiği belliydi. Sadece acı değil. Korkunç bir acı. Onun için ağlamıştı.

Onun kendisini kurtaracağına inanmaktan hiç vazgeçmemişti.

Ona bunu yapacağını söylemişti; onun kalkanı olacağını söylemişti; onunla her şey arasında duracağına yemin etmişti.

Diğerleri.

Başarısız
oldu.

Yumruklarıyla duvara vuran Cian başını geriye attı ve bir hayvan gibi uludu. Ses yankılandı

Taş duvarlardan fırladı, taş tavandan sekti, taş zeminden ona geri döndü.

Bin yüz otuz üç yıl onu delirtmemişti.

Ama son iki gün, on bir yüzyılın başaramadığını başarmıştı.

Dışarıdaydı, onun Jessica'sı, güvenilebileceği tek şey aklı ve iradesiydi.

Ve aynanın içine
hapsolmuştu, onu
koruyamıyordu.

Kara Cam onu geri aldığı andan itibaren, korkunç olasılıklar
oynamaya başlamıştı
Kendilerini, tüyler ürpertici ayrıntılarla, zihninde hiç bitmeyen
tekrarlarla.

Bir suikastçi uçağa gizlice girip arkalarındaki koltuğa oturmuş, sonra da onu
esir almıştı.
karaya çıkmıştı. Şu anda bile uyuşturulmuş ve Londra'ya doğru yola
çıkmıştı.

Hayır, lanet olası uçak havadan düşmüş ve binlerce mil öteye
çakılmıştı.
okyanusun altında, bir taş gibi batıyordu. Nasıl olup da orada kaldığını
anlamıyordu. Belki de
kanatları vardı ama çırpıyorlardı. (Bu onun cehennemlerinin en nazik
olanıydı; hiçbir aşağılanmaya ve ölüme maruz kalmadı.

diğerlerinden daha hızlı geldi).

Hayır, aynası bir daha ortaya çıktığında, kendisini bir kez daha asılı bulacaktı.

Lucan'ın çalışma odasının duvarında, elleri ve ağzı bağlı, tecavüze uğrayan ve işkence gören güzel Jessica'sına bakarken eski düşman.

Hayır, aynası bir daha açıldığında sadece Lucan'ın nefret edilen yüzünü ve o piçi görecek.

Cian'ın annesi ve kız kardeşleri hakkında tek bir kelime bile etmeden ona yaptığının aynısını yapacaktı.

Cian ne kadar yalvarırsa yalvarsın, onu olabileceklerin en kötüsünü hayal etmeye bıraktı.

ebedi varlığının geri kalanı için tek bir gün.

Her cehennem olasılığı bir öncekinden daha kötüydü ve karnına bir kılıç gibi saplanıyordu.

Cian duvara yaslandı, ellerini yumruk yaptı, çenesini sıktı.

Bekliyordu. Bekliyordu.

"Aha işte buradasın!" Jessi köşeyi döndüğünde parlak bir sesle haykırdı.

"Nihayet!" Bir düzine metre

uzakta, en son satırın sonunda (başka türlü olabilir miydi?) şu sözlerle

UNAUTHORIZED ENTRY (YASADIŞI GİRİŞ) kırmızı renkte, birkaç

düzine küçük damganın arasında

uzun kontrplak sandığın ucuna tünemiş.

Endişeyle saatine baktı. Onu bulması çok uzun sürmüştü.

Korkuyordu ki her an

Şimdi Taş Surat, Edinburgh'un yarısıyla birlikte arkasındaki kapıdan içeri dalacaktı.

Havaalanı güvenliği geliyor.

O çift kapıdan içeri ilk girdiğinde, küçük bir depo bulmayı ummuştı. Bir futbol sahası uzunluğundaki endüstriyel depo, bir futbol sahasına kadar tırmanan katmanlara sahipti. Kırk ayak tavan ve sıra sıra numaralandırılmış kutular, kasalar ve çeşitli paketler.

Numaralandırılmış ürünlerin bulunduğu koridorları ararken değerli zamanını boşa harcamış, sonra da numaralandırılmamış ürünlerin Bileti olmayan eşyalar muhtemelen devasa binanın uzak ucunda saklanıyordu çünkü personel yakın zamanda kimsenin onları toplamayacağını biliyordu.

Sandık en son gelmiş olmalı, çünkü en sondaki son noktadaydı sıranın. Ona doğru koşarak çağırma büyüsunü seslendi. "Lialth bree che bree, Cian MacKeltar, drachme se-sidh!"

Hiçbir şey olmadı.

İlahiyi tekrarladı, çatlaklardan ışık çıkmasını ve sandığın sallanmaya başlamasını bekledi ya da Bir şey. Yine bir

şey yok.

Önünde soluk soluğa durup kulağını ahşap panele dayadı. "Cian?" diye seslendi. O omzunun üzerinden temkinli bir şekilde baktı. Deponun genişliğine ve içindeki görünür yalnızlığına rağmen Yine de ortalığı velveleye vermek istemiyordu. Omuzlarını dikleştirerek bir şeyler yapmayı tercih etti. Bir ünlemden daha fazlası ama bir bağırıştan daha azı: "Cian!"

Kulağını tekrar kontrplağa bastırdı. Boğuk bir kükreme miydi bu? Bir süre daha dinledi. Elbette
Öyle gibi geldi. Evet, bir tane daha vardı.

Geri çekildi ve yumruklarıyla sandığa vurdu. "Cian, ben buradayım! Beni duyabiliyor musun? Hadi ama!
Hemen kışını kaldır! Acele etmeliyiz. Onlar bizi bulmadan önce ne kadar vaktimiz var bilmiyorum.
Lialth bree che bree, Cian MacKeltar, drachme se-sidh!"

Tam bir sessizlik.

Tam da yolda bir şeylerin ciddi şekilde ters gitmiş olması gerektiğini düşünmeye başlamıştı ki
yanlış sandık ya da başka bir şey, çatlaklardan parlak ışık parladı, depo olduğundan daha büyük hissettirdi
ve iç ambalajın hışırtısını duydu.

Güçlü bir yumruk sol kulağının yarım santim ötesindeki tahtayı parçaladı.

Jessi gözlerini kırıştırtarak geri çekildi.

Ona seslendiğini duydu.

Cian ilk başta onun sesinin işkence dolu hayallerinin bir başka ürünü olduğunu düşündü, sonra birden
sabırsızca, "Hemen kışını kaldır!" dedi ve yüksek sesle güldü. Onun huysuz Jessica'sıydı.
İskoçya'ya varmıştı ve onu tekrar serbest bırakıyordu.

Ambalaj ve yastık sargısı yığınlarını iterek aynadan uzaklaştı ve vücudunu çevirdi
bir koçbaşına dönüştü.

Tahtaya bir yumruk indirdi, sonra bir tane daha indirdi, tekmeledi ve kafesli sandığa vurdu.

İki sonsuz gün boyunca üzerine binen öfke ve iktidarsız öfke.

Sandığın ön tarafını çıplak elleriyle parçalara ayırarak yıktı.

Kıymıklardan başını kaldırıp baktığında, Jessica'yı bir raf ünitesine yaslanmış, ona bakarken buldu

Yüzü solgundu.

"Tanrım, kadın," diye tısladı. Aralarındaki boşluğu iki adımda yutarak çenesini kavradı

büyük bir eliyle yüzünü yukarı kaldırdı ve ağzını öpücüklere boğdu.

Bir, iki, üç kez. Sonra

geri çekildi ve ona ters ters baktı. "Öldüğünü sanmıştım. Oradan çıkamadım ve

yanlış yaptığım binlerce şeyi düşündüm ve senin için milyonlarca ölüm hayal ettim. Öp beni, Jessica.

Bana yaşadığını göster."

Jessi gözlerini kırıştıtırarak Cian'a baktı, afallamıştı.

Öp beni Jessica, sözleri havada asılı kaldı. Bana yaşadığını göster.

Sandıktan dışarı fırladığında, bir an için gerçekten delirdiğini düşünmüştü, bu yüzden

Gözlerindeki ifade sade ve insanlık dışıydı. Sonra ona öyle bir bakış fırlattı ki

giysilerini, derisini delip geçmiş, kemiklerine kadar işlemişti ve daha o konuşmadan
İçine bu vahşiliği koyanın onun için duyduğu korku olduğunu biliyordu.

şaşırmıştı. Gizliden gizliye heyecanlanmıştı. Çünkü, her ne kadar kabul etmeyi reddetse de
Havaalanında oturduğu ve ona ulaşmanın bir yolunu bulmaya çalıştığı süre boyunca
giderek büyüyen bir paniği bastırıyordu ve bu sadece hayatta kalmak için en iyi şansı olduğu için değildi.
Her nasılsa, kişisel bir hal almıştı. Binlerce endişe onu rahatsız ediyordu. Onunla ilgili endişeler: Nerede
O iyi miydi? İyi miydi? Ya ayna yanlışlıkla kırıldıysa?
Ölecek miydi? Sonsuza kadar orada mı kalacaktı?

Ya Lucan bir şekilde onu ele geçirdiyse? Onu nasıl bulacaktı? Onu avlamak zorunda mı kalacaktı?
Bu korkunç Lucan denen adamı indirip Cian'ı geri mi alacağız?

Ya kule gibi yükselen, karanlık, çıldırtıcı derecede barbar, seksi İskoçyalı'yı bir daha hiç göremezse?

Sadece hormonlar. Tehlikeyle birleşen yakıcı kimya, başka bir şey değil.

Her neyse, onun tepkisi, sahip olduğunu bile bilmediği bir fanteziye doğru oynuyordu:
onu bulduğunda, onu kurtarmak için sadece aynanın içinden çıkmakla kalmayacak, aynanın içinden de çıkacaktı.
onu sahiplenmek için. Onu vücudunun elik gibi sert gücüne karşı ezmek ve kaygan kadifemsi
ona diliyle. Ona hayatta olduğunu ve onun da hayatta olduğunu en temel, en temel şekilde onaylattı,
ve başka bir gün savaşmak için yaşadılar.

Tarih boyunca kadınların, erkekleri her geri döndüğünde nasıl hissettiklerini fark etti.

Savaştan kendi ayakları üzerinde döndüler, bir atın sırtına bağlanmadılar ya da düzinelerce derinliğe yığılmadılar.

Vagon.

Hayatın sunduğu her tutku lokması için çaresizdi.

Ya da en azından birkaç ateşli öpücük için. Elbette birkaç öpücükten zarar gelmezdi.

Ünlü son sözler, daha sonra düşünecekti.

Başını geriye eğdi ve dudaklarını ıslattı. Daha fazla teşvike ihtiyacı yoktu.

Viski gözleri parlıyordu

Şehvetle, başının arkasını büyük bir avuçla kavradı ve ağzını onunkinin üzerine eğdi.

Dudakları bu kez buluştuğu anda aralarında ısı şimşegi çaktı ve ikisi de çılgına döndü.

Çılgın tutkuyu filmlerde görmüştü ama kendisi hiç yaşamamıştı. Şimdi yaşıyor.

Sırt çantasını omuzlarından sıyrarak ona doğru yaklaşmaya çalıştı. Adam itti

Aynı şekilde karşılık vererek kalın, sert ereksiyonunu karnına bastırdı.

Adamın vücuduna tırmanmaya çalıştı ama

doğaçlama tırmanma girişimi onun dengesini bozdu. Aşırı düzeltme yaptı ve

metal raflara çarptı, sonra da üzerinden sekti.

Koridor boyunca kayarak ilerlerken tökezlediler, sandık kalıntılarının üzerinden sendeleyerek geçtiler ve betona çakıldılar

Zemin.

Yine de öpücüğü hiç kesmedi.

Kadının yüzünü iri ellerinin arasına alarak, dilinin sıcak ve derin süzölüşleriyle ona sahip oldu. Kapatıyor

dişlerini alt dudağına geçirdi, nazikçe çekiştirdi ve ardından pek de nazik olmayan bir şekilde emdi.

Ağzının kaygan iç kısmına zarif, erotik kaymalar.

Adam yavaş ritmik itişlerle, içeri ve dışarı daldırarak kızla alay etti ve kız çılgınca adamın dilini emdi.

Sanki onun başka bir parçasını yakalamaya ve içine almaya çalışıyordu. Onun kendisini emmesine izin verdi.

Bir an için boğazından yumuşak ve alçak sesle hırladı, sonra ağzını çekerek hafifçe

gölge sakalını çenesinin kenarından ısırды. Boğazına kavurucu öpücükler bıraktı, sonra

omzunun boynuyla birleştiği çukurdan ısırды ve dişleriyle tendonu yakaladı.

Tıslayan bir nefes çekti, sırtı kamburlaştı, ona doğru gerildi. Başını geriye doğru eğdi,

daha fazla erişim sağlıyor.

Kızın kot ceketinin yakasını sabırsızca iterek tenini ortaya çıkardı ve üzerine küçük aşk ısırıkları saçtı.

Omzunda, yeteri kadar değil ile neredeyse çok fazla arasındaki ince çizgide ilerliyordu.

Cian MacKeltar'ın bu sınırdan çok dolaştığından şüpheleniyordu.

Tanrım, ona neler oluyordu? diye merak etti belli belirsiz. Ona acele etmeleri gerektiğini söyleyecekti.

ve oradan çık. O Taş Surat geliyordu. Güvenlik'in yolda olduğuna şüphe yoktu. Sadece birkaç

daha fazla öpücük ve tüm bunları ona anlatacaktı. Her an olabilirdi.

Adamın gömleğini çekiştirdi, ellerini gömleğin altından geçirdi ve seksi, biçimli karnında gezdirdi,

muhteşem kaslı sırtına doğru kaydırдыm.

Ellerini kazağının altına soktu, ereksiyonunun sıcak, sert çıkıntısının görünmesi için hafifçe kaydıldı.
kalçalarının arasında sıkıca sarılmıştı.

Şimdi gitmeliyiz, diyecekti ona. "Nefes alamıyorum," dedi ona. "Çok büyüksün. I
zirvede olmak istiyorum."

Yarı şakacı, yarı kahkahalı bir ses çıkardı ve onu üzerine yuvarladı. Kadın içine kaydıldı
ve gözleri genişleyerek aşağıya baktı. Şişkinliği elbisesinin kumaşını zorluyordu.
solmuş kot pantolon ve endişe verici

derecede iriydi. "Çıkar şu lanet ceketı."

Ama gitmemiz gerek, demek için ağzını açtı. Ama tam o sırada kelimeleri oluşturmak üzereyken
Parmağının ucunu kızın ayırık dudaklarına bastırdı ve kız parmağının ucunu ısıırıp emmeye başladı.
ağzına soktu.

Adam inledi, gözleri kısıldı, bakışları hararetle kızın ağzına sabitlendi.

Ceketini omuzlarından silkti. Adam kazağını çekiştirdiğinde, kollarını yukarı kaldırdı.
Başını kaldırdı ve ona da boyun eğdi. Göğüsleri serbest kaldı, sallanmaya başladı, meme uçları sertleşerek sıkı yumrular haline geldi.

Cian onun altından yukarıya baktı, şehvet bağırsaklarını çılgınca fırlatmak üzere olan bir yaydan daha sıkı geriordu.
Hareket eden her şeyi.

Lanet olsun, muhteşemdi!

Kadın adamın üzerine oturmuş, iri ve dolgun göğüsleri sallanıp duruyordu.

Adam sadece ona bakarak bile boşalabilirdi. Teni ipek ve krem gibiydi ve bunu hissedeceğini biliyordu.

her tarafını, içini ve dışını. Bazı yerleri diğerlerinden daha kremsiydi ve hepsini tatmak için sabırsızlanıyordu.

Onları. Göğüsleri dolgun, yüksek ve çok seksiydi. Meme uçları sert pembe tepeler halinde adamın üzerinde sallanıyordu.

Yüzünü. Karın kasları kasılarak beton zeminden kalktı ve elleriyle o güzel göğüsleri yakaladı,

ve bir meme ucunu sıcak, ıslak ağzına çekti. Hafifçe çekiştirdi, dişleriyle narin bir çizik attı,

inci gibi sertliğinin tadını dilinin uzun süreli girdabıyla çıkardı.

Sırtını kamburlaştıran Jessi, ellerini Cian'ın saç örgülerine gömdü ve tıraşsız çenesini nazikçe

Nemli, öpücüklerle büzülmüş tepelerinin hassas derisini aşındırdı. Sonra yavaşça, tembelce yalamaya başladı.

Kız onun üzerinde sabırsızca kıvranıp kıpırdanana kadar dilinin erotik vuruşlarını sürdürdü. Onunkini çevirmek

Başını göğüslerinin arasında bir o yana bir bu yana çevirerek hafif hareketlerle meme uçlarını acımasızca okşadı,

aralıklı olarak sert pembe noktaların altından küçük ısırıklar alıyor.

Yavaş ve alaycı vuruşları göğüslerini acıtırıyordu. Daha fazla sürtünmeye ihtiyacı vardı.

Onun ağzını istiyordu.

sıkıca kapattı, parmakları dişlerinin tırmığı ile kısıtırıp yuvarladı.

Sıcak, sert ve talepkâr olmak

istiyordu. Sahiplenmek istiyordu.

O kadar tahrik olmuştu ki, bundan dolayı acı çekiyor, muhtaç hale geliyordu. Dili önce bir meme ucunda, sonra diğerinde gezindi.

Sonra da işkence edercesine hafif okşamalarına devam etti. "Lütfen, Cian, daha fazla," diye inledi.

Adam onu üzerinden itip sırt üstü çevirdiğinde nefesi kesildi.

Boğazının derinliklerinde sıcak bir mırıltı gümbürdedi.

Beton, teninin yakıcı sıcaklığının aksine serin hissettiriyordu. Kendini onun üzerine indirerek

Avuçlarını vücudunun her iki yanına yayarak müthiş ağırlığını destekledi.

Yüzünü gömdü

Göğüsleri, o -oh, teşekkürler, sonunda- bir meme ucunu diğerinin ardından ağzının derinliklerine çekti. O

Emdi. Isırdı. Gergin tomurcukları dili ve üst damağı arasında yuvarladı, kazıyarak

Dişlerinin kenarlarıyla hafifçe. Ağırlığını tek koluna vererek elini aşağıya doğru kaydırды.

kot pantolonunda

çalışıyordu. "Cian,"

diye nefes nefese

kaldı.

"Evet, genç kız?" Ağzı daha aşağılara indi, kızın üzerinde sıcak, ıslak öpücükler izledi.

Karnına, göbeğine

dalmak ve yağlamak için

durakladı.

"Oh, Tanrım, Cian!" Kalçalarını bükerek kot pantolonunun bel bandının gevşemesini sağladı.

İkinci deri.

Birkaç dakika sonra, yumuşak, hınzır bir kahkaha attı ve az önce düğmelerini açtığını anladı.

kot pantolonu giydim ve fermuarın iç kumaşında altın yaldızla yazılmış ŞANSLI SEN yazısını gördüm.

"Demek bu yüzden onlara şanslı kot deniyor," diye

mırıldandı. "Uh-hmmm, "diye mırıldandı.

"Benden hiçbir itiraz alamayacaksın, genç kız. Şanslı bir adam olduğumu biliyorum." Durakladı. "Kadın," dedi sonra,

"Sana tanıdığın diğer tüm erkekleri unutturacağım." "Ama-"

"Sus." Sonra talepkâr ağızı tekrar kızın vücudunda sıcaktı, küçük aşk ısırıklarını kızın vücuduna saçıyordu.

kot pantolonunu santim santim aşağı indirirken kalçalarının narin

derisi. Yaklaşan insanları duymadı.

Herhangi bir şeyin nüfuz edemeyeceği kadar erotik bir sisin içinde kaybolmuştu.

Neyse ki Cian öfkeli sesin, "Bunu duydun mu? Sana söylüyorum, geri döndü.

Orada!"

Ondan uzaklaşarak başını eğdi ve dinlemeye başladı. Aniden onu oturur pozisyona çekti ve

kotunu kalçalarından yukarı çekmeye başladı.

Jessi şaşkın, arzudan sersemlemiş bir halde soğuk betonun üzerine oturdu ve ağızı açık bir şekilde ona baktı.

Biri geliyor, diye mırıldandı, sessiz olmak için bir mimik yaptı. Ayağa kalktı, onu havaya kaldırdı.

kot pantolonunun bel bandını kavradı ve sırtını pantolonun içine soktu, kollarındaki kaslar kasıldı ve

Dalgalanıyor.

Onu salladığında gözleri biraz buğulandı ve gözlerinde vahşi bir bakış belirdi. Aniden döndü

Onları bağlaması için onu bırakarak uzaklaştı. Uzun bir süre sonra kazağıyla birlikte geri döndü ve

başının üzerinden çekmesine yardım etti.

O kadar sıkıydı ki göğüslerinin üzerinde sıkışmıştı.

Gözleri sert, yenilmiş bir ifade aldı. Pantolonunun düğmelerini açarak geri çekildi. Sıkıştırma

Bir elini ön tarafına götürdü, yavaşça tıslayan bir nefes çekti ve kendini yeniden konumlandırdı.

Kendini tekrar kazağın içine sokmayı bitirdi ve jean ceketini giydi.
Toparlanıyor
sırt çantasını omuzlarına astı.

Yüksek topuklu ayakkabıların tak-tak-tak sesleri beton zeminde tempolu bir kesiklikle ilerliyordu.
daha yumuşak tabanlı ayakkabılar eşlik ediyordu - birçoğu.

Tanrım, Taş Surat'ı tamamen unutmuştu! Birkaç dakika içinde.
Beyinsizi bir kez öptüm
Tekrar. Onun nesi vardı böyle? Nasıl olur da bir erkeğin dokunuşu
Bir zamanlar kendisiyle gurur duyduğu sakın, soğukkanlı zekası ve etkileyici muhakeme gücü?

Kaşlarını çatmış, gözlerini kısmış, Cian MacKeltar'ın ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyordu.
başka kimsenin sahip olmadığı bir şey.

Kadınların içgüdüsel olarak cinsel olarak çekici erkeklere ilgi duydukları teorisine aşınaydı.
en elverişli genetik tamamlayıcılarıydı; DNA'ya sahip olan erkekler güçlendirir ve bunun tersi de geçerlidir, böylece daha güçlü çocuklar garanti altına alınır ve insan ırkının en büyük hayatta kalma şansı.

Cian MacKeltar biyolojik olarak ona en uygun eş miydi? Umutsuz bir şekilde
çaresizce ona mı çekilmişti? Doğa, şeytani bir evrimle ona karşı komplo mu kuruyordu?
Onu hamile bırakmayı mı planlıyorsun?

Eğer öyleyse, şeytani bir iç ses, o zaman muhtemelen onunla yatmalı ve onu almalıyız diye önerdi.

bitti, ha? Sence de öyle değil mi? "İyi

deneme," diye mırıldandı Jessi.

Her ne kadar içindeki antropolog teorinin mantığını takdir etse de aşkın ve seksin aklı başında bir seçim ve özgür irade meselesi olduğuna inanıyordu.

Cian'a verdiği cevapta ne aklı başında ne de özgür iradeli tek bir şey vardı. MacKeltar.

"Orada ne yaptığını hayal bile edemiyorum!" Taş surat diyordu. "Sen düşünebiliyor musun? Duydun mu Bu ses mi? Küçük vahşi bir hayvan gibi. Bana sadece vurmadı. Bana vahşice saldırdı. Umarım Bir avukatı var, çünkü bir avukata ihtiyacı olacak. Dava açıyorum. Yüzüm asla eskisi gibi olmayabilir. Muhtemelen estetik ameliyat olmam

gerekecek." Oh puh-leeze. Jessi

homurdandı.

Cian ona baktı, koyu kehribar rengi bakışlarındaki çiğ cinsel hayal kırıklığı eğlenceyle yumuşatılmıştı.

Ona vurdun mu? diye mırıldandı.

Sana bir şekilde ulaşmalıydım, diye karşılık verdi burnunu kırıstırarak. Kazağını düzeltti.

Kızarmamaya çalışarak, az önce ne yaptıklarını ve daha da kötüsü ne hakkında olduklarını hatırlayarak yapmak için. Aman Tanrım, diye düşündü kızgınlıkla, belki de bir dahaki sefere bekaretini ona atmalıydı.

Zaman.

Tanrım, bir dakika, az önce bunu yapmaya çalışmıştı.

Omuzları sessiz kahkahalarla sarsıldı. Bir adım daha yaklaştı, başını eğdi ve ağzını

Kulağını. Zarif çıkıntıları öptü ve diliyle hafifçe tadına baktı. "Bir Highland kocası yapardın gururlu, genç kız," diye fısıldadı.

Adamın kulağına değen dilinin sıcak erotizminden ürperdi.

"Teşekkürler," diye fısıldadı.

Dokuzuncu yüzyılda yaşamış bir savaşçı-Druid'den gelen bir iltifattı bu.

"Onu bir yumrukla bayılttım.

Hem de tek vuruşta." Yardım edemedi ama biraz da kendisiyle

övündü. Omuzları daha sert sarsıldı.

"Bay Druid'e dönüşmüş karanlık büyücü, başımız biraz dertte. Sanırım bizi buradan çıkarır mısın?"

Başını geriye attı ve yüksek sesle güldü. Göğsünden çıkan derin ses, salonda yankılandı.

Depo.

"Bunu duydun mu?" Birkaç koridor öteden, Taş Surat'ın sesi skandala dönüşmüştü. "İçeride bir adam var burada onunla! Bu yaratık nasıl oldu da bir erkeği onunla birlikte buraya soktu?"

Cian Jessi'ye kendini beğenmiş, seksi bir gülümseme fırlattı. Bu o gülümsemeydi.

Gücünün farkında olan ve buna sahip olmaktan büyük keyif alan bir adamın gülümsemesi.

"Evet, yapabilirim. Sen arkana yaslan ve rahatla kadın. Ben her şeyi halledeceğim."

Jessi'nin bunu yapabileceğinden hiç kuşkusu yoktu. Ve, kahretsin, ama bir erkekte bundan hoşlanıyordu.

İskoçya: Atlantik, Kuzey Denizi ve İngiltere ile sınırlıdır; yaklaşık yarısı büyüklüğündedir. komşu; esas olarak bozkırlardan, dağlardan ve yedi yüz seksen yedi büyük adadan oluşur, Shetlands, Orkneys ve İç ve Dış Hebridler de dahil. Jessi'nin yapışkan hafızası onu gerçekler için bir tiftik fırçası haline getirdi.

Engelibeli ülkenin en güneyinden en kuzeyine doğru düz bir çizgi çekilecek olsa kıyı şeridi 6.200 mil olmasına rağmen, sadece 275 mil uzunluğundaydı.

Ayrıca İngiltere ve İskoçya'nın gerçek çarpışmasının siyaset ve sıcak çatışmadan daha önce olduğunu da biliyordu. Kıtaların kayması İskoçya'yı -önceden bir denizin parçasıydı- 425 milyon yıl öncesine götürdü. Daha önce Gondwana'nın bir parçası olan Kuzey Amerika ve İngiltere'yi içeren kara kütlesi çarpıştı. Mevcut siyasi sınırdan çok da uzak olmayan bir yerde birbirlerine girmişlerdir.

Tarihi bir hazine olan İskoçya, Jessi'nin uzun zamandır gitmek istediği yerler listesinin başında geliyordu. İrlanda, Almanya, Belçika, Fransa, İsviçre ve bir zamanlar Türkiye'nin bir parçası olan P-Celts'in tutkuyla yaşadığı, sevdiği ve savaştığı antik Galya.

Yine de, kıvrımlı, tek şeritli toprak yolda bir çukurdan kaçınmak için direksiyonu kırarken düşündü, asla Büyük Britanya'ya bu kadar çabuk geleceğini düşünmemiştim.

Ve kesinlikle avlanan bir kaçak olarak değil, dokuzuncu yüzyıldan kalma bir İskoçyalı'nın eşliğinde, büyük siyah bir Highlands'e çalıntı bir SUV.

Cian şimdi aynaya geri dönmüştü ve bu konuda düpedüz sinirli davranıyordu.

O değildi. Voice'u kaçmak için kullandıktan hemen sonra onu tekrar içine çektiği için rahatlamıştı.
ve "kiralık" araçlarına el koydular.

İki kez, neredeyse bekâretini ona verecekti. Aslında, yarıda kesilmemiş olsalardı.
her iki zamanda da.

O bunu anlamadı. O, sağlam ve iyi düşünülmüş bir nedeni olmadan hiçbir şey yapmayan bir kadındı.
Henüz bir erkekle yatmamış olmasının en büyük nedeninin annesini izlemiş olması olduğunu biliyordu.
dört kocadan geçmiş. Üç kız kardeşi, on dört üvey kardeşi vardı (bazıları adamın önceki evliliği), kötü bir sinizm vakası ve sonuç olarak yoğun bir bağlılık ihtiyacı.

Annesine tapardı ve eğer biri Lilly St. James'i eleştirmeye cüret ederse Jessi onu doğrardı.
Kimse annesini aşağılamadı.

Bütün üvey kardeşlerini bile severdi.

Ama böylesine karmaşık bir aileye sahip olmaktan nefret ediyordu; Maine'den Chicago'ya gitmesinin nedenlerinden biri de buydu. ve orada kaldı, her Pazar Lilly ile telefonda uzun uzun konuşmayı, tamamen Lilly tarafından tüketilmeye tercih etti. St. James'in evindeki kaos. Şu anda evli olmasa da annesi yeniden birileriyle çıkmaya başlamıştı, ve bazen bu, birdenbire fazladan birkaç kardeşe sahip olmaktan daha kötüydü. giysi ve araba anahtarlarını genç dokunulmazlığı ile.

Doğum günü yemekleri ve mezuniyetler kaçınılmaz olarak programlama felaketlerine dönüştü. Tatiller tam bir kabustu. Jessi annesinin evliliğe bağlılık anlayışını asla kavrayamazdı. Ticari bir emlakçı olan Lilly kutsal evlilik yeminine diğer "anlaşmalarından" herhangi biri gibi davrandı: opsiyonlu kısa vadeli bir sözleşme yenilemek için nadiren kullanırdı.

Jessi bir kez evleniyordu. Tek bir adamdan çocuk sahibi olacaktı. Üç ya da dört çocuk gayet iyi olurdu; belki de kiminle akraba oldukları konusunda hiçbir kafa karışıklığı yaşamayacak bir erkek ve iki kız. Nasıl olduğunu, çoğu zaman şaşırtıcı olan nedenlerinden bahsetmiyorum bile. Annesi, bir dizi tuhaf olay arasından birkaçını seçmişti. erkek arkadaş.

Jessi küçük, içine kapalı, bakımlı bir dünya istiyordu. Jessi'ye göre insan ne kadar az insanı sevmeye çalışırsa daha iyi biri onları sevebilirdi. Nitelikli bir kızdı, nicelikli değil.

Yine de Cian MacKeltar'la, ilişkiler için iyi düşünülmüş tüm önkoşulları yelken açtı. Pencere.

Ona baktı, kız ıslandı.

Ona dokundu, kız eridi.

Onu öptü, giysileri çıkmaya başladı.

Bunun için tek bir neden bile bulamadı. Evet, adam seksiydi. Evet, saf bir erkekti ve-so

Ya mevcut feminist harekete uygun olmasaydı, ki bu hareket iğdiş edilmiş kadınları tercih ediyor gibi görünüyordu

erkekler-bir erkekte erkeklikten hoşlanırdı. Biraz kaba saba, biraz evcilleşmemiş olanları severdi. Evet, o

büyüleyiciydi ve gerçekten de onu bir yere götürmek için sabırsızlanıyordu. Dokuzuncu yüzyılda, on bir yüzyıl önce ona ne olduğunu öğrenmek için.

Ama aynı zamanda lojistik bir imkânsızlıktı.

Şu anda bir aynanın içinde yaşıyordu. Başka bir büyücüye karşı kan davası olan bir büyücüydü.

Ve adam ondan çok daha yaşlıydı.

Evlenecek türden biri değildi. Hatta sahip çıkacak türden bile değildi. O da bunu biliyordu.

Ama tüm bunlara rağmen, ne zaman ona dokunsa, anında ilkel hallerinden birine dönüşmeye başlıyordu.

Atalar, üç temel ana direktif tarafından yönlendirilir: yemek, uyumak, seks yapmak.

Gerçi eğer o

Bu direktifleri emirlerde sıralayın, onlardan zevk alacaktı, önce seks olacaktı, kendini sıska hissederken ve

Karnı en düz halindeydi, sonra bol miktarda yatıştırıcı karbonhidrat içeren yemek, sonra uyku. Sonra uyanırdı.

ve tekrar seks yapabilirdi, biraz karbonhidrat almanın ek faydasıyla birlikte. Böylece tekrar yemek yiyebilecekti.

Ama bu ne burada ne de oradaydı.

Ellerini üzerinden çekemediği bir adam vardı karşıısında.

Ve hiç şüphe yok ki o aynadan çıktığında yine birbirlerinin üzerine düşeceklerdi. Ve o onu götürdüğü ıssız tepelerde bir kesintiye uğrayacağına güvenemeyecekti, Tabii gökten tesadüfen bir meteor düşmezse ya da yağmacılar tarafından istila edilmezlerse. Koyun.

"Yine kayıyorum, genç kız," diye homurdandı yanındaki koltuktan. "Sadece bir manzara tavan şurada."

Jessi yavaşladı ve yolun kenarına çekti. SUV'a bindiklerinde Cian başlangıçta aynayı iki arka koltuk sırasının karşısına yerleştirdi, ardından ön yolcu koltuğuna Koltuk. Ama Karanlık Cam onu Edinburgh'un bir saatten az dışında geri aldığı anda Inverness'te, ona ön koltuğu gidebildiği kadar geriye itmesini söylemişti - ki bu oldukça uzak bir mesafeydi. geniş SUV'unda-aracı öne doğru çeker, açılı bir şekilde yerleştirir ve emniyet kemeriyle bağlar, böylece Nereye gittiklerini görebiliyordu. Araziden emin değilim, kızım, demişti ona. Nereye gitmek istediğimi biliyorum. ama bu kadar zaman geçtikten sonra nasıl görüneceğini bilmiyorum. Yollar olacak ve Daha önce orada olmayan binalar ve benzerleri; ancak, dağları tanımlayabilmeliyim Eğer yeterince iyi bir manzara yakalayabilirsem.

Ne yazık ki emniyet kemeri, çeşitli insan boyutlarında tümsek ve yumruları olan bir kişiyi tutmak için tasarlanmıştır, düz bir ayna değildi ve cam sürekli aşağı kayarak daha yatay bir konuma geliyordu. Eğer tek bir

bir parça bavul olsaydı, onu çerçevenin tabanına, zemine sıkıştırabilirdi, ama olduğu gibi, onlar kanunsuz bir şekilde seyahat ediyorlardı. Cipteki tek şey öğle yemeğinden kalan üç boş fast-food poşeti ydi. havaalanından aldıkları bir avuç harita ve gazete bayiinden aşırđđ broşürler Giderken.

Kadın bir kez daha ayarlamak için eğildiğinde, adam o gizemli dilinde bir şeyler mırıldandı ve Birden aynadan bir kitap yuvarlandı, burnunu kıl payı sıyırdı ve onu birkaç tane daha izledi. Kadın yolundan çekildi. Burnunu daha önce bir kez kırmıştı, o gün tırmanma salonundaydı ve Yeterince eğri, hafifçe sola yatıktı. "Onları

tabana sıkıştır," diye emretti. Kadın gözlerini kırpıştırdı. "Orada kitapların mı var?"

"Yüzyıllar boyunca birkaç eşya biriktirdim. Lucan'ın özlemeyeceğine inandığım şeyler. Bir kez alındığında Transit geçerken de fırsat buldukça daha fazlasını topladım."

Kitapları aynanın dibine dizdi, uç uca koydu ve başlıklara aval aval baktı: Stephen Hawking'in Zamanın Kısa Tarihi; Webster'ın Kısaltılmamış İngiliz Dili Sözlüğü; Pliny's Natural History; The Illustrated Encyclopedia of Universe; ve Geographica, a harita ve çizelgelerden oluşan devasa bir kitap.

"Hafif bir kitap okumak ister misin?" diye mırıldandı. Kişisel olarak, Janet Evanovich'in Stephanie Plum serisi (kendisi de bir Ranger kıızıydı) veya herhangi bir Linda Howard kitabı, nadiren de olsa

zevk için okumak için. O da yılda bir kez falan.

"Yüzyılların geçişine ayak uydurmaya çalıştım."

Aynaya baktı. Kısa bir süre önce onu kanlı canlı gördükten sonra camdaki tek boyutlu, düz bir figür olarak gördü. Bundan hiç hoşlanmamıştı. Buna kızmaya başlamıştı.

Ayna. Onu istediği zaman geri götürebileceği için kızdı. Başını iki yana salladı. Birkaç dakika önce

onu geri aldığına sevinmişti. Şimdi ise buna sinirlenmişti.
O hiç tek bir
zihninin etrafında? "Sonunda özgür olacağın gün için mi? Bu yüzden mi
devam ettin?"

Adam ona baktı, yanık viski bakışları anlaşılmazdı. "Evet."

Özgür. On bir yüzyıl sonra, dokuzuncu yüzyıl İskoçyalı'sı iki haftadan biraz
fazla bir süre sonra özgür olacaktı.
Jessi merakla, "On yedi gün daha," diye nefes aldı. "Tanrım, duvarlara
tırmanıyor olmalısın... ya da
Orada ne varsa, ha?" "Evet."

"Peki, içinde ne var?" Bardağı hafifçe sallayarak test etti ve
yeterince güvenli. Artık kaymaması

gerekiyordu. "Taş," dedi açıkça.

"Peki başka ne var?"

"Taş. Gri. Farklı boyutlarda." Sesi renksiz bir monotona dönüştü.
"Elli iki bin
dokuz yüz seksen yedi taş. Yirmi yedi bin iki yüz on altı tanesi
diğerlerinden biraz daha soluk bir gri renktedir. Otuz altı bin dört tanesi
diğerlerinden daha dikdörtgen şeklindedir.
Kare. Belli belirsiz altıgen bir şekle sahip olan dokuz yüz on sekiz tane var.
Doksan iki tanesi
yüzlerinde bronz bir damar vardır. Üçü çatlamış.
İki adım ötede
Ortada, diğerlerinin biraz üzerinde çıkıntı yapan bir taş var, ilk birkaç
adımda ona takıldım.

Yüzyıllar. Başka sorunuz var mı?"

Jessi onun sözlerinin etkisiyle irkildi ve nefesi kesildi. Göğsü ve boğazı Aniden sıkıştı. Evet, orada nasıl aklı başında kaldın? Seni bir anda Çıldırdın mı? Böyle bir cehennemde bin yıldan fazla nasıl hayatta kaldınız?

Sormadı çünkü bu, bir dağa neden hala ayakta durduğunu sormak gibi bir şey olurdu.
zamanın başlangıcından beri var, belki ince yollarla yeniden şekillendirildi, ama orada, her zaman orada. Engelleme
gezegensel altüst oluş, sonsuza dek orada.

Adam güçlüydü - sadece fiziksel olarak değil, zihinsel ve duygusal olarak da. Kaya gibi bir adamdı.

Bir kadın en kötü zamanlarda sırtını dayayabilir ve asla işlerin kötüye gideceğinden endişelenmek zorunda kalmazdı.

Çünkü onun gibi bir adam buna izin vermezdi. Daha önce Cian gibi biriyle hiç karşılaşmamıştı.

Yirmi birinci yüzyıl toplumu alfa erkekler yetiştirmeye elverişli değildi.

Bir adamın

Bugünlerde kendini bilemek, test etmek, karakterini geliştirmek için?

En yeniyi fethetmek

video oyunu? Doğru takım elbise ve kravatı satın almak mı? Bakımlı

bir bahçede küçük beyaz toplara vurmak

gülünç derecede pahalı çubuklarla? Mağazaya en yakın park yeri için

savaşmak mı?

"Hayır," diye başardı. "Başka sorum yok."

On bir asırlık esaret. Nefret ettiği düşmanının çalışma odasının duvarına asıldı.

On bir yüzyıldır

Dokunmak. Yememek. Sevmiyordu. Konuşacak kimsesi var mıydı?

Kadının yüzü düşüncelerini ele vermiş olmalıydı ki, adam yumuşak bir sesle, "

Sonuç olarak, kızım, ama şefkatin için teşekkür ederim. Neredeyse bitti. On yedi gün daha,

Jessica. Hepsi bu kadar."

Nedense onun sözleri gözlerinin arkasındaki yaşların aniden yanmasına neden oldu. Sadece on bir yüzyıl onu bir canavara dönüştürmemişti, onu yatıştırmaya, kendini iyi hissetmesini sağlamaya çalışıyordu. hapse atılmasına daha çok

üzülmüş. "Benim için ağlıyor

musun, kadın?"

Arkasını döndü. "Uzun bir gün oldu. Hatta uzun bir hafta oldu." "Jessica."

Adı yumuşak bir emirdi.

Buna itaat etmedi ve pencereden dışarı, tepelere baktı.

"Jessica, bana bak."

Dökülmemiş gözyaşlarıyla parlayan gözleriyle başını çevirip ona baktı ona. "Senin için ağlıyorum,

Tamam mı?" diye tersledi. "On bir asırdır orada sıkışıp kaldım. Tekrar sürmeye başlayabilir miyim yoksa başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Belli belirsiz gülümsedi, elini kaldırdı ve avucunu gümüşü camın iç kısmına dayadı.

Zerre kadar bilinçli bir düşünce olmadan, eli onunkiyle buluşmak için kalktı ve soğuk gümüşün üzerinde hizalandı, Avuç avuca, parmak parmağa, başparmak başparmağa. Ve altında sadece soğuk bir sertlik hissetmesine rağmen Bu jest kalbinde bir şeylerin ısınmasına ve yumuşamasına neden oldu. Bir an için ikisi de konuşmadı ya da hareket etmedi.

Sonra aceleyle başka bir yere baktı, fast-food poşetlerinden bir peçete çıkardı, burnunu sildi ve
ve engebeli İskoç Dağlık Bölgesi'ne doğru dolambaçlı tırmanışlarına devam ettiler.

Highlands'de kasvet.

Çocukken oynadığı mağaraları bulması günün büyük bir kısmını almıştı.

Arazi geçen bin yıl içinde büyük ölçüde değişmiş, yeni yollar ve evler burayı
Bir zamanlar değişmez ve benzersiz olduğunu düşündüğü yer işaretlerini tanımakta zorlanıyordu. Dağlar bile
bir şehrin kalabalık caddelerinden onlara bakarken farklı görünüyordu.
Koyunlarla kaplı geniş bir arazide ilerliyorlardı.

Mağaraları olası hayvan ya da canlılar için inceleme fırsatı bulana kadar mağaralara girmesine izin vermek istemeyen
erozif tehditler savurarak, aynayı taş inin girişinin yanına güvenli bir
şekilde yerleştirmesini istemişti.
etrafındaki manzarayı yakından izliyordu. Bıçak ve silahlarla donanmış
olarak her türlü tehdide karşı hazırlıklıydı,
Yine de bu akşam, hatta ertesi akşam bir tanesinin geleceğinden gerçekten şüpheliydi.

Şimdi, engebeli bir dağın tepesinden Cian, Karanlık Cam'dan en güzel iki manzaraya bakıyordu
varoluşunu onurlandırmıştı: Ateşli bir alacakaranlıkta İskoçya ve Jessica St. James.

Çok sevdiği ülkesi kadın için değerli bir fon oluşturdu.

Bağdaş kurmuş, yüzünü ona dönmüş, bardağının bir karış ötesinde oturan kadının kısa, parlak siyah bukleleri arkadan aydınlatılmıştı

alev alev yanan kızıl ve altın rengi, alnı ve elmacık kemikleri yanık gül tozuyla kaplı, dudakları pelüş kırmızı kadife. Gülümsediğinde güzel beyaz dişleri parlıyor, gözleri neredeyse arkasındaki gökyüzüyle eşleşen bir iç ateşle aydınlanıyordu. güldüğü zaman.

Konuşurlarken sık sık gülüyordu. Bir şeyler bulabilen bir kadındı. Neredeyse her şeyde, hatta şu anda içinde bulunduğu acımasız durumda bile esprili olmak, Cian'a göre bir savaşçının gücüydü. Tahmin. Korku hiçbir işe yaramadı. Pişmanlık da öyle -tatlı İsa, bunu biliyordu. Dünyadaki tüm pişmanlıklar dünya artık hiçbir şeyi değiştirmezdi. Ne olmuş olanı. Ne de olacak olanı.

Yine de mizah ve azim çoğu zaman en zor zamanların üstesinden gelmesini sağlayabiliyordu. Hem de fazlasıyla.

Onun ısrarıyla, aynasını geri almaya çalışırken yaşadığı zorlukları ve sıkıntıları ona anlatıyordu. Havaalanına.

Şu ya da bu konuda heyecanlandığında elleriyle konuşur, sözlerine eşlik ederdi parmak uçları onun bardağına dokunurdu. Ona fiziksel olarak o kadar uyumluydu ki Sanki soğuk bir ayna değil de parmaklarını ona değdiriyormuş gibi, her seferinde bir ürperti öpücüğü kondurdu ona.

Bin yıldan uzun bir süredir ilk kez, gecenin Highlands'ini almasını izleyebildi - özlediği bir şeydi bu Jessica'nın anlattıklarını dinlerken daha da çok zevk alıyor, Jessica'nın anlattığı görüntülere gülüyordu.

onun için boyandı. Bu küçük cehennem zebanisinin tezgâhın üzerinden atladığını, aksi kadını dövdüğünü ve onu bir dolaba tıkmak. Jessica St. James'in içinde biraz dinsizlik vardı.

Genç kızda hoşuna giden bir şey daha var diye düşündü, hafifçe gülümseyerek.

Gözlerini dikmiş onu izliyordu, gülümsemesi soluyordu. Ekosesini omuzlarına dolamıştı ve Güneş yavaşça aşağı inip dağların karanlık sırtını öperken sıcaklığına sokuldu. ufukta. Onu kendi tartanının içinde görmek ona bir şeyler hissettirdi. Gerçi Keltar dokuması ya da renkleri değildi, sadece yüzyıllar önce aşırıldığı İskoç dokuması bir kumaş parçasıydı, memleketi için yanıp tutuşuyordu, onu hala Onun. Sanki içine aitmiş gibiydi. Kızıl ve siyah ona çok yakışıyordu. Canlı bir kadındı, cesur mücevher tonlarının cömert bir yaratıcısı tarafından şekillendirildi: yeşim taşı, kuzguni, gül ve güneşte öpülmüş ten Altın.

Bir süredir konuşuyorlardı. Birlikte kura çektiklerinden beri ilk kez, her türlü felaket etraflarında patlak vermiyordu. Şu anda onun güvenliğini sağlamak için daha fazla bir şey yapamazdı.

Bu yüzden Jessica St. James hakkında daha fazla şey öğrenme fırsatını değerlendirdi.

Nerede büyümüştü? Kabilesi var mıydı? Kaç kişilerdi, kimlerdi ve neredeydiler? Neydi o? üniversitede ne öğreniyordu? Bir gün ne tür şeyler yapmayı hayal ediyordu?

Toprağı kazmayı öğreniyorum, demişti ona arsız bir gülümsemeyle ve ben de bir gün bunu yapacağım.

yapmayı hayal ediyordu. Gerçekte ne demek istediğini açıkladığında, bunun başka bir şey olduğunu fark etti.

onu kendisine çekti. Bir Druid gibi her şeyi merak ediyordu. Zihninin gözünde, onu tarlada çalışırken görebiliyordu.

geçmişin hazinelerini arıyor, çanak çömlek parçalarını, zırh ve silah parçalarını keyifle gün yüzüne çıkarıyor. Och,

Tanrım, bunu yaparken onun yanında olmayı ne kadar isterdi! Ona bulduğu şeylerin hikayelerini anlatmak için

ve daha sonra onu altına alıp başka bir gerçek, canlı eser gösterecek.

Eğer dünyada herhangi bir şeye sahip olabilseydi, ona ne olacağını sormuştu.

Buna tereddüt etmeden cevap vermişti: en iyi arkadaş. Aceleyle ekledi, gerçekten, cidden en iyi

Sabah uyanır uyanmaz ilk iş olarak konuşmak için sabırsızlandığım bir arkadaş ve uyumadan önceki son dakikaya kadar hala konuşmak istediğimi söyledim.

Belli belirsiz gülümsemişti. Ruh eşinden bahsediyorsun, diye düşünmüştü ama söylememişti.

Bir adamı kastetmişti, bir ömür boyu sevgili. Bunu onun gözlerinde görebiliyordu.

Şimdi ona nasıl arkeolog olmaya karar verdiğini anlatıyordu; bir kitap okumuştı.

Gençken ona ilham veren ve yolunu çizen biriydi.

Dikkatle dinledi, dikkatle izledi. İki sonsuzluk boyunca böyle oturabileceğini hayal etti, belki de daha fazla, onu içine çekerek. Onun hayatının en küçük detaylarını bile duymak istiyordu. mümkün olduğunca kadın.

"İşte üniversitedeydim, bölümümün ikinci senesindeydim ve bunun benim için Anne Rice'ın Mumya kitabını hiç sevmedim. Cazibe, seyahat ve keşif heyecanı değildi. Gerçekten çok fazla angarya iş ve evrak işi olduğunu. Çoğu arkeolog hiçbir zaman kir."

"Ama o zaman çok geçti," dedi ona mahcup bir gülümsemeyle, "ona aşık olmuştum. tamamen farklı nedenler. Tarihin bağımlısı olmuştum. Gizemleri beni içine çekmişti. kökenlerimiz, dünyanın kökenleri, büyük resmi bir araya getirmeye çalışmak."

Şimdi Druid şeylerinden bahsediyordu, onu her zaman büyülemiş olan şeylerden.

Hayat küçük dilimlerle doluydu

Gerçek ve bilgi, burada ve orada ve bilge bir adam ya da kadın onları toplamaya çalıştı.

Akılsız bir adam başka şeyler toplamaya çalıştı. Unseelie Hallows gibi. Ve bedelini ödedi. Tanrım, bedelini ödedi!

"Annem bölüm seçimimden nefret ediyor," diye itiraf etti. "Neden evlenmediğimi anlayamıyor ve sağdan soldan bebekler çıkarıyor. O, benim nasıl olup da bu eserlerle vakit geçirmeyi tercih ettiğimi anlayamıyor. Bir koca bulmaya çalışıyor olabilirdim."

İçini bir kurt kemirdi. Bir koca bulmaya çalışıyordu. Bu kelimelerden nefret ediyordu. Onu son damlasına kadar kızdırıyorlardı. Damarlarında büyülü, ateşli bir damla kan vardı. "Neden erkeğin yok?" dedi sıkıca.

Gülümsemesi soldu. Bir an sessiz kaldı. Sonra tekrar gülümsedi, ama bu seferki daha yumuşaktı, daha yaşlıydı. Yaşından büyük ve acı tatlı. "Sanırım zamanın içinde yanlış yerdeyim, Cian. Sanırım bu da geçmişe çekilmemin nedenlerinden biri. Ben eski kafalı bir kıyım. Annemin dört kocası oldu. ve şimdiden bir sonrakini arıyor."

"Ölüyorlar mı, genç kıy?" diye sordu. Orada oturarak ona ne yaptığının farkında olup olmadığını merak etti. böyle. Omuzlarında yumuşak ve buruşuk bir ekose, narin elleri kucagında rahatlamıştı. Avuç içleri yukarıya doğru, parmakları yarı kıvrıktı. Tamamen bilinçsiz ve düşünceliydi, parıltılı bakışları Yeşim bakışlar içe döndü.

"Hayır," dedi başını yavaşça sallayarak. "Birbirlerini sevmediklerine karar vermiş gibiler.
artık. Eğer hiç yaptılarsa. Genellikle onları terk eder."

"Ve ona izin mi verdiler?" Annesi de kızı gibi olsaydı, bir erkeğin Onu bırak, bir kocanın onu mutlu etmek için elinden gelen her şeyi yapmaması düşünülemez.

kadınının hayallerinin her birine hayat verir.

Modern evlilikleri asla anlayamazdı. Boşanma onun kavrayışının ötesindeydi. Gerçi
Bazen bunu hafife alsa da gerçek şuydu ki, bir Keltar Druid'i bağlayıcı yeminleri için yaşardı ve o gün onlara verebilirdi.

Onun için o gün asla gelmeyecekti. Ama onun için birçok gün asla gelmeyecekti. Tarafından iptal edildi çok fazla gün yanlış gitti.

"Bunu bilmiyorum Jessica. Aşk, bir kez verildi mi, sonsuza dek sürer. Öylece yok olup gidemez. Sevmiyorlar mı evlendiği bu adamlar?"

Omuz silkti, en az onun hissettiği kadar şaşkın görünüyordu. "Bilmiyorum. Bazen merak ediyorum, acaba insanlar artık aşkın ne olduğunu bile bilmiyorum. Bazı günler, okuldaki arkadaşlarımdan değişimini izlerken aşıkların ayakkabılarını değiştirdikleri gibi, bence dünya çok fazla insanla doldu.

İnsanlar ve tüm teknolojik ilerlemelerimiz işleri o kadar kolaylaştırdı ki en temel ihtiyaçlarımızı ucuzlattı, bir şekilde temel değerler" dedi. "Bugünlerde eşler birer meta gibi: tek kullanımlık, sürekli olarak piyasada takas için geri atılıyor ve herkes takas, takas -aşkta bir 'takas' varmış gibi." Gözlerini devirdi. "Olmaz öyle şey. Bu iş için değil Ben. Bir kocam olacak. Bir kez evleneceğim. Evleneceğinizi bildiğinizde Hayat boyu kalmak, bu konuda daha çok düşünmenizi, daha yavaş gitmenizi ve gerçekten iyi seçim yapmanızı sağlar."

Jessica düşünceli bir sessizliğe büründüğünde, Cian acı acı gülümseyerek kaderin cilvelerini düşündü. Jessica St. James güçlü, tutkulu, içten, komik, sert ve çok seksiydi.

Kız onun için mükemmeldi. Onu derinlemesine okuyamaması ya da zorlayamaması sinir bozucuydu. Yalnızca o, sonsuza dek sihrinin, hayatını her zaman çok kolaylaştırmış olan o vahşi yeteneğinin ötesindeydi. Çok kolay. Tehlikeli derecede kolay.

Bu kadın onun gibi bir adam için özel olarak yaratılmıştı.

"Peki ya sen?" dedi sonunda. "Yaşadığın yüzyılda evli miydin?"

Onun güzel, ışıltılı gözlerinde titreşen gölgeyi kaçırmadı. Bu düşünce hoşuna gitmemişti. evlenmiş olabileceğini düşündü. Onun başka bir kadını sevdiği düşüncesinden hoşlanmıyordu. Bu Bilgi, karnındaki o çarpık yerdeki acının bir kısmını hafifletti. Bildiği çarpık bir yer sadece daha da kötüleşecek ve her geçen gün daha da kötüleşmeye devam edecekti. "Hayır, genç kız. Ben bulamadım. Karanlık Cam'a hapsedilmeden önce benim için bir kadındı."

Kaşları çatıldı ve sanki bu düşünceyi daha da ileri götürecekmiş gibi baktı, ama sonra fikrini değiştirdi. "Tanrım, sana sormak istediğim o kadar çok soru var ki ama bir türlü soramıyorum. onlara! Kaç yaşındasın sen? Yani, aynaya baktığın süre hariç."

"Bir puan ve on. Hapsedilmeden kısa bir süre önce yeni bir yıl kazanmıştım. Peki ya sen?"

"Yirmi dört."

"Benim zamanımda, sen-"

"Biliyorum, biliyorum, yaşlı bir hizmetçi olurdum, değil mi?" Güldü. "Sen ve annem."

"Hayır," dedi ona, "bekâr olmazdın. Üçüncü ya da dördüncü evliliğini yapıyor olurdun.

Koca. Sizinki gibi bir güzellik, ülkedeki en zengin adamlar tarafından çok aranırdı.

Ne yazık ki, genellikle en yaşlı olanlar onlardı."

Gözleri hafifçe açıldı ve dudakları kıpırdadı. " 'Güzellik gibi-' " Bir sesle ayrıldı.

kızardı. "Teşekkür ederim," dedi usulca. Sonra da ona arsız bir gülümseme fırlattı. "Harika. Ben evleniyorum; o ölür. Ben evleniyorum, o ölüyor. Ve bana zengin bir dul bırakacak değil ya.

Ben de istemedim. Bir erkek akrabam beni tekrar evlendirebilirdi, değil mi?

Beni evde tutmak

Böylece çeyiz ve toprakları ellerinde tutabileceklerdi?"

Cian başını salladı. "Gerçi benim klanım o kadar barbar değildi. Hepsi aynı anda konuşabilen yedi kız kardeşe

Bir keresinde -ve kızdığında çok yüksek sesle- bana bir iki şey

öğretmişti." Jessica güldü. İkisi de sessizliğe gömüldü.

Sonra ağzını açtı, kapattı. Tereddüt etti, sonra tekrar açtı.

Öne doğru eğilerek şöyle dedi

"Nasıl oldu Cian? Nasıl oldu da kendini aynanın içinde buldun?"

Etrafına gümüş dalgalar çizerek hapishanesinin derinliklerine doğru kaydı.

"Başka zaman," dedi. Yine de, zaman zaman, içindeki sapkın bir parça Onun hakkında en kötüsünü düşünse de, aralarındaki yakınlığın kök salmasından zevk alıyordu. Hiç arzusu yoktu.

eski günahların hikayeleriyle kirletmek. "Şimdilik uyu, tatlı Jessica. Yolda yapacak çok işimiz var.

yarın."

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Cian gümüşi Unseelie peçesinin arkasında çıplak bir şekilde durmuş, bıçak ve silahlarla donanmış bir şekilde Jessica uyurken.

Büyük boy giysiler giymiş olan kadın, adamın giysilerinden oluşan bir paletin üzerinde kıvrılmış duruyordu.

Ayna. Yüzyıllar boyunca çeşitli kıyafetler biriktirmişti. Gece çöktüğünde ve sıcaklık daha da düşmüştü, kot pantolona kadar her parçasını ona fırlatmıştı. Ekim gecesinin serinliğine karşı onu ısıtmak için giydiği tişört.

Tüm fiziksel ihtiyaçlar gibi uyku da onun aynasında geçersizdi. O uyanana kadar nöbet tutacaktı.

Onu şimdilik olabildiğince güvende tutmuştu. Onu yapabildiği ve yapabileceği kadar güvenli değildi, Bedeli ne olursa olsun, elindeki her türlü aracı kullanarak.

Önümüzdeki gün yapacak çok işleri olduğu bir gerçektir. Yarın öğleden sonra

Inverness'e gidip erzak toplayacaktı. Ertesi gün geri çekilme alanlarının çevresini dolaşacak ve

Sekiz noktada koğuş taşları ve altmış dört noktada ilahi büyüler.

Yarın kendisine dövme yapacak bir şey bulacaktı, çünkü daha fazla koruma rününe ihtiyacı olacaktı

tuzaklar kurmak için başvurması gereken kara sanatların geri tepmesinden korumak için vücudunda

Lucan'a ve Lucan'ın yordakçılarına karşı güvenliğini sağlamak için gerekliydi. Yarın sabah

Toprağı, en eski mezarlıkların bir zamanlar simyalanması gibi, acımasızca dönüştürmek

Dünyayı değişmeye zorlamak, onu canlı kılmak, sadece ve sadece ona hesap verebilir hale getirmek.

Eğer seçtiği toprakta ölü bir şey varsa, işler tatsızlaşabilirdi, ama o kalkan olacaktı.

onu. Eğer tepeden tırnağa dövme yaptırması, saçlarını kazıtması ve kafa derisini, avuç içlerini boyaması gerekiyorsa

elleri, ayak tabanları ve diliyle onu koruyacaktı.

Bir gün tüm vücuduna dövme yaptıracaksın.
boynundaki taze kıpkırmızı dövmeleri fark etti, o kadar tazeydi ki kendi kanı hala boncuk boncuk akıyordu, birbirine karışmıştı
O zaman ruhunu nasıl koruyacaksın? Cian, durmalısın. Gönder onu.
Uzakta.

Ona gülmüştü. Vücudumun onda birini bile vermedim anne. Lucan bilgili biri olabilir.
ama tehlikeli olacak kadar gücü yok. Yanılıyorsunuz.

Ve o seni tehlikeli yapıyor.

Ne konuştuğunu bilmiyorsun.

Ama o biliyordu. O ilk fırtınalı kış akşamından beri karanlık Galli yabancı Fırtınada yolunu kaybettiğini iddia ederek kapılarına sığınma talebinde bulunduğunu biliyordu.

Onu geri çevir, Cian, diye yalvarmıştı. Karanlığı arkasına alarak adımlarımıza geliyor.
birden fazla. Annesi sık sık öngörü yeteneği için aranırdı.

Onu bir geceliğine besleyip barındıracağız, demişti onu memnun etmek için.
Bir zamanlar onu memnun etmek
Onu en çok sevdikleri memnun etmişti. Özellikle de kız kardeşleri ve annesi.
Onların sekizi de
parlak, kadınsı kelebekler kümesi, günlerinin içinde süzülüyor, varlığını
parlak bir şekilde renklendiriyor, onu
Kendine bir eş bulmak için sabırsızlanıyordu.

Ama sonra o akşam masasının karşısındaki adamda bir Druid arkadaşı keşfetmişti.
daha önce karşılaşmıştı ve onu geri çeviremeyecek kadar meraklıydı.
Babası o doğmadan önce ölmüştü.
hiç kardeşi yoktu ve Arnavutluk'ta kendisi gibi bir başkasını hiç duymamıştı.

Bir şey diğerine yol açmıştı. Ego ve kibrin de bunda payı vardı. Ben bu

büyüyü yapabilirim, sen yapabilir misin?
Evet, bunu halledebilir misin?
Evet. Ken sen elementleri nasıl çağırırsın?
Evet, biliyor musun Ses? Unseelie Yadigarları'nı duydun mu?
Hayır, Seelie Yadigarları'nı biliyorum gerçi: mızrak, taş, kılıç ve kazan.
Demek Scrying Glass'ı duymadınız. .

.
Lucan ona o zamanlar Kara Cam adını vermişti. Galli Druid tuzağını kurmaya başlamıştı.

tam da o arifede, zekice yemleyerek. Siyasi değişim rüzgarlarını önceden haber vermeyi hayal edebiliyor musunuz? Ya da
Klanınızı hangi kral adayı ile ittifak yapacağınızı bilmek? Ya da sevdiğin birinin ne zaman acı çekeceğini
Bir trajedi mi? Söylenenlere göre cam, büyülerin yapabileceğinden farklı olarak geleceği tüm ayrıntılarıyla gösterirmiş.
asla ulaşmayı umut edemez.

Belki de Cian'ın kanı bu düşünceyle hızlanmıştı, bir Keltar'ın gelişini bile gösterebilirdi.
Hayat arkadaşı.

O gece sadece bir kapının açılması, bir annenin sözlerine kulak asmamak - hayat nasıl da
En basit seçimlerden, en küçük anlardan karmaşık bir tasarım! Bir

zamanlar sevdiği herkes bin yıldan fazla bir süredir ölüydü.

Lucan orada, Samhain'e giden saatleri mi sayıyordu - ya da Galli'nin Hollantide, hayaletlerin ziyaret ettiği, kehanet oyunlarının oynandığı ve şenlik ateşlerinin yakıldığı bir gece... O da öyle miydi?
Yüksek sesle günlerden söz etse de, Cian ne kadar zamanı olduğunu dakikası dakikasına biliyordu.

"On altı günden biraz fazla, Trevayne," diye homurdandı soğuk Highland gecesinde, "ve sen benden aldığın her şey için cevap ver."

Tam olarak üç yüz seksen dört saat kırk üç dakika içinde, intikam sonunda onun olacak.

Bakışları karanlıktı, Jessica'ya baktı.

Bu kadar iki ucu keskin bir kılıç olacağını hiç düşünmemişti.

Cian MacKeltar bir makineydi.

Ve Jessi bundan hiç hoşlanmadı.

Havaalanındaki samimiyetlerinden ve dün geceki sohbetlerinin sıcak dostluğundan sonra onun seksi erkek kokusuyla sıırılsıklam, onun kıyafetlerini giymiş, daha fazlasının üzerine yayılmış bir şekilde uyumak
Onunla ilgili erotik rüyalar gördükten sonra, seks yaptıkları rüyalar

Kama Sutra'nın yazarı, uyandığında onu karşısında çırılçıplak bulduktan sonra oturup not almaya başlar, ağzının kurumasına neden olan o inanılmaz kaya gibi sert ereksiyonuyla aynadan ona bakıyordu ve hiç de kuru olmayan diğer kısımlarında, en azından birkaç sıcak, kaygan öpücük bekliyordu.

Dudaklarının tek bir hızlı fırçasını bile almamıştı.

Azgın bir yorum bile almamıştı.

Uyanık mısın?

Gözlerini kırptırdı, bakışlarını ondan ayıramadı. Adam, oldukça basit bir şekilde, en şaşırtıcı paketini görmüştü ve gördüklerinin çoğu resimlerde olmasına rağmen, hala Kendini adil bir yargıç olarak görüyordu. Bazı kısımları diğerlerinden daha

fazla. Beni çağır.

Dudaklarını ıslatarak itaat etti.

Altı buçuk metrelik kaslı, çıplak Highlander camdan ayrılmış ve ona doğru . . .

Ve onun yanından geçip kıyafetlerini aldı.

Tanrı aşkına giyinmişti - tüm o muhteşem erkeksi çıplaklığı hızlıca örtüyordu.
verimlilik. Sonra aynayı aldı ve cipin arkasına yükledi. Geri dönmüştü, onu da kucağına aldı ve sürücü koltuğuna bıraktı.

Onu direksiyonun arkasına bırakırken, korkunç alnını gagaladı.

Adam bir aptal gibi başını eğdiğinde, kadın onun nihayet gideceğini düşünerek büzülmüştü.
onu öpmek için. Havayı öpmüştü, bu da onu kesinlikle kötü bir ruh haline sokmuştu - güneşin
parlıyordu ve hava muhteşem, mevsim normallerinin dışında sıcak bir sonbahar günü olacak gibi görünüyordu.
Highlands, ve o bunu görmek için hayattaydı.

Soğukkanlı, bağımsız bir Terminatörün tüm otomatik verimliliğiyle, çelik gibi içten davranarak
ve her hareketini dikte eden bilgisayar çipleri, Cian'ın elindeki broşürlerden birine atıfta bulunmuştu.
bir yığın haritayla birlikte havaalanından arakladı ve onu bir mağazaya yönlendirdi.
Tiedemann's, kamp ekipmanları ve hayatta kalma malzemeleri konusunda uzmanlaşmış bir doğa sporları mağazası.

Son otuz dakikadır - onu ön tarafa "park ettiğinden" beri

Tezgâhtar, ondan habersiz, her şeyi inceliyor, esir aldığı satıcıya soruyordu. düzinelerce soru soruyor, yalıtımlı giysiler, uyku tulumları, küçük bir gaz ocağı, pişirme aletleri ve ne planladığını bilmediği düzinelerce başka şeyle birlikte yapmak için.

Daha sonra yiyecek maddeleri toplayacağız, diye dükkânda yaptığı turlardan birinde ona kaba bir şekilde bilgi vermişti.

Bu onu biraz neşelendirmişti. Midesi gurulduyordu. Açlıktan ölüyordu. Yemek cennet olurdu. Bir fincan yanında dumanı tüten bir kakao ya da kahve daha da cennet gibi olurdu. Arakladığı daracık Lucky jean Günler önce onun için hazırladıkları beline artık eskisi kadar sıkı oturmuyordu. ciddi bir yıkamaya ihtiyacı vardı. Uçakta onların içinde uyumuştı, yerde de onların içinde uyumuştı. Dört gündür yirmi dört-yedi onlarla yaşıyordu. Aynı külotla. Dört gün olmuştu. En son duş aldığından beri duş almamıştı ve yakında almazsa birine zarar verebilirdi.

Parmak uçlarında yükselirken, kadın spor kıyafetleri ve açık hava kıyafetlerinden oluşan bir koleksiyon gördü. çadır bölümünün ötesinde. En azından, diye huysuzca karar verdi, ona yeni bir şeyler söyleyebilirdi. Giysiler. Ve bir sutyen istiyordu, lanet olsun. Spor sutyeni bile iş görürdü. Birkaç raf dolusu. Bu dükkânda külot bulabileceğinden şüpheliydi ama birkaç şişe içkiyle yetinecekti. su ve biraz sabunla elinizde yıkayın.

Onun "burada bekle" komutuna itaat ettiği tezgâhtan uzaklaştı.

kamp malzemelerinin arasından kadın bölümüne doğru ilerledi.

Yaklaştığında

spor sütyen rafları, bayanlar tuvaletinin tabelasını gördü ve oraya doğru yöneldi.

Bugün duş alamama ihtimaline karşı - ki hiçbir gününün nasıl geçeceği belli olmazdı

Cian MacKeltar'ın bakımına, gözetimine ve kontrolüne girecekti - başka bir kağıt havluyu tercih ediyordu

banyosunun güvenli, çok aromatik olmayan tarafında.

"Böyle bir sobayı on altı gün boyunca kullanmak için bu gaz dolumlarından kaç tanesine ihtiyacım olacağını bana söyleyeceksiniz vahşi doğada. Sürekli kullanılacağını varsayıyorum. "Cian'ın Jessica'yı sıcak tutması ve yemek hazırlaması gerekiyordu ama mağaranın içinde ya da dışında odun ateşinin dumanını riske atmaya cesaret edemiyordu. Renksiz, kokusuz, neredeyse dumansız gaz hoş bir keşifti.

Satıcı bir dizi hesaplama yaptı ve ona bir sayı verdi, ela gözleri parlıyordu. Zorlama büyü, hareketleri otomatikleşmiş gibi sarsıntılı.

Cian kapıdan girdiği andan beri Ses'i kullanıyordu. Hızlı girip çıkmak istiyordu. O Bugün başarması gereken çok fazla şey vardı, kişisel arzularının en ufak bir kısmına bile müsamaha göstermesine izin veremezdi. bir anını bile boşa harcamamalıydı. Bugün camdan uzak sekiz saat geçirecek kadar şanslıysa tüm hedeflerini gerçekleştirebilirdi. Dün sadece üç saat kırk iki dakikası boştu, o yüzden bugün daha uzun bir erteleme beklemenin makul olduğunu düşündü - eğer Unseelie Hallow hakkında bir şey "makul" kelimesinin gevşek bir tanımına bile uygun olarak işlemesi beklenir.

Jessica kendini küçümsenmiş hissediyordu, biliyordu. Bundan nefret ediyordu ama şimdilik böyle olmalıydı.

Adamın içinde ona karşı bir ihtiyaç cehennemi olduğunu ve eğer onu beslerse En ufak bir oksijen kırıntısı, yangını kontrolden çıkaracak ve tüm günle birlikte onu da tüketecekti, Etraflarında kül yığınları bırakarak.

Sonra akşam olacaktı ve o yeterince güvende olmayacaktı. Ve bu onun hatası olacaktı. O reddetti
Böyle bir suçlamaya katlanamaz ya da hayatını riske atamazdı. Akşama kadar onun olabileceği kadar güvende olacaktı.
onu yapmak. O zamana kadar ona dokunmaya cesaret edemezdi, yoksa duramazdı. Onu izledi.
Bütün gece uyuyarak, ay ışığının aydınlattığı geceden ay ışığının aydınlattığı geceye kadar değişen ışıktaki yüzünün düzlemlerini ve açılarını inceleyerek
pembe bir şafakta ve nihayet gün doğumunun parlak ışıltısında, onları hafızasına kaydederek. O bir
Heykeltıraş, artık kör olsa bile onun yüzünü taşta kazıyabilirdi.

Ayakta durup onu izlemek, ellerinin yapamadığını bakışlarıyla okşamak ıstırap vericiydi. Bu bir
Neşe. Yüzyıllar önce, içinde bulunduğu cehennem koşullarının izin verdiği ölçüde hayattan zevk almayı öğrenmişti.

Uyandığında yuvarlanmış ve uykulu seksi gözlerle ona bakmıştı. Üç tane vardı
Çılgınca kıvrılan, asi saç tutamları. Şimdi onun sadece bir aşığın sahip olabileceği bir görüntüsüne sahipti.
Sabahleyin yüzü uykudan kızarmış, dudakları uykudan şişmiş ve bukleleri kısa, karanlık bir arapsaçına dönmüştü. Uyandığında yumuşak ve sıcak görünüyordu, biraz şaşkındı ve son derece şehvetli. Bir erkeğin onu kollarının arasına alıp yutmak istemesine neden oluyordu.

Kısa bir süre kendini aynadan çıkarken, kot pantolonunu indirirken, onu sertçe ve sonra da onu cipe atıyor.

Ancak, "sert ve hızlı" olabileceği düşüncesiyle kendini kandırmaması gerektiğini çok iyi biliyordu.
Jessica. Sert mi? Evet. Hızlı. Hiç şansı yok. Eğer başlarsa, durması mümkün olmazdı.
Hayatı ve intikamı, şehvetinden çok daha önemliydi.

Bugün barınma malzemeleri, gıda maddeleri, boyalar, iğneler ve koğuş taşları tedarik edilecekti.

Yarın kadınına sahip çıkmak içindi. Ve ertesi gün ve ertesi gün ve ertesi gün. Bir kez güvendeydi, camdan uzakta geçirdiği her anı

Jessica St. James.

Satıcı, "Bunları da sizin için paketleyeyim mi efendim?" diye sordu.

Cian başını salladı ve Jessica'nın durduğu yere baktı. Son baktığında Jessica'nın kolları

Cömert göğüslerinin üzerinden geçerek onları birbirine ve daha da yukarı itti, alt dudağı somurtkan bir şekilde ve nefis bir şekilde dışarı itilmişti ve bir ayağını sabırsızlıkla yere

vuruyordu. Orada değildi.

Hangi cehennemdeydi? Ona hareket etmemesini söylemişti. İngilizce olarak. Ve yanlış bir şey yoktu. onun işitme duyusundan haberdardı.

"Efendim, çadırı da mı siz istediniz?"

"Hayır," diye homurdandı Cian, şimdi sırtı kendisine dönük olarak aynı tezgâhta duran adama bakarak dakikalar önce kadınıydı.

Jessica bu yüzden mi uzaklaşmıştı? Adam ona karşı uygunsuz bir şekilde mi davranmıştı? O orospu çocuğunu öldürecekti.

Cian araya gireni değerlendirdi. Adam uzun boylu ve güçlü yapılıydı, siyah pantolon ve siyah çizmeler giyiyordu, ve siyah deri bir ceket giymişti. Uzun siyah saçları örülmüş, altından katlanmış, sarılmış ve bağlanmıştı. deri tanga.

Bu, Cian'ın zamanından bile önce İskoçyalıların bir zamanlar saçlarını taktıkları bir tarzı. Onlar ne zaman

savaş için kireçlemiyorlardı ki, kendilerini efemine düzenli Romalılara daha korkunç gösterebilsinler.

Adam kendini çok düşünüyordu; duruşundan, kendini tutuşundan belliydi bu. O

kibir kokuyordu. Cian ondan hoşlanmamıştı. Ondan hiç hoşlanmamıştı. Eğer o piç kurusu Jessica'ya uygunsuz tek bir kelime ettiğinde ölmüştü.

"Jessica!" diye bağırdı. "Neredesin, genç kız? Cevap ver

bana!" Cevap gelmedi.

Mağazayı taradı, onun başının üstünü, parlak siyah buklelerini aradı. Ondan hiçbir iz yoktu.

Nereye gitmişti?

Onu derinlemesine dinleyemezdi, onu zorlayamazdı, ama mağazanın derinlemesine taranacağından şüpheleniyordu onun varlığını tespit etti. Onunki eşsiz bir izdi, başka türlü bir ortamda bir huzur ve sessizlik alanıydı.

gürültülü bir dünya.

Duyularını genişletti, geniş bir ağ oluşturdu, araştırdı.

Bir şey beklenmedik bir şekilde ve öylesine vahşice geri döndü ki irkildi.

Hemen zihinsel duvarları birbiri ardına örerek kendini dışarıya kapattı. Her ne ise onu dışarıda bıraktı.

lanet olası bir cehennemdi.

Daha önce hiç ihtiyaç duymadığı duvarlardı.

Hiç kimse, tüm karanlık sanatlarına rağmen Lucan bile onu inceleyememişti. Bu, Lucan'ın onu esir alan kişiyi çileden çıkaran şeyler. Lucan bin yıl geçmesine rağmen hala onu inceleyemiyordu. sürekli olarak daha fazla güç ve bilgi kazanıyordu, ancak denemekten asla vazgeçmedi, Cian'ın sakladığı büyüleri biliyordu (biliyordu ve saklıyordu), onları öyle ya da böyle elde etmeye kararlıydı (asla gerçekleşir).

Lucan'ın sondaj girişimlerinin hiçbirinde Cian zihnine dokunan bir şey hissetmemişti. Trevayne hissetmemişti.

kafatasının içine kadar girebildi.

Ama az önce zihnine karşı belirgin bir itme hissetmişti. Belirgin bir varlık, söylemekte tereddüt etse de tek bir varlıktı, çünkü onu iten şey öylesine karmaşık bir karaktere sahipti ki kadimlik -kendisinden bile daha kadimlik- onu ... şey ... tam olarak insan olarak adlandıramıyordu. Ya da eğer öyleyse, Şimdiye kadar karşılaştığı hiçbir insana benzemiyordu.

Zihnini odaklayarak, sesin geldiği yöne doğru geri itti ve onu izole etmeye çalıştı.

Tezgâhtaki adam aniden dönüp baktı, bakışları huzursuzca dükkânı tarıyordu.

Sıra dışı altın rengi gözler Cian'ın kilerle buluştu ve giysi rafları ile kamp malzemeleri koridorları üzerinde kilitletti.

Yaşlı gözler, bilinçli gözler, vahşi bir zekâyla dolu gözlerdi.

Sıradan bir Druid'den çok daha fazlasının gözleriydi.

Cian, cam gözlü satıcıyı iterek geçti ve ona doğru yürüdü, giysi raflarını

şekilde. "Sen de kimsin be?"

"Sen de kimsin?" diye soğukkanlılıkla karşılık verdi adam. Yumuşakça. Küstahça. Adam ona doğru ilerledi.

Cian'ın adamı takip ettiği kadar hızlı ve emin bir şekilde; içinde zerre kadar tereddüt yoktu.

Bir koridorda karşılaştılar, yarım düzine adım arayla durdular ve birbirlerinin etrafında dönmeye başladılar.

iki karanlık, vahşi canavar gibi, bölge ve çiftleşme hakları için savaşımaya hazırlanıyorlardı.

Cian, ördüğü zihinsel duvarlara karşı hızlı bir çekiç darbesi hissetti. İzin verdi

Onları analiz ediyor, düşmanının gücünü ölçüyordu.

Sonra vahşice karşılık verdi. Sadece bir kez.

Neredeyse hıyarın kafasını yaracaktı.

Eğer rakibi bir şeyler hissettiyse bile, hiçbir şeye ihanet etmedi. Kimdi bu adam? "Kadınım nerede?"

Cian hırladı.

"Senin kadını görmedim."

"Eğer saçının teline bile dokunduysan-"

"Benim kendi kadınım var. Seninki onun eline su dökemez."

"Ölmek istiyorsun, İskoçyalı."

"Hayır." Adam güldü. "Bunu bir süre önce unuttum. Manhattan'ın dışındaki buzlu bir çıkıntıda çatı katı."

Adam saçma sapan konuştu. "Şimdi git, seni öldürmeyeceğim."

"Gelemem. Karım için yürüyüş botları alacağım. Onları bugün istiyor ve bu onun iyi niyeti.

"Ses tonu hafifçe alaycıydı, gülümsemesi yüzde yüz testosteron içeriyordu. karanlık bir saygısızlık.

Cian'ın genellikle taktığı türden bir

gülümseme. Och, evet, adamın ölmek gibi

bir arzusu vardı.

Eğer eli olmasaydı Cian'ın bir sonraki adımında ne yapacağını kimse bilemezdi.

ön kolunun üzerine kapandı.

an. Aşağıya baktı, kasları anında derisinin altında daha yumuşak bir şekilde kayıyordu. Jessica yukarı bakıyordu

Ona baktı, her zamanki gibi güzeldi ve zarar görmemişti.

"Kadın, nerelerdeydin? Sana o bankodan ayrılmamanı söylemiştim."

"Yarım saat boyunca orada dikildim," diye yanıtladı kızgınlıkla.

"Tuvalete gittim. Açlıktan ölüyorum. Yemek yiyebilir miyiz?

Yakında mı? Kahveye ihtiyacım var. Ben de duş almak istiyorum. Bayanlar tuvaletinde küçük bir havlu banyosu yaptım ama

havaalanındaki kadının beni suçladığı vahşi hayvan gibi hissetmek.

Cian, bu adam neden bakıyor?

böyle mi? Onu tanıyor musun?"

"'Cian' mı?" diye sordu adam. "Adın 'Cian' mı?"

"Evet. Ne olmuş?"

Adam uzun bir süre ona baktı. Sonra karanlık ve eğlenceli bir sesle güldü ve başını şöyle salladı

Sanki saçma sapan bir şey düşünüyormuş gibi. "Hayır. Bu mümkün değil,"

diye mırıldandı. "Ne?" Cian tersledi.

"Hiçbir şey. Hiçbir şey."

"Bu 'tis'ler de neyin nesi? İskoçların hala böyle konuştuğunu sanmıyordum," dedi Jessica.

Birinden diğerine bakarken şaşkındı. Birden nefesini içine çekti ve başını kaldırdı.

Başını kaldırıp tekrar ileri geri baktı.

"Benim adım sende var. Seninkini söyle," dedi Cian sertçe.

"Dageus."

Cian Jessica'ya baktı. "Bu 'Dageus' sana kötü bir şey mi söyledi, genç kız?"

Sanki düşüncelerinden sıyrılmış gibi kendini salladı. "Nasıl olabilir? Onu ilk kez görüyorum. Sen biliyorum-"

"Seni bıraktığım yerde duruyordu. Seni bir daha aradığımda gitmiştin. oradaydı."

Omuz silkti. "Ben gittikten sonra oraya varmış olmalı. Cian, ikimizin de sen-"

Cian dikkatini tekrar Dageus'a çevirdi. "Gidebilirsin. Ama benimle tekrar karşılaşma,

Highlander. Bu kan dökülmesiyle sonuçlanacak. Seni umursamıyorum."

"Ben de seni umursamıyorum," diye cevap verdi adam soğukkanlılıkla.

"Ama sen onu bırakana kadar hiçbir yere gitmiyorum.

Satıcı senin büyüenden." Cian'ın yanından geçip satıcının beklediği yere başıyla işaret etti. Beklediği yerde

Cian onunla işini bitirene kadar sersemlemişti.

"Büyülerden ne anlarsın?" Cian usulca sordu.

"Bahse girerim senden daha fazla.

"

"Hiç şansın yok. İşlerime karışma. "

Jessica araya girmeye çalıştı, "İkinizden biri en ufak bir şey görüyor mu?"

"Bu köy ve içindeki her şey benim meselem. Burası benim dünyam yabancı," diye karşılık verdi Dageus.

"Senin dünyanın olmadan çok önce benim dünyamdı, İskoçyalı."

Cian'ın gülümsemesinde dişler görünüyordu ama

Eğlence.

Dageus, Cian'ı dikkatle inceleyen o yoğun altın bakış dışında hareketsiz kaldı. Tekrar

Cian zihninde bir itme hissetti, öncekinden daha ince ama çok daha güçlüydü.

O da çok daha güçlü bir şekilde geri itti ve bu sefer adamın sıra dışı gözleri

en ufak bir şey.

"Bununla benim düşündüğüm şeyi kastetmiyorsun," dedi Dageus.

"Düşünmek bilinçli olmayı gerektirir. Sende bundan pek azını görüyorum."

"Aynaya bak, daha azını göreceksin. Klan adını alacağım, Highlander. Nedir o?"

Jessica söze girdi, "Aynaya bakmaktan bahsetmişken-"

"Klanımın adını ve bir savaşı alacaksın. Bu Keltar," diye tükürdü

Cian. "Ya seninki?"

"Keltar," diye karşılık verdi

Dageus. Cian şaşkınlıkla ona baktı.

Jessica onun yanında haykırdı: "Biliyordum, biliyordum! Ben de sana bunu anlatmaya çalışıyordum, Cian. Bu

İkiniz de birbirinize benziyorsunuz!"

"Buraya gel. Akrabam olduğunu öğrendikten sonra öylece çekip gidemezsin."

Dageus, Cian'ın geri çekilen geniş sırtını tersledi.

"Beni izle," diye bağırdı kule gibi yükselen barbar omzunun üzerinden.

Sersemlemiş satıcıya emretti: "Toplan

Hepsini topla ve kapının önündeki siyah SUV'ye yükle. İşte anahtarlar. İşin bitince kilitle.

Bitti. Hemen geri döneceğim. Benden ya da kadınımdan kimseye bahsetmeyeceksin." Banding an

Kolunu düzgün vücutlu, kuzguni saçlı kadının omzuna dolayarak onu kapıya doğru yönlendirdi.

"Daha yapacak çok işimiz var. Gel, genç kız."

Dageus, atası Cian MacKeltar'ı şaşkınlık içinde izledi - bunun Cian MacKeltar olması gerektiğini varsayıyordu.

Dokuzuncu yüzyıldan kalma Cian MacKeltar karşısında duruyordu, çünkü daha önce böyle bir Keltar duymamıştı.

Bu isim, bir "hoşça kal" bile demeden Highland sabahına doğru uzaklaşmaya hazırlanıyordu.

"İyi yarınlar, akraba" bile demeden. Klanla ilgili en ufak bir haber bile

vermeden.

Bu anlaşılmaz tesadüf için tek bir açıklama bile yok!

Dahası, adam sanki kendisine hiçbir kural uygulanmıyormuş gibi Ses'i sağa sola gelişigüzel kullanıyordu

Her neyse.

"Bu malların parasını ödeyeceğinizi varsayıyorum," dedi Dageus

dikkatle. "Yanlış varsayıyorsun."

Bununla birlikte, iri yarı, vahşı görünümlü, dövmele İskoçyalı kadını kapıdan dışarı yönlendirdi.
Satıcılar peşlerinden geliyor.

Dageus kapanan kapıya ters ters baktı. Tanrım, atası bir vahşiydi! Bu hale gelmesine şaşmamalı.
kötü bir isim. Kontrol edilemez görünüyordu ve bir barbar gibi davranıyordu. Ve Danu tarafından
Onda hissettiği güç! Adamın damarlarından kan değil, ham, zengin, güçlü bir büyü akıyordu. Eğer
Draghar pençelerini onun yerine Cian'a geçirmişti.

Uzun, derin bir nefes verdi. Bunu yapmamış olmaları çok iyi bir şeydi.
Gerçi o yapamadı
böylesine ilkel, egoist bir canavarı neyin engellemiş olabileceğini bir an için
Ban Drochaid'in dikili taşlarını kullanmak da dahil olmak üzere istediği her kuralı çiğnemek
kendi amaçları.

Burada ne işi vardı? Buraya nasıl gelmişti? Son on bir yıldır neredeydi?
Yüzyıllar mı? Yanındaki kadın kimdi?

Cian'ın yanında dururken onu yoklamayı denemişti ama bir tür kılıfla karşılaşmıştı,
pürüzsüz bir bariyer. O da bir büyü uygulayıcısı mıydı? Onun derin dinleme yetenekleri
Son birkaç ay içinde sıçramalar ve sınırlarla büyüyor ve
Bir şeyler. Ama ondan en ufak bir düşünce ya da duygu titreşimi almamıştı.

"Drustan bundan hiç hoşlanmayacak," diye mırıldandı karanlık bir sesle.
"Hayır, hiç hoşuna gitmeyecek."

Sevdikleri için her şeyini feda etmeye istekli olması Dageus'u karakterize ediyorsa, bu onun en büyük özelliğiydi,

amansız bir onur ve Druidry ve Fae meseleleriyle karmaşık olmayan basit bir yaşam arzusu büyük ikizi Drustan'ı karakterize etti.

Bu son haberi duyduğunda, Drustan hiç şüphesiz şöyle diyecekti: "Neden bu lanet olası insanlar ait oldukları yerde, kendi yüzyıllarında kalsınlar ve benim yüzyılımdan uzak olsunlar?"

Bu noktada karısı Gwen ona bu yüzyılın onun yüzyılı olmadığını hatırlatırdı. Aslında, o Ait olduğu on altıncı yüzyılda kalmayı reddederek her şeyi başlatmıştı. Eğer Drustan yeniden bir araya gelebilmek için Rom büyüünde beş yüz yıl uyumayı tercih etmemişti. Gwen ile yirmi birinci yüzyılda yaşasaydı, uzun zaman önce o gece yangında asla ölmezdi. Ve eğer yangında ölmeseydi, Dageus Keltar yeminlerini çiğnemek zorunda kalmayacak ve Ban Drochaid'in dikili taşları, İnsan ve Doğa arasındaki kutsal Anlaşmayı ihlal ederek Tuatha Dé Danaan kişisel çıkarları için, zamanda geriye gidip Drustan'ın hayatını kurtarmak için. Ve eğer Dageus bu yeminleri bozmamış olsaydı, on üç şeytanın ruhu tarafından asla ele geçirilemezdi. Draghar ve kendisi yirmi birinci yüzyıla gelmek zorunda kaldı, kaçmak için bir yol arıyordu Onlar.

Ve zeki fizikçi baldızının işi bittiğinde, Dageus'un hiç şüphesi yoktu ki Dageus arasında belirsiz ama tuhaf bir şekilde eşzamanlı bir bağlantı olduğunu varsaymanın bir yolunu buldu. Cian'ın kendisi ve Drustan bu yeni ziyaretçinin suçunu Dageus'un ayaklarına yıkacaktı.

Ki bu çok uzak bir ihtimaldi. Bu ani olaydan dolayı suçu üstlenmesinin imkanı yoktu.
dokuzuncu yüzyıldaki tartışmalı atalarının görünüşü. Sadece onun hakkında bir şeyler okuyordu.
onu çağırmaya çalışıyor.

Kaşlarını çatarak çenesini ovuşturdu, keşke bu son gerçekten tamamen emin olabilseydi.

Sorun, aylar önce Londra'da Tuatha Dé Danaan Kraliçesi Aoibheal'in bizzat ortaya çıktı ve muazzam gücünü kullanarak on üç şeytanın ruhlarını alıp götürdü.
Druidler onu ele geçirmiş, karanlık kontrollerinden kurtarmış, anılarını onun içinde bırakmıştı,
ve her zaman tam olarak neye muktedir olup olmadığından emin değildi.

Başlangıçta, Kraliçe Draghar'ın on üç ruhunu ondan aldığı anda, ona inanmıştı.
kendini tamamen özgür hissetti. On üç açgözlü, sapkın, talepkar varlığın gürültüsüne katlandıktan sonra
kafatasının içindeki sessizlik, onların tamamen ortadan kaldırıldığını düşünmesine neden olmuştu.

Bilinçleri kaybolmuş olsa da, her bireyin kendi bilincinde olduğunu fark edene kadar biraz zaman geçmişti.
On üç yaşamın son anısı da bilinçaltının derinliklerine gömülmüş olarak içinde kalmıştı. O değil
Draghar'ın uzun zamandır sakladığı korkunç ve yasak ilmin hâlâ onda olduğuna inanmak istiyordu.
ve ilk başta, açıklanamaz bilgiler aklına gelmeye başladığında, o reddetti.

Ama artık yapamıyordu. Her gün kendisi hakkında yeni bir şey keşfediyordu. Ve bazen,

Son zamanlarda, kendini nefesinin altında hiç okumadığı ya da bilmediği bir büyüünün parçalarını mırıldanırken yakalamıştı.

Pratik yapmıştı ve bunu bir şekilde Draghar'ın sonsuz mahzenlerinden kopardığını biliyordu.

Sanki bilinçaltı anılarını sıralıyor, onları dosyalıyor gibiydi. gizemli bir tasarıma göre. Yanlışlıkla

bir büyü mü kullanmıştı?

İç çekti.

Eğer öyleyse, bu onun hatasıydı ve bunu düzeltmek zorundaydı.

Eğer yapmadıysa, yine de bir şeyler yapmak zorundaydı. O iri yarı kafirin onu takip edip ezmesine izin veremezdi.

Yaylalarında, herkese ve her şeye karşı Voice kullanarak, basit tüccarların mallarını dürüstçe çalarak klan üyelerini desteklemeye çalışıyorlardı.

Sanki sen hiç bir şey çalmamışsın gibi, vicdanı sızladı.

"Evet, ama sonunda hep geri verdim." Ve vermişti de. Cian MacKeltar'ın bir şey yapabileceğini sanmıyordu.

Nihai olarak telafi etme niyeti. Telafi edecek bir adama benzemiyordu.

İç geçirerek Chloe'nin yürüyüş botlarının bulunduğu kutuyu kolunun altına sıkıştırdı ve kapıdan çıktı dokuzuncu yüzyıldaki atasından sonra.

Güneşli Highland sabahına adımını attığında önce sola, sonra sağa baktı. Ne bir post ne de bir saç teli gördü.

Cian MacKeltar.

Kaleye döndüğünde, dört buçuk aylık hamile karısı onu bekliyordu.

Hamilelik onun güzel

Chloe bir İskoçyalı'nın ıslak rüyası gibiydi; son zamanlarda daha da aşk doluydu ve oldukça şehvetliydi.

normal şartlar altında. Ondan uzun süre ayrı kalmaya hiç niyeti yoktu.

Onlar

Bugün tepelerde bir yürüyüş ve yavaş bir piknik planladık. Hava ekoseli bir kıyafetle dışarıda dolaşmak için yeterince sıcaktı.

Sonsuz mavi bir gökyüzünün altında, saatlerce sürecektir hedonistik aşk oyununu büyük bir heyecanla bekliyordu.

Göğüsleri daha da dolgunlaşıyor, kalçaları genişliyor ve teni içsel bir ışıltıyla parlıyordu.

yaklaşan annelik. Onun değışen her santimini tatmak, dokunmak ve keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Bu son beklenmedik gelişmeye uyum sağlamak için planlarını değıştirmeye hiç niyeti yoktu.

Beklenmedik bir gelişme.

Drustan, geçenlerde bahsettiğim atamız Cian'ı hatırlıyor musun? O burada.

Başını salladı ve bir dizi küfür mırıldandı.

Bir an için düşündü, dalgın dalgın hala tam olarak işinin başında olan satıcıyı izliyordu.

Atasının Sesi çalıntı malları Cian'ın SUV'una yüklerken ciddi bir darbe aldı.

Chloe'yle en çok nasıl vakit geçirebileceğini ama yine de bu yeni kırıksıklığı nasıl yönetebileceğini.

Gözleri kısıldı. Kamp malzemeleri. Akrabası kamp malzemelerini aşırıyordu. Çömelmiş miydi?

Keltar topraklarında bir yerde mi? Safra! Ne zamandır oradaydı?

Mağaza çalışanının etrafından dolandı ve cipin derinliklerine baktı.

Gözlerini kırptı. Sonra tekrar göz kırptı, çok yavaşça, gözlerini açmadan önce bir an kapalı tuttu

Onlar.

Hâlâ oradaydı.

Bu mümkün değil! Amergin adına, bu mümkün

değil! Öyle miydi?

"Çekil," diye bağırdı satıcıya, hiç düşünmeden Ses'i kullandı.

Satıcı itaatkâr bir şekilde kenara çekildi.

Dageus cipin içine uzandı, nesneyi yarı örten battaniyeyi kenara itti ve başka bir

Dudaklarından bir dizi küfür döküldü.

"İmkânsız." Ama bunun kanıtı tam da gözlerinin önündeydi.

Daha önce hiç görmemişti -aslında görmeyi de hiç düşünmemişti- ama Dragharhad.

Karanlık Cam.

Dört kutsal olmayan Unseelie Yadigarından biri.

Bir noktada, bardak gerçekten de onların elindeydi. Asla tercüme edemediler.

onu kullanmak için gerekli büyüleri bilmiyorlardı. Onun ne olduğunu da hiç anlamamışlardı.

Amaç.

Bu onun için de bir gizemdi ama bilmesi gereken her şeyi biliyordu: Onun efsanevi atası

İddiaya göre epik bir ahlaki çöküntü, yasaklanmış Unseelie Yadigarlarından birine sahipti.

Ve o hayattaydı. Ve burada, günümüzde.

Bir Keltar Druid'in kara büyücülerin en karasıyla ne işi vardı? Onlar Seelie muhafızlarıydı, Unseelie değil!

Durum düşündüğünden çok daha kötüydü.

Çenesini ovuşturarak seçeneklerini düşündü. Seçenekler azdı. Atasındaki gücü hissetmişti. O çağırmadığı sürece, onu magyck ile bastırabileceğine bir an bile inanmadı. Draghar'ın bazı hileleri hakkında, yapmak istemediği bir şeydi bu.

Masum seyircilerin yakalanma ihtimali olmadan kaba kuvvet kullanmayı da umamazdı.

savaşta. Özellikle de müthiş Druid onu durdurmak için bir büyüyle saldırırsa.

Yine de adamı Keltar Kalesi'ne götürmesi gerekiyordu.

Oraya vardıklarında, belki Drustan'la birlikte onu bağlayabilir, sorgulayabilir ve ne olduğunu öğrenebilirlerdi. ve bu konuda ne yapacağını

bilmiyordu. Bakışları tekrar Kara

Cam'a kaydı.

Onu tatsız bir şekilde kendine çekiyordu. Ona dokunmak için can atıyordu.

Duyduğuna göre Karanlık

Yadigârlar, damarlarında güç dolaşan erkekler üzerinde tehlikeli bir etkiye sahip olma eğilimindeydi. O asla

Bunu daha önce yaşamıştı ve bir daha yaşamamayı umuyordu. Hem sürekli, hem de karşı konulmaz bir uzanma dürtüsü hissediyordu.

ve aynı zamanda onu uyaran derin bir ürperti.

Dikkatle bakarken aklına en basit çözüm geldi. Ona dokunma ihtiyacını ortadan kaldıracak bir çözüm.

minimumuna indirmek.

Sesi kullanabilen tek kişi atası değildi. Dageus da bu konuda mükemmeldi.

Atasının emrettiği herhangi bir Şeye açıkça karşı çıkabileceğinden Şüpheliydi, ancak yapabileceğinden oldukça emindi etrafından dolaşmak.

Bir elini satıcının omzuna koyarak, ona sessizce ama güçlü bir Şekilde talimat verdi, "Bana o SUV'un anahtarları. Ve aracını almak için geri döndüğünde ona aracını burada bulacağını söyleyeceksin."

Cam gözlü adamın ceketinin cebinden bir kalem ve genç satıcının kartvizitlerinden birini çıkardı.

Gıcır gıcır beyaz gömleğinin zerine Keltar Kalesi'nin adresini karaladı.

"Ona bu anahtarları vereceksin ve onu Şu araca götürün." Satıcıya kendi anahtarlarını uzatarak caddenin aşağısındaki

Yakın zamanda satın aldığı aracın adı Hummer'dı, ancak ona göre bu araç daha çok bir bir uğultudan daha fazla.

Satıcı boş boş başını salladı.

Dageus'un atasının Kara Cam'ı geri almak için kılıç sallayarak geleceğinden hiç Şüphesi yoktu. Adam

Doğası gereği son derece saldırgandı ve kara sanatlarla serbestçe uđraŐıđı göz önüne alındığında daha da fazla.

Olmadığı gibi, tehlikeli bir Şekilde saldırgan olabilir. O ve Drustan, Chloe, Gwen ve genç ikizleri uzaklaştırdı.

Dikkatlice, cama temas etmeden, battaniyeyi aynanın üzerine yeniden yerleştirdi.

Sonra cipin sürücü tarafına dönerek, Dageus Chloe'nin botlarını yolcu koltuğuna fırlattı.

koltuğa tırmandı, motoru çalıştırdı ve eve doğru yola çıktı.

"Ama o senin soyundan geliyor, Tanrı aşkına!" Jessi haykırdı. "Nasıl öylece çekip gidebiliyorsun onu?"

"Dageus" denen adamın Cian'a kaşlarını çatarak baktığını gördüğü anda, aralarındaki benzerlikten etkilenmişti. Dageus İkisi arasında gidip geldikçe, ikisinin de aynı kişi olması gerektiğine daha da ikna oluyordu. ilgili bir şekilde.

Cian'ın soyundan gelen kişi pahalı, özel dikim siyah bir pantolon ve siyah bir ceket giymişti. Balıkçı yaka kazak ve tereyağı yumuşaklığında deri ceket, bakımlı ve cilalı olmasına rağmen Medeni görünüm, tıpkı Cian'ınki gibi doğuştan gelen bir ilkeiliği gizlemekte başarısız olmuştu.

Bunu belirtmeye çalışmıştı, ama onlar sinirli mizaçları ve aşırılıklarıyla bile birbirlerine benziyorlardı. testosteron. Cümlelerin tamamını söyleyememişti çünkü konuşmaya devam etmişlerdi. Onu.

Değerlendirmesine devam etti, periyodik olarak düşüncelerini araya sokmaya çalıştı, ama boşuna.

Her ikisinin de uzun siyah saçları vardı, her ikisinin de güçlü, yontulmuş Kelt yüz hatları vardı, her ikisinde de kibir Omurgalarının kıvrımında, başlarının omuzlarının üzerindeki eğiminde bir fetih ve Damarlarında çok mavi, çok saf kandan başka bir şey akıyor.

İkisinde de temel, kaynayan bir cinsellik vardı. İkisinin de güçlü ve gelişmiş fizikleri vardı. Ve hiç yoktu

İnkar ediyordu, Dageus inanılmaz görünüyordu.

Ama Cian onun soyundan daha erkeksiydi. Daha ham, daha elemental.
Dageus daha zayıftı ve
daha güzeldi. Cian daha büyük, kaba, sert, aşağı ve kirli ve eller aşağı daha
seksiydi.

"Hey, beni bekle!" diye seslendi ve ona yetişmek için koşmaya başladı. Bir
yandan da düşünüp duruyordu.
Düşünceler, yine sinsice uzaklaşmıştı. Sugar/Spice/Dry yolunda gözden
kayboluyordu.
Mal reyonu.

Dokuzuncu yüzyıldan kalma bir adam için, hızlı bir çalışmaydı. Markete
girdikten sonra
bir arabaya dikkatle baktı, diğer müşterilere göz gezdirdi, arabayı kaptı ve
yukarı itmeye başladı
koridorlarda dolaşiyor, ürünleri inceliyor, çeşitli kutu ve tenekeleri seçiyor,
içine atıyor.

Hazır Suisse Mocha-woohooo! Jessi hızla geçerken raftan iki kutu aldı ve
ve onları arabaya attı. Adamın çaldığı gaz ocağını ve tencereleri
kaçırmamıştı.
"kamplarına" döndüklerinde bir fincan çikolatalı kahve içmeyi dört gözle
bekliyordu.

"Onun hakkında en ufak bir merakın yok mu?" diye üsteledi.

Homurdandı. "Şimdi yeni başlangıçların zamanı değil, genç kız." Kelimeleri
omzunun üzerinden attı
kaşlarını çatarak ona baktı. "Hiç yapmayacağım."

Saklamaya çalışsa da yüzünde bir acı titreşimi belirdi. Yeni başlangıçlar
yok. O biliyordu ki

Bu.

Ve bu onu rahatsız etmemeliydi. Yeni bir başlangıç yapmıyorlardı ya da öyle bir şey değildi.

Bir süreliğine birbirlerine mahkum oldular.

Ondan seks istiyordu, başka bir şey değil. Ve bu sabah, seks bile istememişti. Kadın

İntikamını alana kadar Lucan'dan uzak kalmanın tek yoluydu. Ve o sadece hayatta kalmak için.

Duygularını bundan daha açık ifade edemezdi, gerçekten. Havaalanından beri, tek aldığı şey
Öpüşme şekli, bir tavuğun daha iyi yapabileceği aptalca bir alnını
gagalamaydı.

Ama bir aptal gibi, olaylara gerçekte olduğundan daha fazla anlam
yüklemeye başlamıştı. Onlar zorla
yakın mesafeleri paylaşmak tehlikeliydi ve bu durum her şeyi daha yoğun
hissettiriyordu
oldüğundan daha fazla. Üstelik adam son derece seksi, güçlü, zeki ve
sihirliydi.
Bir kızı kim suçlayabilir

ki? Yeni başlangıçlar

yok.

Kahretsin, bu onu rahatsız etmemeli!

Ama oldu. Kadın arkasını dönmeye çalıştı ama adamın eli birden parladı ve onu çenesinden yakaladı.

"Bırak beni," diye tersledi.

"Hayır." Adam kadının çenesini amansızca kavradı.

Yüzünü kontrol etmek için mücadele etmenin pek bir anlamı yoktu; onu havaya kaldırabilirdi

Eğer isteseydi, çenesindeki o büyük eliyle.

Uzun ve sessiz bir an boyunca onun bakışlarını inceledi. "Bunu gerçekten bilmiyorsun, değil mi? Senin dışında, Jessica. Sen, genç kız, her şeyin istisnasısın," dedi yumuşak bir sesle.

Sanki bu sözlerle onun nefesini kesmemiş ve dizlerinin bağı çözülmemiş gibi çenesini bıraktı, arkasını döndü ve arabayı tekrar itmeye başladı.

Jessi koridorda durmuş, ağzı açık onu izliyordu. Sonra koşmaya başladı ve onu tekrar yakaladı. Kapanış elini koluna koyarak onu durdurdu. "Yani, sadece bana takılıp kalmadın mı? Benden hoşlanıyor musun?" Bu aptalca soruyu ağzından kaçırdığı anda kendini tekmelemek istedi. Puh-tik, Jessi, diye irkildi. Bu Dirty Dancing'deki "Karpuz taşıdım" repliğinden daha kötüydü.

Ona bakarken bakışları anlaşılmas bir duyguyla karanlıktı. O da baktı, denedi ne olduğunu belirlemek için. Bu, daha önce birkaç kez gördüğü bir duyguydu ve en tuhaf anlarda anlar.

Birdenbire bunun pişmanlık olduğunu fark etti.

O güzel, kara kirpikli gözlerde ince ama dipsiz bir keder.

Ama neye pişmanlık duyuyordu ve neden diğerlerinden farklı olarak şu anda? Bu hiç mantıklı değildi. ona!

Birdenbire gülümsedi ve hüznü viski sıcaklığıyla yok oldu. "Evet, Jessica, senden hoşlanıyorum. Ve sadece sana takılıp kalmadım. Bana burada uyuyorsun, kadın." Yumruğuyla göğsüne vurdu.

Sonra elini kolundan sıyırdı ve arabayı tekrar itti. Jessi onu izledi koridorda ilerliyor, şık hayvan kasları ve karanlık zarafetiyle.

Vay canına. Çok fazla kelime kullanan bir adam değildi, ancak onları kullandığında kesinlikle doğru kelimeleri kullanıyordu.
Sen bana uyuyorsun. Sen her şeyin istisnasısın.

Crimeny.

Her zaman bir ilişkinin nasıl olması gerektiğini düşünmüştü. İnsanlar birbirlerine uymalıydı: bazı gün seksi, askılı yüksek topuklu ayakkabılar, diğer günler rahat mokasenler gibi - ama her zaman iyi bir uygun. Ve eğer birini önemsiyorsanız, o her şeyin istisnası olmalıdır; bir numaralı öncelik, diğerlerinden önce gelen kişi.

Şu anda koridorun yarısında, raftan bir kutu alıyordu.

-Onun ilkel

Avcı/toplayıcının modern yöntemlerle yiyecek temin etmesi, diye düşündü, hafif bir eğlenceyle.

Kız izlerken, adam kutuyu dikkatle inceledi, içindekileri okudu ve sonra rafa geri koydu

ve başka bir tanesini seçti, üzerinde yaptığı kapsamlı çalışmayı tekrarladı.

Kaba saba, sert adam görüntüsü ile sergilediği evcilik oyunu arasındaki tezat

kafasına komik şeyler yaptı.

Arabanın koltuğunda oturan siyah saçlı küçük bir çocuğun ani ve nefes kesici görüntüsü gözünün önüne geldi,

Cian'a gülüyor, sallanan örgülerini tombul küçük yumruklarıyla kavırıyor, babası ise

Bir kavanoz bebek mamasının üzerindeki malzemeleri inceledi. Zihninde
seksi, güçlü bir adam ve
Güzel, çaresiz çocuk, göğsünün arkasında yumuşak ve sıcak bir şeyin çiçek
açmasına neden oldu.

Tam o sırada, iki kadın kollarında sepetlerle köşeyi döndüler. Yaklaşık onun yaşında, manken gibi ince ve çok güzel.

Cian'ı gördüklerinde gözleri büyüdü ve ikiye katlandılar.

Yumuşak ve sıcak duygusu bir balonun patlaması gibi aniden söndü.

Koridorda ona doğru ilerlerken -bu ne cüret!- üç kez arkalarını döndüler.

kıçını kontrol etmek için daha fazla kez.

Poposu. Kamu malı gibi bir şeydi.

Elleri yumruk oldu. Gök gürültülü küçük bir fırtına kopmaya başladı.

Ne yazık ki kadınlar ona gülümseyerek mükemmel bir yavrunun başlangıcını mahvetti ve
"Dikkatli ol tatlım, büyük göz alıcı.
ileride. Şuna bir bakın."

Bir sonraki koridora geçtiklerinde Jessi sert bir iç çekti. Kibar olmak zorundaydılar.

Kollarını kavuşturarak Cian'ın poposuna dik dik baktı. Bu kadar mükemmel olmak zorunda mıydı?

Birazcık da olsa

Daha kısa mı? Belki de saçlarını kestirmeliydi. Hayır, diye aceleyle düzeltti, onun saçlarını seviyordu. Seksi ve ipeksiydi, ve bir kerede tüm o örgüler olmadan görmeyi gerçekten istiyordu. Çıplaklığını süpürdüğünü hissetmekten bahsetmiyorum bile.
Cilt.

Karnında bir şey takla attı. Bu rahat bir his değildi. Korkutucu bir histi. Bu Lanet olası yeşil gözlü canavar onu yine ele geçirmişti. Ona karşı düpedüz sahiplenici hissediyordu. Sanki o
Ya da öyle bir şey. Ona ne oluyordu?

Cian tam o sırada döndü ve ona baktı. Gözleri kısılmıştı. Sıcak bakışları onu
tepeden tırnağa. Alt dudağını ıslattı, dilinin ucunu dişlerinin arasına aldı ve ona şöyle bir bakış attı
kötü bir gülümseme.

İfadesi bundan daha açık olamazdı: "Yapılması gerekeni yaptığım an Bitti, her yerinde olacağım, kadın.

Kadın aydınlandı. "Tamam," dedi başıyla onaylayarak. Öyle görünüyordu ki, her şey
Jessi St. James'in dünyasında büyük bir gün olacak.

Koyu renk başını geriye atıp güldü, yaldızlı viski bakışları şehvetle parlıyordu ve
gizlenmemiş erkeksi bir zafer.

Ortadan kaybolduğunda hâlâ gülüyordu.

Afiş günü, onun kızı.

O aynadan nefret ederdi.

Jessi'nin SUV'a dönüş yolunu bulması neredeyse bir saat sürdü.

Ya da daha doğrusu, SUV'un diğer hayatında olduğu yere geri döndü - olasılıklarının hayatta kalmak için o kadar da korkunç görünmüyordu.

Tiedemann'ın evinden çıktıklarında, Cian aynayı hızlıca yeniden düzenlemişti.

yeni "satın alımlarının" nakliye sırasında kaymaması ve zarar görmemesi için, o zaman

Döndü ve Inverness sokaklarında öylesine hızlı adımlarla koşmaya başladı ki

ona yetişmek için elinden geleni yaptı. Sağına soluna pek bakmamıştı ve ona hiç dikkat etmemişti.

Nereye gittiklerini bilmiyordu ve onunla konuşmak için nefesini toplamaya bile zahmet etmemişti, ta ki

sonunda markette durmuşlardı. Dolayısıyla, adamın onu ne kadar uzağa götürdüğünü fark etmemişti,

Tanıdık olmayan İskoçya'da adımlarının izini sürmeye çalışana kadar onun soyundan kaçıyordu.

sokaklar.

Sonra -çünkü dükkana değil cipe bakıyordu- gerçekten de koşarak yanından geçti.

Tiedemann, çalınan kiralık araçlarının artık orada olmadığını fark etmeden önce iki kez.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin!" diye bağırarak dükkânın önündeki boş alana baktı.

Caddeden aşağıya doğru baktı, belki de SUV'un açıklanamaz bir şekilde ayakları çıkmıştır diye düşündü ve

Onlar yokken kendi kendine hareket etti -son zamanlarda daha garip şeyler olmuştu.

Ya da belki sadece

Arnavut kaldırımli caddede arabayı tam olarak nereye park ettiğini unutmuştu.

Hayır, tek bir büyük, siyah, çalıntı SUV yok. Caddenin iki tarafında

da. Bir insanın şansı ne kadar kötü olabilir ki?

"Buna cevap verme," diye tersledi aceleyle, genel olarak yukarıya doğru.

"Bu tamamen

retorik bir soru, göstermelik bir soru değil." Paranoyaklaşmaya başlamıştı Evrenin onu bir dizi sapkın şakanın malzemesi olarak kullandığından şüpheleniyordu.

Sokak sokak dolaştığı süre boyunca, yükselen bir gelgitin önüne set çekiyordu.

Panik dalgası, kendini her şeyin yoluna gireceğine, bunun sadece bir panik dalgası olduğuna inandırdı.

Cian'ın ikisinden de daha önce aynaya geri çekilmiş olması küçük bir aksilikti.

ve SUV'a geri döndüğünde, onları kamplarına geri götürecek ve onlar da Yarın tekrar dene, daha büyük bir başarıyla.

Bu, o ortadan kaybolduğunda sinirlenmediği anlamına gelmiyordu.

Kızmıştı. Onu terk etmişti.

Cüzdanı SUV'deki sırt çantasının içindeydi, ona ihtiyacı olmayacağını düşündü çünkü Cian ona seslenebilirdi.

ve kırk iki dolar ve on yedi senti kesinlikle gitmeyecekti. çok uzak.

Sonra, o aniden ortadan kaybolduğunda, elinde bir araba dolusu güzel şeyle markette durmuştu.

atıştırmalıklar, midesi açlıkla gurulduyordu ve tüm bunları bırakmak zorunda kalacağını fark etti.

şahane yemekler, çünkü cebinde bir yerlerde birkaç doları bile yoktu ve bir süreliğine geçinebilmek için bir çikolata bile alamadı.

O kadar acıkmıştı ki hırsızlık yapmayı bile düşünmüştü. Bu bir vicdan azabı değildi.

onu hırsızlık yapmaya kalkışmaktan alıkoyan şey -açlık acımasızca zorlayıcı bir şeydi

yakalanma korkusuydu, çünkü o zaman Cian'a ne olacaktı?

Aklının bir köşesinde bu endişe varken, midesi her geri çekilme adımını protesto ederken

bakkal ve onu bulmak için koştu.

Sadece bunu bulmak için. Kocaman, boş bir park

yeri. Neredeydi o?

Kaldırıma yığıldı ve dirseklerini kaldırıma dayayarak kaldırımın kenarına tünedi.

Çenesi yumruklarının üzerindeydi.

Lucan'ın onları bu kadar çabuk bulabildiğine inanamıyordu.

Öyle olsaydı, kız ölmüş olmaz mıydı? Ya da en azından şu anda saldırı altında olmaz mıydı? Aceleyle, temkinli bir şekilde etrafına baktı.

Kimse ona bakmıyor ya da tehditkâr bir tavırla ona doğru hareket etmiyordu.

Geriye aklına gelen iki olasılık kalmıştı: 1) Bir hırsız çalıntı arabalarını çalmıştı,

Bu da absürdlüğün sınırlarını zorlamasının yanı sıra, hayatı boyunca yapamayacağı bir şeydi.

Kendi başına bir hırsızın izini sürebileceği bir yol göremiyordu, ne de çalınan bir aracı ihbar edebilirdi

Çünkü polis iki numaralı ihtimalden korkuyordu;

2) polis tespit etmişti

ve Jessi St. James artık Grand Theft Auto'dan aranıyordu (yarım milyon dolar sayesinde).

çantasında bir düzine kimlik parçası) ve ayna hırsızlığından aranıyordu. Muhtemelen Cian'ın Tiedemann'dan seslendirdiği her şey ve muhtemelen Murder One (gerçi o gerçekten otel kayıtlarının silinmesinin onu bu durumdan kurtarmasını umuyordu) ve bir kişi tarafından Just Plain Dead Kötü büyücü.

Hayatında hiç bu kadar çok şey için istenmemişti. Ve

hiçbiri iyi değildi.

Dageus cipin arkasından Kara Cam'ı çekerken yüzünü buruşturdu.

Onunla temas kurma arzusu olmamasına rağmen (çoğunlukla temas kurma arzusu olduğu için onunla birlikte), onu şatonun içinde, arazinin en sıkı korunan bölümünde istiyordu. 'Bu olurdu En güvenli yer orasıydı ve belki de bu koşulların onun üzerindeki etkisini azaltacağını umuyordu.

Kalenin arkasındaki geniş, müstakil garajın etrafında hiçbir koruma büyüsü yoktu. cipi park etti. Çok yeni bir binaydı ve daha önce hiç denetlememişti. inşaat. Yakında onu düzgün bir şekilde korumaya niyetliydi, çünkü ondan çok yararlanmayı umuyordu. Kendisi modern ulaşım araçlarından hoşlanmaya başlamıştı. Bir erkeğin mahremiyetine çok daha kolay geliyorlardı. bir attan daha iyi.

Hummer'ını Inverness'te bıraktığı için şimdiden üzgündü. Kas dolu H1 Alpha Yirmi birinci yüzyılda yaşamaya başladığından beri satın aldığı ilk araçtı ve gerçekten muhteşemdi.

makine. Bir adam onunla engebeli dağlık b6lgelerde neredeyse her yere gidebilirdi.
Ona bağlanmıştı.

bir delikanlının ilk g6zel aygırına yaptığı gibi. Barbar atasının sorumlu bir s6r6c6 olduğunu umuyordu.

"Kibirli Neandertal," diye mırıldandı Dageus, aynayı kolunun ucuna kadar kaldırıp
iyi bak.

Keskin ve b6y6lenmiş bir nefes aldı.

Efsanevi Kara Cam. Ellerini içine çekti.

Hayret verici. Parmaklarını hafifçe soğuk g6m6ři y6zeyin 6zerinde gezdirdi, sonra da r6nlerin 6zerinde

altın çerçevenin derinliklerine yontulmuş.

Binlerce yıl Tuatha D6 ile yan yana yaşamış olan içindeki on 6 kişi bile çerçevenin hangi dille s6slendiğini biliyordu.

Seelie ve Unseelie Yadig6rları'nın varoluşunun saf bir g6 tarafından dile getirildiği s6ylenirdi.

Tuatha D6 dilinin b6y6s6. Kutsal emanetler, kelimelerle hecelenmiş ve Adam Black ve çağdaşlarının dilinde değil, çok daha eski bir dilde Tuatha D6 bu d6nyaya gelmeden çok 6nce, ağlar 6nce konuşulan bir dil.
A

Aralarındaki en eskiler hariç herkes tarafından unutulduğu iddia

edilen bir dil. Kollarında bir 6rperti hissediyordu.

Bu tamamen tatsız bir his değildi.

Aslında, bu garip bir şekilde canlandırıcıydı. Kendisini olumlu anlamda güçlü hissettiriyordu.

İyi değil. İyi değil.

Hepsi.

Kaşlarını çatarak döndü ve aceleyle garajdan çıktı. Serinlikten adımını attığı anda,

penceresiz iç mekanda parlak güneş ışığında kendini daha iyi, daha

güçlü hissetti. Yine de elindeki o şeytani şeyle oyalanacak değildi.

Bardağı kolunun altına sokup, gümüş rengi tarafı kendisine bakacak şekilde yerleştirdi.

kendisine doğru bakıyor olabileceğini düşünerek kalenin etrafından dolaştı ve ön bahçeye doğru ilerlemeye başladı.

"Seni lanet olası aptal!" diye kükredi ayna. "NE OLDUĞU HAKKINDA BİR FİKRİN VAR MI GITTİN VE YAPTIN?"

Dageus, kendisine doğru kükreyen Kara Cam'ın tuhaflığından o kadar ürkmüştü ki, çoğu erkeğin yaptığını yaptı yapardı. Onu

düşürdü.

Drustan sırt üstü yatmış, kollarını karısına dolamış, zor nefes alıyordu. Öğle vaktiydi ve o hâlâ

Yatağa. Bu onun tembel bir adam olduğu ve o sabah henüz kalkmadığı anlamına gelmiyordu. Kalkmıştı. Ve ayakta idi.

Kollarında sevgili küçük Gwendolyn'i ile neredeyse her zaman ayakta idi.

"Tanrım, bu harikaydı," dedi karısı hararetle tam o sırada, onun yanına doğru kıvrılmıştı,
narin elleri hafif kirli çenesini okşuyordu.

Yataktan fırlayıp yumruklarıyla göğsünü gururla yumruklamak için ani bir dürtü duydu. Bunun yerine yerleşti
başını çevirip avucunu öperek, çalışılmış bir rahatlıkla, "Sen üçüncü müsün yoksa
Dördüncü kez mi, genç kız?"

Güldü. "Her zaman. İlk seferimizden beri olduğu gibi, Drustan. Sen her zaman harikasın."

"Seni seviyorum kadın," dedi şiddetle, ilk buluşmalarını hatırlayarak. Asla unutamayacağı bir geceydi,
tek bir ayrıntı bile yok: gözüne iliştiğinde süslü bir saç kurdelesini sandığı kıpkırmızı kedi yavrusu tangası değil
ta ki o gece şortunu indirip ona bunun gerçekte ne için olduğunu gösterene kadar.

Tanrı'nın büyük açıklığında, yıldızlarla kaplı bir gökyüzünün altında seviştikleri gibi değil.
gökyüzünde, Ban Drochaid'in dikili taşlarının ortasında. Ne de daha sonra durduğu gibi.
Onu zamanda geri götürürken, kalbine ve güvenine.

Gwen Cassidy onun ruh eşiydi, kadim Druid yöntemiyle sonsuza dek ve ötesinde birbirlerine bağlıydılar.
Onunla geçirdiği her an paha biçilemezdi. Dünyasını pek çok yönden zenginleştirmişti, en önemlileri de
Henüz beş aylık olan iki güzel siyah saçlı ikiz kızın son hediyesi olan oldukça şaşırtıcı zeka belirtileri göstermeye başlamışlardı. Ve neden göstermesinler ki, diye düşündü.
Druid yetenekleri ve küçük Gwendolyn'in parlak fizikçi zekası arasında gururla?

Bebekleri konusuna gelince. . .

"Sanırım yapmalıyız-"

"Evet," diye hemen kabul etti. "Ben de onları özlüyorum."

Gülümsedi. Bir yıldan biraz fazla süredir evli olmalarına rağmen, birbirlerinin aklını ve kalbini çok iyi biliyorlardı kendilerininmiş gibi. İki dadı ile kızlarına en iyi şekilde bakmalarına rağmen çocuklarından uzun süre ayrı kalmak istemezlerdi. Tabii ki tooping yapmadıkları sürece. tüm dünyayı unutmaya meyilliydi.

Kadın adamın yanından sıyrılıp duşa doğru ilerlediğinde, adam da ona katılmak için ayağa kalktı.

Ama yatak odalarının yüksek pencerelerinin önünden geçerken, pencerelerin ötesindeki bir hareketlilik dikkatini çekti. Gözü. Durakladı, dışarı baktı.

Kardeşi çimenlerin üzerinde durmuş, aşağıya, çimlere bakıyordu. Drustan'ın gülümsemesi derinleşti.

Dageus'un karanlığa büründüğü bir dönemden geçmişlerdi. Bir süre için orası cehennem gibiydi. Ama kardeşi bir kez daha özgürdü ve Amergin sayesinde hayat zengin, tatlı ve doluydu! Onun da Silvan ve sonraki anneleri Nell oğullarının ne kadar başarılı olduğunu bilmekten mutluluk duyacaklardır. Günümüz.

İstediği her şeye sahipti: sevdiği bir eş, filizlenen bir klan, kardeşi evli ve mutlu bir şekilde

mutlu ve sevgili Highlands'inde uzun, basit, iyi bir yaşam beklentisi.

Geçen ay Tuatha Dé'den biri, Adam Black ortaya çıktığında biraz gürültü kopmuştu,

ama işler hızla yoluna girmişti ve o da uzun bir süre-
Gözlerini kırptırdı.

Dageus bir ayna ile konuşuyordu.

Ön bahçenin ortasında durmuş, yanlarından hafifçe tutuyor ve onunla
hararetli bir şekilde konuşuyordu.

Drustan kafası karışmış bir halde çenesini ovuşturdu.

Kardeşi neden bir aynayla konuşuyordu? Yirmi birinci yüzyılın garip bir
düşünme biçimi miydi bu?

Kendine danışmak mı?

Bir düşündü de, ayna nereden gelmişti?

Birkaç dakika önce orada değildi. Kardeşinden daha uzundu. Daha da
genişti. Sanki Dageus

bir cebinde ya da eteğinin bir kıvrımının altında saklıyor olabilirdi, eteği
giydiğinden değil.

Her ikisi de modern giyim tarzını benimsemişti ve yavaş yavaş yeni
yöntemlere adapte oluyorlardı.

Drustan pencere camına yaslandı. Hayır, cam sadece oldukça garip bir
şekilde büyük değildi, aynı zamanda

Güneşte parlak altın ve gümüş parlıyordu. Bunu daha önce nasıl gözden
kaçırmıştı?

Belki de, diye düşündü, yerde yatıyordu ve Dageus onu yerden
almıştı. Ve belki de

"Aman Tanrım, ne kadar tuhaf, nereden geldin sen?" gibi bir şeyler
söylemekle yetindi.

Drustan'ın gümüşü gözleri kısıldı. Ama neden ön bahçede bir ayna duruyordu
ki? Onlar vardı

bahçıvanlar. Herhalde içlerinden biri böyle bir şeyi fark eder ve başka
bir yere naklederdi. Nasıl oldu da

Oradan mı geldi? Belki de gökten düşmüştür?

Bu konuda kötü bir hisse kapılıyordu.

"Geliyor musun aşkım?" Gwendolyn
seslendi.

Altına girdiğinde duş spreyinin sesinin değiştiğini duydu. Zihninin gözünde

Onu görüyordu; su güzel vücudundan aşağı süzülüyor, pürüzsüz, soluk
teninde ıslak bir şekilde parlıyordu. Hayranlık duyuyordu
Modern tesisatçı, sabunlu ve kaygan olduğunda ve kendini oynak
hissettiğinde karısına doyamazdı.
Aşağıda, Dageus şimdi bir yumruk sallıyor ve aynaya bağırıyordu.

Drustan gözlerini kapattı.
Uzun bir süre sonra gözlerini tekrar açtı ve koşan arabaya doğru özlem dolu
bir bakış fırlattı
duş ve onun muhteşem çıplak, ıslak karısı.

Sonra pencereden dışarı bir bakış.

Nefes nefese kaldı. "Ben öyle düşünmüyorum canım. Üzgünüm," diye
seslendi, "ama öyle görünüyor ki Dageus
Anlaşılmaz bir nedenle, ön bahçemizde bir aynayla hararetli bir tartışma
yaşıyorduk.
"

"Dageus ısıtılmış bir at ve bir aynayla ne yapıyor?" Gwen yan odadan
haykırdı

Duş.

"Söyleşi, tatlım, söyleşi," diye karşılık verdi.

"Ha?"

Tekrar iç çekti. Sonra, "Bir aynayla konuşuyor," diye daha yüksek sesle seslendi. "Gitmeliyim

nedenini keşfedin."

"A-oh ile konuşmak! Ön bahçede mi? Dageus mu? Gerçekten mi? Beni bekle,
Drustan! Ben sadece
dakika," diye bağırdı. "Bu kulağa kesinlikle büyüleyici geliyor!"

Drustan başını salladı. "Büyüleyici," dedi kadını. Olaylara çok garip bir bakış açısı vardı.
Bazen.

O zaman hafifçe gülümsedi, hayatında yeni bir kargaşa çıkma ihtimali onu birdenbire daha az rahatsız etmişti.

Ne de olsa hayat bundan ibaret değil

miydi? Ruckuses.

Ve eğer bir erkek gerçekten kutsanmışsa, bunları paylaşabileceği Gwendolyn gibi bir kadına sahip olur.

"Kaldır beni, seni hödük. Lanet olası güneş beni kör ediyor," dedi. Ayna hırladı.

Dageus gözlerini kırıpıştırarak bardağa baktı. Çimenlerin üzerinde yüzüstü yatıyordu ve neredeyse patlamak üzereydi.
öfkeli bir Cian MacKeltar ile.

Atasının ellerinden biri aynanın yan tarafında, camın iç tarafında duruyordu.

Diğer elinin bıçağını, kısılmış gözlerini bir parıltıdan korur gibi alnına götürdü.

Dageus uzun bir süre cümle kuracak kelime bulamadı. Sonra, "Orada ne halt ediyorsun, akraba?" diye boş boş sordu.

Aynanın içinde bir adam vardı. Akrabası. Kadim akrabası. Her şeyi gördüğünü sanıyordu, Ama daha önce hiç böyle bir şey görmemişti. Aklında düzinelerce soru çarpıştı.

"Güneş. Kör edici. Kaldır beni," diye tersledi atası.

Dageus yukarı baktı. Güneş tam tepesindeydi.

Tekrar aşağıya baktı. Şaşkınlıkla eğildi ve bardağı dik tuttu, onunla yüzleşti. Elinde fazla dokunmamaya çalışarak yavaşça tuttu. Sıkı tutmadığı için parmaklarının arasından kaydı. ve neredeyse tekrar aşağı düşüyordu. Onu zamanında yakalamayı başardı.

"Tanrı aşkına, şu lanet şeye dikkat et!" diye tısladı atası. "Camdan yapılmış. Sırala ..ve.. Kelimenin garip bir anlamıyla. Hep böyle sakar mısın?"

Dageus sertleşti. "Her zaman böyle huysuz bir eşek misin? Sende bir zırlıtının terbiyesi var.

Lowlander. Bu kadar kötü bir şöhrete sahip olmanıza şaşmamalı."

"Kötü bir-" Atası, bu konuda daha fazla konuşulmasını engellemek istercesine ellerini kaldırarak sözünü kesti.

"Unut gitsin. Benim hakkımda ne söylediklerini bilmek istemiyorum."
Çimenlikte etrafına bakındı. "Hangi cehennemde Beni aldın mı?"

"Keltar Kalesi." Dageus bir an düşündü, sonra ekledi, "İkinci bir Keltar Kalesi, senin muhtemelen biliyordu."

Akrabasının çenesinde bir kas çalıştı. "Peki bu ikinci Keltar Kalesi Inverness?"

Dageus omuz silkti. "Yarım saat kadar."

"Dur tahmin edeyim, seni işe karışan barbar. Bir sebepten ötürü aracımı mı aldın?" diye tersledi ayna.

"Ben bir barbar mıyım? Bakın kim konuşuyor," dedi Dageus öfkeyle.

"Seni aptal, oraya geri dönecek ve kadını mı alacaksın. Şimdi." "Kadını mı? Dükkanda seninle birlikte olan kız mı?"

"Evet."

Dageus başını yavaşça salladı. Bu bir kozdu. "Hayır. Bana neler olduğunu anlatana kadar olmaz.

Kendini kardeşime açıkla. Aynada ne yapıyorsun? Ne olduğunu gayet iyi biliyorum. Karanlık

Cam, bir Unseelie Kutsaması ve Keltar'ın Unseelie kalıntılarıyla işi olmaz. Bunu nasıl kullanıyorsun?

Kara büyü mü yapıyorsun? Kardeşim kalesinde böyle şeylere izin vermez. Drustan acı çekiyor

hayır-"

Akrabası yumruklarını aynanın iç kısmına vurdu, hatta süslü çerçevenin içinde aynayı takırdattı. "Goget Kadınım! Onu korumasız bıraktın, seni orospu çocuğu!"

"Hayır. Önce cevaplar," dedi Dageus kesin bir ifadeyle.

"O gelene kadar tek kelime etme," dedi Cian aynı

sertlikte. Birbirlerine ters ters baktılar, bir

çıkamazdaydılar.

Dageus'un aklına ani bir düşünce geldi. Neden onun huysuz, müthiş yetenekli atası camdan dışarı fırlayıp kadınının peşinden kendisi mi gidecekti? Bir Druid'i ne durdurabilirdi ki? Cian MacKeltar kadar güçlü. "Orada sıkışıp kaldın, değil mi?" diye haykırdı.

"Ne sanıyorsun lan sen? Burada oturup parmaklarımı oynatacağımı mı sanıyorsun? bir şeyler yapabilir mi? Git. Getir. Benim.

Kadınımı." "Ama daha önce dışarıdaydın.

Nasıl? Neden-"

"Kendine ait bir kadının olduğunu söylemiştin," diye kaba bir şekilde sözünü kesti atası. "Nasıl hissederdin Daha önce hiç gitmediği bir şehrin ortasında tek başına bırakılmışsa ve orada Eğitimli suikastçılar onu mu avlıyor? Kadınım tehlikede, lanet olası! Onun peşinden gitmelisin, adamım! O zaman sana bilmek istediğin her şeyi anlatacağım!"

Chloe'nin böyle bir durumda olduğunu düşününce Dageus'un kalbine bir yumruk indi. Onu daha önce ve bu onu neredeyse öldürüyordu. Bir erkeğin kadını her şeyden önceliklidir. Başka. Sorular bekleyebilirdi. Sevdiklerinizin bakımı ve refahı asla ertelenemezdi.

Asla.

"Och, lanet olsun, bilmiyordum. Gidip kadınının getireyim," dedi hemen. Elindeki Aynayı tekrar kolunun altına alıp onunla birlikte kaleye doğru ilerledi.

"Yanlış yöne gidiyoruz!" diye üçüncü kez bağırdı ayna, Dageus yukarı doğru yürürken. ve kaleye girdi.

"Hayır, götürmüyoruz. Sana söyledim, seni yanımda götürmüyorum," dedi Dageus kesin bir ifadeyle. "Seni bulacağım Seni kırmaktan endişe etmezsem kadın çok daha hızlı olur. Onun ne yaptığını biliyorum. benziyor. Onu bulacağım, buna yemin ederim."

Aynaya zarar verme konusunda endişe duymak istemediği doğrudu, ama daha da fazlası Karanlık Cadı'ya daha fazla bu kadar yakın olmak istemediği bir gerçektir. Şüphelendiği şey Eve gittiği süre boyunca garip bir çekim onu sinsice etkilemişti. cipin arkasını açtı. Saatler sürebilecek bir yolculuk yapmak istemiyordu. Hallow ondan en fazla birkaç metre uzakta, kapalı bir alanda.

Başını geriye atarak, saçakları sarsacak kadar yüksek bir sesle, "Drustan!" diye bağırdı.

"Tanrım, Dageus, tam üstündeyim," diye yanıtladı kardeşi, yüzünü buruşturarak. "Gitmene gerek yok duvarları yıkmak."

Dageus yukarı baktı. İkizi büyük salona bakan korkulukta duruyordu. Girişte, aşağı bakarak. "Bunu nereden bilebilirdim ki? Neden orada duruyorsun, Drustan?"

"Neden bir aynayla konuşuyorsun, Dageus?" Drustan çok ama çok sessiz bir şekilde konuştu.

"Beni bekle dedim! "Gwen o anda koridorun aşağısında bir yerden onun arkasından bağırdı
Kardeşim.

Dageus başını salladı. Açıklamalar için zamanı yoktu. Kadının adı, Cian'ın ona söylediği gibi
Çimlerin üzerinden geçerken, giderek daha sinirli bir şekilde ona eşlik etmesini talep ediyordu.
Inverness'e giden Jessica St. James'ti. O bu olayda masumdu - "bu" her neyse- ve
ölümcül bir tehlike

altındaydı. Gitmeliydi.

Hemen.

Aynayı kapının yanındaki duvara dayayarak elini salladı ve "Drustan: Cian MacKeltar. Cian: Drustan MacKeltar."

"Dageus," dedi Drustan'ın sesi kadife gibi yumuşaktı, bu asla iyiye işaret değildi, "neden beni bir Ayna mı?"

"Aynaya bak, Drustan," dedi Dageus sabırsızca, aynanın içini görebilmek için biraz eğerek
Yukarıdan.

Kardeşinin çenesi düştü.

Dageus belli belirsiz gülümsedi. 'Bu olaydan dolayı kafası tamamen karışan tek kişinin kendisi olmadığını bilmek güzeldi.
bir adamın aynanın içindeki görüntüsü. "Dışarı çıkabileceğine inanmıyorum, Drustan, bu yüzden
Tehlike. Ancak, biz öğrenene kadar onu kadınlardan ve çocuklardan uzak tutmak isteyebilirsiniz.
daha fazla."

Drustan'ın ağzı hâlâ açıktı, nutku tutulmuştu.

Ayna homurdandı, "Kadınlardan ve çocuklardan uzakta mı? Ben hiçbir zaman kadınlar ve çocuklar için bir tehdit olmadım.
çocuklar, seni aptal!"

"Doğrusu, akrabam, senin hakkında hiçbir şey bilmiyoruz," diye karşılık verdi Dageus. "Öyleyse neden denemiyorsun
Ben yokken kardeşime bir şeyler açıklar mısın? O zaman belki biri bana açıklayabilir.
döndüğümde."

"Beni burada bırakma," diye tısladı Cian. "Beni de yanında

götür." "Kadını bulacağımı söyledim ve bulacağım."

Onun yukarısında, Drustan sonunda dilini buldu. "Cian MacKeltar!" diye patladı. "Yani sen bizim
Atası Cian mı? Dokuzuncu yüzyıldan olan mı?"

"Evet. Ve bu da Kara Cam, Drustan, Unseelie Yadigârları'ndan biri," diye söze girdi. Onun Kardeşi Draghar'ın engin bilgisini içinde barındırmıyordu ve Dageus onun ne olduğunu anlama yeteneği. "Onunla temasınızı asgari düzeyde tutmak isteyebilirsiniz. Kanımızdaki büyüye etki ederek bizi baştan çıkarıyor." Son bir ekleme yaptı: "Yanlışlıkla onun kadın korumasız. Gidip onu almalıyım. Elimden geldiğince çabuk

döneceğim." Daha fazla uzatmadan Dageus döndü ve kaleden hızla çıktı.

Jessi üçüncü hamburgerini de bitirdi, kâğıt ambalajını topladı ve çantasına geri koydu.

"Daha iyi misin, genç kız?" Dageus sordu.

"Oh, evet," dedi memnun bir iç çekişle. Daha önce hiç bu kadar şahane, çökmekte olan sulu bir tadı olmamıştı, Yirmi dört saattir bir şey yemediğinden şüphelenmesine rağmen, hayatı boyunca mükemmel hamburgerler onu en ufak bir önyargıya sürüklüyor olabilirdi. Büyük boy suyunu susamışçasına yudumladı; tüm o yürüyüş ve Bugün yaptığı endişe verici şeyler onu susuz bırakmıştı.

Aracının koltuğuna yaslanarak bacaklarını uzattı. Kendini muazzam hissediyordu

daha iyi, yiyeceklerle desteklenmiş, Cian'ın güvenli bir yerde
olduğunun keşfiyle yüreklenmiş ve açıkçası
Bu gece bir köprüünün altında gazete kağıdı kullanarak uyumak
zorunda kalmayacağı için çok mutluydu.
Battaniyeler.

"Tanrım, sana ne kadar üzgün olduğumu söylemiş miydim?"

Dageus'a kuru bir sesle, "Şimdiye kadar sadece yüz kez," dedi.

"Ama kendimi bir eşek gibi hissediyorum, kızım. Eğer aynanın beni terk
edeceğini düşünseydim
herhangi bir tehlikede değilsiniz. Lütfen buna inanın."

"Biliyorum," diye güvence verdi ona. "Ve her şey yolunda. Her şey yoluna
girdi. Ben buradayım, Cian güvende ve
biri daha kötü durumda." Yine de, sessizce ekledi, yüzde yüz
hissetmeyecekti
Cian'ı kendi gözleriyle görene kadar sorun yoktu.

Dageus'a bir göz attı. Dışarısı tamamen karanlıktı ve SUV'deki tek ışık
soluk ışıktan geliyordu.
Gösterge panelinin elektronik aksamının yeşil ışıltısı. Düşük ışıktaki Cian'a
çok benziyordu; aynı güçlü
Yüz hatları, uzun saçları, güçlü vücudu. Kadınlara karşı duyduğu
sessiz saygı ve sorumluluk ona
Cian da öyle.

Saatlerdir onu aradığını söylemişti ona, sonunda yolları kesiştiğinde.

Cipin kayıp olduğunu öğrendikten sonra ne yapacağını şaşırarak Jessi
Inverness'teki her caddeyi, sokağı ve park yerini metodik bir şekilde arıyor,
umutsuzca

bir şekilde mucizevi bir şekilde bir yerlerde rastlayacaktı. Bu korkunç bir plandı ve bunu biliyordu, ama Erimeyi önlemek için bir şeyler yapması, herhangi bir şey yapması gerekiyordu.

Gerçek şu ki, çalınan aracı tekrar bulmayı beklemiyordu ve akşam karanlığına yakın bir zamanda Bir sonraki bloğun sonunda, kaldırımın kenarında rölantide duran arabayı gördüğünde şaşkına dönmüştü.

Onu görür görmez hevesle, aptalca ona doğru koştu. Gecikmeli olarak kendini kontrol etti. ve bir düzine adım ötede temkinli bir şekilde durdu.

Sonra Cian'ın soyundan gelen kişi oradan çıktı.

Hey, düşünmeden onun arkasından bağırdı, seni tanıyorum! Cipimizle ne yapıyorsun?

O anda onun da kötü bir adam olabileceğine dair ani bir korku hissetti. Ama o döndü ve ona baktı ve yüzündeki ifade öylesine saf bir rahatlamaydı ki korkuları yok oldu. İşte buradasın, genç kız. Her yerde seni arıyordum! diye haykırmıştı.

Yorgunluktan ve açlıktan neredeyse gözyaşlarına boğulacaktı.

Ne de olsa İskoçya'da yapayalnız ve gidecek hiçbir yeri olmadan kaybolmuş değildi. Birisi onu arıyordu. Birisi onu gördüğüne sevinmişti.

Ona, birçok özründen ilkiyle birlikte, SUV'u sadece İçinde Kara Cam vardı ve Kutsama ile ne yapıldığı konusunda endişeliydi. Çoktan eve gelmişti.

Cian'ı aynada keşfettiğinde ve öfkeli atası tarafından onu bulması için geri gönderildiğinde.

Öfkeli atası, demişti. Heknew. Ve bundan en ufak bir tuhaflık duymamıştı!

Dageus, Tiedemann'da Cian'dan "akraba" olarak bahsetmiş olsa da Jessi, Dageus'un bir şekilde uzaktan akraba olduklarına, Cian'ın gayrimeşru, uzak bir Kuzen falan.

On bir asırdır bir aynanın içine hapsolmuş kadim bir ata olduğu kesinlikle söylenemezdi. Gerçekten, ne tür bir insan böyle bir saçmalığı kolayca kabul eder? O kesinlikle kabul etmemiştir. O Mümkün olan son ana kadar direndi, ancak hayatının tehlikede olduğunu kabul etmek zorunda kaldığında.

Ama Dageus'un bununla hiçbir sorunu yoktu. Bu da tek bir mantıklı sonuca işaret ediyordu.

"Sanırım siz MacKeltarların hiçbirisi normal değilsiniz, öyle mi?" diye sordu.

Belli belirsiz gülümsedi. "Hayır, tam olarak değil. Karımın hikayeyi benden daha iyi anlatacağından eminim, ama ben ve benim Birazdan tanışacağın ikizlerin on altıncı yüzyıldan kalma." Jessi

gözlerini kırıştırdı. "Sen de mi dönüştün? Buraya böyle mi

geldin?" "Dönüşmek mi?"

"Karanlık bir büyücüye," diye açıkladı. "Sen ve kardeşin buraya böyle mi geldiniz? Siz de mi sıkışıp kaldınız mı?"

Dageus boğulur gibi bir ses çıkardı. "Tanrı aşkına, Cian bir kara büyücü mü o zaman genç kız?"

"Atan hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?"

"Onun adı on bir asır önce tüm Keltar tarihlerinden silindi. Gerçekten de, yakın zamana kadar Yeraltı odası yeniden açıldığında, onun bir efsane olduğuna inandık, daha fazlası değil. O karanlık bir büyücü mü? o zaman?"

"Öyle düşünüyor gibi görünüyor. Ben o

kadar emin değilim." "Nasıl oldu da

aynanın içine girdi?"

"Bilmiyorum. Bu konuda konuşmayacak. Henüz," diye ekledi kararlılıkla. Jessi bugün birkaç aydınlanma yaşamıştı.

Cian'ı ararken, onu bir daha göremeyeceğinden korkuyordu. Gün uzayıp gitmişti ve,

Düşünceleri ve korkularıyla baş başa kaldığında, bazı gerçekler zihninde keskin bir netlik kazanmıştı.

Birincisi, Cian MacKeltar hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmek istemesiydi. Hepsini, iyi

ve kötü. Öldürdüğü gece anlattığı hikâyelerin onun uyuşukluğuna nüfuz eden kısımlarından biliyordu.

Oda Servisi kılığındaki suikastçı, Highlands'de harika bir çocukluk geçirdiğini söyledi. O da

Bir yerlerde bir şeylerin çok yanlış gittiğini de biliyordu. Ne olduğunu bilmek istiyordu; nasıl

Aynaya her baktığında nasıl karanlık bir büyücü olduğunu düşünebiliyordu?

ışığı gördü.

Oh, saf tatlı kör edici ışık değil. Yakınından bile geçmez. Cian MacKeltar o tür bir adam değildi ve

asla olmayacaktı. Gerçek şu ki, zaten o tür erkeklerden pek hoşlanmıyordu. Cian kötü adamlardan biri değildi.

Ama gerekirse, bir çırpıda ve hiç pişmanlık duymadan erkek olabilirdi.

Ama "kötü adam" onun birincil kişiliği değildi. O, psikologların ve antropologların

Alfa erkeği, doğuştan gelen bir kanunsuzlukla tanımlanan erkekler. Sadece kendi kurallarına itaat ederlerdi ve eğer toplumun genelinin yasalarıyla kısa bir süreliğine kesişmiş olsa da, bu sadece bir tesadüftü. Kimse asla Bir Alfa erkeğinin, kendisi ya da kendisine ait olduğunu düşündüğü kişiler tehdit edildiğinde ne yapacağından tamamen emin olmak mümkün değildir. İnsan sadece bir Alfa erkeğinin koruma çemberi içinde kalmayı ya da onun görüş alanından olabildiğince uzakta kalmayı umabilirdi. Mümkün.

Jessi nerede olmak istediğini biliyordu, Cian MacKeltar'ın koruma çemberinin tam ortasında. Ve Sadece biri onun peşinde olduğu için değil, her koşulda onu orada istediğı için. Bu da Bu, bugün çılgınca onu ararken yaşadığı ikinci aydınlanma oldu.

"Ama onun karanlık olduğunu düşünmüyorsun, değil mi genç kız?" Dageus onu düşüncelerinden uyandırdı. "Sence o iyi bir Adam mı? Ona inanıyor musun, genç kız? Tüm kalbinle?"

Kadın merakla ona baktı. Sesinde bir aciliyet notası vardı, sanki soru çok önemliymiş gibi onun için önemliydi. "Beni tanımıyorsun bile. Tanısaydım senin için fark eder miydi?"

"Och, evet, Jessica. Bir kadının duygu ve düşünceleri Keltar erkekleri için her zaman önemlidir."

Hmmm. Her geçen an Keltar erkeklerinden daha çok hoşlanıyordu.

"Yani? Öyle mi?" diye bastırdı.

Jessi hiç tereddüt etmeden, "Evet," dedi. "İstiyorum."

Kaleye vardıklarında -Crimeny, o bir kaledeydi!-Dageus ona öyle bir yol gösterdi ki Etrafındaki her şey baş döndürücü bir hızla geçip giderken o hiçbir şey göremiyordu.

Masalsı bir merdiveni olan muhteşem bir büyük salona kısa ve şaşkın bir bakış attı. Üst katların her iki yanından inen, bir oyuktaki çarpıcı bir zırh takımına hızlı bir bakış ve eski silahlarla ve mayınlarla süslenmiş karanlık panelli bir odaya çok sıcak bir bakış attı, Savaş baltaları, mızraklar ve geniş kılıçlar duvarları ilgi çekici geometrik desenlerle süslüyordu. O kesinlikle bir sandalye kapmak, onları aşağı çekmek ve gerçekliğini test etmeye başlamak için can atıyordu. Şüphelendiği halde Gördüğü her şey gerçektir.

Kalenin içindekiler neden yüzyıllar öncesine ait olmasın ki? Sakinleri.

Onu bir kütüphaneye yönlendirdikten sonra orada bıraktı, sonra da "klanın geri kalanını toplamak ve Adamını içeri getir. Kardeşim ve eşlerimiz birazdan size katılacaklar."

Şimdi tek başına beklerken etrafına hayranlıkla bakmaya başladı.

Kütüphane Jessi'ye abartısızlığı hatırlatan güzel, ferah ama rahatça davetkâr bir sığınaktı, Profesör Keene'in ofisinin kusursuz zarafeti.

Kadife örtülü uzun cumbalı pencereler bakımlı bir bahçeye bakıyordu. Kiraz kitaplıklar gömüldü panelli duvarlara. Bir duvara tırmanan devasa, koyu gül rengi taş ve mermer şömine, özenle işlenmiş

Şömine tavana kadar yükseliyordu. Çok sayıda zengin brokarlı, aşırı
doldurulmuş sandalyeler ve
Çeşitli sohbet alanlarına yerleştirilmiş sedirler, cömertçe oyulmuş, deri
detaylı ara sıra
masalar. Tavan süslü kabartmalara ve üç kat zarif pervaza sahipti. Görkemli
bir bar

kitap raflarının bir bölümüne özel olarak hazırlanmış.

Aceleyle geçerken gördüğü kadarıyla, tüm kale bir tarihçinin rüyasıydı, bolca

Antikalar ve kutsal emanetlerle doluydu ve kütüphane de farklı değildi.

Asırlık duvar halıları duvarları süslüyordu. Oda enfes bir şekilde aydınlatılmıştı.

gerçek Tiffany masa lambaları odaya kehribar rengi ve pembe bir vitray ışıltısı yayıyor. Coğunluk

Raflardaki kitapların çoğu deri ciltliydi ve bazıları oldukça eski görünüyordu.

daireler, dikenleri değil. Üstü üç pırıltılı panelden oluşan devasa bir masa Karmaşık Kelt düğüm işi bir köşeyi kaplıyordu ve arkasında uzun bir deri sandalye vardı. Kütüphane masaları tünemiş

Keltar atalarının spot ışıklı portrelerinin altında. Sessiz antika halılar odayı ısıtıyor ve bir

ara sıra pelüş kuzu derisi. Kenarları oyma parşömen işleriyle süslü güzel bir merdiven

Ahşap zeminin pırıl pırıl çevresinin üzerinde, yastıklı tekerlekler üzerinde kitaplıklar.

Merdivene doğru ilerliyordu, onu özellikle ilginç görünen bir el yazması yığınının yanına itmek için,

İki güzel sarışın kütüphaneye daldığında, peşlerinde Dageus sandığı bir adam vardı.

"Keltar Kalesi'ne hoş geldiniz," dedi sarışınlardan biri nefes nefese. "Ben Gwen ve bu da kocam, Drustan. Bu Dageus'un karısı Chloe."

Jessi çekingen bir tavırla, "Merhaba," dedi. "Ben Jessi St. James."

"Biliyoruz. Dageus bize anlattı," dedi Gwen. "Hikâyeni dinlemek için sabırsızlanıyoruz. Eğer istersen şimdi başlayabilirsin."

gibi," dedi neşeyle. "Bütün gün bekledik."

O sırada Dageus aynayı yanlarından tutarak içeri girdi.

Yaklaştığını müjdeleyen öfkeli körük sesleri duymayı bekliyordu ve buna biraz şaşırdı
cam sessizdi.

Odayı geçti ve aynayı konuşma alanının yanındaki kitaplığa dayadı
MacKeltars'la birlikte toplandıkları yere.

Ona baktı. Düz gümüş rengiydi ve Cian'dan hiçbir iz yoktu. Jessi

aceleyle aynanın yanına gitti ve içgüdüsel olarak ona uzandı.

Aynı anda Cian'ın eli gümüşün içinde yükseldi ve öne doğru adım atarak
kendini görünür hale getirdi.

Arkasında kadınsı soluk sesleri duydu.

"İşte orada," diye haykırdı kadınlardan biri. "Sadece sorularımıza cevap
vermeyi reddetmekle kalmadı,
siz gelene kadar kendini bile göstermezdi."

Etrafındaki dünya geri çekildi ve Cian'dan başka hiçbir şeyle sınırlı kalmadı.
Viskisindeki ifade
bakışları çok keskindi.

"Och, Jessica," dedi, tereyağı-rum sesi sert ve alçaktı. Bir an sessiz kaldı,
onu içine çekti.

"Kadınımı bile koruyamıyorsam pek de erkek sayılmam. Kanlı cam beni geri
aldı ve ben
sana ulaşamadım!"

Kadınım, demişti ona. Onun gözlerinde görebiliyor ve sesinde duyabiliyordu ki endişeli bir gün geçirmişti.

onun için de cehennem gibiydi. Böyle olduğu için üzgündü; ve memnundu. Sadece onun gitmemesine sevindi.

Çılgınca. Sevindi çünkü bu, onun duygularının kendisinininkilerle örtüştüğü anlamına geliyordu. "Evet, öylesin," dedi ona şiddetle. "Sen Tanıdığım herkesten daha erkeksin. Sen başka bir erkeğin olmayı umabileceğinden daha erkeksin.

Hayatımı iki kez kurtardın! Sen olmasaydın ölmüş olurdum. Ayrıca, muhtemelen tahmin edemezdin aptal torununun seni çalacağını. Bunun olacağını kim bilebilirdi?"

Arkasında biri boğazını temizledi. Drustan olabileceğini düşündü ama o ve Dageus o kadar

Aynı şekilde emin olmak da zordu. Sonra onun Dageus olduğunu anladı, çünkü içinde alaycı bir eğlence notuyla

"Onun aptal torunu onu nasıl serbest bıraktığını bilmek istiyor, genç kız."

Diğer avucunu bardağa bastırdı. Cian da kendi avucunu onunkiyle hizaladı. Birbirlerine aç gözlerle baktılar.

Onu kaybetmekten korktuktan sonra, ona dokunmaya ihtiyaç duydu, vücudunu kendi vücuduna karşı hissetmek için acı çekti, tadına bakmak için öpücüklerini. Ellerinin onu sahiplendiğini hissetmek... Ona "kadınım" demişti.

Dokuzuncu yüzyılda yaşamış bir İskoçyalı'nın kolay kolay

kullanacağı kelimeler değildi. "Ona söylesem sorun olur

mu?" diye sordu Cian.

Omuz silkti. "Evet, sanırım öyle."

Omzunun üzerinden, "Bir çağırma büyüsü var-Lialth bree che bree, Cian MacKeltar, drachme se-sidh-ama şu anda işe yaramayacak çünkü-"

Tam da o sabahtan bu yana yeterince zaman geçmediğini açıklamak üzereyken dışarıdayken, süslü çerçeveye oyulmuş rünler parlak bir iç ışıkla parlamaya başladı ve Kütüphanenin parametreleri aniden çarpıtılmış gibi hissetti. Çenesi düştü.

Cian da en az onun kadar ürkmüş görünüyordu. Sonra kara gözleri coşkuyla parladı. "Belki de sonuncusu iki zaman çok kısıydı, genç kız," diye bağırdı kısık sesle. "Neden olduğu kimin umurunda?"

İleriye doğru itti, ona doğru uzandı. Jessi bir an avuçlarını soğuk cama bastırdı, sonra simsiyah ve buz gibiydi ve sonra ellerinin sıcak gücü kızın ellerine dolandı. Ayrıldı aynadan, gümüşü dalgalı havuzdan sıyrılıyor, onu geriye doğru yürütüyor, yaldızlı fısıltılı gözleri inkâr edilemeyecek bir tutku ve şehvetle

parlıyordu. Beklentiyle ürperdi.

Uzaktan Chloe ve Gwen'in irkilmiş haykırıışlarını duydu, sonra eğildiğinde başka bir şey duymadı Başını kaldırdı ve ağzını ağılıkla onunkinin üzerine eğdi. Kadın onun içinde eridi, adamın büyük ve sıcak çeliğine karşı parmaklarını onun saç örgülerine geçirdi, dudaklarını ayırdı ve tamamen ona teslim oldu.

Aniden ağzını onunkinden çekti. "Bu kale korunaklı mı, akrabalar?" diye homurdandı. Omuz.

İkizlerden biri cevap verdi, "Şey, evet-"

"Siz iki cılız Druid'in bu kaleyi tek bir gece boyunca tutabileceğinizi mi sanıyorsunuz?" Cian onun sözünü kesti.

"Biz iki Druid," diye tükürdü ikizlerden biri, "tutabiliriz-"

Diğer ikiz sözlerini "-eğer istersek bu sonsuza kadar böyle devam eder," diye tamamladı.

"Güzel. Git ve yap. Defol git buradan." Ağzını

tekrar Jessica'nınkinin üzerine eğdi.

Tutkuyla birbirine sarılmış çiftin arkasında Drustan'ın gözleri kısıldı, burun delikleri açıldı. "Tüm bu arrogant-"

"Seni garderoobe'de tuzağa düşürdüğüm ve sonunda kim olduğumu hatırladığın günü hatırlıyor musun aşkım?"
Gwen usulca araya girdi.

Drustan sözlerinin geri kalanını yuttu. Hiç yaptı mı! Ona duyduğu arzudan neredeyse çılgına dönmüştü.
Dünyadaki hiçbir şey onu o anda ve orada onunla sevişmekten alıkoyamazdı. Aslında, onlar
İkisinin de giydiği her giysiyi büyük salonda çıkarıp attı ve o gün bugündür dinleyicileri olup olmadığından emin değildi. Ve bugün hâlâ umurunda değildi.

Görünüşe göre Cian ve Jessica da tam olarak böyle hissediyordu. Aslında, adamın gömleği gitti.
başının üzerinden süzülerek bir lambanın üzerine düştü. Narin vitray gölge tehlikeli bir şekilde sallanıyordu.
bir an, sonra sakinleşti.

Drustan'ın atasını şu anda gördüğünden daha fazla görmek gibi bir arzusu yoktu.

Ancak, diye düşündü, adamın yontulmuş üst gövdesini incelerken, lanet olsun, bunlar da ne?
Dövme mi? Başka bir Keltar daha mı gözden düşmüştü? Eğer öyleyse, ne kadar uzağa? Yukarıda uyuyan küçük bir çocuğu vardı.
Karısını ve klanını korumalıydı ve ne bekleyeceğini bilmek istiyordu. Bu adam kimdi ve neydi?

burada ne işi vardı? Ve neden bir Unseelie Hallow'u vardı? Açıklama istiyordu, Tanrı adına.
açıklamaları hak ediyordu. Burası onun kalesi, onun dünyasıydı. Ne de olsa en kıdemli Keltar erkeğiydi! Ya da . . . er,
Birkaç dakika öncesine kadar en kıdemli Keltar erkeğiydi!

Kaşları daha da çatıldı. Eğer dokuzuncu yüzyıldaki atası onun klanın lairlik görevlerini gasp edeceğini düşündüyse
Doğum sırasına göre, ne yazık ki yanılıyordu.

Ona sinirli bir şekilde baktı ama hoşnutsuzluğuna rağmen ifadesi yumuşadı.

Cian ve Jessica her an dünyanın sonu gelebilirmiş gibi öpüşüyorlardı.

Ve Drustan bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyordu. Karısını her öptüğünde, kıymetlilerini her kucağına aldığında
ikizler kollarındayken, dünya ona sevmek için yeterince zaman veremezmiş gibi görünüyordu, dönüp dursa bile
sonsuzluğa.

Cian'ın öptüğü kadının eşi olduğunu anlamak için atasını derinlemesine dinlemeye çalışmasına gerek yoktu.

Bazı şeyler açıklama gerektirmez.

Bir Keltar'ın kadınıyla eşleşmesi de bunlardan biriydi.

Bir fermuarın metal iniltisini duydu. Onun mu, kadının mı, bilmiyordu.
Ne de öylece durup
öğren.

Soruları beklemek zorunda kalacaktı.

Dönerek hepsini kütüphaneden çıkardı.

Jessi kütüphane kapısının MacKeltar'ların arkasından kapanırken çıkardığı tıkırtıyı duyduğu anda vücudu gerildi ve nabızı gergin bir şekilde atmaya başladı.

Yalnızdılar, Cian aynadan kurtulmuştu ve kız ona dokunuyordu. Onun için daha fazla, ama yine de aniden bu konuda garip hissetti.

Doğuştan yırtıcı bir hayvanın içgüdülerine sahip olan Cian, onun bedenindeki değişimi hissetti. Öpücüğü kesti ve geri çekildi ve ona baktı. Seksi ağzı öpücükle kayganlaşmış ve sert, hızlı Şehvetle nefes alıyordu ve karanlık, kapüşonlu gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyordu.

Birkaç adım geri çekildi ve en az onun kadar hırıltılı bir şekilde nefes alarak ona bakmaya başladı.

Uzandı ve parmak eklemlerinin arkasıyla hafifçe çenesini okşadı. Konuştuğunda sesi kaba, sıcak ve alçak. "Bir sorun mu var, kadın?"

Kadın başını salladı.

"Benimle oyun oynarsan bununla iyi başa çıkabileceğimi sanmıyorum Jessica."

Sesli bir şekilde yutkunarak başını tekrar

salladı. "Ne o zaman?" diye sordu.

Çaresizce omuz silkti. Söyleyecek sözü yoktu. Açıklayamıyordu. Şu anda onu çok daha fazla istiyordu.

Hayatında hiçbir şey istememişti ve aynı zamanda kendini aniden bulmuş gibi hissediyordu.

Bir uçurumun kenarına tünemişti ve orada ne yaptığına dair hiçbir fikri yoktu. Bazıları tarafından kışkırtıldı

Geri çekilmek, daha güvenli bir yer aramak için kemik derinliğinde, çaresiz bir zorunluluk.

O bunu anlamadı. Korkak değildi. Kesinlikle bir horoz değildi. Onu istiyordu. Ve

Sadece seks için değil, çok daha fazlası için... Her zaman böyle olması gerektiğine ve böyle olacağına inanmıştı.

Sonunda bir erkekle yatmıştı. İşte karşısındaydı, arzuladığı adam ve o da onu arzuluyordu. Daha önce iki kez

hemen dalmaya ve onunla seks yapmaya hazırды. Peki onun sorunu neydi? Şimdi mi?

Cian Jessica'yı dikkatle inceledi. Şimdi kadınının derinlemesine okuyabilmek için iyi bir zaman olabilirdi, ama o yapamadı, bu yüzden odağını zihni yerine bedenine çevirdi.

Yeşim rengi gözleri fırtınalıydı. Duruşunu meydan okuma şekillendiriyordu. Çenesi kalkıktı, narin burun delikleri ayaklarını omuz genişliğinde açarak küçük bir savaşçı gibi dikti.

Yine de, açıkça telgrafla bildirilen inkârın karşısında -sadece davet değil- katıksız bir kadınsılık vardı

Bana bak. Omurgası kemerli, kıçı dışarıda, iri göğüsleri gururla kalkık ve

en iyi şekilde sergilendi.

Meme uçları sertleşmiş, dar beyaz kazağının içinden dışarı fırlamıştı.

Ve dudaklarını tekrar ıslattı. Başını meydan okurcasına salladı.

Bana dokunma/Gel ve beni al, diyordu her zerresi.

Cian aralarındaki mesafeyi kapattı, başını eğdi ve keskin bir nefes aldı. Tekrar geri adım attı, Ama peşinde olduğu şeyi elde etmeden önce değil. Gülümsedi, onun ikileminden memnun olmuştu. Bunu anladı İyi.

Korku, meydan okuma ve çaresiz cinsel açlığın enfes bir bileşimi gibi kokuyordu. Bu bir kokuydu Hayatı boyunca koklamak için beklediği bu arzu, son günlerde içinde acı verici bir şekilde yoğunlaşmıştı.

Onun kadar bilgili olsa bile, ne hissettiğini tam olarak anlamadığına bahse girerdi.

Ama o yaptı. Mükemmel bir şekilde.

Ummaya cesaret ettiği tek şey buydu.

Jessica St. James onu erkeği olarak kabul etmişti ve bu geceden daha fazlası için. Eğer kabul etmeseydi.

bu eşsiz kombinasyonun kokusunu almışlardır. Sadece bir gecelik zevk arayan bir kadın arzu kokardı.

Daha fazla. Kesinlikle korku ve meydan okuma değil, tabii adam yapmaması gereken bir şey yapmıyorsa.

Kadın istemiyordu ve böyle bir piç öldürülmeliydi. Kadınlar değerliydi, bakılmalıydı.

yağmalanmış ve istismar edilmiş.

Ancak eşini tanıyan bir kadın bu şeylerin kokusunu alır çünkü böyle bir tanıma önemli bir şeyin habercisidir.

hayat değişikliği. Onun yaşadığı yüzyılda, kadın bebeklerin gelmekte olduğunu ve

Kızlığını ve klanını geride bırakmak, yeni bir klana bağlanmak, kocasına ve onun halkına bağlanmak,

Kendisinden önceki annesinin gözyaşı ve sevinç dolu tutkulu rotasına giriyor.

Jessica St. James gibi güçlü, bağımsız, modern bir kadın içgüdüsel olarak böyle bir değişime direnecektir.

onun arzusuna eşit oranlarda. Kontrolün kendisinde olmasına alışkın bir kadındı. Onunlayken kontrol tehdit altında olacaktır.

Onu tehdit etmek niyetindeydi.

Onu kendine ait kılmanın zamanı gelmişti. Bir gün başka bir adamla yatabilecek olmasına rağmen,

Hiçbiri ona iyi gelmeyecekti, hiçbiri yeterince iyi olmayacaktı, hiçbiri onu böyle hissettirmeyecekti.

Bu geceyi yaşadı. Bir sonraki, bir sonraki ve bir sonrakinde ona nasıl hissettireceğini. O yapardı

asla unutamayacağı bir şekilde onun içine işledi. Bir gün bir tane daha aldığı anda

yatağına götürdüğünde, aralarındaki şiltenin üzerinde büyük, iri, esmer bir İskoçyalı olacaktı.

çok fazla yer kapladı, kalbinin etrafında bir bariyer oldu, hafızasında sonsuza dek yaşadı.

Ona uzanıp kollarına geri çektiğinde, kadınsı ikileminden daha fazlasını aldı ama

Bu, bir adamın üzerinde çalışabileceği bir ikilemdi, gerçekten de bilge bir adam bunun tadını çıkarırdı.

Çünkü onun kollarına girdiğinde, sanki onu reddetmek istercesine sırtını ona dönmüş, ama aynı zamanda da geri çekilmişti.
Ona doğru yaklaştı, tatlı kıcını onun sert, sıcak horozuna doğru itti.
Onun istediği şeyi istiyordu: sahiplenmek
önce, sonra sevmek.

Yumuşak bir inilti ile poposunu geri çekti. Bu ses kasıklarını yırttı ve testislerini sıktı. Başını öne eğerek kızın çenesini kavradı, yüzünü eğdi ve onu öptü,
derin ve uzun, sert şaftını yemyeşil arkasına doğru pompaladı.

Bir eli belinde onu kendisine doğru bastırırken, diğer eli çenesinde, onu ileriye doğru götürdü.
Öpücüklerle parlatılmış, yemyeşil dudaklarını ısırdı, yavaş ve sert emişlerle tadına baktı. Daha fazla öpücük bıraktı
Kulağının narin şeklinin üzerinden, çenesinin kenarından, boynunun üzerinden.
Onunla yürümeye devam etti.
Onları bir şeye çarpana kadar ilerledi, hangi mobilya parçası olduğunu umursamadan, yeter ki
Bir tane buldum.

Onu yatıracak bir şey iyi olurdu.

Ah, torununun masası, daha da iyisi! Körlemesine el yordamıyla her şeyi masanın üzerinden itti.
yere çarpan nesnelerin çınlama seslerini duyuyordu. Ellerini kızın dolgun göğüsleriyle doldurarak onu eğdi.
İleriye, süslü oymalı, soğuk ahşabın üzerine. Nefes nefese kaldı ve avuçlarını parlak masaya dayadı.

Onun içinde olması gerekiyordu. Kendisi için onu seçtiğinin nihai, tartışılmaz kanıtından başka bir şey değildi.
şimdi onu doyuracaktı. Mükemmel bir şekilde sallanan o ağır göğüsleri isteksizce bırakarak
Her hamlesinde kadınsı bir şekilde, ellerini kot pantolonuna doğru kaydırdı. "Seni şimdi alacağım,
kız."

Sarsıldı ve narin omurgasını dikleştirerek omzunun üzerinden ona baktı. Gözleri en az onun kadar vahşiydi.

onunkinin de öyle olması gerektiğini biliyordu. "Evet," dedi hırıltılı bir sesle. "Lütfen, Cian."

Lütfen, Cian. Sonsuza kadar onun bu sözleri söylemesini dinleyebilirdi! Mutlu bir adam olarak öl. Ondan cinsel zevk almak için yalvardı. Ona istediği her şeyi vermeye çalışarak ölmek.

"Benim için ıslandın mı Jessica?" Islandığını biliyordu. Kadının sıcaklığının kokusunu alabiliyordu. Ama onu istiyordu söylemek için. Onun kendisini nasıl hissettirdiğini, ona karşı neler hissettiğini anlatmasını istiyordu.

"Her zaman senin yanımdayım." Sesi bu itiraf karşısında hem hayrete düşmüş hem de sinirlenmiş gibiydi.

"Bu seni kızdırıyor mu, genç kız?"

"Hiç hissetmemiştim, ooh!" -kızın nefesi, erkek yavaşça kızın üzerinde bir daire çizerken kesildi. kot pantolonunun üst düğmesini açtı-"daha önce de bu şekilde. Her zaman tahrik oluyorum ve bunu geri çeviremiyorum. kapalı."

"Kontrolden çıkmış gibi hissettiriyor."

"Evet." Sesi tamamen sinirli geliyordu ve şimdi hiç de hayret etmiyordu.

"Erkeğin için kontrolden çıkmalısın, genç kız. Tutkunun yolu budur. Tutku olduğunu düşün düzenli mi? Temiz mi?" Güldü. "Pek sayılmaz. Benim yatağымda değil."

"Peki ya adam?" diye sordu. "Kadın için kontrolden çıktı mı?"

Homurdandı. Bir erkek, kadınına karşı kontrolünü asla tamamen kaybedemezdi. En azından onun cüssesinde bir erkek.

onun boyunda bir kadın. Yine de bu, düşüncelerinde ve içgüdülerinde kontrolden çıkmadığı anlamına gelmiyordu. Öyleydi. Sadece Ona bakmak, içinde zaten her zaman vahşi olan bir şeyi daha da vahşi hale getirdi. "Ben her zaman

Senin için sertleştim. Seni ilk gece gördüğüm an sertleştim. Ve, hayır, genç kız, ben de kapatamıyorum. Ama
Senin aksine, ben denemem. Sıcaklığa teslim oluyorum. İhtiyaca. Açlığın acısına. Seni istemenin tadını çıkarıyorum,
Seni arzuluyorum, sana yapacağım her şeyi düşünüyorum." Kızın kot pantolonlu yanağın avuçladı.
Her büyük avucunda kıcını sıktı. Sesi seksi, ateşli bir mırıltıya dönüştü: "Her bir düşüncenin tadını çıkarıyorum
Seni almak, seni bir erkeğın kadının tanıyabileceğı kadar tamamen ve yakından tanımak. Ve ben gidiyorum.
her santimini bilmek istiyorum, genç kız. Bunu istiyorsun, değil mi

Jessica?" "Evet," diye inledi.

"Seninle işim bittiğinde, beni asla unutamayacaksın. Kendimi sana öyle bir yakacağım ki
Hayatının sonuna kadar derinin altında benim izimi taşıyacaksın. Bana istediğini söyle,
Jessica. "İşlediğimi bile bilmediğın günahlar için beni şimdi affet.

"Seni t-oooh istiyorum!" Adam ona karşı güçlü bir şekilde ittiğinde cevabı bir nefese dönüştü.

Karanlık bir memnuniyetle gülümsedi. Aralarında çok fazla kıyafet vardı. Onu hissetmeye ihtiyacı vardı.
kaygan, ıslak ve sıkı, üzerine kapanıyordu. Kot pantolonunun kalan iki düğmesini de açarak
Kalçalarının üzerinden aşağı inip, küçük tatlı kıcını ortaya çıkardı.

Hırıltılı bir nefes çekti, kot pantolonunu ayak bileklerine kadar itti, ama daha ileri gitmedi, ayaklarını
Onlar.

"Beni içinde hissetmek ister misin, genç kız?"

"Evet!"

"Yavaş ve kolay mı, yoksa sert ve hızlı mı? Benden ne istiyorsun Jessica?"

"Evet, "diye feryat etti.

Güldü, erkeksi bir zaferin derin gümbürtüsüydü. Bir adam böyle birinden kayıtsız şartsız bir "evet" zarif bir kadın.

Kalçalarını kaldırarak onu istediği şekilde yeniden konumlandırdı. Ayaklarını geriye doğru iterek, kalçalarını dizleri açığa uyum sağlamak için bükülene kadar ayırdı ve aralarına adım attı. Kot pantolonunu yakalayarak Botlarının arkasından tekme atarak ayak bileklerini gerdi ve onu çaresizce kot pantolonunun içinde kısırdı, Onu iri gövdesiyle masanın arasına hapsetti.

Kızın bacakları adamın kalçalarının iki yanına açılmışken, adam onları birbirinden ayırabilir, kızın kışını yukarı kaldırabilir, kızın yumuşak kıvrımları ortaya çıktı. Yüzükoyun yattığı pozisyonda, adamın ona vermek üzere olduğu şeyi sadece alabilirdi. Kontrol edemezdi. biraz. Ve eğer denerse, onu durdurmak için tek yapması gereken bir tekmeyle karşılık vermektir.

Daha sonra ona istediği tüm kontrolü verebilirdi - bu onu iliklerine kadar incitecek olsa da erkeklik, onu memnun ederse Imbolc'a dokuz yoldan bağlamasına izin vermeyi düşünebilirdi - ama şu anda herhangi bir Ona verdiği kontrol onunkini zayıflatacaktı ve onunki, daha önce giydiği orijinal tişörtler kadar yıpranmıştı. hapsedildiği gün giydiği kıyafetlerdi. Yarım

asır önce paçavraya dönmüşlerdi.

Cian bacaklarının arasına girdiğinde Jessi'nin nefesi kesildi. Çok ıslaktı ve onun için hazırdı! Yapamazdı hayatı buna bağılı olsa bile vücudunun alt kısmını hareket ettiremezdi ve daha önce hiç bu kadar acı verici bir şekilde tahrik olmamıştı.

Hayatını olduğu gibi, çaresizce onun için böyle yayıldı.

Adam onun arkasındaydı, büyük, iri, son derece seksi İskoçyalı'sıydı ve bir an için

Onu ilk kez profesörün ofisinde görmüştü, aynadaki gölgeli, korkutucu varlığı. Ve

O anda aklına gelen düşünce, tam da o andan itibaren, tam da bu anın bir şekilde

önceden belirlenmiş. Kaçınılmaz. Hangi yöne gitmeye çalışırsa çalışsın, her şey

Bir masanın üzerine eğilmiş, nefes nefese onu almasını, kendisini çılgınca canlı hissettirmesini bekliyordu. Orada

dilinin ucuna gelen bir kelimeydi, olayların olasılık dışı şekillerde sıralanmasıyla ilgili bir şeydi. Bu değildi

"sinerji", "tesadüf" ya da "takdiri ilahi" değildi. "S" ile başlayabilir diye düşündü. .

Sonra iri elleri kazağını çekiştiriyor, omuzlarını kaldırıyor, başının üzerinden çekiştiriyor, serbest bırakıyordu.

Ağrıyan göğüslerini okşadı ve artık kelimeler hakkında düşünmedi. Avuçladı ve yoğurdu, çimdikledi ve çekiştirdi

Ellerini başının üzerine uzatıp onu sıkıca öne doğru bastırmadan önce meme uçlarını sert zirvelere çıkardı,

masaya yasladı ve göğüslerini masanın üzerine koydu. Meme uçları soğuk ahşabın üzerinde yanıyordu.

"Masanın kenarına tutun, kızım. Ellerini böyle başının üzerine koy."

Yutkunarak masanın oymalı kenarını kavradı.

İri ellerinden biri kızın ensesine kapandı. Başını yana çevirip yanağına bastırdı.

masaya doğru. Karmaşık Kelt düğümlerinden oluşan bir şerit, gözlerinden birkaç santim ötedeki iki işlemeli paneli birbirinden ayırıyordu.

Büyük avucu başının arkasını kavrayarak onu hareketsiz tuttu.

Diğer elini bacaklarının arasına kaydırđı ve onun kaygan, açıkta duran kadınsı kıvrımlarını ayırmaya başladı.

Çaresizce miyavladı. Fermuarı çoktan açılmıştı. Adam ikinci kez fermuarı çekip çıkardığında
Diğer MacKeltar'lar hâlâ kütüphanedeyken onu öpmüştü. Kadın bekledi, alt dudağı
dişleri, onun o ilk yakıcı sıcak hamlesi için.

Aletin sert, kalın başı ısrarlı, lezzetli bir şekilde onu dürttüğünde tüm vücudu sarsıldı.

Sürtünme. Onun krem si sıcaklığında ileri geri ovuşturdu, erotik kayganlığı onun üzerine, onun üzerine yaydı. Kadın
içine girmesi, onu yatıştırması, içindeki dayanılmaz gerilimi serbest bırakması için çaresizce seğiriyordu.

Vücudunu. Ayak bileklerinde gergin duran kot pantolonuna tekme atarak onu sakinleştirdi.

"Lütfen," diye soludu, poposuyla geri bastırmaya çalıştı, ama o kadarını bile hareket ettiremedi,
Onu tutuş şeklinden.

"İstediğ in bu mu?" diye mırıldandı, sesi karanlık ve zengindi, kendini kız ın zarif, şişmiş bacakları arasında gezdiriyordu.
labia. Ona işkence ediyor, girişinde duruyordu. "Evet,

lüt fen, Cian," diye feryat etti.

Yavaşça içine girmeye başladı. Masanın kenarını sıktı, o kadar sert kavradı ki
Sanki parlak ahşaba çivi izleri kazıyormuş gibiydi. O kadar büyük, o kadar kalındı ki. Vücudu daha önce hiç
Daha önce buna boyun eğmişti ve içindeki diş i kaslar gerilmiş, erkeğ in sert müdahalesine karşı koymaya çalışmış tı.
çünkü bunun için can atıyordu. Ona uyum sağlayabilmek için çaresizce kıvranmaya başladı.

Sıkılmış dişlerinin arasından uzun ve alçak sesle tısladı. "Lanet olsun, Jessica, çok sıkısın!"

"Muhtemelen daha önce hiç ...ah! ... bunu daha önce hiç yapmadım!" diye zorlamayı başardı.
çiğ, yoğun bir his.

Kıpırdamadan arkasına geçti, zar zor içine girdi. "Bana şaka yaptığını söyle," dedi uzun bir süre sonra sıkıca.

"Cian," diye bağırdı, "sakın şimdi durmaya

kalkma!" "Sen bakire misin? Bu yaşta mı?"

"O kadar da yaşlı değilim. Yürü, lanet olası!"

"Benim zamanımın standartlarına göre, bu akıl almaz bir şey!"

"Benim tarafımdan da," diye homurdandı. "Artık bakire olmamaya karar verdiğime göre, çok şey mi istiyorum?"

küçük bir h-elp için!" İleri doğru itti, yumuşak ve düzgün bir hamleyle kızlık zarını deldi.

Kendini toparlaması ve alışması için ona bir anlık hareketsizlik verdi. Kısa süreli batma hissi çabucak geçti. Ve bir kez daha ateşli bir ihtiyaçla yanıyordu.

İri elleriyle kalçalarını kavrayan adam, onu yavaş yavaş, akıllara durgunluk verecek kadar lezzetli bir şekilde kazığa oturtmaya başladı.

santim. Acımasızca, vücudunun bıraktığı her kuytu köşeyi gasp etti.

"Daha fazla alabilir misin Jessica? Henüz yarısına bile gelmedim, genç

kız. Canını yakıyor muyum?" "Hayır! Yani, evet! Yani, evet ve sonra

hayır! Evet! Daha fazla!"

Kendini daha da içeri itti, onu gerdi, uzun, kalın ve sert bir şekilde doldurdu.

İnleyerek masaya yapıştı. Hayal ettiği hiçbir şeye benzemiyordu. Orada bir şey olduğundan emindi.

Onu daha fazla içine almasına imkân yoktu, ama o zaman zarif iç sıcaklığı sadece boyun eğmekle kalmayacak, aynı zamanda heyecanlanacaktı. Ona hem uzanıyor hem de kucaklıyor, rahatlatıyor ama açlıkla sıkıyordu. Kadın kadife bir eldivendi, Onun için özel olarak üretilmişti. Bu adam için yaratılmıştı, diye hayret etti, onu kılıflamak için tasarlanmıştı.

Son bir kez güçlü bir şekilde iterek kendini kabzasına kadar içine soktu, kaslı kalçalarındaki ipeksi tüyler törpüleniyordu. İpeksi poposuna çarptı ve dolgunluğundan haykırdı. Acıydı ama zevkti de. çok fazla, ama yine de tam olarak doğru. Onunla doluydu, onun bir parçasıydı, vücudu onun etrafında eriyor, ona yapışıyor. onu, onları bir yaptı. Hamdı, vahşiydi, inanılmazdı.

Sonra hareket etmeye başladı! İnanılmaz bir şekilde santim santim dışarı çıkarak onu sıcak, boş ve ağırlı bıraktı. Onu yavaşça geri dolduruyor. Kendini onun zarif sıcaklığına bırakıyor. Cian, Jessica'nın içine girip çıkarken onun güzel, ipeksi kıkına baktı. Lanet olsun, o

sıkı, sıcak ve kaygandı.

Ve bakire. Buna inanamıyordu. Bu inanılmaz derecede tutkulu, güzel, akıllı ve kadın hiç başka bir erkekle yatmamıştı. Bunu asla tahmin edemezdi. Onun deneyimli bir kadın olduğunu düşünmüştü. Kadın.

Ama Jessica değil. Ona başkası tarafından dokunulmadan gelmişti. Ve bu onun için önemli olmasa da Ona nasıl geldiğini, onun ilk erkeği olduğunu, kabul etmeyi seçtiği tek kişinin o olduğunu,

şüphesiz şu anda bulunduğu yere gelmeye çalışmış olan sayısız adamlarla birlikte, içini bir hüzün kapladı.
yoğun sahiplenme, ona ilkel, erkeksi bir heyecan verdi.

İlk pompaladığı andan beri, tohumlarını onun içine dökme arzusu bir Harpy gibi acımasızca üzerine geliyordu.
inç içerde. Kızlık zarını ittiğinde neredeyse patlayacaktı.

Masanın üzerine eğilmiş, narin omurgası kemerli, dolgun göğüslerinin solgun derisi görünen kadına baktı.
Masanın üzerinde ezilmiş, cömert dolgun göğüsleri yanlardan dışarı taşmış, küçük, narin elleri uzanmış
başının üstünde, parmakları tahtayı kavırıyor, yemyeşil, tatlı kıcı onu karşılamak için yukarı doğru itiliyordu.
içine pompalıyordu. Bu şimdiye kadar gördüğü en enfes, en şehvetli manzaraydı.

Kontrolü sağlamak için hapishanesini düşündü. Kendi zevkini almadan önce onun kendi zevkini bulmasına ihtiyacı vardı.

Dişlerini sıkarak, zihinsel olarak cehenneminin parametrelerini okumaya başladı. Elli iki bin dokuz yüz seksen yedi taş.

Ona o kadar çok zevk vermek istiyordu ki, ona her baktığında vücudu bunu hatırlayacaktı.
ona ne hissettirebileceğini düşündü ve bunun için açlık çekmeye başladı.
Yirmi yedi bin iki yüz ve
On altısı diğerlerinden daha soluk gri.

Onun her türlü cinsel fantezisinin yanı sıra erkeği, kayası ve en iyi arkadaşı olmak istiyordu.

Otuz altı bin dört, kareden çok dikdörtgen.

Bir elini onun önünde, kadınsı tümseği ile masanın arasında kaydırды, ipeksi memesini buldu

başparmağıyla oynamaya başladı, pedini üzerinde hafifçe, nazikçe yuvarladı.Dokuz yüz on sekiz
Taşlar belli belirsiz altıgen bir şekle sahip. Sonra daha hızlı ve daha sert. Sonra tekrar hafifçe geri çekiliyor,
Yavaşça, klitorisini sıyırmadan etrafında yavaş daireler çizerek.

"Oooh-Cian, bu çok iyi hissettiriyor!"

Yavaşça içinden çıktı, güçlü bir şekilde geri itti. Sırayla yavaş ve nazikçe yumruğunu okşadı,
sonra çılgınca bir sürtünmeyle iki parmağını kaygan, şişmiş tümseğin üzerinde kaydırды, dudaklarının arasından itti, hissetmek için
Birleştikleri yerde, sikinin kalın, kaya gibi sert shaftının ona girdiği yerde.
Birleştikleri yerde
Doksan iki taşın yüzünde bronz bir damar var. Üç tanesi çatlaktır.

Jessi, Cian'ın şehvetli saldırısı altında çılgınca kıvranıyordu. Adamın iri ellerinden biri Jessi'nin arkasındaydı,
bir yanağını sıkıca kavıyor, onu hareketsiz tutuyordu; diğeri önden, nazikçe bacaklarının arasındaydı,
Klitorisini ustalıkla çalıştırıyor, çığlık atmaya hazır olana kadar geri çekiliyor, tam o anda tekrar devam ediyordu.
Ve buna ne kadar ihtiyacı olduğunu. Masanın kenarını kavradı, kontrolsüz bir şekilde titriyordu, sanki
küçük cızırtılı erotik nabızlarla sarsıldı.

Orgazmı o kadar ani ve yoğun bir şekilde onu parçaladı ki, uzun, vahşi bir yarı hıçkırıkla haykırdı,
yarı çığlık. Elinin tersini ağzına bastırdı ve çaresizce inleyerek yattı
Altında, dalga dalga gelen zevkle titriyor, ona verdiği her şeyi alıyordu,
Vuruşlarıyla, zekâsıyla kadından doruğa ulaşmanın her son dalgasını sağarken sarsılıyordu,

acımasız el.

Etrafında titreyen sıcak, zarif sıcaklığı çok fazlaydı! Dayanamadı ve durdu. Deniyorum. Cian öne doğru eğilerek onu sardı ve sırtını sert, kaslı göğsüne yasladı,

ve kulağına yakın bir yerde hırladı, "Sen benimsin, Jessica. Bunu biliyor musun?

Benim." Ona iki tane verdi

horozunun daha güçlü pompaları ve onun içinde sıcak yoğun spurts içinde patladı.

İçine girmesinin doğruluğuna dair açıklanamaz his, başparmağının pediyle birleşti

Orgazma duyarlı klitorisini lezzetli bir şekilde aşındırırken, sahiplenici sözleri Jessi'yi geri tepti.

başka bir orgazmın içine. Sen de benimsin, Highlander, onlar kaymadan önceki son şiddetli düşüncesiydi.

yere uzandı ve bir süre masanın altında sersemlemiş bir halde uyukladı.

Cian ateşin yanında yere oturmuş, omuzlarını bir sedirin üzerine yaslamış, Jessica'yı izliyordu, büyülenmiş.

Kuzu derisinden pelüş bir kilimin üzerinde bağdaş kurmuş oturuyordu. kokulu funda demetleriyle. Yeşim taşı gözleri ıslık ıslık, kısa koyu bukleleri yumuşak bir şekilde kıvrılmıştı, Kalçalarına kadife, kıpkırmızı bir örtü sarmıştı. Hareketli bir şekilde konuşuyor, eliyle işaretler yapıyordu. Ellerini. Kadının neden bahsettiği hakkında hiçbir fikri yoktu, hiçbir şey duyamıyordu. kelime.

Belden yukarısı çıplaktı ve güzel, yüksek, yuvarlak göğüsleri her seferinde titriyor ve sallanıyordu. hareketiyle, pembe meme uçları hafifçe sallandı.

Ateş ışığının sıcak parıltısı kuzguni buklelerindeki daha önce görmediği kestane rengi telleri belirginleştiriyordu. kremsi tenini altın bir fırçayla öptü.

Ellerini ondan uzak tutmak için yapabileceği tek şey buydu, ama bu gece onu çok zorlarsa Yarın, öbür gün ve bir sonraki gün ona sahip olamayacaktı. Kendini ona göre ayarlamak zorundaydı, Yine de bu onu öldürüyordu. Avuç içleri, onun yemyeşil, tatlı kıvrımlarını okşama, onu alma ihtiyacıyla kaşınıyordu.

tekrar ve tekrar onun altında.

Bacaklarını uzattı ve ellerinin üzerine yaslandı, onları iyice arkasında tutarak kendini zorladı
bir süre için önündeki enfes görüntünün tadını çıkarmakla yetindi. Jessica

St. James: yarı çıplak, tamamen kadın ve yatak oyunuyla parlıyordu.

Onu ilk gördüğü anda işin bu noktaya geleceğini biliyordu.
Ona sahip olacağını
bir şekilde. İntikamı kadar kesin olan bir şey varsa, o da onun kaderiydi.

Masanın altına girip bir süre uyuduktan sonra, adam kıpırdandı, onu uyandırdı ve
onu kollarına aldı. Onu buraya, ateşin önüne getirmiş, sırtını pelüş kremi koyun postuna yaslamış ve
onunla sevişti. Yavaşça, nazıkçe, ona büyük, bölgeci bir vahşi hayvandan daha fazlası olduğunu göstererek.
İçinde şefkat de vardı. Onun tüm yönlerini bilmesini istiyordu: dokuzuncu yüzyıl savaş kuşu ve
büyücü, basit bir adam ve Druid.

Tekrar uykuya daldılar, sonra tekrar kıpırdandılar ve tembelce küçük şeylerden, sevgililerin şeylerinden konuşmaya başladılar: en sevdikleri renkler ve mevsimler, yiyecekler, yerler ve insanlar.

Ama birden bakışları ciddileşti ve öne doğru eğildi. "Bu nasıl oldu, Cian?
Nasıl oldu da
aynada son bulacak?"

O da öne doğru eğildi, kadının hareketiyle kendisine doğru sallanan dolgun, yumuşak göğüslere karşı koyamadı. O da
parmağının ucunu güzel, ipek tenli bir tümseğin yemyeşil kıvrımının altında gezdirdi. "Och, kadın,"
"Bana Cennet'i gösterip Cehennem'i tekrar ziyaret etmemi mi istiyorsun?
Şimdi olmaz, tatlı Jessica. Şimdi bizim için.

Acımasız düşünceler yok. Sadece biz."

Büyük elleriyle kızın göğüslerini kavrayan adam, başını eğdi ve dilini kızlardan birinin üzerinde gezdirdi.
boğuk, şehvetli bir mırıltıyla ağzına almadan önce pembe meme uçları.
Anında onunkine karşı sertleşti
Diliyle. Dişleriyle hafifçe okşadı, kenarından sıyırdı, sonra diliyle bastırdı damağına karşı, derinden emiyor.

"Biz," diye tekrarlardı nefes nefese, adamın karanlık başını kendisine doğru tutarak.

Jessi'nin hayatının en inanılmaz gecesiydi. O özel gece hayal ettiği her şeyin ötesindeydi.
olurdu. Yakıcıydı. Samimiydi. Emin olduğu tutku sesleriyle doluydu.
Taş duvarlardan yükselen sesler, geniş ve eski kalenin dolambaçlı koridorlarında keskin bir şekilde yankılanıyordu. Bu sessiz ve komplocuydu. Çiğdi. Şefkatliydi. Mükemmeldi.

Onu vahşice, kabaca masanın üzerine yatırmış, benzer vahşiliğe seslenmiş ve ona sahip çıkmıştı onun içinde.

Ateşin önünde onunla tatlı, özenli bir şekilde yavaşça sevişmiş, elleriyle yüzünü kavrayarak bakmıştı.
gözlerinin içine bakarak, onu öylesine şefkatle ve görünüşte saygıyla okşuyordu ki, yüzünü çevirmek zorunda kalmıştı
Açıklanamayan gözyaşlarını saklamak için ondan uzaklaştı. Adam onun içinde emin ve derin bir şekilde hareket ederken, kadın sanki onun ruhuyla sevişiyordu.

Sırt üstü dönmüş ve onu yukarıya kaldırmıştı, kasları kasılıp dalgalanıyordu. güçlü, dövmeli kolları, sonra onu santim santim adamın sert, gergin ereksiyonunun üzerine indirdi.

Olağanüstü bir aşıktı! Asla tamamen yumuşamazdı. Boşaldıktan sonra bile hala sertti. Bir kez onun Terminatör kadar sert olmasına üzülyordu. Ama bu konuda şikayet ederek tek bir nefesini bile boşa harcamayacaktı. onun durdurulamaz bir seks makinesi olması. (Yine de, sabah olduğunda, birkaç nefesini boşa harcayabilir eğer, şüphelendiği gibi, zorlukla yürüyebiliyorsa!)

Kadifemsi bir şezlonga uzandıkları üçüncü yoğun, erotik karşılaşmalarından sonra, kadın her ikisine de binerek Beyin eriten, nefes nefese orgazm, onları çeşitli sandalyelerden topladığı yumuşak yün örtülere sardı, ve kütüphanenin Fransız kapılarından çıkıp, inci gibi parıldayan ağaçların altındaki taş terasa geçtiler. yarı dolu bir ayın ışıltısı.

Arkasında durdu ve çenesini başının üstüne yaslayarak onu tekrar kucağına çekti. Kadın onun baharatlı, erotik erkek kokusuyla koza gibi sarılmıştı. Bu kokuya daha ince bir koku daha karışmıştı. birlikte yapmışlardı. Sevişmelerinin kokusu onu sarhoş ediyordu; ter, öpücükler ve Gel.

Onu uzun bir süre sessizce öylece tuttu, geceye ve ötesindeki dağlara baktı.

Pırıl pırıl parlayan yıldızlarla dolu gökyüzünü hayretle izledi.

Üniversite bir ömür uzaktaydı.

Tüm hayatını sıkı sıkıya planlamış olan Jessi'yi artık hatırlayamıyordu. Biri vardı

Dolabının arkasına sıkıştırılmış bir kahve fincanında şöyle yazıyordu:
"Hayat, sen
başka planlar yapmakla meşgul.

Sonunda başka planlar yapmayı bırakmıştı.

Ve bu hayattı.

Burada ve şimdi.

O zaman, o geniş yayla gökyüzünün altında dururken, şaşkınlıkla fark etti

Seksi Highlander'ının kollarında, doktorasını bitirmek için artık o kadar da acele etmiyordu. İçinde

Aslında, İskoçya'da takılıyordum ve buralarda biraz sıradan, yapılandırılmamış araştırma yapıyordum.

Dağlar muhtemelen onu uzun süre mutlu edebilirdi. Özellikle de Cian MacKeltar

aletlerini taşımak ve ona eşlik etmek için.

Ve annesinin yoksunluğunu muhtemelen hiçbir zaman anlayamayacağını bilmesine rağmen

Ne kadar uğraşırsa uğraşsın, evlilikte kalma gücünü birdenbire tamamen anlamıştı.

Lilly'nin bebeklere olan arzusu ve tüm çocuklarına olan bitmeyen, sürekli sevgisi: yarımalar, adımlar ve aynı şekilde bütünler.

Bu Jessi'nin daha önce hiç hissetmediği karmaşık bir duyguydu, çünkü daha önce hiç

istediği ve soyadını denediği çocuklar: Jessica MacKeltar.

Hayatında ilk kez bir erkekten ne tür bebekler yapacağını merak etti. Ne Birlikte dünyaya ne tür çocuklar getirebileceklerini, o ve bu büyük, vahşi, bir avuç

Adamım. Onlar bir şey olacaktı - bu kesindi! Jessi

kendisine neler olduğunu biliyordu.

Bu onu sevindirdiği kadar korkutuyordu da. Kendisinin de en az onun kadar ışıl ışıl parladığından şüpheleniyordu.
Ay onun üzerinde.

Aşık olmak bir kadına bunu yapabilir.

MacKeltar ikizlerinden birinin derin İskoç çapağı, "şimdi içeri giriyoruz," diye uyardı.
Kütüphanenin çift kapısı.

Jessi Cian'a arsız bir sırıtış fırlattı. "Sanırım beklemekten sıkıldılar."

"Evet, öyle görünüyor, genç kız," diye yanıtladı parmağını gümüşi camın içinde gezdirerek. Kadın çiftleşi işaret parmağını onunkine değdirdi.

Sonunda o lanet camdan kurtulduğuunda çok sevinecekti!

Onu doğrudan duştan geri almıştı. Sabahın erken saatlerinde, sonunda kütüphaneden çıktı ve koridor koridor dolaşarak çeşitli odalara göz attı.

bir banyo arıyor.

Şatoya ve krala yakışır bir tane bulmuşlardı, muhteşem bir duş ve birden fazla titreşimli başları ve uzanmış bir bank. Yine sevişmişler, birbirlerini kaygan bir şekilde sabunlamışlar, kaymışlar ve Buharlı spreyin altında çarpışıyor ve sürtünüyorlardı. Sonra güçlü, kaslı, esmer İskoçyalı dizlerinin üzerine çöktü, ellerini kalçalarına koyarak onu sırt üstü duvara yasladı ve bir anda daha fazla zevk alamayacağına yemin edebileceği bir zamanda, öpmüş, yalamış ve onu başka bir titreyen orgazm için kemirdi.

Uzun, cızırtılı gece boyunca, yasaklayıcı adam Cian MacKeltar'ın Dünya, bir kadını yatağa atanla aynı değildi.

O adam -sevgili- engelleri kaldırdı, kendini açtı, asla sahip olamayacağı küçük şekillerde verdi. Şüpheli. Bu adam onun her kirpik titreşimini izliyor, onu neyin memnun ettiğini, neyin gülümsedi. Bu adam, belli ki yedi kız kardeşi olan bir adamın şakacılığıyla alay ediyordu. bayıldım.

O adam, onu öperken ortadan kaybolmuş, onu duşta yalnız bırakmıştı. ve havayı öpmek.

Ellerini sert ve incinmiş bir kaş çatmayla yumruk yapmıştı.

Kötü bir andı, sadece on beş gün sonra özgür olacağı düşüncesiyle hafiflemişti. aptal camın sonsuza dek.

Durulanmayı bitirip ahırdan çıkarken, geriye dönüp baktığında, onların Şanslı Dageus ciplerini almıştı. İşler daha iyi sonuçlanamazdı.

Şu anda Cian'ın soyundan gelenlerin son derece güvenli kalesindeydiler ve Her ne kadar torunları da onun gibi kıllı ve testosteron yüklü görünseler de Yine de öşür ödenene kadar onu Lucan'dan korumak için ellerinden geleni yaptılar. (Ve o zaman her şey bittiğinde, bir balyoz alacak ve o lanet aynayı binlerce küçük parçaya ayıracaktı. gümüş parçalar. Bir kalıntı olması kimin umurundaydı ki? Cian'ı on bir asır boyunca esir tutmuştu ve o ölmesini istedim.)

Dün geçirdiği üzücü gün boyunca bir kez bile bu güne başlayabileceğini hayal etmemişti. Güneşli bir Highland sabahı, bütün gece sevgilisiyle ateşli ve tutkulu bir aşk yaşadktan sonra Rüyalarında, olabilecekleri en güvenli yerde, diğer iki Druid ile birlikte Cian'la arasına ek muhafızlar girecek ve herhangi bir tehdit ortaya çıkabilecekti.

"Müsait misin?" diye seslendi bir kadın sesi, kapıyı dikkatlice aralayarak.

"Hayır, ama giyinik durumdayız," diye mırıldandı Cian.

Jessi güldü. O kesinlikle terbiyeli biri değildi. Adam utanmazca edepsizdi. Yatakta bir hayvandı.

Ve dışarı. Büyük, kocaman, aç, sınır tanımayan bir

hayvan. Ve onu sevdi.

Önce Gwen kütüphaneye koştu, onu Chloe izledi. Seksi kocaları da arkadan geliyordu.

Jessi bu sabah ikizleri ilgiyle inceledi. Cian hakkında çok gergin ve endişeliydi.

Dün gece onlara fazla bakmamıştı. Şimdi onları cinsel endorfinle uyuşturulmuş bir boş vakitte inceliyordu.

Birbirinin aynısı, yontulmuş Kelt yüz hatları, altın rengi tenleri, güçlü burunları olan muhteşem adamlardı, ve aynı koyu gölge sakallarla tozlanmış yontulmuş çeneler.

İkiz olmalarına rağmen aralarında önemli farklar vardı.

Dageus'un uzun siyah saçları bu sabah özgürdü ve gece yarısı ipeğinden şık bir dökülüşle saçlarına dökülüyordu.

Bel. Drustan'ın omuzlarının yaklaşık on beş santim ötesinde duruyordu.

Dageus'un gözleri kaplan altınıydı,

Drustan'ın gümüş ve buz parçaları gibi parlıyordu. Her ikisinin de güçlü fizikleri olmasına ve

Dageus daha zayıftı ve kaslıydı; Drustan ise 1.80'in biraz üzerindeydi.

daha uzun, daha geniş ve daha doluydu. İkisi de olağanüstü adamlardı ama Jessi her şeye bahse girmeye hazırdı.

Keltar erkekleri öyleydi. Cian'ı eşsiz bir şekilde şekillendiren tüm o

baskın-erkek, istisnai nitelikler

yüzyıllar sonra bile torunlarında hâlâ mevcuttu. Sadece fazladan bir şey vardı

mavi kanları, asil genlerine programlanmış.

Gwen ona sıcak bir şekilde gülümsedi. "Temiz kıyafetler hoşuna

gider diye düşündük. Chloe ve ben

dolaplarımızı karıştırdık ve size birkaç şey getirdik. Diğer birkaç eşyayı da

Gümüş Oda senin için."

Jessi şaşkınlık ve sevinçle ayağa fırladı. Temiz giysiler! Sabah daha da güzelleşmeye devam ediyordu.

daha iyi ve daha iyi. O desenli halıların üzerinde aceleyle ilerlerken, Dageus ve Drustan da hızla yanlarından geçtiler.

Büyülenmiş bakışları aynaya kilitlenmişti.

"Çerçeve üzerindeki rünlerden ne anlıyorsun, Dageus?" diye sordu

Drustan. "Ben bu dili bilmiyorum, ya sen?"

"Hayır," diye yanıtladı Drustan.

Jessi bir an için adamları unutarak küçük giysi yığnını kabul etti. Gwen ve Chloe sadece "birkaç şey" getirmemişti, ona ihtiyacı olan her şeyi getirmişlerdi. Bir tane vardı.

asla alamayacağı bir çift düşük paçalı, düğmeli Paper Denim & Cloth kot pantolon

kendisi, dantelli yakalı narin pembe bir atlet ve ona uygun, yumuşak yünlü bir hırka.

Ayrıca külotlar, çoraplar, botlar ve harikalar harikası bir sutyen getirdiler! Sarkmayacaktı.

zamanından önce. Düz beyaz taytı takdirle parmakladı.

Gwen yaklaştı ve adamların duymaması için kısık bir sesle, "Biliyorum, bu pek

güzel, ama bana uyabileceğini düşündüğüm tek şey buydu. Hamileyken giymiştim."

Jessi hararetle, "Oh, bu mükemmel," dedi. "Bu bir sutyen. Daha mutlu olamazdım.

Teşekkür ederim. Her ikisi de sen." Onlara gülümsedi.

"Eğer bir süre bizimle kalacaksan," dedi Chloe, "alışverişe gidebiliriz. Ya da ihtiyacın olursa

kaleye yakın kalmak için, internetten bazı şeyler sipariş edebiliriz."

Jessi gözlerini kırıştırdı, bu iki zarif kadın karşısında kendini aşağılanmış hissetti. Onu öylece kabul etmişlerdi. O da

habersiz ve davetsiz bir şekilde evlerine girmişti, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı, ancak onu hoş karşıladılar. Ona güzel kıyafetler getirmişlerdi. Güzel bir sütyeni olmasını önemsiyorlardı. "Teşekkür ederim Sen," dedi yine içten bir samimiyetle.

"Koridorun hemen solunda, büyük salonun yanında bir yarım banyo var, eğer orada üstünüzü değiştirmek isterseniz."

Jessi başını sallayarak aceleyle çıktı, yeniden temiz giysiler giymek için sabırsızlanıyordu. Kütüphaneye döndüğünde MacKeltar'lar ateşin yanında oturuyorlardı.

Karanlık Cam'ı kitaplığa yaslandığı yerden alıp yan taraftaki duvara taşımışlardı.
Şömine rafında, onlara dönük.

Cian ayağa kalktı, güçlü kot giysili bacakları genişledi, avuç içleri Camdan -her iki yanında da taş duvar olduğunu tahmin ediyordu- kütüphaneye bakıyordu.

Üzerinde yine siyah Ironman tişörtü vardı ve dövmeli kollarındaki kaslar tişörtünün altında dalgalanıyordu.
en ufak hareketiyle kısa kollu kolları. O kollar hemen hemen her şekilde onu sarmıştı.
Dün gece hayal edilebilirdi. Bu gece de aynısının olmasını dört gözle bekliyordu, ya da ne zaman olursa sonra serbest bırakılacaktı. Aynanın cilalı zeminde kaymasını önlemek için tabanına bir sedir yerleştirilmişti.
Ahşap zemin.

Yakındaki bir sehpanın üzerinde buzlu çörekler, çeşitli meyveler, peynirler ve hamur işlerinden oluşan iştah açıcı bir serpmeye vardı, ve üç tane dumanı tüten sürahi.

Gwen, "Beyaz sürahide kahve, gümüş sürahide kakao ve fildişi sürahide de çay için sıcak su var," dedi.
Onu.

Jessi aceleyle masaya gitti, minnetle kendine bir fincan kahve doldurdu ve hafif buzlu bir çöreğe uzandı, oturmadan ve onlara katılmadan önce.

Tüm kakao tenceresiyle birlikte birkaç çöreği de aynasına götürdü. Chloe ve Gwen'i hayrete ve sevince boğan bu durum, onu geri gönderip yeniden çağırmasını sağladı. Yine Cian, kremalı çikolatayı yudumlarken, torunlarına durumlarını kaba bir şekilde açıkladı ve hamur işleri ısırıkları.

Jessi bunu daha önce de duymuştu ve şimdi buna hiçbir ayrıntı eklemedi. Hiç kimse bu adamı TMI-çok fazla bilgi. Onlara bir büyücü tarafından Kara Cam'a bağlandığını söyledi. on bir yüzyıl önce Lucan Trevayne olarak adlandırılmış ve böylece kendisi için ölümsüzlüğü güvence altına almıştır.

"Demek amacı buymuş!" Dageus haykırdı.

Cian başını salladı ve Lucan'ın duvarlarından birinde ya da başka bir yerde asılı tutulduğunu söyleyerek devam etti. Son 1,133 yıldır. Birkaç ay önce Londra'da bir şey oldu. Lucan ülke dışındayken mallarını koruyan tüm koğuşlar yıkılmıştı; bir hırsız Trevayne'in değerli koleksiyonu; ve aynanın tüccardan tüccara Jessica'nın eline geçmeden birkaç ay önce.

Unseelie sözleşmesini mühürleyen ondalık hakkında hızlıca bilgi verdi, sadece on beş gün içinde ödenmesi gerektiğini söyledi. Lucan'dan iki hafta daha, Samhain gece yarısını geçene kadar uzak kalması gerektiğini ve

Bunu yapmasına yardım etmeleri ve "kadınını" güvende tutmaları için resmi olarak yardımlarını rica ediyor.

Bu sözleri duymak hoşuna gidiyordu! Onun kadını.

"Sonra ne olacak?" Drustan, Jessi'nin Cian'ın sözlerini duyduğunda sorduğu sorunun aynısını sordu.

hikaye. "Öşür kaçırıldığında ve sözleşme bozulduğunda mı? O zaman ne planlıyorsun?"

Cian başını aşağı ve öne eğdi, başının üst kısmını koltuğun iç kısmına dayadı.

bardak. Bardağı tekrar kaldırdığında, viski dolu gözleri vahşi bir öfkeyle parlıyordu. "O zaman ben de

Beni tuzağa düşüren o piçten intikam

alacağım." Odada bir an sessizlik oldu.

Bunun üzerine Dageus, "Altın ondallığın her yüz yılda bir ödenmesi gerektiğini söylemişsiniz.

Eski zaman işaretleme

yönteminde yıllar mı?"

Cian başını salladı.

"Evet."

"Ve bu parayı ilk ödeyen Lucan Trevayne miydi?" "Evet,"

diye yanıtladı Cian.

"Hmm," dedi Dageus. Bir an durakladı, sonra yumuşak bir sesle, "İntikam oldukça

iki ucu keskin kılıç, değil mi, akraba?"

Cian omuz silkti. "Evet. Belki. Ama bu durumda, onu benim kullanmam

gerekli." "Bundan emin misin?"

"Evet."

"Bazı kanların dökülmemesi en iyisidir, ata."

"Beni tanıdığını sanma, Keltar. Tanımıyorsun."

"Şaşırabilirsin."

"Hiç sanmam," diye kestirip attı Cian. "Ve sen Lucan'ı tanıımıyorsun. O ölmeli."

"Neden?" Dageus karşı çıktı. "Seni hapsettiği için mi? Ufaklığın intikamını almak istiyorsun? Öyle mi?"

"O zaman intikam senin için her şeye değer mi?"

"İntikamın bedeli hakkında ne biliyorsun? Herhangi bir şeyin bedeli hakkında ne biliyorsun?"

"Pek çok şey biliyorum. Dikili taşların yeminini bozdum ve zamanda geri giderek

İkizin ölümü. Bir süre için Draghar'ın on üç ruhu tarafından ele geçirildim. _"

"Tanrım, Ban Drochaid'in taşlarını kişisel çıkarların için mi kullandın? Sen deli misin? Ben bile o efsaneye geniş bir alan bıraktı!" Cian'ın sesi şaşkıncı.

Drustan dikkatle, "Görünüşe bakılırsa göz yumduğun tek şey bu," dedi. "Sen öyle misin, değil misin? sen, bir büyücü, ata?"

Jessi kıllandı. Cian iyi bir adamdı. Ağzını açıp bunu söylemek üzereydi ama Cian şöyle dedi

"Ben büyücülük yaptım. Görünüşe göre kardeşiniz ara sıra Keltar'ı Yemin de."

Doğru. İşte, diye düşündü Jessi. Kimse mükemmel değildi. Jessi'yi takip ettiğinden pek emin değildi.

Dageus her ne yaptıysa, kulağa oldukça kötü geliyordu.

"Dageus bunu sevgiyle yaptı. Bu kadar kapsamlı bir korumayı nasıl elde ettiğinizi bize anlatmadınız.

ne de o aynanın içine nasıl girdiğin."

" 'Koruma rünleri' mi?" Jessi yankıladı. "Dövmelerinin anlamı bu mu, Cian? Ben de bir süredir

Bu rünlerin bir dil olup olmadığını soracağım. Onlar ne için?"

Ona cevap veren Chloe oldu. "Kara büyücülerin işine karışmanın sonuçlarını

Körfezi," diye yardımsever bir şekilde açıkladı. "Son zamanlarda onlar hakkında bir şeyler okuyordum."

"Ah." Jessi Cian'ın hangi kara büyücülerle uğraştığını merak ederek gözlerini kırıştırdı. Sonra karar verdi

Şu anda onu bu konuda sıkıştırmak için çok fazla şey oluyordu.

Daha sonra, yalnız

kaldıklarında ona

soracaktı.

Cian şu anda Drustan'ın bakışlarını üzerinde tutuyordu, dudakları alaycı bir gülümsemeye kıvrılmıştı. Cian, Drustan'ın

O gülümsemeyi severdi. Soğuktu. Daha önce gördüğü hınzırca sıcak gülümsemelerden sonra iki kat soğuk gelmişti.

sadece birkaç saat önce şehvetli dudaklarını kıvırıyordu.

"Bunu tartıřmayı da dűřűnműyorum," diye homurdandı Cian. "Bunun bir űnemi yok. űnemi olan. Ne oldu geri alınamaz. řu anda űnemi olan tek řey Lucan'ı durdurmak."

Dageus başladı, "şart değil-"

"Evet, 'mutlaka'," diye sűzűnű kesti Cian. "Sana henűz sűylemedim Keltar, ama Trevayne geęenlerde Unseelie Kara Kitabı'ndan birkaç sayfa bulmuř. Dokuzuncu yűzyıldan beri onu arıyor. Unseelie kalıntısını biliyor musunuz?"

Dageus'un altın rengi gűzleri kısıldı ve kaskatı kesildi. "Cehennem zebanisi!" "Kesinlikle," dedi Cian dűz bir sesle.

"Unseelie Kara Kitabı'nı mı arıyor?" Drustan haykırdı. "Sence geręekten bulabilir mi? Bu mu?"

"Evet, űyle olacak. Bu sadece bir zaman meselesi."

"Bir dakika," diye araya girdi Jessi. "'Unseelie Kara Kitabı' nedir?" Her ne kadar Cian daha űnce bir kez bahsetmiřti, kendi endiřeleriyle o kadar meřguldű ki ne dedięini.

"Unseelie'nin kim olduğunu biliyor musun, genę kız?" Drustan sordu.

Jessi ona řűpheli bir bakıř attı. "Periler mi?" Bu kulaęa son derece aptalca geliyordu. Bir periye gűre bile bűyűcűlere, bűyűlere ve Druidlere inanan bir kız.

Ama odadaki başka kimse böyle düşünmüyor gibiydi.

Gwen, "Biz onlara 'Faery' diyoruz Jessi, ama onlar aslında bir varlık ırkı.

Başka bir dünyadan, Tuatha Dé Danaan olarak bilinen inanılmaz derecede gelişmiş bir uygarlıktan. Onlar İsa'nın doğumundan binlerce yıl önce Dünya'ya geldi ve İrlanda'ya yerleşti."

Jessi nefesini içine çekti. "Aman Tanrım, Tuatha Dé Danaan hakkında Kitap'ta okumuştum.

İstilalar! Fir Bolg ve Nemedianlarla birlikte efsanevi ırklardan biriydiler. Güya gökyüzünden bir sis ve pus bulutu içinde inmişler. Bana onların Gerçek mi? İrlanda'yı gerçekten işgal ettiklerini mi?"

"Evet, İrlanda'yı işgal etmemiş olsalar da gerçekler, başlangıçta orada hoş karşılanmışlardı.

"dedi Dageus. "Ancak çok sonraları şiddetli bir anlaşmazlık ortaya çıktı. Onlar

İstilalar Kitabı'nın iddia ettiğinden çok daha önce gelmişler. Ve şimdi burada olmalarına rağmen

Bizden saklı. Tuatha Dé iki mahkemeye ayrılmıştır. Seelie'ler Işığın Mahkemesi'dir.

Fae-Biz Keltarların hizmet ettiği kişiler. Unseelie'ler Karanlığın Divanı'dır. yatak. Ayrı olsalar da, birbirlerine ayrılmaz bir şekilde bağlıdırlar. Bazıları Seelie'nin Unseelie'yi yarattığını söyler,

Bazıları da Seelie'lerin zaman içinde mutasyona uğradığını söylüyor. Kimse kesin olarak bilmiyor. Aslında, 'tis

Aynı ırktan bile olmayabilecekleri söyleniyor. Ama tüm efsaneler, birinin gittiği yere diğerinin de gittiği konusunda hemfikir.

diğeri olmalı. Eskiden Romalı Janus başları gibiydiler, tek bir yüzü paylaşan iki yüz.

kafatası."

"Yani bizim dünyamıza geldiler -oh, bu çok garip!"- ve bu Karanlık Yadigarları da beraberlerinde getirdiler. onları?" Jessi sordu.

Dageus başını salladı. "Unseelie Karanlık Olanları getirdi. Seelie'ler Işık Yadigarları'nı getirdi.

Her iki sarayın da kendi güç kalıntıları vardır. Eski efsanelere göre, uzun zaman önce geçmişlerinde korkunç Unseelie bir şekilde Seelie tarafından 'zapt edildi'. Her ne kadar burada bizimle olsalar da.

Seelie'ler gibi dünyamızı paylaşan Unseelie'ler de bulundukları yerden ayrılamazlar.

tutuluyorlar. Eski yazıtlarda, Tuatha Dé'nin ülkemize gelişinden kısa bir süre sonra

dünyada bir ayaklanma oldu ve bazı Unseelie'ler neredeyse serbest kalıyordu. Çatışmada, onların

Kara Kitap da dahil olmak üzere yadigârlar kayboldu. İnsanlar ve Fae'ler bu yadigarları arıyordu.

binlerce yıldır güç kalıntıları. İddiaya göre, Kara Cam başlangıçta bir tanesini tutmak için kullanılıyordu.

Unseelie'nin ölümlü metreslerinin hapsedildiği yer. Zaman içinde, birçok Unseelie'nin

başka bir şeye dönüştürür. Birden fazla amacı olan bir şey, ya da öyle söyleniyor. Bakınız şu grup etrafını çevreleyen siyah mı?"

Jessi başıyla onayladı.

"Bir gün yeterince ondalık ödenirse, Karanlık Cam'ın tamamen kararacağı söylenir ve o gün

Bir gün tamamen farklı bir şeye, duyarlı bir şeye dönüşecek."

Jessi ürperdi. Cian'a baktı. "Bunu biliyor muydun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Ama bu da ondalık vergiyi engellemek için bir başka neden." "Şaka yapmıyorum. Ne kadar ürkütücü!"

"Tüm Unseelie Yedigârları, senin de dediğin gibi, 'ürkütücüdür,' genç kız," dedi Cian. "'Onların karanlığı, onların ürpertici."

"Aynanın içi soğuk mu?" diye sordu, kenardaki karanlığın ne kadar buz gibi olduğunu hatırlayarak.

Güçlü bir omzunu silkti. "Evet, genç kız. Bazen bunu diğerlerinden daha fazla hissediyorum. Bu bir şey değil
"Kendinize gelin." Endişeli bakışlarını ikizlere yöneltip, "Lucan
Karanlık Yedigârlar'dan üçünü ele geçirdi. Hırsız tılsımı ve kutuyu da çaldı.
Aynam. Lucan'ın onları henüz bulup bulamadığını bilmiyorum. Hâlâ
dışarıda olabilirler."

"Tanrım," diye usulca küfretti Drustan. "Ve masum bir aptalın ellerinde!"

"Aynen öyle," dedi Cian.

"Peki bu Karanlık Kitap'ta ne var?" Jessi sordu. "Onu bu kadar tehlikeli yapan ne?"

"Draghar'ın onun hakkında bildiklerine göre," dedi Dageus, "diyarları açmak için büyüler içeriyor.
harness time, dünyaları bile yok etmek için büyüler. Daha da kötüsü, her türlü Karanlık
büyü, iddiaya göre orada en güçlü Fea'lerin Gerçek İsimleri de var -
Seelie ve
Unseelie kraliyet ailesi."

"Draghar'ın sende bıraktığı tüm anıları ayıklamanın kolay olmadığını söylediğini sanıyordum," dedi Drustan
dikkatlice Dageus'un gözlerini aradı.

Dageus kuru bir sesle, "Öyle değil. Kafamda on üç bin bölümlük bir kitap varmış gibi. Orada

Bir yerlerde onlardan birinin son işeyişinin anısı var. Kara Kitap'ı biliyorum çünkü Onlardan kaçmak için başka kitapların peşine düşerken, benim de bu kitabı bulmamı istediler. O zamanlar akıllarında çok şey var." Dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Özgürlüğümü arayan sadece ben değildim; kaçmayı çok istediler. Diğer arzularının yanı sıra."

"Gerçek İsimlerin nesi bu kadar korkutucu?" Jessi sordu. Dageus'un Gerçek Adlar'a sahip olduğunu düşünmek ne kadar tuhaftı. Kafasında on üç kişinin daha anıları vardı. Bunun hiç baş ağrısı yapıp yapmadığını merak etti.

"Tuatha Dé'nin Gerçek Adını bilen kişi," dedi Cian aynanın içinden, "o Fae'ye hükmedebilir, hatta kendi yıkımına kadar."

"Perilerin ölümsüz olması gerektiğini sanıyordum," diye itiraz etti.

"Çoğunlukla öyledirler, genç kız," dedi Cian ona. "Birinin ölmesi nadirdir, birini öldürmek neredeyse imkânsızdır, ama olabilir bitti. Fae'ler akıl almaz bir güce sahipler. Yanlış adamın elinde, Kara Kitap bu gücü kullanmak için kullanılır. Vicdansız bir adam tam bir kaos yaratabilir, sadece bu ülkeyi değil ama sayısız başka dünya. Karanlık Kitap karmaşık şifrelerle yazılmış olsa da ve söylentilere göre Bu şifreler aslında Kitabın açılışından açılışına değişmektedir, Lucan geçmişî hatırlıyordu. Uzun yıllarını aldı ama başardı. Hiç şüphem yok ki bunu tekrar yapabilir."

"Sence Kara Kitap bunca zamandır neredeydi?" Chloe Cian'a sordu. "Kayıp değil miydi binlerce ve binlerce yıldır?"

"Evet. Lucan ve ben uzun zaman önce bir klanın atandığına ya da tesadüfen karşılaştığına inanıyorduk.

Keltar'ın ilmi koruduğu gibi, kendilerini onun koruyucusu olarak atadılar," dedi Cian, bakışları karanlıktı. "

Son zamanlarda bu muhafızlara bir şeyler olmuş gibi görünüyor, çünkü Lucan'ın konuştuğu kişi

ona Kitabın kısa bir süre için su yüzüne çıktığını ve birkaç kişi tarafından görüldüğünü söyledi.

artık ölü. Aynanın çalınmasından birkaç hafta önce öldürülen bu kişi

tekrar ortadan kaybolmadan önce kapağın ve içindeki birkaç sayfanın sürtünmesini elde etmek için."

"Demek insanlar son zamanlarda Kitabı gerçekten görmüşler!" Chloe haykırdı. "Evet."

"Bunun gerçekten Kara Kitap olduğundan emin miyiz? Gerçek olduğundan?" Gwen sordu.

Cian başını salladı. "Sayfalardaki ovuşturmalara göz attım. Lucan kitabında yaptıklarında özgürdü. Çalışma. Sanırım kısmen benim ilgimi çekmeyi ve yardımımı almayı umduğ için, çünkü ben her zaman daha iyi sorc-er . . .Druid."

"Peki aynanın içine sıkışıp kalan kim?" Dageus mırıldandı.

Cian sinirlendi, gözleri kısıldı, burun delikleri açıldı.

Dageus omuz silkti. "Sadece söylüyordum."

Cian ve Dageus birbirlerine ters ters baktı. Sonra Cian umursamazca homurdandı ve devam etti. "Kitap Kendisinin o kadar güçlü olduğ varsayılıyor ki, sürekli maruz kalmak insanı değıştiriyor ve daha iyisi için değil. Hatta Sayfaların sadece sürtünmeleri Karanlık gle titreşiyordu. Bunlar normal parşömen sayfaları değildi. Bunlar gerçek olduğuna hiç şüphem yok. Ayrıca Lucan'ın gerçek bir şey olması kaçınılmazdır. onu ele geçirecek, hem de er ya da geç. Kara Kitap'ı elde etmek her zaman Lucan'ın nihai hedefi ve ona ulaşmak için hiçbir şeyden vazgeçmeyecek. Karanlığın gücünü ve bilgisini

Magyck yüzyıllar boyunca büyüdü. Hiçbir kurala bağlı değildir. Onur duygusu yoktur. Onun nasıl Zihin çalışır. Onu durdurabilecek tek kişi benim."

"Burada iki Keltar Druid daha var, akrabam," dedi Drustan sert bir sesle. "Birbirimize yardımcı olabileceğimizden eminim. biraz yardım."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Ayna Lucan'ı ölümsüz kılıyor. senin imkanlarınla. Hiçbir işe yaramazsın. Yoksa kendi dövmeni yapmaya hazır mısın, akraba?" Cian dedi ki İpek gibi.

Drustan ona küçümseyen bir bakış attı.

"Ben de öyle düşünmüştüm." Cian'ın ona attığı bakış da aynı derecede küçümseyiciydi. "Bir adam yapması gerekeni yapar. Ya da O bir erkek değil."

"Ne 'yapması gerektiği' tartışılır. O noktaya gelmesi şart değil," diye yanıtladı Drustan buz gibi bir sesle.

"Evet, öyle, seni lanet olası aptal. Lucan'ı bana bırak. Sen karışma." "Bu

Trevayne'in bizden çok daha güçlü olduğuna inanamıyorum."

Cian'ın gülümsemesinden kara bir eğlence damlıyordu. "Ah-ve işte övünülen Keltar egosu! Acaba ne zaman Görürdüm. Ben de aynı hatayı yaptım. Çok daha güçlü olduğuma inandım. Ve öyleydim. Yine de burada am. Ve bunun olacağını tahmin etmemiştim. Lucan'la ben ilgileneceğim. Bize burada sığınma hakkı vermelisin. Azizler Bayramı'nda. Bir dahaki sefere boş olduğumda ek koğuşlar açmam gerekecek. İzin verin. Bu tek istediğim bu."

Kardeşi ve Cian tartışırken Dageus sessiz kalmıştı. Ama şimdi başını eğdi. Altın gözleri garip bir şekilde parlıyordu. "şimdi anlıyorum," dedi. "Demek bu yüzden bunu yapmayı planlıyorsun. Bana hiç mantıklı gelmedi. Özellikle de geçen akşamdan sonra."

Hayal mi görüyordu, yoksa Cian birdenbire gerginleşmiş miydi? Jessi ona dikkatle baktı.

Highland'li sevgilisinin omuz silkmesi biraz abartılı göründü. bahsediyorsun.

" "Evet, yle."

"Beni derinlemesine dinleyemezsin, korumalarım ayaktayken olmaz ve tanıştığımızdan beri onları hayal kırıklığına uğratmadım. Sen ama o kadar da iyi değilsin."

"Henüz. Olmama da gerek yok. Bu ondalık işini anlıyorum."

"Belki de o kötü Draghar'ınızdan edindiğiniz bilgi yanlıştır, Druid," Cian soğukkanlılıkla konuştu. "Eminim onlar bile ara sıra hata yapmışlardır."

"Hayır," dedi Dageus aynı soğukkanlılıkla. "Bunu yeraltı odasındaki tomarlarımızdan öğrendim."

On ten kurtulmanın bir yolunu arıyorum. Senin de onları okuduğunu biliyorum."

"Ne?" Jessi birinden diğerine bakarak, içinde bulundukları okyanustaki ölümcül dalgalanmayı hissederek, "Ne?" dedi. söylemiyorlardı. "Siz ikiniz ne hakkında konuşuyorsunuz?"

"Yapma, akraba," dedi Cian aniden, alçak sesle ve yoğun bir şekilde.

"Bırak onu. Erkek erkeğe.

"

"Hayır, bu konuşmaya devam etmek için çok büyük bir şey. Bilmeye hakkı var.

"

"Bu senin vereceğin bir karar değil. "

"Ona söylemeyerek yanlış bir karar vermemiş olsaydın, bunu yapmak zorunda kalmazdım.

"

" 'Ona söylememek' ne?" Jessi talep etti.

"Bu seni ilgilendirmez. Bu işe karışma," diye hırladı Cian Dageus'a.

"Hayır. Geçen akşam ikiniz arasında yaşananlardan sonra olmaz. Bilmeye hakkı var. Ya

Ona sen söyle, yoksa ben söylerim. Bu bağışlayacağım tek merhamettir. "

"Cian?" Jessi soru sorarcasına yalvardı.

Uzun ve sessiz bir an boyunca ona baktı. Çenesindeki bir kas sıçradı.

Aniden aynaya döndü.

Ve gümüşün içinde kayboldu. Arkasında dalgalandı ve dümdüz oldu.

Jessi inanamayarak aynaya baktı. Bu kadar korkunç ne olabilirdi ki, o inanılmaz

Az önce paylaştıkları samimiyetten sonra ona sırtını dönüp çekip gidecek miydi? "Neler oluyor?" Ağlamaklı bakışlarını Dageus'a çevirdi. Dageus'un içinde bir batma hissi vardı.

ve biliyordu, sadece biliyordu, duymak üzere olduğu bir şey vardı.

keşke kulaklarını kesseydim dedirtecek.

Jessi, Cian'ın kısa bir ilahi mırıldandığını duyduğunda, neyin geldiğini anladı ve bir alarm çılgılığı attı
ondan kaçtı. Oda servisi suikastçısını öldüren mücevherli bıçak camdan dışarı fırladı
ve Dageus'un şakağının solundaki bir duvarın arkasına ve kıl payı soluna saplandı.

"Cevap verme ona, seni piç kurusu," diye vahşice homurdandı gümüşü camdan.

Drustan çok ama çok sessiz bir şekilde, "Benimkilerden birine zarar verirsen, o lanet aynanı kırarım," dedi.
"Kasten kaçırdığınızdan emin olmasaydım, çoktan yapmış olurdum."

Aynanın içinden gelen bir başka vahşi ses, çerçevesindeki camı tıkırdattı.

"Ne?" Jessi zayıf bir sesle tekrarladı. "Bana ne söyleyeceksin?"

Dageus içini çekti, yontulmuş yüz hatları acımasızdı. "Tüm Tuatha Dé bağları, kementler- ister Seelie sözleşmeler ya da Unseelie anlaşmaları - periyodik olarak altınla yeniden teyit edilmelidir. Keltar Anlaşması, Örneğin, en saf altından dövülmüştür ve yalnızca içindeki bir şey doğrulanırsa yeniden teyit edilmesi gerekir.
ya da anlaşmaya taraf olanlardan biri tarafından ihlal edilirse. Ama Karanlık Sanatlar doğaya aykırıdır.
ve daha yüksek ve daha sık ondalık gerektirir. Cian'ın dediği gibi, Karanlık Cam'a ödeme yapılmalı.
her yüz yılda bir, ilk bağlama tarihinin yıldönümünde, gece yarısı."

Kederli altın gözler onunkilere kilitlendi ve o batma hissi içinde bir asit çukuruna dönüştü mide.

"Cian Samhain'de bağlandı, genç kız. Eğer ondalık, sözleşmeyi başlatan kişi tarafından ödenmezse Bu örnekte, Lucan - otuz birinci Ekim'de tam gece yarısı, sözleşme ihlal edilecek, Cian ve Lucan'ın kendilerinin yaşamadığı tüm yılların hesabı sorulacak. At bir kez. Tek bir anda."

Sessizlik odayı kapladı. Orada öylece duruyordu, ağır, boğucu. "Ne-ne diyorsun?" Jessi kekeledi.

"Ne dediğimi biliyorsun Jessica," dedi Dageus nazıkçe. "Cian İskoçya'ya tek bir şey için döndü. Sebep: Ölmek. Bu onun intikamı. Lucan'ın Kara Kitap'ı almasını engellemenin yolu bu. ve her şeyi sonsuza dek bitirmek için. Ondalık ödenmediğinde, ikisi de ölecek. Her şey biter. Ölümsüz büyücü bir damla bile kan dökülmeden öldürülecek. Cian'ın tek yapması gereken Kasım'ın ilk günü saat 12:00'ye kadar Lucan'dan uzak durmak. Ve o haklı, 'bu gerçekten En basit, en etkili şekilde bitirmek için. Oldukça derli toplu, gerçekten. Drustan ve ben daha sonra Kara Kitap'ı ya koruyucularına geri vermeyi ya da kendimiz korumayı deneyelim."

Jessi Dageus'a bakakaldı. Birdenbire, Cian'ın tanıştıklarından beri ona söylediği her şey -ve şimdi Çok az şey olduğunun farkındaydı; zihninde bir şeyler yuvarlanıyordu ve her şeyi büyük bir heyecanla kavradı. farklı bir ışık. Bir elini ağzına bastırarak başını salladı.

Ŗimdi gerçeği bildiğine göre, her Ŗey o kadar düzgün bir Ŗekilde birbirine uyuyordu ki, bunu tahmin edemediği için hayrete dŖmŖt daha önce.

Bir kez bile "son teslim tarihi "nin ötesinde bir andan söz etmemiŖti. Kızın sorduğu zaman bile.

Büyü bozulduğunda ne yapmayı planladığının. Daha önce hiç "Tanrım, bunu yapmak çok güzel olacak.

tekrar özgür olmak!" Öldürdükten sonra yapmak isteyebileceği bir şeyden hiç söz edilmemişti.

Lucan -belki bir film izler, bir ziyafet çeker, dünyayı gezer ve bacaklarını biraz esnetir. Aslında,

Lucan'ı öldürdüğünden hiç bahsedilmemişti bile. Neden olsun ki?

Onu fiziksel olarak "öldürmeyi" hiç planlamamıştı.

Yeni başlangıçlar yok, demişti.

On beş gün içinde özgür olmayacağını başından beri biliyordu.

On beş gün içinde ölecekti.

Bugünden tam iki hafta ve bir gün sonra, Cian MacKeltar - az önce birlikte olduğu adam

hayatının en şaşırtıcı, kavurucu derecede tutkulu, göz kamaştırıcı gecesini geçirdi.

bin bir yüz altmış üç yıllık bir toz yığınınından daha fazlası.

Uyuşuk bir şekilde aynaya doğru döndü. Kendi dehşete düşmüş yansıması ona bakıyordu. Cian

hiçbir yerde

görünmüyor.

Korkak.

Yüzü solgun, gözleri kocaman

olmuştu. "Oh, seni orospu çocuğu,"

diye nefes aldı. Gözyaşlarına

boğulmadan hemen önce.

Quod not cogit amor?

(Aşkın bize yaptıramayacağı bir şey var mı?)

-MARTIAL, M.Ö. 40-104 civarı

Jessi Gümüş Oda'nın açık penceresinde durmuş, kasvetli günün içinden aşağıya bakıyordu.

puslu kale arazisi.

Cian ön bahçenin geniş, bakımlı alanında adım atıyordu. Saçındaki örgüleri çıkarmıştı.

Saçları ıslak bir şekilde uzun ve koyu bir dökülme halinde muhteşem yüzünden geriye doğru kayıyordu.

Gökyüzü kurşuniydi, ufuk

dağların karanlık gök gürültüsü başlıkları tarafından gizlenmişti. Hafif, çiseleyen bir yağmur yağıyor ve yer yer sis görülüyordu,

Şurada burada, nemli ot parçalarına, Cian onları kesip geçerken uykulu, hülyalı girdaplara dönüşüyordu.

Havadaki soğuğa rağmen üzerinde sadece kalçalarına kadar sarkan ekose bir elbise ve yumuşak deri botlar vardı.

Dokuzuncu yüzyılda dağlık bölgesini inceleyen yarı vahşi, görkemli bir dağ lordu gibi görünüyordu.

Tanrım, çok güzeldi.

Kanaması vardı.

Kan, yağmurdan sıırıslıklam olmuş göğsünden aşağı süzölüyor, yontulmuş kaslarının çıkıntıları arasından kayıyordu.

Daha önceki gece diliyle tattığı, öpücüklerle kapladığı mide.

Yeni boyanmış dövmeleer göğsünün sağ tarafını ve sağ kolunun bir kısmını kaplıyordu, küçük iğne

İğneler hâlâ ıslak bir kan tabakasıyla kaplıydı. Sağ elinin üzerinde daha fazla mistik rün yükseliyordu.

ve taş döşeli bir geçitten aşağı doğru döndüğünde, ya onun ya da diğerlerinden birinin

İkizler sırtının büyük bir bölümünü de kıpkırmızı ve simsiyah damgalamışlardı.

Koruma rünleri. Kara büyücülerin işine karışmanın sonuçlarını uzak tutarlar.
dedi.

Onu izlemeye o kadar dalmıştı ki yatak odasının kapısının açıldığını duymadı ve

Gwen yumuşak bir sesle, "Toprağı dönüştürüyor Jessi. Seni burada gördü ve beni gönderdi.

seni bulmak için. Benden izlememeni rica etmemi

istedi." "Neden?" Jessi sesini çıkarmadan konuştu.

Gwen derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "Bu Kara Magyck, Jessi. Bazı korkunç yanları var

ama Drustan bile bunun gerekli olduğunu kabul etti ve inanın bana, eğer Drustan herhangi bir

Keltar topraklarında Dark Magyck ya da simya kullanılıyorsa, bunun için gerçekten iyi bir neden vardır."

Jessi'nin dudaklarında belli belirsiz, acı bir gülümseme belirdi. Gwen'in sesinde onun için çok fazla sevgi ve gurur vardı.

Kocası. Zamanla Cian için de aynı şeyleri hissedeceğini biliyordu, eğer ona zaman tanınsaydı.

Ama ilk andan itibaren ona birkaç haftadan fazla zaman ayırmaya hiç niyeti olmamıştı.

"Buraya gelirse Lucan'ın güçlerini etkisiz hale getirecek," dedi Gwen ona, "ve Cian onun olacak."

"Eğer o piç buraya gelirse, onu öldürebilir miyiz?" Jessi şiddetle konuştu. "Eğer koğuşlar etkisiz hale onu?"

"Hayır. Cam onu ölümsüz kılıyor, tıpkı Cian gibi, Jessi. O öldürülemez. Koğuşlar sadece Keltar topraklarında büyücülük yapmasını engelleyecek. Ne büyü yapabilecek ne de kaleye doğru girin. Cian kalenin çevresinde en yoğun korumayı yapıyor. Duvarlar. Bu yüzden izlememeni istiyor. Görünüşe göre, eğer kale içinde bir şey ölmüşse ...bir yere gömülene kadar koğuşları onu kaldıracaktır. başka."

"Dur tahmin edeyim. Koruma rünleri olmadan, o yeniden canlanan ölü şeyler ona saldırabilir mi?"

"Söylemedi. Ama ben de öyle tahmin etmiştim. Ve İskoç topraklarında, Tanrı bilir nerede insanlar ve eşyalar gömülüdür. Bu ülkenin oldukça çalkantılı bir geçmişi var."

Jessi ürperdi ve tekrar sessizliğe gömüldü. Büyücüler, büyüler ve şimdi de yürüyen ölü-şeyler. Başını salladı.
Hayatı ne kadar tuhaf ve korkunç bir hal almıştı.

Son kırk sekiz saat içinde, bildiği en büyük zirvelere yükselmiş, sadece dibe vurmak için

en derin uçuruma. Mutluluk içinde, aptalca bir şekilde ruh eşini bulduğunu düşünüyordu, sadece söz konusu ruh eşinin sadece iki hafta içinde öleceğini değil, aynı zamanda en ön sırada yer almak için.

Dageus ve Drustan onu kaleye hapsedmişlerdi. Onlar kaleden çıkmadıkça ve çıkana kadar aksini söyledi. Eğer giderse, Lucan'ın onu Cian'a ulaşmak için kullanacağına inanıyorlardı (açıkçası, o umursayacağından emin değildi -kalbini umursamazken bedenini neden umursasın ki?) ya da onu öldürmek eğer onu ele geçirirse. Onu öldürme kısmını kabul etti, bu da demek oluyordu ki Hayatta kalmak istiyorsa olduğu yerde kalmalıydı.

Bu da Highlander'ının ölümünü izlemesi gerektiği anlamına geliyordu.

"Dageus ve Drustan başka bir yol bulmaya çalışıyorlar, Jessi," dedi Gwen yumuşak bir sesle. "Başka bir alternatif Cian'ı camdan çıkar ve Lucan'ı yen."

"Eğer Cian hiçbir yol bilmiyorsa, o zaman gerçekten bir yol bulabileceklerini düşünüyor musun? Sana karşı bir şey yok. Kocasını ve kardeşi, ama burada büyücülük hakkında bir şeyler biliyor gibi görünen tek kişi Cian."

"Umudunu yitiremezsin Jessi."

"Neden olmasın? Cian yaptı," dedi acı acı. "O ölmeye hazır."

Gwen nefesini içine çekti. "Lucan'ı durdurmak için bildiği tek yol bu, Jessi. En azından şu anda öyle. Bırak Kocam ve Dageus üzerinde çalışıyor. İkisinin neler başarabildiğine hayret edersiniz. Ama

Bunun için Cian'dan nefret etme. Sana söylememekle hata etti. Benden bu konuda bir itiraz almayacaksın. Ben olsam Harap da oldum. Ve öfkeli. Ve incinmiş. Ve yıkılmış, öfkeli ve tekrar incinmiş. Ama sanırım sana neden söylemediğini düşünmelisin. Ve şunu da düşün: 20 küsur yaşındasın. yaşı, değil mi?"

Jessi başıyla onayladı. Cian onun altında, üvez ağaçlarından oluşan küçük bir koruluğa giriyor, zarif adımlarla ilerliyordu. Kaslı, hayvani bir zarafetle sisin süt beyazı dallarının arasından süzülüyordu. "Yirmi dört."

"Bakalım, o bunun kırk yedi nokta bir altı katı kadar yaşamış, neredeyse senin elli katın kadar. bir aynanın içine hapsedilmiş. Hayatın sadece bir yansıması bile değil. Binden fazla Yıllardır tek başına, hapsedilmiş, güçsüz. Dün gece yemekten sonra bize biraz anlattı. uyuyorlardı. Orada hiçbir fiziksel ihtiyacı yoktu. Zaman geçirecek hiçbir şeyi yoktu. Lucan onu hapsettikten sonra klanından hiç söz etmemişti. Geçen bin yıl boyunca buna inanmıştı, Lucan'ın tüm ailesini yok ettiğini, Keltar soyunun yok edildiğini. Bu yüzden asla herhangi bir torun aramayı düşünmedi; neden Dageus'un bir Keltar olabileceği aklına gelmedi? karşılaştılar. O aynada kendisiyle birlikte olan tek yoldaşı acı pişmanlığı ve Lucan'ı bir gün öldürmek. Fırsat sonunda kendini gösterdi. Lucan'ı öldürmek için Böyle bir cehennemde yaşamaya devam etmektense, düşmanını alt etmek için ölmeyi göze alan biri? Bu bir mucize. "Bu adam yüzyıllar önce delirmedi."

Gözyaşları Jessi'nin gözlerinin arkasını yaktı. Dün kendi kendine ağladığını sanmıştı. O Aynı şeyi merak etmişti, nasıl aklı başında kalabildiğini. Ama sonra onun bir dağ olduğunu fark etti.

Dün hayatının en berbat günüydü. Eğer bütün gözyaşlarını bir araya toplayabilseydi Doğduğu andaki o ilk feryat figan protestosundan başlayarak, çocukluğu boyunca hep ağlamıştı. acılar, ergenlik rezaletleri ve kadınca acılar, gözyaşı kovalarında bir damla bile oluşturmazlardı dün ağlamıştı.

Dageus ona Cian'ın ne yapmak istediğini açıkladığında, kütüphaneden olabildiğince hızlı çıkmıştı. ayaklar onu alabilmişti. O da kaleden kaçmaya çalışmıştı ama Dageus onu yakalamıştı. ve onu durdurarak nazikçe üst katta onun için hazırladıkları odaya yönlendirdi.

Kendini eve kilitlemiş ve yatağın üzerine yığılıp ağlamaya başlamıştı. Sonunda hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladı. derin, bitkin bir uyku. En kötüsü de, tüm bu süre boyunca ağlıyor, kendisini bu hale getirdiği için ondan nefret ediyordu. onu önemsemek, öleceğini bilmek ve ona söylememek, her bir zerresi yine de aşağı inmek ve onun lanet aynasına olabildiğince yakın oturmak için atıyordu. Yeniden kazanmak için Az önce paylaştıkları o yoğun, hassas yakınlığı. Eğer ona dokunamıyorsa, cama dokunmak için. Yerleşmek için hiçbir şey.

Kırıntılar için yalvarmak.

Gwen'in dün söylediği şeyi kendisi de düşünmüştü. Arada sırada aklı başında anlar yaşıyordu. kendine acıyan ve öfkeli bir hezeyan.

Evet, elbette onun sadece ölmek istemeyeceğini, aslında ölmeye hazır olabileceğini görebiliyordu. Soğuk taştan bir cehennemde sonsuza dek tek başına kaldıktan sonra ölümü kucaklayacaktı. Anlamak durumu daha iyi yapmadı.

Bir keresinde Women's Day ya da Reader's Digest gibi dergilerden birinde bir hemşire hakkında bir şeyler okumuştı. Ölümcül hastalarından birine aşık olan, on ya da on iki yaşından fazla olmayan bir adam.

Bir hastalıktan ya da başka bir şeyden yaşamasına aylar kalmıştı. Makale pek hoşuna gitmemişti ama içine çekildi, insanları lastik boynuzlu yapan aynı hastalıklı hayranlığın kurbanı oldu kanla kaplı ve ceset torbalarıyla dolu korkunç bir araba enkazının yanından geçiyordu. O Hemşirenin bunun olmasına izin vermekle ne kadar aptallık ettiğini düşündü. Onu transfer etmeliydi. Ondan hoşlanmaya başladığı ve başka bir adama aşık olduğu anda başka birine dönüşmüştü.

En azından hemşirenin neredeyse bir yılı vardı. Ölümcül hastasının ise sadece on dört günü vardı. Jessi, "Gidin lütfen," dedi.

"Jessi, birbirimizi çok iyi tanımadığımızı biliyorum."

"Haklısın, Gwen, bilmiyoruz. O yüzden lütfen beni bir süre yalnız bırak. Ona söyleyebilirsin. izlemeyeceğim. Söz veriyorum." Ve bunda ciddiydi. Onun isteklerine saygı duyacaktı. Tahta gibi hareket ediyordu. Pencereyi kapattı, mandalı çevirdi ve ağır şam perdesinin pervazın üzerine düşmesine izin verdi. bölmeler.

Arkasında sessizlik vardı.

"Lütfen git, Gwen."

Birkaç dakika sonra sert bir iç çekiş duyuldu, ardından odanın kapısı usulca kapandı.

Lucan parmaklarını saçlarının arasından geçirerek şakaklarından geriye doğru düzeltti. Avuç içleri sıcaktı.
Eti yanmış, tırnakları kararmış.

Önemli değil. Bir an içinde Hans'ın talihsizliğinin izleri silinecekti.

Kömürleşmiş cesedin üzerinden soğukkanlılıkla

geçti. Kokuyordu ve bardan çıkarılması

gerekliyordu.

Püsküllü minderlerle döşenmiş yüksek arkalı ahşap kabinleriyle lüks, panelli bara doğru ilerlerken
Lucan nefesinin altından bir dizi büyü mırıldanarak, barın
Hem az önce yakıp kül ettiği adamın hem de onun gerçek görünüşünün animasyonlu patronları.

Yüzyıllar önce, kulakları, göz kapakları, dudakları ve dili de dahil olmak üzere yüzünden geriye kalanları dövme almıştı,
Bu da onu gözlemciler için fazlasıyla hatırlanabilir kılıyordu.
Tırnakları bile sökülmüş ve altına dövme yapılmıştı. Onun
Burnunun içindeki son siyah-kızıl lekeleri çıkarmayı bitirdikten kısa bir süre sonra gözleri değişmişti.
Aletini ve testislerini dilinden çok önce, göz kapaklarını da o hassas iç organlarından önce bırakmıştı.
Burun mukozası, o zamana kadar acı çekmemiş olsa da. İnsanlar genellikle burun mukozasında
bir büyücünün yüzüne tepki.

Hans'la bir barda buluşmayı kabul etmemeliydi. Son zamanlarda, çalışanlarından bazıları halka açık toplantı yerlerini tercih

ediyor. Sanki bu bir fark

yaratacaktı gibi.

Cian MacKeltar gerçekten de Yaylalar'a dönmüştü. Lucan'ın döneceğini bildiği gibi. Piç kurusu İskoçya'da ölmek istiyordu. Lucan'ın da bildiği gibi.

Merhum çalışanına göre, dokuzuncu yüzyıl İskoçyalı'sının bir zamanlar yaşadığı kale artık Christopher ve Maggie MacKeltar ve çocukları tarafından işgal

edildi. Ama onu endişelendiren bu şato ve sakinleri değildi.

Bu diğeriydi. Varlığından haberdar olmadığı.

MacKeltar arazisinin uzak bir köşesinde, o dönemde ikinci bir kale inşa edilmişti.

On altıncı yüzyılda, o kayalık, barbar küçük köşeye dikkatini vermeyi bıraktıktan yıllar sonra Highlands. şu anda ikiz Keltar erkekleri tarafından işgal

edilmişti. Eski isimleriyle.

Dageus ve Drustan.

Kimdi bunlar ve hangi lanet kayanın altından çıkmışlardı?

O şatodaydı, ya da Hans aynanın orada saklandığından şüphelenmişti. Bir adam ve bir kadın

Cian ve Jessi St. James'in eşkline uygun olarak Inverness'te bir mağazada görülmüştü. Orada Hans

Ses'in artçı etkilerinin tipik kafa karışıklığıyla karşılaştı, ama bilgi edinmeyi başarmıştı.

daha önce bilinmeyen bir Keltar'ın, ikizlerden biri olan Dageus'un, büyük bir araçla kaçtığını söyledi, süslü bir ayna vardı. alışan aynayı hatırlamıştı çünkü "o dövmeli adam"

kırılmaması konusunda takıntılıydı, üç kez yeniden düzenledi ve battaniyelerle doldurdu.

diğer eşyaların da yüklenmesine izin veriyordu.

Lucan bunu tahmin etmemişti.

Cian'ın tepelere doğru gitmesini bekliyordu. Açık alanda olmasını. Biriyle yüzleşmeyi bekliyordu.

MacKeltar, üç değil; ikisi tamamen bilinmeyen kişiler. Muhtemelen bir kalede

Lanet olası girişler.

Omzunun üzerinden Hans'ın kararmış kalıntılarına kaşlarını çatarak baktı.

Hans'ın kalıntıları

birkaç dakika daha büyüsünü sürdürdü. Sonra bir bar müdavimi ya da bir başkası

kadınlar çığlık atar ve erkekler ağızları açık, hikayelerini su soğutucusuna hazırlarlardı.

sabah sohbetleri. Kolluk kuvvetleri aranacaktı. Lucan adımlarını hızlandırdı. iş çıkışı kalabalığının arasından geçerek.

Hans'ın şu anda ölü olması çok sakıncalıydı.

Lucan'ın ilgilenmesini istediği başka meseleler de vardı. Onu öldürmemişti, hayır,

O değil, Hans'la hiç tartışmaya girmemişti. İçindeki güç zaman zaman kendi iradesiyle. Bu, büyük bir büyücü olmanın bir parçasıydı. Dövmeli

bedeninin kabı artık

onun büyüklüğünü tamamen kontrol altına almak için yeterliydi. Sihir

bazen taşar, dışarı sızar ve birisi

Yandı. Gerçek anlamda. Lucan kuru kuru

kıkırdadı. Şimdiye kadar en büyük büyücü

o olmuştu. On dört gün.

Kıpkırmızı gözleri neşeyle parladı ve keskin bir kahkaha attı.
onun -Lucan Myrddin Trevayne'in- ölebileceği düşüncesinin saçmalığı.

İmkansız.

Bardan çıkıp soğuk Londra akşamına adımını atarken bir sonraki
adımını düşündü. Bir çılgılık
Şok ve dehşet onu kapanan taverna kapısından çiseleyen gecenin
ötesine doğru kovaladı.

Evine dönecek ve St. James ile bağlantı kurmak için bir kez daha girişimde
bulunacaktı.

Kadın. Düzenli olarak ona tekrar ulaşmaya çalışıyordu, ancak ya kadın
giriş yapmıyordu
ya da o fırsat pencerelerini kaçıırıyordu.

Kadınlar zayıf halkalardı. İçlerinde her zaman sömürölmek için yalvaran
bir şeyler vardı. O sadece
Bul onu. İstismar et.

Keltar'ı bunun için cezalandıracaktı. Zamanını boşa harcıyor. Onu gerçek
amacından uzaklaştırmak. Onun
Kader.

Daha bu sabah, uzun bakır rengi saçları ve parıldayan bakır gözleri olan sıra
dışı bir adam onu aramıştı
Karanlık Kitap'ın yazıldığı şifreler hakkında bilgi sahibi olduğunu iddia
ediyordu. Adamın
sadece bir tür güçten doğmuş olabilecek derin bir kibir damlıyordu - ya
onun
ya da onu korkusuz hissettiren biriyle yakın ilişki içindeydi.
Lucan'ın ilk içgüdüğü
adamı ortadan kaldırmak. Zaman zaman bir çırak akıl hocalığı için ricada
bulunur ya da rakip bir büyücü

Casus. Lucan böyle aptalların yaşamasına asla izin vermezdi. Onu öğrenmeyi başaran hiç kimseye güvenmiyordu, birçok kimliğinin katmanlarına nüfuz etmek ve onu bulmak.

Ama sonra adam ona aslında bir süre Fae'ler arasında yaşadığını, Fae'lere aşına olduğunu söylemişti.

ve Tuatha Dé'nin kendi dili olduğunu iddia ettiği bir dil konuşmuştu.

Ayrıca Seelie ve Unseelie mahkemeleri hakkında da derin bir bilgiye sahipti. Bu kadar bilgi

Lucan'ın eli.

Bu adam her kimse, her neyse, bildiklerini ondan sökene kadar ona canlı ihtiyacı vardı.

sahipti. Acımasız bir derin araştırma yapmak zaman alıyordu. Ve Karanlık Cam ele geçirilene kadar

kritik meselelerin askıya alınması gerekiyordu. Adamın gitmesine izin vermek zorunda kaldı, ona içeri gireceğini söyledi.

Dokun.

Evet, Cian cezalandırılacaktı. Planlarını geciktirdiği, zamanını boşa harcadığı ve kaynaklarını

Böyle kritik bir saatte. Hans'ın Dağlık Bölgede birlikte aradığı adamlar.

İskoçyalı'yı bulduğunda etrafını sarmak için hazırladığı havaalanları ve diğerleri, eğer

gerekli, hepsi de Kara Kitap'la ilgili son ipucunu takip eden adamlar olabilirdi.

Kibirli Keltar'ın önümüzdeki bin yılı derin, karanlık bir yerde asılı olarak geçirmekten nasıl hoşlanacağını merak etti.

Bir mağarada, taş bir duvarın dibinde. Aynayı sadece verdiği eğlence için çalışma odasında tutuyordu ve

Çünkü zaman zaman, henüz gücünün yetmediği bir işi yapması için esirine ihtiyaç duyuyordu.

kendi başına yapmak için. Ama Kara Kitap'a sahip olduğunda, bir daha asla Druid'e ihtiyaç duymayacaktı.

Ve sonra Cian MacKeltar, Lucan'ın bulabileceği en derin, en soğuk, en kara cehennemde şürüyecekti. Onu.

İdeal koşullar altında Jessi günlerini kara kara düşünerek geçirebilirdi. Hatta haftalarca. Ne zaman ki Yaralandığında bir yere kapanıp yaralarını tek başına sarmayı tercih etti.

Ancak koşullar ideal olmaktan çok uzaktı ve günler tam da shed'in sahip olmadığı şeydi. Gelelim iki haftası vardı. O kadar. Yaralarını yalamayı bitirdiğinde daha büyük bir tane.

Ve sonra boşa harcanan zaman için kendini hor görürdü.

Cian ya koğuşlarını yerleştirmeyi bitirmişti ya da ayna onu tekrar ele geçirmişti. Biliyordu çünkü Kısa bir süre önce, çimenlikte gülüşüp konuşan insanlar duymuştu. Perdeleri kenara itti. kalın gri bulutların ve birkaç kalenin arasından geçmeye çalışan öğleden sonra güneşinin zayıf ışınlarını bulmak için hizmetçiler ayakta, elleri kalçalarında, gözleri ısl ısl, bir avuç kaslı bahçıvanla flört ediyorlar Hala nemli olan çimenlikteki çitleri buduyorlardı.

Günün ne kadar geç olduğunu fark ettiğinde irkilmişti. Günün büyük bir kısmını boşluğa bakarak geçirmişti, Duyguların umutsuzca bulandırdığı düşünceler arasında kafa yormaya ve Cian'ın duygusuz bir piç olup olmadığına karar vermeye çalışıyordu sadece [aklından bile geçirse söylemeyi reddettiği kelimeyi girin] önce seks yapmak isteyen ya da umursayan onun için hiç.

Davayı iki şekilde de tartışabilirdi.

Bana burada uyuyorsun, kadın,

demişti.

Ve onun bu sözleri söylediğini ve bunları söylerken yüzünde beliren ifadeyi hatırladığında ona inandı.

Özellikle de ateşin önünde onunla nasıl seviştiğini hatırladığında. Ve daha sonra, duşta. Adamın bir parçasının, adamdan kendisine doğru kanadığını hissettiğine yemin edebilirdi. Elleri, varlığının her bir hücresini okşamalarıyla besliyordu.

Yine de alaycı bir yanı, bin yıllık bir kan davasından sonra ölmekte olan bir adamın şöyle diyebileceğini söylüyordu
a) intikamını alabilmek için güvenli bir yere; ve b) hey, peki ya büyük göğüslü bir hatunla biraz harika seks yapmak ister misin?

Sonuç olarak, büyük göğüslü bebek sonunda hiçbir yere varamayacağını anlamıştı. Odasında tek başına oturmuş, düşüncelerini el yordamıyla gözden geçiriyordu.

Bu yüzden gidip onu bulmaya ve onun düşüncelerini el yordamıyla araştırmaya karar verdi. İşbirliği yapalım ve bakalım ne olacak.

Sonunda onun düşüncelerinden çok daha fazlasını okşamaya başladı.

Cian kütüphanede, ateşin yanında durdu ve saçının son örgüsünü de örmeyi bitirdi.

Kalan üç renkli boncuğu etrafından geçirdi ve yumuşak metali parmağı ile parmağı arasında sıkıştırdı.
Başparmak, sonuna kadar şekillendirir. Bir büyücü karanlıkta çalışırken vücudundaki diğer unsurları riske atmazdı.
simya. Kol kelepçelerini şömine rafından aldı ve bileklerine yeniden bağladı.

Koruma artık tamamlanmıştı, kale arazisi korunuyordu. Kalede bu kadar çok ölü şey olmamıştı.
Muhtemelen daha önce keşfettiği ve kaldırdığı daha küçük, eski koğuşlar nedeniyle beklediği gibi toprak kendi tohumunu ekiyor.

Keltar toprağı temiz bir topraktı, güçlü ve etkiliydi. Onun koğuşları bu gücü neredeyse hissedilir derecede. Gerçekten de, şatoya geri dönerken üzerinden geçerken, kalenin gücünü hissetmişti.
Topuklarının altında uğuldayan koğuşlar.

Lucan'ın büyücülüğünün hiçbiri artık malikânenin şatoya uygun kısmında işine yaramayacaktı.

Görevini tamamladıktan sonra elini yüzünü yıkamış ve aceleyle kütüphaneye giderek torunlarına iş bitmişti. İkizleri ve eşlerini çıtırdayan bir ateşin başında sarmaş dolaş bulmuştu.

Kitaplarla kaplı odada bakıp da aklına gelmeyen tek bir yer bile yoktu. Jessica ile geçirdiği gecenin sarhoş edici derecede şehvetli, cinsel anıları. Vücutları bir araya gelmiş ve patlayıcı tutkunun her zerresine sahip olduklarını biliyordu.

Koğuşları döşediği süre boyunca, düşüncelerini elindeki göreve sıkı sıkıya odaklamıştı. Fakat

Şimdi onun sıkı dizginlerinden kurtuldular ve açlıkla, umutsuzca kadınına döndüler.

"O nasıl?" diye sordu.

Cevap veren Gwen oldu. "Öfkeli. İncinmiş."

"Ve incinmiş. Ve öfkeli," diye ekledi Chloe.

"Ne bekliyordun ki?" Drustan sert bir sesle söyledi. "Onu baştan çıkarıyorsun ve ona öleceğini mi söylüyorsun? Söyledin mi?

hiç onurun yok mu, akraba?"

Cian hiçbir şey söylemedi. Kendisini ne Drustan'a ne de başka birine açıklayacaktı.

Sadece bir kadının

onun için önemliydi ve bu bile onu durduramazdı. Yaptığını yapmıştı ve bunu istemiyordu.

geri alındı. Çözülmeseydi, gecesini alamazdı. Ve Jessica onun binlerce çeşit olduğunu düşünse de

Piç kurusu, onunla bir gece daha geçirecekti, ve bir gece daha.

Yalvarabildiği, ödünç alabildiği ya da çalabildiği kadar çok gece. karanlık İskoç rüzgarı.

"Nerede o?" Ayna hâlâ onu geri almamıştı. Korumayı bırakması şarttı ama

Artık bu iş bittiğine göre, bir değerli anını daha boşa harcamak istemiyordu.

Cam.

Gwen cevap vermek için ağzını açtığı anda kütüphane kapısı hafifçe aralandı ve Jessica başını içeri uzattı.

Düşünceli yeşim taşı bakışları Gwen'e sabitlenmişti. İlk başta Cian'ı görmedi.

Solmuş mavi kot pantolon, kısa bir süre önce kıçına dolanan seksi bacakları, ayak bileklerini sarıyordu
Adam kadının içine girerken, kadın da adamın sırtının küçük kısmına kilitlenmişti. Kalçalarını aşağıya doğru sardılar ve
Üzerine tohumundan damlalar döktüğü karnının kremsi güneş öpücüğü teni. Yumuşak, narin,
Dantelli, soluk yeşil süveterini ağır, yuvarlak göğüslerinin üzerinden iliklemişti.

Ona dokunmayalı uzun zaman olmuş gibiydi.
"Nerede olduğunu merak ediyordum- Oh!" Onu gördüğünde kelimeler dilinin ucunda kayboldu. "İşte buradasın."
"

Cian onu öldürmek için doğmuş bir avcının içgüdüleriyle değerlendirdi. O şık ve soğuk yüzüne çarpmıştı.

Kafatasının içindeki duvarı o kadar çok kez okumuştur ki, artık onu bu şekilde okumaya çalışmaktan rahatsız olmuyordu. Onun vücudunu okudu. onun yerine.

Yani bu işin yolu buydu. Aynı onun için olduğu gibi. Akılsız, düşüncesiz ihtiyaç. Bu onu topları da. Tabiri caizse.

Birkaç agresif adımda aralarındaki boşluğu yuttu.

Gözleri irileşti. Dudaklarını ıslattı ve dudakları ayrıldı - protesto için değil, içgüdüsel bir hazırlık için. Onun
Gözleri büyümüş, bacakları hafifçe ayrılmış, göğüsleri kalkmıştı. Tanrım, o da aynı şekilde hissediyordu.

Onu gördü, ona ihtiyacı vardı.

Bir elini kızın omzuna koydu, kapıyı açtı, onu koridora doğru geri çekti ve

Kapı arkalarından kapandı ve MacKeltar'ı tek bir çarpmayla ortadan kaldırdı.
Bu şekilde, varlıkları sona
erdi.

Sadece Jessica vardı.

Koridor uzun, yüksek tavanlı, soluk sarı duvar meşaleleri ve kıpkırmızı bir güneşin ateşli parıltısıyla aydınlanıyordu. uzun tirizli pencerelerin ötesine batıyordu. Onu koridor boyunca geri iterek duvara yasladı.

Ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu, kendisinden de yayıldığını biliyordu. Onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordu. kendi kokusunu alırdı. Aralarındaki şey tam anlamıyla bir doğa gücüydü.

Taşa çarptığında, nefesi biraz kesilerek, "Seni orospu çocuğu!" diye homurdandı.

"Bunu dün söylemiştin. O zaman seni duymuştum." Bir şeyler yapmak için yeterince zamanı olsaydı -bir ömür boyu- Farklı olarak, ona böyle bir şey demesi için asla bir neden vermezdi. Keşke onunla tanıştığında ya da hayır, doğduklarında nişanlanmış olsalardı, birlikte büyüselerdi, el ele hayatı çok farklı olurdu. Son derece memnun bir adam olurdu ve O karlı gecede Lucan kapıyı çalmış olsaydı, karısıyla yatakta olacaktı. Yanında bir iki bebekle. A Büyücünün büyüleri ve efsunları onu cezbetmezdi. Hiçbir şey olmazdı, bunun ötesinde değil Kadın. Trevayne'e asla İrlanda'ya kadar eşlik etmeyecekti, asla onun yanında ata binmeyecekti. Tatlı bir bahar gününde Capscorth, geceyi üzerinde bütün bir köyün kanıyla karşılayacaktı. Eller.

"Seni acımasız piç!"

"Biliyorum." Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Yaptığı şey yanlış. Başından beri ona söylemeliydi.

Başlangıç. Ona, hayatının herhangi bir bölümünü vermek isteyip istemediğine karar vermesi için bir seçenek sunmalıydı. ölüme mahkum edilmiş bir adama.

"Seni kalpsiz pislik!"

"Evet, kadın. Hepsi ve daha fazlası." Onun kim olduğunu başından beri biliyordu.

O andan itibaren biliyordu

ona ilk kez elini sürmüştü, üniversitesinin ofisinde, onu arkasına alıp onu Roman'dan korumak.

O anda bunu iliklerine kadar hissetmişti.

Hissetmek için o kadar uzun süre beklediği o şey hiç gelmemişti. Otuz yıl boyunca

Beklemek dayanılmaz derecede uzundu. Onu bulmasının 1,133 yıl daha sürebileceğini asla hayal edemezdi ve

o zaman bir ömre sığdırmak zorunda kalacağı sadece yirmi günü olacaktı.

Evet, o gece bunu hissetmişti.

Eli kızın üst koluna kapanmış ve tüm varlığı tek bir sessiz kelimeyi tıslamıştı.

Benimkini.

Kendini gerçeğe kör etmişti, bir yandan da kararlılıkla onun peşinden gidiyordu, çünkü eğer

onun tek gerçek eşi olduğunu kabul etseydi, kararlılığında tereddüt edebilirdi. Ve o

asla tereddüt etmeyen bir adamdı. Kararlıydı. Söz verdi. Satın aldığı şeyin bedelini ödedi. Çünkü

bu günahı ruhuyla ödeyeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Ve buna degeceğini düşündü.

"Bana yalan söylediğine inanamıyorum!"

"Biliyorum." Onun eşi olduğunu bilerek, ondan sonra da yaşayacağını bilerek ve şüphesiz

bir koca ve başka bir adamla bir aile kurmaya, kendini ona yakmaya, onu fethetmeye çalışmıştı.
kalbinin küçük bir köşesinde.

Onun erkeği olması gerekiyordu. Çocuklarının babası olması gerekiyordu. Göğüslerine dokunacak, yumuşak ağzını öpecek yirmi birinci yüzyıldan kalma bir pislik değil.
onu doldurmak ve asla onun için yeterince iyi olmamak.

Onun için yeterince iyi olduğundan değil. Yine de, onun olması gerekiyordu.

"Bunun için senden nefret ediyorum!"

Bu sözlerden nefret ederek irkildi. "Biliyorum."

"Peki kendin için söyleyecek neyin var?"

Kadının yüzünü ellerinin arasına aldı ve gözlerinin içine baktı. "On dört gün," diye tısladı. "

Elimde kalan tek şey bu. Benden ne istiyorsun? Özür mü? Kendimi suçlamamı mı? Hiçbirini alamayacaksınız."

"Neden?" diye bağırdı, gözlerinden yaşlar fışkırıyordu.

"Çünkü seni gördüğüm anda anladım," diye vahşice bağırdı, "senden nefret ediyorum" sözleri hala çınlıyordu

"Başka bir hayatta -karanlık bir büyücü olmadığım bir hayatta- sen benim karımdın.

Seni el üstünde tuttum. Sana taptım. Seni sonsuza kadar sevdim Jessica MacKeltar. Ama ben alamadım

O hayata sahip olmak için. Bu yüzden seni ne şekilde olursa olsun alacağım. Ve bir tanesi için bile özür dilemeyeceğim.

anını."

Adamın kollarında hareketsiz kaldı. Güzel yeşil gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Sen-sen-sen sevdin Ben mi?"

Keskin bir nefes aldı. "Evet." Ona bakarken içinde bir şeyler eridi. "Och, lass," dedi
"Sana yaşattığım her acı için sonsuza dek pişmanlık duyacağım. Yandığım süre boyunca
Cehennemde, seni ağlattığım her gözyaşına pişman olacağım. Ama seninle geçireceğim yirmi günün bedeli cehennem olsaydı kendimi tekrar tekrar kınıyorum."

Duvara yaslandı, kirpikleri aşağıya sarktı, gözleri kapandı.

Bekledi, onu izledi, yüzünün her bir hücrelerini hafızasına kazıdı.
Karmakarışık kuzguni saçlarından
bukleleri kalın, koyu kirpiklerine uzanıyor, yanaklarındaki isli hilalleri lekeliyor, dökülmemiş bir parıltıyla parlıyordu.
gözyaşlarına, narin, çarpık burnuna, tatlı, yumuşak dudaklarına ve çenesinin inatçı çıkıntısına kadar. O
hatırlayarak ölecekti. Sanki onun yüzünü tanıyarak doğmuş gibi hissediyordu. Sanki o

izliyor, her zaman bir sonraki köşeden ona doğru geldiğini görmek için bekliyordu.

Ama gelmemişti.

Ve Keltar efsanelerindeki gerçek eşe inanmayı bıraktı. Ve

Karanlık Büyücülere saptı.

"Benim," diye fısıldadı şiddetle, ona bakarak.

O anda gözleri fıldır fıldır açıldı. Yeşim yeşili derinliklerinde acı, çığlık ve keder gördü, ama aynı zamanda şunu da gördü

Anlayış.

"Üzücü olan ne biliyor musun?" dedi usulca. Başını

iki yana salladı.

"Bana en başından beri gerçeği söyleseydin, seninle daha erken yatardım diye düşünüyorum."

Kaybedilen ve bir daha asla geri kazanılamayacak olan zaman kalbini bıçak gibi keserken yüzünü buruşturdu. Sonra fark etti ki ona asla hak edemeyeceği bir bağışlanma bahşetmişti. Dedi ki, "Bilseydim bile. Her neyse. Küçük bir kadın, bir savaşçının kalbi.

"Öyleyse al beni, Cian. Alabildiğin kadar çok al beni." Sesi bir sonraki kelimedede kesildi. "Çünkü kaç kez sahip olursak olalım, bu yeterli olmayacak."

"Biliyorum aşkım, biliyorum," dedi kabaca.

Daha fazla zaman kaybetmedi. Onu aldı. Yüzünü büyük ellerinin arasına alarak onu öptü, sıcak kadifemsi dilini derinlere kaydırdı. Parmaklarını kızın ipeksi buklelerine geçirerek başını okşadı. nazikçe, onu doğru açıyla eğerek.

Jessi ona karşı eridi. Sen benim karımdın, demişti. Seni sonsuza kadar sevdim. Jessica MacKeltar, diye seslenirdi ona, sanki başka bir hayatta onunla gerçekten evlenmiş gibi.

Böyle sözler duymak istemişti. Bunları ne bekliyordu ne de bunlara hazırды. Söylediği an

onları hiç söylememiş olmasının daha nazik olacağını fark etmişti. Eğer onun kendisini bir
Bırak ondan nefret etsin.

Ama sözleri ondan nefret etmesini engelleyecekti. Onu acımasızca parçalamışlardı.

Kalbini açığa çıkarıyordu. Öfkesi sanki hiç olmamış gibi yok olup gitmiş, geriye sadece çaresizliğe benzer bir duygu kalmıştı.

Ona sahip olabildiği sürece, ondan alabileceği her şeye sahip olmak. Çünkü o da bunu hissediyordu.

Sanki doğrudan bir vuruş yapmaları, dolu dolu, uzun, çılgın, vahşi, tutku dolu bir ilişki yaşamaları gerekiyordu,

Ama her nasılsa birbirlerine yanlış açıdan yaklaşmışlar ve ne olabilirdi/olmalıydı/olmalıydı.

Eğer bunu düşünürse, bu onu küçük parçalara ayıracaktı. Keder içinde boğulmayı reddetti. O yapardı onun yerine bu anın mükemmelliğinde boğulmak. Keder için daha sonra zamanımız olacaktı. Çok fazla zaman. A bir ömür boyu.

Ama şimdi, erkeği onu öpüyordu. Şimdi, güçlü elleri çıplak teninde sıcaktı, altından kayıyordu kazağını. Şimdi onu belinden kavırıyor ve kendisine doğru kaldırıyordu.

Bacaklarını adamın etrafına doladı ve adam onu duvara yaslarken ayak bileklerini arkadan kilitledi, onu tutkuyla öpüyordu.

Artık vardı.

Ve bunun tek bir değerli anını bile boşa harcamayacaktı.

Gwen onu kapıya kadar takip eden Drustan'a omzunun üzerinden gülümsedi. Kısa bir süre sonra dokuzuncu yüzyıldan kalma ataları tek kelime etmeden ayağa kalkmış ve Jessi'yle birlikte odadan çıkmıştı, Gwen neredeyse akşam yemeği vakti olduğunu fark etmişti. Ve bu iyi bir şeydi, çünkü öğle yemeğini tamamen unutmuştu. ve midesi açlıktan gurulduyordu. Ancak Cian'ın ayrılmasının ardından Dageus ve Drustan derhal şu konuda hararetli bir tartışmaya girmişlerdi onu. Onların dikkatini yeniden çekmesi ve hareket etmelerini önermesi on dakikasını almıştı.

yemek odasına kadar konuştuk. Şimdi kapıyı açarak koridora doğru adım atmaya başladı. "Aman Tanrım," dedi belli belirsiz. Hemen kütüphaneye geri çekildi ve kapıyı nazikçe kapattı. "Um, neden biz sadece, um, kalmıyoruz

burada, kütüphanede bir süreliğine. Kim Pente oynamak ister?" dedi neşeyle. "Eskisi kadar aç değilim. olduğumu sanıyordum." Döndü ve Drustan ile burun buruna geldi. Onu omuzlarından yakaladı. "Neden, genç kız? Yanlış bir şey mi var? Orada ne var?" Drustan geri adım attı, şaşkın şaşkın ona bakıyordu. "Hiçbir şey, hiçbir şey." Koyu, çekik bir kaş kaldırdı. "Peki o zaman, gidelim-"

"Hayır, henüz değil." Kadın ona gülümsedi. Kendini kapıya doğru geri çekerek ona karşı gelişigüzel. "Burada kalalım. Yarım saat kadar daha kalsak iyi olur." Gözlerini kırıştırdı, kararsız görünüyordu. "Umarım."

Drustan başını eğip bir süre onu inceledikten sonra arkasından kapı koluna uzanmaya başladı.

Gwen içini çekti. "Yapma, Drustan. Henüz ayrılamayız. Cian ve Jessi dışarıda.

"

" 'Orada' mı?" Drustan boş boş konuştu, uzanmanın ortasında durdu.

"Yani? Koridorda onları geçemeyecek miyiz?

"

"Eğer deneseydik eminim yapabilirdik. Ama bunu isteyeceğimizden emin değilim," dedi Gwen anlamlı bir şekilde.

Beklentiyle ona baktı.

Tekrar denedi. "Biliyorsun, dışarıdalar. "

Drustan beklentiyle ona bakmaya devam etti.

"Oh, Gwen," dedi Chloe heyecanla, "orayı mı kastediyorsun? "

Gwen başını salladı.

"Ha!" Chloe haykırdı. "O kadının aptal olmadığını biliyordum. "

"Bekle bir dakika. Dışarıdalar mı?" Dageus inanmaz bir tavırla konuştu.

"İkisi de orada

Koridorda mı? Bu kaleye yüzden fazla oda koydum.

sanki bir odanın kapısını bulamamışlar gibi kanlı bir koridor mu? Sanki ben gizlemişim gibi değil
Sadece birkaç adımda bir var. Bir kapı kolunu çevirmek için bu kadar çaba mı gerekiyor?"

Drustan'ın çenesinde bir kas sıçradı, gözleri kısıldı. "Lass, sen bana Cian ve Jessica o koridorda mı dolaşıyor? Kapıyı bu yüzden mi kapattınız?"

Kızarak başını salladı.

"Bunu gördünüz mü? Hayır, bu aptalca bir soruydu. Tabii ki gördün. Tam olarak ne gördün? kız?"

"Ben mi? Oh, hiçbir şey." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve gözlerini doğudaki bir noktaya dikti dirseğinden.

"Gwendolyn?" Kollarını kavuşturdu ve bekledi.

"Tamam, belki biraz görmüş olabilirim," diye itiraf etti Gwen, "ama onu duvara yaslamıştı. Gördüğüm onun poposuydu ve onu gördüğüm anda gözlerimi kapattım."

"Atamın kıcını mı gördün?" Drustan soğuk bir şekilde söyledi. "Çıplak kıcını mı? Adamın hiç giysisi var mıydı? Hiç mi?" Tekrar onun yanından geçerek kapı koluna uzanmaya başladı.

Elini sallayarak uzaklaştırdı. "Tanrı aşkına Drustan, gittiğinde onu gördün. Sahip olduğu tek şey başlangıçta onun ekosesiydi. Sen ne düşünüyorsun?"

Drustan'ın burun delikleri alevlendi. "Bence bu adam tam bir vahşi."

"Evet," diye onayladı Dageus.

"Siz ikiniz konuşmalısınız," dedi Chloe gülerek. "Ve Dageus, sana bazı şeyleri hatırlatmama gerek var mı? sen ve ben-"

"Dava tartışıldı ve kazanıldı, genç kız," dedi aceleyle.

Gwen, Drustan'a "Hiçbir şey görmedim," diye güvence verdi. "Kapıyı açık tutup bakmadım ya da

Bir MacKeltar olmasına rağmen hiçbir şey." Gözlerini kırptırdı. "Ve kesinlikle her santimi bir

MacK-" Sözüünü aceleyle kesti, mahcup görünüyordu ve kıza ani bir hayranlık duyuyormuş gibi yaptı

tırnak etleri. "Demek istediğim siz MacKeltar'lar çok yakışıklı adamlarsınız, Drustan ve

Aslında sizinle akraba, gen havuzunda sizden önce geliyor, bu da ... açıklayabilir. Aman Tanrım,

Artık çenemi kapatmalıyım, değil mi?" Dudaklarını birbirine bastırdı.

Drustan sakince, "Bu işi bitirir," dedi. "Adamı öldürmek zorunda kalacağım."

Olayları yeniden perspektife oturtan Dageus oldu. "Bunu kastetmiyorsun, Drustan, ne de

Eğer yapsaydın. Aynaya bağlı olduğu sürece öldürülemez. Ama kendini kandırma. Aynaya bağlı olduğu sürece

Zavallı piç kurusu zaten iki hafta içinde ölecek ve koridorumuzdaki arkadaşını bir daha asla göremeyecek.

tekrar."

Drustan yüzünü buruşturdu ve gözlerine kasvetli bir ifade yerleşti. Bir süre Gwen'e baktı,

Sonra onu nazikçe kollarına aldı ve sarıldı.

Dageus da karısını kendine doğru çekerek, fazla bir şeyi olduğuna inanmadığı zamanları hatırladı.
eşiyile daha fazla zaman geçirmesi için.

Yarım saat sonra, koridora dikkatle bakan kasvetli bir dörtlü vardı.
tekrar yemeğe gitmeye çalışıyorum.

Jessi gecenin geç saatlerinde bir yatak odasında tek başına uyandı.

O ve Cian sonunda nerede olduklarının ve bunun ne kadar halka açık olduğunun farkına varmışlardı.
koridordan yakındaki bir yatak odasına doğru tökezledi.

Kadifemsi battaniyelerden oluşan sıcak bir yığının içinde, büyük, kuş tüyü dolgulu, tenteli yatakta kıpırdandı.
Bir elini harap olmuş buklelerinin arasından geçirdi; büyük bir sorun yaşadığını anlamak için aynaya bakmasına gerek yoktu.
yatak başı. Bilincinin sınırlarında, düşüncelerine girmek isteyen korkunç bir gerçeklik kapıyı çaldı,
ama ona bir seyirci vermeyi reddetti. Şimdi, şimdiydi. Sonrası çok yakında gelecekti.

Gülümsedi. İskoçyalı'sının güçlü kolları etrafını sarmış, kaşıklarken yatakta uyuyakalmıştı.

Güçlü bacaklarından biri kadıninkinin üzerine sarkarken, kadının arka tarafı adamın ön tarafına doğru uzanıyordu.

Mükemmel bir anı, onu zihninin özel bir köşesine yerleştirdi ve onunla geçirdiği her anı
ölümsüzleşecekti. Şimdi onunla yaşayacağı bu anılar ona bir ömür boyu yetecekti.
Ömür boyu.

Kendini yukarı itti ve yataktan kayarak yalınayak yere düştü. Hızla giyindi ve mümkün olan her an onunla birlikte olmak isteyerek kapıya doğru koştu.

Ama başını loş ışıklı kütüphaneye eğdiğinde -şato, içindeki eşyalarla birlikte yatağı yatırılmıştı
Ayna en son gördüğü yerde değildi ve kör bir paniğı kapıldı.
göğsüm tehlikeli bir şekilde daralıyor.

"Onu taşıdık genç kız," diye yumuşak bir ses karanlığı vardı.

Sıçradı ve loş odaya baktı. Sönmekte olan bir ateşin közlerinin yumuşak kırmızı parıltısından
Ocağın yanındaki koltukta oturan bir adamın şekli seçilebiliyordu. İki yanında kitap yığınları vardı.
ve bir başkasına göz gezdiriyordu.

"Drustan? Dageus?" Sadece seslerinden bile onları ayırt

edemiyordu. "'Bu Dageus, genç kız. Neden seni derinlemesine

okuyamıyorum, Jessica?"

Jessi omuz silkti. "Sanırım küçükken yaralandığım ve vücudumda metal bir plaka olduğı için.

Başım. Cian Ses büyüünü başkaları üzerinde kullandığında, kafatasımın içinde kaşıntı hissediyorum."

Bir an sessiz kaldı, sonra kahkahalarla güldü. "Och, 'bu çok mükemmel.

Aynı zamanda tam da hissettirdiğı gibi

Pürüzsüz, soğuk, sert bir bariyer gibi. Seni bir şekilde magyck'ten

koruyor olmalı. "Diğer insanlar" dedin.

Ses'i sizin üzerinizde kullanmayı hiç

denedi mi?" "Evet," dedi kadın. "İşe

yaramıyor."

Dageus yumuşak bir kahkaha daha attı. "Ne kadar güçlü olursa olsun, Cian derin dinleme yapamaz.

"Sen de öyle, değil mi?"

"Hiç sanmıyorum. Bana büyüünün hiçbirinin üzerimde işe

yaramadığını söyledi." "Güzel," dedi yavaşça. "Bu çok iyi."

Bunu söylemenin tuhaf olduğunu düşündü ve bastırmaya başladı, ama adam yine hızlıca konuştu. "İyi misin? Jessica?"

Yine omuz silkti. Ne diyebilirdi ki? Hiç olmadığım kadar mutlu ve canlıyım.

ve ben de ölüyormuşum gibi mi hissediyorum? Ve sanırım bu iş bitmeden, keşke ölseydim diyeceğim. Dedi ki onun yerine, "Ayna nerede?"

"Onun isteği üzerine büyük salona taşdık. Bu kaleyi inşa ettiğimde dört koğuş taşı gömdüm.

girişin altında: doğu, batı, kuzey ve güney. Devasa taşlar ve onları kendim heceledim.

Onların gücünü hissetti ve aynanın merdiven sahanlığına asılmasını istedi. Bu ona

en büyük koruma. Lucan'ın Kara Cam'a ulaşamamasına kararlı." Durakladı ve

Dageus'un atasından memnun olmadığını hissetti. "İntikamını alacak genç kız, ne olursa olsun maliyet."

Bunu zaten biliyordu ve tartışacak durumda değildi. İçinde fokurdayan acı bir güveç vardı ama

henüz derinlere inmeye hazır değildi. Önce zenginliğin tadına bakacaktı. Hızlıca başını salladı.

"Teşekkür ederim." Kütüphaneden sıvıştı.

Yirmi dakika sonra Jessi ihtiyacı olan şeyi almıştı.

Yorganları, örtüleri ve yastıkları aynanın dibindeki geniş alana yayarken Cian büyük salona indiğinde aynada çerçevelenmiş bir şekilde durmuş, onun her hareketini izliyordu. Ne zaman ki

Battaniyenin içinde rahatça kıvrılmış, yan yatmış, aynaya bakarken uykulu bir şekilde ona gülümsedi.

"İyi geceler, Cian."

"İyi geceler Jessica. Tatlı rüyalar, genç

kız." "Sana da."

Ona ne uyuduğunu ne de rüya gördüğünü hatırlatmayacak kadar nazikti. küçükken.

Ve Jessica zihinsel günlüğüne uykulu bir giriş yaptı.

Anı/Ondördüncü Gün: Bu gece yıllardır birlikte olan evli bir çift gibi iyi geceler dedik

ve yıllar.

Adam aynanın içindeyse ve kadın yerde uyuyorsa ne olmuş

yani? Yine de güzel bir anıydı.

Günler kanatlı ayaklarla geçti.

Jessi her zaman bunun bir klişe olduğunu düşünmüştür: zaman kanatlı ayakların üzerinde hızla akıp gider; sen eğlenmek; ya da Cian'ın bir zamanlar çok basit bir şekilde ifade ettiği gibi, zaman en önemli şeydir.

Evet, öyleydi.

Birdenbire dünyadaki tüm klişeler gerçek olmuştu. Her biri onun için mükemmel bir anlam ifade ediyordu. Şunlar Bir zamanlar gözlerini devirmesine ve kadranı Godsmack'e ayarlamasına neden olan radyodaki aşk şarkıları şimdi onu bir anda duygusallığa sürükledi. Hatta kendini bir an için hüzünlü bir melodi mırıldanırken yakalamıştı.

Geçen gün bir country müzik şarkısı söyledi ve country müziği hiç sevmemişti.

Geçen yıl ekstra yabancı dil kredisi için Albert Camus'nün Yabancı kitabını Fransızca olarak okumuştı.

Varoluşsal çekişme de dahil olmak üzere ona düşünmek için yiyecek vermiş olsa da, çay fincanı değil Ölüm tüm insanları kardeş yaptı.

Jessi artık gerçeğin, sevginin tüm insanları kardeş yaptığı olduğunu biliyordu. Ne kadar farklı

Onlar için aşk, herkesi aynı sersemletici, delirtici yapan ortak, tanımlayıcı bir zemindi.

bunun için bin bir şekilde aptal yerine konuyor.

Ondan önceki sayısız kadın gibi, hassas gençlerden bilge yaşlılara kadar ikinci bir rüzgârı karşılıyor,

Jessi anılarını sonsuza dek saklamak için bir günlük tutmaya başladı.

Anı/Onüçüncü Gün: Bugün kaledeki yüz elli yedi odanın hepsini öptük

(dolaplar, hizmet odaları ve banyolar dahil!).

Anı/On ikinci gün: Somon füme, peynir ve üç şişeden oluşan bir gece yarısı pikniği yaptık.

kale arazisinde, yıldızlarla kaplı bir gökyüzünün altında şarap (ağrıyan başım!) ve herkes

başka uyuduk, bahçe çeşmesinde çıplak yüzdük ve her üç katta da seviştik.

Anı/Onbirinci Gün: Aşçıları mutfaktan kovaladık ve çikolata parçacıklı krep yaptık

Ahududu reçeli ve çırpılmış krema ile.

Ahududu reçeli ve çırpılmış krema ile yaptıkları şeyin Yiyordum. Krepleri yani.

Ama anıların hepsi iyi değildi. Bazı anıların içinde saklanamıyordu.

Bazılarında

gerçeği yüzüne tokat gibi çarptı.

Anı/Onuncu Gün: Lucan Trevayne bugün geldi.

Lucan, Keltar toprakları ile Trevayne toprakları arasındaki sınır

çizgisinde durmuş, gözlerini dikmiş bakıyordu

kaleye doğru. Bu duyguyu hiç umursamasa da kibirli bir şekilde ona doğru yürüdü. Keltar'ın

Ayaklarının altındaki toprakta uğuldayan g¼ç, g¼r¼nmez sınırı aşmaya çalışıyor ve kendi koğuşları.

Arazinin bu kısmını g¼vence altına almak için b¼t¼n gece uğraşmış ve bir d¼zine iyi eğitimli adamın çabasını harcamıştı, amaçlarına ulaşması için yeterliydi. Soluk bir ayın ışığında, kale uyurken, hecelediler hızlı bir kalkış için arkasında hazır bekleyen şık siyah limuzinden, emlak çemberine kadar toprak Cian kendisi için talep etmişti.

şimdi kaleden yaklaşık iki y¼z metre uzakta durmuş bekliyordu. İskoçyalı daha fazlasını korumak için zaman ve kaynak harcamıştır ve bunun için herhangi bir neden de yoktur. Lucan bu yetersiz ama aşılmaz çevre tarafından kaleden fiilen men edilmişti, çünkü Cian olacağını biliyordu.

Bu sınırı geçmediği sürece, Cian onun üzerinde büyü kullanamazdı. Cian o sınırı geçmediği sürece Lucan da onun üzerinde büyü kullanamazdı. İkisi de ölüms¼z ve kendi kendini iyileştiren kişiler oldukları için birbirlerine başka hiçbir şeyle zarar veremezlerdi. Uzun zaman önce birbirlerini etkisiz hale getiren diğerinin g¼cü. Münzevi büyüç¼ler ancak bu şekilde bir araya gelebilirdi. tarafsız bir zemin. Cian çizgiyi aşmayacaktı, Lucan da öyle, tabii bir öfke kışkırtılmadığı sürece, İkisi de bunun için fazla zekiydi.

Ölüms¼z olmasına ve fiziksel olarak öld¼r¼lememesine rağmen büyülenebilirdi. Eğer yeterince aptal olsaydı

Cian'ın koruduğu yere saparsa, İskoçyalı onu tuzağa düşürebilir ve mistik bir durağanlık içinde kozalayabilir.

Kalın, yapışkan bir örümcek ağındaki bir sinek kadar çaresiz.

Eninde sonunda Lucan nasıl kurtulacağını bulabilirdi ama şansını deneyecek çok az zamanı kalmıştı.

Ve hiçbir zaman kendisiyle büyücü arasındaki bir büyü savaşının sonucu üzerine bahse girmeye istekli olmamıştı.

Highlander.

Bu ikinci Keltar Kalesi'ndeki durum hayal ettiğinden çok daha kötüydü. Gücünü hissedebiliyordu

Bu yeni kalede, haklarında hiçbir şey bilmediği iki Keltar Druid vardı. İsimleri kadar eskiydiler. Güçlüydüler. Cian gibi değillerdi. Ama diğer Druidler gibi de değillerdi.

karşılaştım.

Dün öğleden sonra gelmiş ve arazinin yapısını çabucak öğrenmişti:

Onun gitmesine imkan yoktu.

o kaleye yardım almadan girebilmek için.

Bu yüzden geceyi koğuştaki geçirmişlerdi, bu yüzden şimdi burada duruyordu.

Aklı, on bir yüz otuz üç yıl önce olduğu gibi yine ona hizmet etmek zorunda kalacaktı.

"Trevayne." Cian'ın burun delikleri kelimeyi tükürürken alevlendi.

"Keltar," diye tükürdü Lucan, sanki dilinin ucundan en aşağılık şey geçmiş gibi - öyle bir dil ki

Yoğun bir şekilde dövme yapılmış ve boya ile karartılmıştı.

O dil öyle iğrenç büyüler ve yalanlar söylemişti ki, karanlık büyücünün bedeninden çürümüş olmalıydı.

Ruhu uzun zaman önce bedeninden ayrıldığı için ağzı da
çürümüştü. "Bana ölmeye hazır görünmüyorsun," diye alay
etti Lucan.

Cian usulca güldü. "Bin yıldan uzun bir süredir ölmeye hazırım, Trevayne."

"Gerçekten mi? Kadınının resimleri var bende. Oldukça sıkık birine benziyor. Bir kez öğreneceğim

ondalık ödenir."

"şr asla denmeyecek, Trevayne."

"Bizi birlikte izleyeceksin, Highlander. Onu aynana doğru iteceğim ve-"

Cian arkasını döndü ve kaleye doğru yürümeye başladı. "Vaktimi boşa harcıyorsun, Trevayne."

"O zaman neden dışarı çıktın Keltar?"

Cian arkasını döndü, çizgiye doğru yürüdü ve çizgiyi geçti. O kadar yakın durdu ki burunları neredeyse

dokundu. Bir saç teli genişliği onları birbirlerinden ayrı ve güvende tutuyordu, artık değil.

Lucan İskoçyalı'nın arkasındaki hareketi gördü. Kadın az önce binanın en üst merdivenine çıkmıştı.

Özenli taş giriş yolu. Tam da umduğu gibi.

"Gözlerinin içine bakmak, Lucan," dedi Cian usulca, "ve orada ölümü görmek. Ve ben onu gördüm."

Tekrar keskin bir dönüş yaparak kaleye doğru ilerledi. Girişe doğru baktı. "İçeri geri dn

Kale, Jessica. şimdi," diye sertçe seslendi, onu merdivenlerde gördü.

"Bütün bunlar hakkında ne düşünüyor, Keltar?" Lucan arkasından seslendi, sesini yeterince yüksek çıkararak

onun kulaklarına da net bir şekilde taşındı. "O da senin gibi intikam almaya hevesli mi?" Cian cevap vermedi.

"Söyle bana, o da senin gibi ölmeye hazır mı, İskoçyalı?" Lucan seslendi.

Cian merdivenlere doğru koşmaya başladı.

Lucan arkasından, "Ölmek istediğine inanmıyorum, Keltar," diye bağırdı. "İstemediğimi biliyorum. Aslında, ölmek için Hayatta kalmak için neredeyse her şeyi yaparım. Sanırım, bu ondalık vergiyi vergi dairesinden geçirmek için her şeyi kabul ederdim. Samhain'de gece yarısı Karanlık Cam." Sesi çimenlerin üzerinde net bir şekilde yankılanıyordu, kalenin taş duvarlarında yankılanıyor.

Cian merdivenlere ulaştı ve hızlı adımlarla çıktı. Jessica'yı omuzlarından tutarak geri döndürdü. ve kapıyı arkalarından kapattı.

Lucan'ın umurunda değildi. Ne için geldiyse başarmıştı. Son sözlerinin bir anlamı yoktu.

Keltar için değildi. Merdivenlerde aptalca duran kadın içindi. Duygularına ihanet ediyordu, elleri endişeyle yumruk olmuş, gözleri kederden derinleşmişti.

Bu zaman alacaktı. Kendisinin ve diğerlerinin dayanabileceğinden daha fazla gün alacağından hiç şüphesi yoktu. bu arada onun hoşnutsuzluğunun kurbanı olarak ölecekti. Onu okuyamasa da, aslında Bir kez daha o garip pürüzsüz bariyere çarptı, vücudunu okudu. Hiçbir şey yoktu.

aşık bir kadından daha aptal olamaz.

"Bunu düşün Jessica St. James," diye fısıldadı. "Ve bırak içini kemirmeye başlasın."

Saatler sonra, Lucan Trevayne siyah camlı, siyah, şık arabasına döndükten çok sonra
Jessi karanlık kütüphanede oturmuş bilgisayar ekranına bakıyordu.

Avuçlarını hafifçe aydınlatılmış portrenin altındaki küçük kütüphane masasının serin yüzeyine bastırdı
On sekizinci yüzyıl MacKeltar patriği ve karısının, ellerini klavye ve fare.

Saat sabahın dördüydü ve kale bir mezar kadar sessizdi. Bir mezar gibi hissettirmeye başlamıştı.
onu da.

Karanlık büyücünün günün erken saatlerindeki ziyaretinden etkilenen tek kişi o değildi. Kasvetli bir hava yaratmıştı.
tüm MacKeltars'ın üzerine gölge düşürdü.

Yalnızca Cian bundan acımasızca tatmin olmuştu. Yalvarmaya gelmişti.
Kazandığını biliyor, ona söylemişti.

Kazandı, kıçı. Ölmek kazanmak değildi. Onun kitabında değil.

Lucan Trevayne şeytandı. Ölmesi gereken oydu. Cian değil.

Bir elini buklelerinin arasında gezdirerek ekrana baktı. Lucan Trevayne aslında tamamen
Korkunçtu. Cian'ın kadim düşmanından ne bekleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama onu uyarmış olsa bile,
Hiçbir şey onu gördüklerine hazırlayamazdı.

İnsana bile benzemiyordu. Kafasındaki plaka onu zorlamalardan ve Gwen ve Chloe hiçbir şey görmemişken, derin dinleme gerçekten de onu tüm sihirlerden koruyordu.

Jessi kırk yaşlarında yakışıklı bir adamdan çok, karanlık büyücünün gerçek yüzünü görmüştü.

O kadar ağır dövmeleler yaptırmıştı ki derisi yer yer çürümüş gibi görünüyordu.

Onunla birlikte taşınmıştı.

mide bulandırıcı sürüngen gizliliği. Gözleri, eğer öyle denebilirse, alev alev yanan kızıl yarıklardı. Onun

Konuşurken dili siyah bir şekilde titriyordu.

Ama grotesk görüntüsünden çok daha kötüsü, saf kötülüğün ürpertici ve boğucu hissiydi.

Çimenlerin o kadar ötesinden bile ondan yayılan bir ses vardı.

Söylediği her kelimeyi net bir şekilde duyamayacak kadar uzak değildi.

Cian'ın emrettiği gibi kalede kalmaya çalışmıştı.

Ama burun buruna geldiklerinde, erkeğini o çarpık şeyle karşı karşıya gördüğünde.

. . orada, çimenlerin üzerinde, kendini durduramayarak şatodan fırlamıştı.

Tüm içgüdüleri Cian'a yardım etmek için bir şeyler yapmasını, herhangi bir şey yapmasını gerektiriyordu.

Yapabileceği hiçbir şey olmadığını biliyordu. Trevayne gibi bir şeye karşı değil. O zaman

O an Cian'ın inancının çoğunu anlamıştı. Bu sadece korkunç bir kötülük değildi.

Kadim büyücünün gücü de korkunçtu. Cian'ınki kadar büyük değildi, ama şimdi

Onu kendi gözleriyle gördüğünde, Trevayne'in bir kez yardım almış olma ihtimalini kabul etmek zorunda kaldı.

gerçekten durdurulamaz olabilir.

Sanırım bu ondallığı gece yarısı Karanlık Cam'dan geçirmek için her şeyi kabul ederdim.

Samhain, demişti büyücü. Jessi

aptal değildi.

Onu yemlediğini biliyordu.

Sorun şu ki, oltasında doğru şey vardı. Cian'ın hayatı.

Yüzünü ellerinin arasına gömdü ve şakaklarına masaj yaptı. Bunu söylediği anda, korkunç bir şey oldu, Zayıf iradeli bir yanı, eğer isterse onunla nasıl iletişime geçebileceğini merak ediyordu.

Cevap çok çabuk gelmişti: E-posta. Tabii ki. Myrddin@Drui.com. Başından beri onunla iletişime geçme imkânı vardı.

Bir süre sonra başını kaldırdı ve bakışlarını ekrana geri çevirdi.

Dizüstü bilgisayarının pili bitmişti ve adaptörü yoktu, bu yüzden kaleden emin olana kadar bekledi.

sahanlıktaki derme çatma yatağından ayrılıp yankılanan taş koridorlardan aşağı inmeden önce uyuyordu, ve Keltar kütüphanesindeki üç bilgisayardan birini açtı. Yüzden

fazla yeni e-posta almıştı.

Kırk ikisi Lucan Trevayne'den gelmişti. Periyodik aralıklarla ona tekrar ulaşmaya çalışıyordu.

Oteldeki o geceden beri. Daha önceki çabalarında konu başlığı yoktu. Daha yeni e-postalarda ise

"Onu seviyor musun Jessica? Highlander'ını izlemeye hazır mısın?
Ölmek mi? Onu kurtarabilirsin. Ölmene izin verir miydi? Hayatından
vazgeçer mi? Zaman kazan, Jessica,

başka bir gün savaşmak için yaşamak.

Ne kadar çocukça bir numara. Ve çok etkili.

İletişim kurmak için tek yapması gereken bir e-posta açmaktı. Hiç şüphesi
yoktu ki

Londra'daki ikametgahı - ya da belki de yolun birkaç mil aşağısından daha
fazla değil, arasında bir yerde
ve Inverness-Lucan bir bilgisayar izliyor, onun bunu yapacağı anı
bekliyordu.

Cian'ı hayatta tutmak için sadece bir "evet"

bekliyor. Ne pahasına?

Midesi bulandı.

Onu olduğu gibi görebiliyorsun, değil mi genç kız? Cian sormuştu, onu
tekrar
kale.

Başını salladı, gözyaşları tehdit ediyordu, çünkü nereye gittiğini tam olarak
biliyordu.

Onu durdurabilecek tek kişi benim Jessica.

Evet, tam da onun gideceğini düşündüğü yere.

O canavar ile sınırsız güce sahip olan canavar arasında duran tek şey benim.

Etik konusunda hızlandırılmış bir kursa ihtiyacım yok, Cian, diye terslemişti. Ses tonundan anında pişman oldu ve

kelimeler.

Çok az zamanları kalmıştı. Bir anını bile çirkinleştirmeyeceğine dair kendi kendine yemin etmişti, Öfkesini, hayal kırıklığını ve kederini ondan çıkarmayacağını. Onu kurtaracağını çirkinliği daha sonraya, kaybedeceği her şeyi çoktan kaybetmiş olduğu zamana sakladı.

Şimdi, güçlü, kararlı, asil İskoçyalı'ya vermek zorunda olduğu tek hediye verecekti

mükemmel günler ve mükemmel geceler.

Hiç vakit kaybetmeden küçük, mükemmel

bir ömür. Özür dilerim, demişti usulca.

Hayır, genç kız, üzgün olan benim, diye cevap verdi, onu kollarına çekerek. Ben olmalıydım

sana söyledim-

Yapma! Yapma! Parmağını onun dudaklarına bastırmıştı. Pişmanlık yok. Sakın cüret etme. Hiç pişmanlığım yok.

Bir yalan. Onu canlı canlı yiyorlardı. Otel odasındaki o ilk gece onunla yatmadığı için pişmanlık duyuyordu,

Şimdi bildiklerini bilerek. O ilk gece Profesör Keene'in ofisinde kalmadığı için pişmanlık duyuyordu.

O zaman onu dışarı çağırır ve onunla daha fazla zaman geçirebilirdi.

Bu kadar korkak olduğu için pişman.

"Dünyanın canı cehenneme!" diyemediğini. Bırakalım Lucan'a karşı kendi başlarının çaresine baksınlar. Bırakın birileri başka herkesin kışını kurtarmak. Benim adamım değil. Peki ya ben?"

Dudağını sertçe ısırды, ekrana bakıyordu. Fareye uzandı. Geri çekti. Tekrar uzandı.

parmağını üzerinde gezdiriyordu. Temas olmasa bile soğukluğu hissedebiliyordu.

Seçenekleri: Lucan'ı öldürmek için ölmesine izin vererek Cian'ı kaybetmek ya da ona ihanet ederek, Lucan'la ittifak kurarak Cian'ı kaybetmek.

onu hayatta tutmak için

düşman. Her iki durumda da

onu kaybedecekti.

Ve eğer onu hayatta tutarsa, kesinlikle ondan nefret edecekti. "Bunu yapamam," diye fısıldadı başını sallayarak.

Birkaç dakika sonra bilgisayarı kapattı ve kütüphaneden ayrıldı.

Kapı arkasından kapanırken, gölgelerin derinliklerinden, kadifemsi bir örtünün arkasına gizlenmiş olan Dageus

ekranın kararmasını izledi ve iç geçirdi.

O günün erken saatlerinde, Lucan gittikten sonra, Jessica Dageus'u aceleyle koşarken fark ettirmeden köşeye sıkıştırmıştı, Cian'la temastan kaçınmak için kalenin arka girişinde olduğunu düşünmüştü.

Güçlü atasının onu derinlemesine okumaya çalışması riskini almak istemediği için birkaç gündür bunu yapıyordu.

Dageus, o kadim insanlar, içindeki Draghar, bir şey biliyor mu? Herhangi bir yolu var mı

Onu kurtarmak mı? diye sormuştu, yüzü solgun, yeşim rengi gözleri kederden kararmıştı.

Derin bir nefes aldı ve ona birkaç gün önce Drustan'a verdiği cevabın aynısını verdi.

kardeşi de ona aynı soruyu sormuştu.

Hayır, genç kız, yalan söylemişti.

Anı/Dokuzuncu Gün: Cian ve ben bugün evlendik!

Düğünümün hayal ettiğim gibi bir şey değildi ve daha fazlası da olamazdı. Mükemmel.

Kendi yeminlerimizi yazdık ve malikane şapelinde özel bir tören yaptık. Bittiğinde, biz Keltar İncil'ine, kenarları altınla süslenmiş kalın fildişi parşömene isimlerimizi yazdık.

Jessica MacKeltar, Cian MacKeltar'ın eşi.

Drustan, Gwen ve Chloe tanık olarak ayaktaydı, ancak Dageus kendini iyi hissetmiyordu, bu yüzden tanıklık edemedi. Gel.

Cian artık benim kocam!

Pasta ve şampanyadan oluşan bir düğün kahvaltısı yaptık ve uzun, yağmurlu bir günde balayına çıktık. Beş yüz yıllık muhteşem bir İskoç şatosunda kükreyen bir ateşin önünde büyük bir sayvanlı yatak.

Yeminleri çok güzeldi, benimkinden çok daha iyiydi. MacKeltars'ın da öyle düşündüğünü biliyorum,
Çünkü Gwen ve Chloe nefeslerini tutup gözyaşlarına boğuldular. Drustan bile onlardan etkilenir.

Ben de aynı şeyi ona söylemek istedim ama Cian izin vermedi. Bu konuda çok komikleşti.
onu. Elini kalbimin üzerine koydu ve benimkini de onunkinin üzerine koydu -çok romantikti- ve şöyle dedi:

Eğer bir şey kaybedilecekse, benim onurum senin onurun olacak. Eğer birinden vazgeçilecekse, benim ruhum senin ruhun olacak. Ölüm bir an önce gelecekse, benim hayatım senin hayatın olacak.
Ben Verildim.

Bu sözler tüm vücudumu ürpertti. Tanrım, bu adamı nasıl da seviyorum!

Anı/Sekizinci Gün: Bu sabah çocuklarımıza isim koymaya karar verdik.
O kızları istiyor
Benim gibi ve ben de ona benzeyen çocuklar istiyorum, bu yüzden her birinden ikişer tane olmak üzere dört tane yapmaya karar verdik.

(Ben bir tanesine razıyım. Yani, orada dinleyen biri varsa: BİR TANESINE RAZIYIM, LÜTFEN.)

Anı/Beşinci Gün: Lanet olsun adama-olduğunda orada olmamamı istedi!

Jessi bunun olacağını tahmin etmemişti. Konuşma yeterince zararsız başlamıştı.

Yataklarında yatıyorlardı.

Gümüş Oda'da Cian sırtüstü uzanmış, Jessi de onun üzerine yayılmış, mutlu bir şekilde doymuştu.

Göğüsleri adamın sert göğsüne yaslanmıştı, bacakları adamın uyluklarından birinin üzerinde ayrılmıştı

(ve adam en ufak bir hareket ettiğinde orgazmdan geriye kalan lezzetli bir karıncalanma hissediyordu.

ve yüzü, adamın göğsünün boynuyla birleştiği sıcak çukura bastırılmıştı.

Saatlerdir sevişiyorlardı ve sadece nasıl baskın yapmak istedikleri konusunda gülüşüyorlardı.

ama ikisinin de hareket edecek gücü yoktu.

Kahkahaları kesildiğinde, rahatsız edici bir şekilde uzayan o uzun anlardan biri yaşandı.

Son zamanlarda bu tür olaylar giderek daha sık yaşanmaya başlamıştı, çünkü her ikisinin de

söylememek için son derece dikkatli davranıyorlardı.

"Ya aynayı kırarsak, Cian?" diye geveledi gergin sessizliğin içinde. "Ne olurdu

ne olacak?"

Başının arkasını kavradı ve parmaklarını buklelerinin arasına soktu. "Bardak sadece benim

Dünyaya açılan bir pencere ya da kapı da diyebilirsin Jessica. İçinde yaşadığım gerçek Unseelie hapishanesi

başka bir diyar. O Unseelie diyarında kapana kısılacaktım ve hiçbir çıkış yolu olmayacaktı. Sonra, ne zaman
Lucan da ben de öleceğiz. O senin dünyanda, ben ise penceresiz bir kulübede.
taş."

Bu görüntüden nefret ederek ürperdi. "Aynayı kırmanın, seni bu dünyadan uzak tutmanın kesin bir yolu olduğunu bilseydin
Lucan ondalık vergiyi geçirmekten vazgeçti, bunu neden Chicago'ya gelmeden önce yapmadınız?"

"Ah, genç kız, seninle tanışmadan önce beni dışarı çağırarak kimsem yoktu, yoksa çağırabilirdim. Denedim
Hırsız beni serbest bırakması için ikna ettim, ama o delirdiğini düşündü ve aynayı kafese kapattı. Sonra
Bu fiyaskodan sonra, belki de zamanın ve mesafenin beni ayırmasına izin vermenin daha akıllıca olacağı sonucuna vardım.
Lucan. Trevayne sürekli güç kalıntılarını arar ve birçok bağlantısı vardır. Hangisi olduğunu bilmiyordum.
tüccarların onunla bağlantıları olabilir ve kendimi göstermeye devam edersem haberin geri dönebileceğinden korktum
ve Samhain'den önce aynayı geri almayı başaracaktı.
Sonra, seninle tanıştığım da
seni korumak için camdan çıkabilmeliydi. Bu yüzden bu kadar endişeliydim. Böylece savunmasız kalmayacaktınız." Durakladı, sonra usulca ekledi: "Bir de
Seni gördüğüm andaki kadar yaşamayı hiç istemediğim küçük bir gerçek, genç kız. Çünkü
Bin yıl boyunca hayat benim için intikamdan başka bir şey ifade etmedi. Sonra intikamımı aldığım an
eli kulağındaydı, hayat aniden her şey demekti. Yutmak için acı bir haptı."

Jessi bu hapın acısıyla kendi de boğuluyordu. Her değerli gün geçtikçe

Drustan ve Dageus başlarını sallamaya ve hala kurtarmanın bir yolunu bulamadıklarını söylemeye devam ettiler.
O da kendini tutamadı.

Cian onun ölümünü bir gereklilik olarak kabul edebilirdi ama o asla kabul etmezdi.

Her gece, bir noktada, kendini karanlık kütüphanede, bilgisayarın önünde otururken buluyordu,

elleri kucağında kenetlenmişti. Son birkaç gecedir onu açmaya bile cesaret edememişti.

Çünkü her geçen gün zayıflıyordu. Etik mi? Etik ne demekti? Bunu yapabileceğinden bile emin değildi. kelimeyi heceleme. Bildiği hiçbir sözlükte yoktu.

"Ya siz dışarıdayken kırıldıysa?" diye üsteledi.

"Aynısı. Aslında içine geri döndürüldüğüm ayna değil, Unseelie diyarındaki o yer.

O gün bana tanınan özgürlük süresi dolduğunda tekrar oraya geri gönderilecektim, hiçbir çıkış yolu yoktu. Yine Samhain'in sonunda öşür artık ödenemeyeceği için ölecektik."

"Tanrı aşkına," diye bağırarak ondan uzaklaştı. Ayağa kalkarak yatağı yumrukladı.

"Etrafım büyü ile çevrili! Üçünüz de Druid'siniz. Bunun da ötesinde, sen bir büyücüsün ve Dageus on üç kadim, şeytani varlık tarafından ele geçirildi! Hiçbiriniz bir büyü ya da efsun bilmiyor musunuz? Bu aptal sözleşmeyi geri alabilecek bir şey var mı?"

Cian başını salladı. "İnsan öyle sanabilir ama hayır. Keltarlar Seelie'yi korumak için seçildi. lore, Unseelie değil. Bazılarımız yalnız bırakılması gereken şeylerle uğraşmaya alışkın olsa da Kara Magyck'in yöntemleri hakkında çok az şey biliyor, Tuatha Dé Danaan'ın karanlık yarısı hakkında daha da az şey."

"Başka bir yolu olmalı, Cian!"

Ayağa kalktı ve onu omuzlarından yakaladı, viski bakışları şiddetliydi. "Tanrım, genç kız, sence

Ölmek mi istiyorum? Sence Lucan'ı durdurmanın başka bir yolu olsaydı onu kullanır mıydım? Seviyorum.

Sen, kadın! Yaşamak için her şeyi yaparım! Ama basit gerçek şu ki, Trevayne'i ayakta tutan benim hayatım.

Ölümsüz ve benim ölümümünden başka hiçbir şey bunu ondan alamaz.

Zamanla Kara Kitap'ı bulacak. O

o zamana sahip olmasına izin verilemez. Söz konusu olan sadece bizim hayatlarımız değil, birçok insanın hayatıdır.

dünyanızın geleceği. Onu şimdi durdurabilirim. Çok geçmeden kimse durduramayacak."

"Ve sen bununla yaşayamazsın," dedi Jessi, sesindeki acılık notasını tutamayarak. "Sen kahraman olmak zorundasın."

Başını iki yana salladı. "Hayır, genç kız. Ben hiçbir zaman kahraman olmadım, şimdi de olmaya çalışmıyorum. Ama bu Bir erkeğin yaşayabileceği ve yaşayamayacağı şeyler vardır." Derin bir nefes aldı ve yavaşça verdi. "Dedim ki Aynanın içinde kandırıldım ve bu doğru. Ama sana Unseelie'yi istediğimi söylemedim.

Dark Glass da öyle."

Jessi kıpırdamadan durdu. "Neden?" Sonunda ona uzun zaman önce başına gelenleri anlatacak mıydı?

"Lucan ve ben bir zamanlar arkadaşık, ya da ben öyle sanıyordum. Sonradan öğrendim ki, o sadece kurnazlık ve hilekârlık yapıyormuş. başından beri."

"Ona şu derin dinleme şeyini yapmadın mı?"

Cian başını salladı. "Evet, öyle, çünkü annem o adama hiç değer vermiyordu. Ama bir yüzey sondası hiçbir şey, zorlamadım. Kendimi kibirli bir şekilde güç ve ilim bakımından o kadar üstün görüyordum ki Lucan'ı

önemli bir tehdit olduğunu düşündüm. Daha fazla yanılmış olamazdım.
Beni kasıtlı olarak aradığını bilmiyordum.
Kara Cam'ı almak için. Ya da bir köyde bilinmeyen bir Druid baba
tarafından piç olarak doğduğunu.
Fahişeydi ve hayatı boyunca diğer Druidler tarafından dışlanmıştı. Ona
öğretmeyi reddettiler, girişini reddettiler
yakın çevrelerine.

"Lucan'ın biz tanışmadan önce elde etmeyi başardığı ilim, şiddet yoluyla kazanılmıştı.

Kan dökmek. Yıllardır sistematik olarak daha küçük Druidleri yakalıyor ve öğretileri için onlara işkence ediyordu.

Daha güçlü olanlar bile ona geniş bir alan bırakmaya başlamıştı. Ama ezip geçemedi ve

Ses sanatını bilen bir Druid'i esir almıştı ve bu sanata çok ihtiyacı vardı.

"Bir şekilde benden haberdar oldu ve İskoçya'ya, dağlarıma geldi.

ama ben onu duymamıştım. Sonradan öğrendim ki tüm Galler, İrlanda ve İskoçya'nın büyük bir kısmı

Lucan 'Merlin' Trevayne'in hikayeleri. Ama ben değil. O benimle arkadaş oldu. Bilgi alışverişinde bulunmaya başladık.

birbirimizi zorlamak ve neler yapabileceğimizi görmek için. Bana Scrying Glass'tan bahsetti ve çok geçmeden,

Önce ona Ses sanatını öğretirsem, onu elde etmeme yardım etmeyi

teklif etti." "Büyücü Camı mı?" Jessi tekrarladı.

"Evet." Acı acı gülümsedi. "Lucan ne olduğu konusunda yalan söyledi.

Geleceği önceden haber vermek için kullanıldığını söyledi.

detay. Bu güçle bazı olaylar daha gerçekleşmeden değiştirilebilirdi. Bu cazip bir güçtü.

Ben. Özellikle de kendi hayatımın ne getireceğini merak etmeye

başladığımdan beri. Bir Keltar olduğundan şüphe etmeye başlamıştım.

Benim için bir eş. Ne de olsa, neredeyse bir on yaşındaydım, hayatımda hiç evlenmemiş bir adam için oldukça yaşlıydım.

yüzyıl."

"Bir Keltar arkadaşı mı?"

"Efsaneye göre her Keltar Druid'i için tek bir gerçek eş vardır, mükemmel eşi, diğer yarısı, tek

Onu aşkıyla tamamlayan bir kadın. Eğer onu bulursa, Druid bağlayıcı yeminlerini değiş tokuş edebilirler ve Ruhları tüm zamanlar boyunca, gelecek olan her şey boyunca, ölümün ötesinde, sonsuzluğa kadar birlikte olacak." Durakladı Kısa bir süre için bakışları içe döndü. "Ancak," diye mırıldandı, "içlerinden sadece biri yemin ederse, sadece o biri sonsuza dek bağlı kalacaktır. Diğeri ise eğer isterse bir başkasını sevmekte özgür kalır."

Jessi'nin nefesi boğazında düğümlendi...Bir Keltar Druid eşini nasıl tanır? Ben senin miyim? umutsuzca sormak istedi. Ama sormasına imkan yoktu, çünkü hayır derse, bu onu öldürebilirdi. onu. Sonra son yorumu içine işledi. "Dur bir dakika, yani onlardan sadece biri yemin ederse, o kişinin kalbi sonsuza dek onu asla sevmeyecek başka bir kişiye bağlanır. Bu hayat boyunca değil, sonsuzluk

boyunca mı?" "Evet," dedi yumuşak

bir sesle.

"Ama bu korkunç olurdu," diye haykırdı.

Omuz silkti. "Duruma göre değişir. Belki biri bunun bir hediye olduğunu düşünebilir." Devam etti hızlıca anlatmaya başladı. "Pazarlığı kabul ettim. Ona ses çıkarmayı öğrettim ve bir sabah bir köye doğru yola çıktık. Kara Cam'ın gerçek bir kalenin ortasında bir düzine kutsal adam tarafından korunduğu İrlanda ve bin kişilik bir savaşçı grubu.

"Trevayne bana yaklaştığımızda kullanmam için eski bir uyku büyüü vermişti. Planımız. muhafızları bayıltacak, içeri girip aynayı alacak ve sonra tekrar dışarı çıkacaktı. Ona güvenmemek için bir neden göremedim.

Büyüyü birkaç kez kendisi de göstermişti ve sadece deneğin derin bir uykuya dalmasını sağlamıştı. uykuya daldı. Tüm köyü etkileyecek kadar güçlü olmadığı için bu görevi bana vermişti ve ben de öyleydi. Ona öğretmek için elimden geleni yapmıştım, ama Ses'te yeterince iyi değildi. onunla aynı odada bulunan bir avuç insan. Bu sanat öğretilabilir olsa da, onu besleyen güç bir insanın doğuştan sahip olduğu ya da olmadığı bir şeydir. Onun gücü başka alanlarda yatar."

"Ah, Tanrım," diye nefes aldı Jessi. "Bana bunun düşündüğüm yere gitmediğini söyle."

Başını salladı, bakışları uzaklara, çok uzaklara ve uzun zaman öncesine, dokuzuncu yüzyıl İrlanda'sına kayd. "Sadece uykuya neden oldu

Lucan onu kullandığında, Ölüm Büyüsü'nü çağıracak gücü olmadığı içindi. Ben yapmadım. Gerçi ben Bilmiyordum, doğuştan sahip olduğum diğer tüm 'yetenekler' ile birlikte korkunç bir yeteneğim vardı.

bizim soyumuzda o kadar nadir görülürdü ki, bunu hiç düşünmemiştim. Bunun bir uyku büyüğü olduğuna inanıyordum.

İç odada, Karanlık Cam'ın yanında diz çöküp ona dokunduğum o son ana kadar çalıştı.

yerde yayılmış yatan kutsal adam. Sanırım camın kırılmasına izin vermek yerine kırmaya çalışmıştı.

ama benim büyüüm çok güçlü ve çok hızlıydı.

"O ölmüştü. Ve ben orada otururken, o zaman bile ihanete uğradığımı tam olarak anlayamıyordum.

Lucan'ın neyin peşinde olduğunu anlayabilmek için etrafıma karanlık bir bağlama büyüğü ördü. İlahi ondaydı, altın ondaydı, ve ben onun için masumların kanını dökmüştüm.

"Sonrasında bildiğim tek şey, Karanlık Cam'ın içinden Lucan'a baktığımdı.

"Köyden ayrılırken, ne yaptığımı gördüğümde emin olmak için bana bir görüntü verdi.

Tek bir büyü ile

Sadece camı koruyanlar değil, tüm Capscorth köyü. Erkekler, kadınlar ve çocuklar, hepsi öldü.

durdukları yerde; yüzlercesi, sanki bir veba salgını olmuş gibi sokaklarda yatıyordu.

dünyalarını parçaladı. O veba bendim." Gözlerini kapattı, sanki o korkunç görüntüyü kapatmaya çalışıyormuş gibi.

O gün gördüğü görüntü.

"Ama bunu yapmak istememiştin," diye savundu Jessi. Lanet olası Lucan! Cian'ı tanıyordu - içinde bir yerlerde

Uzun zaman önce aldığı her bir canın ağırlığını taşıyordu. "Oraya at sürmüş gibi değilsin kimseyi öldürmeye niyetim yok!"

Gözlerini açtı ve belli belirsiz gülümsedi. "Biliyorum, genç kız," dedi, "ve doğrusu, artık nefret etmiyorum O gün olanlar için kendimi suçluyorum. Bir insanın değiştirebileceği şeyler vardır ve bir insanın insan bununla yaşar. Ben bununla yaşıyorum."

Kadının yüzünü kavradı ve gözlerinin içine baktı. "Ama yaşayamayacağım şey Lucan'a Trevayne'in elleri onu durdurulamaz kılacak türden bir güce sahipti. O zamanlar bir köydü. ile Karanlık Kitap, tüm şehirleri, hatta bir dünyayı yok edebilir. Bunu sadece benim ölümüm engelleyebilir." O durakladı. "Tatlı Jessica, sen de benim gibi bununla barışmak için ağlamalısın. Başka seçeneğim yok."

"Yapamam," diye ağladı, başını salladı, gözyaşlarını geri kırıptı. "Benden bunu bekleyemezsin."

"Lass, bana bir söz vermelisin," dedi, sesi alçak ve aceleliydi. "Düşünüyordum da Bu konuda çok fazla. Zamanı geldiğinde orada olmanı istemiyorum."

Jessi karnına yumruk yemiş gibi hissetti. Ağzını açtı ama ağzından hiçbir şey çıkmadı. O kadar ileriye düşünmeyi, zihninin ayrıntılar üzerinde oyalanmasına izin vermeyi kasten reddetmişti. Gerçekleşeceği geceye. Aynanın karşısında durup, kendisini izleyeceği geceye. Highlander tek bir anda bin yıldan fazla yaşlanır. Ve bir toz yığınınına dönüşür.

"O gün boş kalabileceğim zamanı birlikte geçireceğiz, sonra sen başka bir yere gideceksin.

Diğerleri. Bana söz ver," diye zorladı. "Drustan, iş bittiğinde aynayı kıracağına söz verdi, bu yüzden

Hiçbiri bir daha asla esir alınamaz." "Bu

adil değil, Cian, yapamazsın-"

"Yapabilirim ve yapıyorum da. Bu ölmekte olan bir adamın son isteği," dedi kabaca. "Beni hatırlamanı istiyorum
Bir erkek olarak, genç kız, senin erkeğin olarak. Kara Büyücülerin tutsağı olarak değil. Beni izlemeni istemiyorum.
öl. Ölmeyeceğine söz ver Jessica. Bana söz ver ve ciddiylim."

Jessi artık gözyaşlarını tutamıyordu. Sıcak ve ıslak gözyaşları yanaklarını haşlıyordu.

Gözyaşlarının arasından ona bakarken, bir ömür boyu süren umutlar ve hayaller, istekler ve arzular, aşk

asla sahip olamayacağı ailesi ve çocukları gözünün önünden geçti.

Bu çok fazlaydı.

Tekrar konuştuğunda sesi alçak ve hararetliydi. "Sana söz veriyorum, Cian MacKeltar, senin

ölümünü izlemeyeceğim."

Onu öpmek için kollarının arasına aldığında, gözlerini kapadı ve o gün için şükretti.

Çelik kaplamalı bir zihnin mahremiyeti.

Çünkü ona istediği sözü vermiş olmasına rağmen, onun kastettiği şeyi kastetmemişti.

SAMHAIN
GECE YARISINA YIRMI DOKUZ DAKIKA

"İşte bu, Jessica. Koğuşlar kapandı. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Jessi yavaş ve derin bir nefes alarak başını salladı. "Evet," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Lucan odanın içine girebilecek. ama büyücülük yapamayacak."

"Ondan güvende olduğunu düşünerek hata yapma, genç kız. Sana hala herhangi bir şekilde zarar verebilir. Adamım. Bunu giymeni istiyorum."

Bir kılıfı kızın ön koluna sıkıca bağladı, ardından düz saplı bir dirseği içine soktu, ucu dirseğine kadar geldi,

bileğindeki kolu. "Kazağını üzerine giy." Kadın

gergin bir şekilde itaat etti.

"Bunu yap." Eliyle bir bükme hareketi yaptı. "Aşağı bırak."

Onun hareketini taklit etti, ne kadar iyi çalıştığına şaşırdı, kolu yumuşak bir şekilde içine yönlendirdi

Avuç içi.

Yeniden kılıflamasına yardım etti. "O çaresiz, Jessica. Bunu kabul etmesinin tek nedeni bu. Doona gerçekten kabul ettiğini düşünüyorum. Aldatmayı bekleyin. Son dakika ihanetini bekleyin. Gelecektir."

Ona sertçe baktı. Sesinde garip bir kesinlik vardı.
Son: Gelecektir. Sanki onun bilmediği bir şeyi biliyormuş gibi.

"Ama dün, ondalığı camdan geçirip gideceğini düşündüğünüzü söylemişsiniz.
uzakta," diye endişeyle itiraz etti. "Karanlık Kitap'ı bulmaya odaklanacağını düşündüğünü söylemişsin.
geri gelip aynayı Keltar'dan almaya çalışacaktı. Bütün mesele bu, değil mi?
Keltar'dan bir
biraz daha zaman. Değil mi?"

Uzun, düşünceli bir an boyunca ona baktı. "Sana sadece sürekli tetikte olmanı tavsiye ediyorum, genç kız.
Sabit," diye tekrarladı. "Kendine dikkat et. Savunmanı bir saniye bile düşürme. Sende hiç
Bir andan diğerine ne olacağını bilmenin yolu.
Bunu unutmayın. Her şeye hazırlıklı olun.
Her şeye. "

"Beni endişelendirmeye başlıyorsun. Ne düşünüyorsun-"

"Sus, genç kız," diye sözünü kesti. "Gitmeliyim. Zaman kısa ve onun beni görmesini istemiyoruz. Sana inanıyor
tek başına hareket eder. Buna inanmaya devam etmeli. Ama korkma,
seni izliyor olacağım."

Koridorun yarısında geri döndü. "Sürekli nöbet tut, genç kız," diye tısladı.

Jessi yutkundu. Bıçağın ağırlığını hissederek bileğini gerdi. "Sürekli gardını al, Dageus,"
yankılandı. "Söz veriyorum."

Gece yarısına yirmi dakika

var.

Jessi koridorda aceleyle ilerlerken ürperdi. Beş gün önce Cian'a söz verdiğinde onun ölümünü izlemeyecekti, büyük bir kararlılığa ama çok az umuda sahipti.

Ancak o gecenin ilerleyen saatlerinde koşulları büyük ölçüde değişti.

Ayna Cian'ı geri aldıktan sonra Gümüş Oda'dan ayrılmış ve kütüphaneye gitmek için acele etmişti.

Lucan'la açık iletişim. Bilgisayarın başında oturuyordu, gelen kutusu açıktı ve

e-postalarından birine tıkladığında, Dageus perdelerin arkasından çıkıp onu yakalamıştı

Hareket. Ona birkaç gece önce kütüphaneye gittiğini söylemişti.

Trevayne'den gelen e-postalar.

Ona bakarken, yarı yarıya bir ortaçağ zindanına sürüklenmeyi bekliyordu.

"Onun yaşamasını ne kadar çok istiyorsun, kızım?" diyerek onu daha da şok etmişti.

O noktada kaybedecek bir şeyi kalmadığını düşünerek ona kesin bir dille söylemişti. Ben yaparım.

herhangi bir şey. Benden nefret etmesini bile.

Senden nefret etmeyecek, kızım, diye temin etmişti Dageus. Olsa olsa benden nefret eder.

Buna güveniyordu. Dageus'tan nefret edeceğine değil, ama sonunda onu affedeceğine.

Düşmanının hayatta kalması için ondalığı geçirmesine yardım ettiği için.

Onu serbest bırakmanın bir yolunu bilmediğini söylediğini sanıyordum. Bunu neden yapasınız ki?

Neden yapasın ki? O da karşı çıkmıştı.

Çünkü onu oradan çıkarmanın bir yolu olması gerektiğine inanıyorum.
onu bulmak için zaman.

Sanırım onu da oradan çıkarmanın bir yolu var, genç kız, diye yanıtladı kısa bir duraksamadan sonra.

Gerçekten mi? Bu sözler üzerine kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Buna inanmak onun için bir şeydi; herhangi bir umuda tutunacak kadar çaresizdi ve biliyordu. Ama eğer bir Keltar Druid'i buna inanıyorsa, bu sadece mümkün değil, muhtemeldi de. Hayır, bu nihai bir kesinlikti. Dageus ve Drustan'ın, Trevayne'in bir daha asla Karanlık Kitap'ı almak, yani Cian'ı nihayetinde serbest bırakabileceklerine ikna olmaları gerekiyordu. Ondalık ödendikten sonra oldukça hızlı bir şekilde.

Ruh halindeki değişimi Cian'dan gizlemek neredeyse imkânsızdı. Özellikle bugün Birlikte geçirecekleri son gün olduğunu düşünmüştü ama başarmıştı. Dageus, bu konuyu konuşmaları için ısrar etmişti. Hatta Cian'ı ikna edemezse ona hiç yardım etmeyeceğini söyleyecek kadar ileri gitti. Bu gecenin onun hayattaki son gecesini olduğuna inandığını söyledi. Tek yolun bu olduğuna inanıyor genç kız. Eğer onu durdurmayı planladığımızdan şüphelenirse zorluk çıkaracağından korkuyorum.

Rolünü oynamak onu neredeyse öldürüyor olsa da - Tanrı'ya şükür, bunu gerçekten yaşamak zorunda kalmamıştı! ikna ediciydi, onu kurtarmak için tek şansını tehlikeye atmak istemiyordu.

E-posta Trevayne, Dageus o gece ona talimat vermişti. Ona kaleye girmesine yardım edeceğini söyle. ondalığı geçirir. Ama Keltar aynayı saklıyor.

O yapmıştı. İlk başta Trevayne reddetti, sayısız alternatifler sundu, hepsi de Dageus'un emriyle reddedildi.

Ancak dün gece geç saatlerde, sıfıncı saatten dakikasına kadar yirmi dört saat, Trevayne sonunda kabul etmişti.

Ve şimdi -Jessi arka kapıda durdu, keskin bir nefes aldı- o buradaydı. Tüylerini diken diken ediyordu. Onu kapının tahtasından hissedebiliyordu; soğuk, karanlık, çürümüş ve çok ama çok yakındı. rahatlık.

Ve yaklaşmak üzere.

Anlaşmayı ancak kız kendini rehine olarak verdiğinde kabul etmişti.

Kaleye girip çıkmak için seni kullanmama izin vermelisin.

Gözlerini kocaman açarak Dageus'a baktı. Dageus burun deliklerini açarak başını sertçe sallamıştı. Ama karanlık Büyücü Keltar topraklarına başka bir şekilde gelmeyi reddetmişti ve Dageus sonunda başını salladı.

Bunun bir tuzak olmadığını nereden bileceğim?

Trevayne yazmıştı. Nasıl mı? O da karşılık vermişti.

Bundan sonra söylenecek pek bir Şey kalmamıştı. Bu gerçekten de son noktaydı.

İkisi de

Her Şeyi riske atarak. Ve
bunu biliyorlardı. Saatine
baktı.

Gece yarısına on sekiz dakika vardı.

Dageus, Trevayne'e aynaya ulaşıp geçmesine ancak yetecek kadar zaman vermeleri konusunda kararlıydı.

ondalık geçecek. Seninle tek bir an bile geçirmesini istemiyorum.
devam etmek zorundayız. Her Şey bittiğinde, kendimi göstereceğim ve onu
kaleden çıkaracağız.

Ya Şimdi ya da asla.

Trevayne'in iğrenç görüntüsü için kendini hazırladı.

Şu andan itibaren ne olursa olsun, hiçbir korkuya ya da zayıflığa ihanet
etmeyecekti. O

Jessica MacKeltar, Cian'ın karısı ve onu gururlandıracak.

Keltar Kalesi'ne girmesine izin vermek üzere olduğu piç, kocasını on bir yüz
yıl boyunca hapiste tutmuştu.

Otuz üç yaşındaydı ve kendini asla Şiddet yanlısı biri olarak görmemesine
rağmen

Trevayne'in kalbine bir anda gizli bir hançer sapladı.
onu öldürmek.

Srgy geri kaydıldı ve kapı kolunu çevirdi.

"Lucan," dedi soğukkanlılıkla, başını eğerek.

"İyi akşamlar Jessica," diye yanıtladı Trevayne samimi bir gülümsemeyle.
Bir bakıma. Koluna girdiğinde Jessi tiksintisini güçlükle bastıldı.

Dageus koridorun büyük salona bakan korkuluklarının gölgesinde durmuş dinliyordu
dikkatle. Jessica'dan ayrıldıktan sonra, arka merdivenlerden yukarı doğru tırmanmış, döne döne, dolambaçlı bir yol izleyerek
Cian'ın aynasının önünden geçmemek için şu anki konumuna doğru ilerledi.

Kardeşi, Gwen ve Chloe iki koridor aşağıdaki bir odada güvenle yerlerini almışlardı. Ta ki birkaç
Saatler önce, planlarını onlardan bile gizlemek zorunda kalmıştı, böylece kimse yanlışlıkla Cian'a ihanet edemeyecekti.
Güçlü atalarının huzurunda bunu düşünmek.

Bu çok tehlikeli, diye homurdandı
Drustan. "Tek yol bu, kardeşim," diye cevap vermişti.
Draghar bunu kesin olarak biliyor muydu? Evet.
Çok fazla şey ters gidebilir, Dageus. Olacakları kontrol etmenin bir yolu yok.

Dageus tartışmaya zahmet etmedi. Zor bir ihtimaldi ve o da bunu biliyordu. Bir şey ayarlamaktan biraz daha fazlasını yapıyordu. ve aktörler hakkındaki içgüdülerinin doğru çıkmasını umuyordu.

Drustan kabul etmekte isteksizdi, ta ki Dageus ne olursa olsun onu temin edene kadar, Trevayne ondalığı geçirmeyecekti. Gerekirse onu kendisi durduracaktı. Ama bu iş mümkün olan son saniyede, zihninin mahremiyetine eklemişti.

Birkaç düzine metre ötede, sahanlığın duvarına monte edilmiş, büyük salonun yukarısında Unseelie Koyu Cam.

Düz gümüştü.

Atasını onun içinde hayal etti. Cian taş zemine uzanmış, kollarını başının arkasında birleştirmişti,

taş tavana bakıp ölümü mü bekliyorsun?

Eğer öyleyse, sadece beklemenin bile atasını binlerce kez öldürdüğünü biliyordu. Bir Keltar'ın ölümü kabul edecek kanı yoktu. Özellikle de eşini bulduktan ve bağlayıcı yeminleri ettikten sonra. Dageus biliyordu. Kendisi de çok benzer bir durumda kalmıştı.

Aslında, ona bu fikri ilk başta veren şey konumlarındaki benzerlikti.

Saatine baktı. Gece yarısına on beş dakika vardı.

Aldatılmayı bekle, demişti Jessica'ya. Son dakika ihanetini bekle. Gelecektir.

Ona söylemediği Şey, bunun Lucan'dan değil, kendisinden geleceğiydi.

Cian bütün akşam alt kattaki büyük salondaki saatin ilerleyen saatleri almasını dinlemiŐti.

Artık gece yarısına sadece birkaç dakika kalmıştı ve o da son görevini yerine getirmek için her zamanki gibi hazırdı.
nefesler. Saatler nce Jessica'nın yüzünü zihninde mkemmek bir Şekilde canlandırmıştı ve onu orada tutarak lmek.

Yaklaşan ayak sesleriyle hafıe sarsıldı. İzlemeyeceğine söz vermişti, diye düşündü, sertleŐiyor.

Sonra bir başka ses inanamayan gözlerine ulaştığında dimdik doğruldu ve yerden kalktı.

kulaklar.

Lucan Trevayne'in nefret edilen kahkaha sesi.

Hayır! Bu mümkün değildi! O piçin Keltar Kalesi'ne girmesine imkan yoktu! Onsuz olmaz

biri yardım ediyor-

"Ah, Tanrım, hayır, genç kız," diye fısıldadı. "Bana yapmayacağını söyle. Yapmadığını söyle."

Ama az önce duyduklarını görsel olarak teyit etmesine gerek yoktu. Ve gerçek

onu suçlayamazdı. O da ölmesine izin vermezdi. Dağları yerinden oynatırdı.
Yapardı
Karısının hayatı için Tanrı ya da Şeytan'la

savaştı. Kadın ona ihanet etmişti.

Belli belirsiz gülümsedi.

Ve bunu yaparken de onu ölçüsüz bir şekilde onurlandırmıştı. Jessica onu
tüm kuralları çiğneyecek kadar sevmişti.
Onun için, onu kurtarmak için tüm dünyayı lanetleyecek kadar.

Onun için daha azını yapmazdı. Onu mümkün olan her şekilde hayatta
tutardı.

"İskoçyalı," dedi Trevayne'in sesi büyük salonda zaferle çınlayarak, "bir
yüzyıl daha benimsin.
"

Gülümsemesi soldu. Ne yazık ki yaptıkları hiçbir şeyi değiştirmemişti.
"Cesedimi çiğnemen gerek," diye mırıldandı.

Her zaman bildiği gibi, tek yol buydu.

Jessi, son iki haftadır her gece uyuduğu salonun yukarısındaki sahanlığa
baktı
Tabii Cian onunla aynı yatakta uyumakta özgür olmasaydı.

Aynanın karşısında, düşmanıyla kol kola duran kadına baktı. Gözlerini
kapadı.

Sanki görüntüyü gözünün önünden temizlemeye çalışıyormuş gibi kısa bir
süre. Sonra yumuşak bir sesle, "Beni çağır, genç kız. Sen yapmazsın
bunu yapmak istiyor. Onu durdurmana izin vermelisin."

Jessi merdivenin solundaki oyukta duran uzun dede saatine baktı. Beş dakika sonra
Gece yarısı.

Dudağını ısırarak başını salladı.

"Jessica, sen sadece beni hayatta tutmuyorsun, onun yaşamasına da izin veriyorsun. Bunu atlattık. Bunu atlattık.
Beni dışarı çağır."

Kararlılıkla omurgasını dikleştirerek başını tekrar salladı.

Ayna ışıltı ışıltı parladığında ve salon aniden o tuhaf uzamsal hisle çarpıldığında
çarpıtma, Jessi bir an için buna bir anlam veremedi.

Sonra Dageus korkuluğun arkasındaki gölgelerden çıktı ve kadın onun mırıldandığını fark etti

Cian'ı serbest bırakmak için söylediği ilahiyi -kütüphanedeki o ilk gece ona kendisinin söylediği ilahiyi- yeterince yumuşak bir şekilde sadece Cian duyabilmişti. Ama

neden?

"Dageus-ne yapıyorsun-neden yaptın-oh!" diye bağırdı. Koruyucu bir şekilde

Dark Glass, niyetini açıkça belli ediyor.

Dageus'un ihaneti karşısında o kadar afallamıştı ki, çok geç olana kadar içinde bulunduğu tehlikenin farkına varamadı.

Lucan ipek bir kordonu kızın başının üzerinden geçirdi ve ince sütunun etrafına sıkıca bağlattı.

Ne yaptığını bile anlamadan boğazındaki boğma kolları büküldü.

"Seni orospu çocuğu, bırak onu!" Cian kükreyerek aynadan fırladı. Lucan onu serbest bırakmak yerine boğma kollarını birazcık çevirdi.

Jessica kaskatı kesildi ve hareketsiz kaldı. Bu kolların nasıl kullanıldığını anlıyordu.

Eski bir silah olarak garrote. Tek bir hareketle ölürdü. Birkaç adım bile atmaya cesaret edemedi.

Dageus'un ona verdiği hançeri kullanmayı denemek için birkaç

santim gerekliydi. Her şeyi bekle, demişti.

Şimdi, diye düşündü acı acı, nedenini biliyordu.

Gece yarısına üç dakika var.

Lucan karısını rehin almıştı, boynunda bir ip vardı.

"Aynaya geri dön, Highlander. Kendi isteğinle dönersen yaşamasına izin veririm. Kımılma. Şimdi."

Cian duyularını zorladı. Bunu daha önce hissetmiş olmalıydı ama şüphelenmek için hiçbir nedeni yoktu.

Herhangi bir şey. Evet, Lucan'ın kaleye girmesini engelleyen koşullar yıkılmıştı.

Ama Lucan'ın büyü yapmasını engelleyen korumalar hâlâ açıktı. Bu da Cian'ın

Lucan buna karşı koyamazdı.

Ağzını açtı ve tam o anda Lucan tısladı, "Büyücünün dilinde bir kelime söyle ve
O öldü. Bana büyü yapma şansını sana vermeyeceğim. Eğer yanlış bir hece duyarsam, onu öldürürüm.

boyun."

Cian ağzını kapattı, çenesindeki bir kas çalışıyordu.

"Ve bu senin için de geçerli," diye Dageus'a bağırdı. "İkinizden biri bir büyü başlatırsa kız ölür. Getir

Bardağa geri dön, Keltar. Şimdi. Öşrü geçirmek için yukarı geliyorum."

Yüzyılların nefreti ve öfkesi Cian'ı, hayatını çalan adama bakarken doldurdu.

uzun zaman önce ve şimdi kadınının tehdit ediyordu.

İntikam: O kadar uzun zamandır uğruna yaşadığı ve nefes aldığı şeydi ki, neredeyse kendini kaybediyordu.

İnsanlık.

Ta ki ateşli, tutkulu Jessica ortaya çıkana kadar.

Bir zamanlar Lucan Trevayne'i ölü görmekten başka bir şey istememişti. Bedeli ne olursa olsun. İçinde

Gerçek şu ki, onu her şeyden çok arzulayalı çok fazla gün olmamıştı -yirmi altı gün
Tam olarak önce.

Şimdi, kadınının esir tutan kadim düşmanına bakarken, içinde bir şey

değişti.

Lucan'ın yaşaması ya da ölmesi artık umurunda değildi. Önemli olan tek şey o piçin ellerini karısını kurtaracak kadar uzun süre. Başka bir şey için değil. Sadece kadınının yaşaması. Başka birini görmesi Şafak sökecek, bir gün daha bahşedilecek. O onun ışığı, gerçeği ve en büyük arzusuydu.

Ona duyduğu aşk içini öylesine doldurmuştu ki, bir kalp atışı ile diğeri arasındaki boşlukta,

On bir asırlık nefret ve intikam arzusu sanki hiç olmamış gibi içinden yakılıp atılmıştı.

Trevayne artık onun sorunu değildi. Sadece Jessica vardı.

Daha önce hiç hissetmediği sessiz bir kararlılık, beklenmedik bir dinginlik içini doldurdu.

"Ben de senin için şeytanla pazarlık ederdim, genç kız," dedi usulca. "Ben de yapardım

Her şeyi de. Seni seviyorum Jessica. Sen benim tek gerçek eşimsin, genç kız. Bunu asla unutma."

"Cama geri dön, İskoçyalı," diye hırladı Lucan. "Yoksa kız ölür. Ciddiyim! Şimdi!"

"Öşrü geçirmek mi istiyorsun Lucan? Olur. Misafirim ol. Seni durdurmayacağım."

Tek bir yumuşak ve akıcı hareketle döndü, aynayı duvardan kaldırdı, etrafında döndü ve fırlattı

Aşk gözlerinde öylesine şiddetli, öylesine yoğun bir şekilde parlıyordu ki, kadının nefesini kesiyordu.

Ona baktı, onu içine çekti. Ona dokunmak için merdivenleri asla zamanında çıkamayacağını biliyordu. için
ona sarılmak. Onu son bir kez öpmek için.

Lucan neredeyse camın altındaydı.

Neredeyse.

Nefesini yakaladı ve tuttu. Bazen mucizeler gerçekleşirdi. Belki de ona ulaşır, ondalığı

ve hepsi başka bir gün savaşmak için yaşayacaktı.

Lucan'ın uzattığı ellerinden sadece birkaç santim ötede ayna yere düştü.

Süslü aynanın bir köşesi

Altın çerçeve, keskin bir silah sesiyle mermere çarptı. Kara Cam

binlerce gümüşü, çınlayan parçaya ayrıldı.

Jessi'ye sanki tüm evren donmuş gibi geldi, ama o parıldayan gümüş parçacıkları

Kat.

Kocasının hayatı o parçaların içinde yatıyordu.

Saat gece yarısını çalmaya başladığında, bastırıldığı nefesi yumuşak bir hıçkırıkla ciğerlerinden patladı.

Bir. İki.

Bakışlarını yerden kaldırdı ve Cian'a baktı. Karanlık Cam artık kırılmıştı.

Onarım. Öşür bir daha asla ödenemezdi. Onu kaybetmişti. Üç.

Dört.

Belli belirsiz Lucan'ı fark etti, donmuştu, insandan çok daha fazla şaşkın görünüyordu.

bükülmüş çerçeve, parçalanmış camın ortasında.

Beş. Altı.

O da aynı şeyi hissetti. Şaşkın. İnanamıyordu. Yıkılmış. Güne büyük bir umutla başlamıştı,

sadece hiçbir şey olmadan bitirmek için.

Belli belirsiz, diğer MacKeltar'ın da bir noktada Dageus'a katıldığının farkındaydı.

Korkuluklar ve herkes yere yapışmış, önlerindeki manzara karşısında donup kalmış gibiydi.

Yedi. Sekiz.

Kocasının gözlerinde sessiz bir istek vardı. Ne olduğunu biliyordu. Onun ölümünü izlemeyeceğine söz vermişti. Onu Kara Büyücülerin tutsağı olarak değil, erkeği olarak hatırlamaya.

Dokuz.

Bu her zaman tutmak istediği bir sözdü. Sadece bu şekilde değil. Yüce Tanrım, sadece bu şekilde değil. "I Seni seviyorum, Cian," diye bağırdı. On. On bir.

Ona verebileceği tek şey verdiği sözü tutmaktı.
Gözlerini sıkarak kapattığında gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü.
On iki.

Lucan'ın kahkahası -on ikinci çan sesinden sonra- gözlerini yeniden açmasına neden oldu.
Jessi şaşkınlıkla hâlâ orada duran karanlık büyücüye baktı.
Sonra da sahanlığa çıktı. Kalbi boğazında düğümlendi. Cian da hâlâ oradaydı!
Bu nasıl olabilir? Bardak paramparçaydı - Samhain'de gece yarısını geçmişti - ve ondalık

ödendi.
İkisi de ölmüş olmalı!
Toz olmalılar. Küçük yığınlar. Neden değillerdi? Öyle olmalarını istemediğinden değil. En azından

Onlardan biri.
"Tanrım," diye nefes aldı Jessi, "kimin umurunda? Sen hâlâ oradasın! Oh, Tanrım, Cian!"
Sertçe nefes aldı.

merdivenlere doğru koşmaya başladı, sevgili, yaşayan, nefes alan kocası için! "Jessica, aşkım, dikkat et!" Cian kükredi.
Lucan dönmüş ve doğruca ona doğru ilerliyordu.

Cam.
"Lanet olsun Cian, o artık bir ölümlü," diye kükredi Dageus. "Onu öldürme. Bilmemiz gereken

Kara Kitap'ın olduğu yerde!"

Ama uyarısı çok geç geldi. İki için de.

Lucan ona doğru hamle yaptığında, Dageus'un ona verdiği bıçağı kolundan içeri kaydirdi.

Avuç içi.

Onu savuşturmak için ellerini kaldırdı ve bıçak Lucan'ın göğsünün ön kısmına saplandı.

Aynı anda, mücevherli bir dirseğin ucu arkasından saplandı, doğruca Cian'ın atışının gücüyle kalbi durdu.

Sonra düşen büyücüden geri geri kaçmaya başladı ve Cian merdivenlerden aşağı koşuyordu

ona doğru yöneldi ve onu kollarının arasına alarak dehşet verici manzaradan uzaklaştırdı.

Dageus'un Lucan'a doğru bağırdığını duydu, "Kara Kitap nerede, Trevayne? Cehennem zebanisi, Bize bildiklerinizi anlatın!"

Lucan Trevayne fısıldadı, "Siktir git, Keltar." Ve öldü.

"Aman Tanrım, yaşıyorsun. Yaşadığına inanamıyorum!" Jessi söylemeden duramıyordu. Ne de Cian'a dokunmayı bıraktı, onu çılgınca öptü, onun gerçekten orada olduğundan ve orada olmadığından emin olmak için çaresizce her an yok olacak ya da toza dönüşecek.

"Evet aşkım, hayattayım." Dudaklarından bir dizi küfür döküldü ve kaşlarını çatarak ona baktı. "Sen denedin Benim için şeytanın kendisiyle pazarlık yapıyorsun, seni deli kadın. Lanet olsun, sen hiç hayatını benim. Asla! Beni duyuyor musun?" Ellerini kızın koyu renk buklelerine gömerek onu kendine doğru çekti, Ağzını onunkinin üzerine eğdi ve onu açlıkla öptü.

"Sen de benim için aynısını yapardın," dedi nefes nefese, adam tekrar nefes almasına izin verdiğinde. Tıpkı Aslına bakarsanız, evlendikleri gün de aynı şeyi söylemişti. Ölüm bir an önce gelse "Benim hayatıma karşılık seninki olacak" dedi. Peki ya onun da aynı şeyi söylemesine izin vermeseydi. O da aynı şeyi yaptı. kalbinde vaatler. Ben Verildim.

"Mesele o değil," diye hırladı. "Bir erkek eşi için bunu yapar."

Eşi. Jessi ona bakarken ani ve çarpıcı bir farkındalık yaşadı. "Ah! Evlilik yeminleri

O gün bana bahsettiğin bağlayıcı yeminler bunlardı, değil mi?
Sen bana
ve onları geri vermeme izin vermedin! Değil mi?" Onun göğsüne
vurdu.
avucuyla. "Beni kandırdın!"

"l bir adama bağlanmana izin vermeyi reddettim, genç kız," dedi
acımasızca. "Ben de bu fırsatı kaçırmak istemedim.
Kalbimi sonsuza dek sana bağlama şansı. Yeniden doğmak zorunda
kalacağım anlamına gelse bile.
ve sen başkasını severken, uzaktan senin koruyucun olmak. Seni tanımak
için
hayatta ve iyi olsaydı yeterli olurdu." Bir an durakladı. "Yapmayacağımdan
değil
O lanet olası piç her kimse kalbini almak için elimden gelen her şeyi
yaptım," diye ekledi.
şiddetli bir hırıltı. "Ben olsam yapardım."

Sevinç gözyaşları gözlerini buğulandırdı ve yüksek sesle güldü. Oh, evet,
onun vahşiliğini görebiliyordu
İskoçyalı onun kalbi için savaşıyor. Herhangi bir yaşamda kolayca
kazanabilirdi. "Ama sen lmedin,
O yüzden şimdi beni durdurmaya çalışma," dedi yumuşak bir sesle ve
adamın elini tutup kalbinin üzerine koydu,
avucunu onunkine bastırdı. Sessiz bir saygıyla konuşarak, ona o gün
söylediği sözleri yineledi
şapelde bir gün.

Yemin edildiği anda, taş salonda yankılanan son yeminle birlikte, duygular
stlerine çöktü
dizlerinin bağı çözüldü. Ona duyduğu aşk varlığının her zerresini
doldurmuştu. Bu en büyük aşktı.
inanılmaz bir duyguydu. Artık sonsuza dek ayrılmaz bir şekilde birbirlerine
bağlıydılar. Cian
onu yakaladı ve ağzını onunkine yapıştırarak tutkuyla öptü. Ona sarıldı,
pcğn tadını çıkardı.

Sert, güçlü bedeninin onunkine karşı gücü, öpücüğünün çiğ, cinsel sıcaklığı.

"Ama dur bir dakika," dedi birkaç dakika sonra kaşlarını çatarak, "nasıl hala hayattasın? I

anlamıyorum. Az önce ne oldu?"

Cevap veren Dageus oldu. O ve Cian başka işlerle meşgulken, o ve diğer MacKeltars aceleyle merdivenlerden inmiş ve büyük salonda onlara katılmıştı.

Şimdi hepsini düşmüş büyücüden uzaklaştırdı ve üç çift yan yana durmaya başladı ocaklardan biri.

"Sana tam olarak doğruyu söylemedim, genç kız," dedi. "Gerçek şu ki, onu kurtarmak için hiçbir yol bulamadık. Tek umudumuz Unseelie Sözleşmesi'ni geçersiz kılmaya çalışmaktı. Draghar'ın inandığı gibi Seelie Sözleşmesi kötü bir eylemle geçersiz kılınabilir, Unseelie Sözleşmesi özverili bir eylemle geçersiz kılınabilir. hareket. Bozulmadı, ihlal edilmedi veya ihlal edilmedi. Geçersiz kılındı. Her iki taraf da bağlayıcılıktan ve normal durumlarına geri döndüler."

"İnandı mı?" Drustan haykırdı. "Bana bildiklerini söylemiştin."

"Buna çok inanıyorlardı," diye düzeltti Dageus aceleyle, bir kolunu karısına dolayarak ve onu yakınına çekiyordu.

"Durun bir dakika," diye itiraz etti Chloe, "Cian'ın ölmeyi göze almış olması Lucan'ın Kara Kitap'ı almasını engellemek özverili bir davranış sayılabilir mi?"

"Hayır," dedi Dageus. "Özverili bir eylem kişisel güdülerle lekelenemez. Cian'ın İntikam açlığıyla geçen yüzyıllar. Lucan'dan her bahsedişinde sesinde bir şeyler vardı. onu öldürmek için."

Cian başını salladı. "Evet, bu doğru. Ölmek istemedim. Asla ölmek istemedim. Lucan'ın ölmesini istedim, Ve bunu başarabilmem için tek bir yolu vardı. Her ne kadar onu bu işten uzak tutmak istesem de.

Kara Kitap, intikam için daha çok açlık çektim."

"Ama o senin için ölmeye hazırdı Jessica," dedi Dageus ona yumuşak bir sesle. "Bahse girdiğim şey buydu üzerinde. Senin için özveriyle öleceğini. O aynayı fırlattığı anda, hiçbir şey yoktu.

Kalbinde intikam düşüncesi hiç yoktu. Sadece çaresiz, saf bir fedakarlık vardı.

koşulsuz sevgi. Ve karanlık sözleşmeyi geçersiz kıldı."

"İşe yarayacağını bilmene imkân yoktu," diye homurdandı Cian.

"Haklısın. Ben yapmadım. Ama bir zamanlar ben de benzer bir durumdaydım, akrabam." Dageus gözlerini Chloe'ye dikti.

"Eşinize olan hisleriniz üzerine bahse girmenin güvenli

olduğunu düşündüm." "Çok yakın tıraş ettin. Sadece

saniyeler!"

Dageus, Cian'ın azarlamasına kaşlarını kaldırdı. "Bu bizim tek

umudumuzdu." "Kadınımı tehlikeye attın."

"En azından ona sahipsin," diye belirtti Dageus. "Tanrım, bu kadar uğraşıp durma.

"Seni kurtardığım için bana teşekkür etmelisin, akrabam."

"Onu sen kurtarmadın," diye belirtti ebedi fizikçi ve insan-olasılık hesaplayıcısı Gwen

gerçekçi bir şekilde. "Pek sayılmaz. Sen sadece koşulları ayarladın. O kendini kurtardı."

Dageus kuru bir sesle, "İyi ki bunu teşekkür için yapmamışım," dedi.

"Teşekkür için bana bakma. Hepimizi riske attın," dedi Drustan.

Jessi hararetle, "Sana teşekkür edeceğim, Dageus," dedi. "Teşekkür ederim, teşekkür ederim, teşekkür ederim. Sana teşekkür edeceğim Eğer istersen, hayatının geri kalanında günde yüz kere, ve orada senden nefret ettiğim için özür dilerim.

"Bir an bana ihanet ettiğini düşündüm."

Dageus başını salladı. "Bir şey değil, genç kız. Gerçi benden nefret etme kısmını kendin."

Chloe kocasına gülümsedi. "Ben de sana teşekkür ederim. Bence bu işi ayarlamakla harika bir iş çıkardın. koşullar, Dageus."

Burnuna bir öpücük bıraktı. Chloe onun en büyük hayranıydı, tıpkı onun olduğu gibi ve her zaman da öyle olacaktı.

Drustan yavaşça, "Koşullar oluşturmaktan bahsetmişken," dedi, "o zamandan beri içimde garip bir his var. İkinciz Keltar Kalesi'ne vardığınızda. Doğrusu, siz gelmeden önce de bunu birkaç kez hissettim.

Neredeyse -hayır, aptalca." Başını iki yana salladı.

"Ne var, kardeşim?" Dageus sordu.

Drustan kaşlarını çatarak çenesini ovuşturdu. "Muhtemelen bir şey yoktur. Ama son zamanlarda çok garip Keltar Kalesi'nde son zamanlarda görüldüğünden daha fazla şey olduğunu hissediyorum. Hiç kimse Bunu başka hisseden var mı?"

"Keltar Kalesi adına konuşamam Drustan, ama sanırım ne demek istediğini anlıyorum," dedi Jessi. "Daha önce Son zamanlarda da birkaç kez hissettim. Tüm bunlar başladığından beri dilimin ucunda bu kelime var. I Ona yaklaşmaya devam ediyorum, ama bu en lanet şey - tam onu elde ettiğimi düşündüğümde, eriyip gidiyor."

Kaşları çatıldı ve uzun bir süre sessiz kaldı. Sonra "Aha! Sanırım buldum!" dedi. haykırdı. "Bunu mu demek istiyorsun? Senkro-"

"-nicity," diye mırıldandı Tuatha Dé Danaan Kraliçesi Aoibheal, yanardöner gözleri parlıyordu.

Olasılıkların çarpışması o kadar hesaplanamaz derecede olasılık dışıdır ki, bu durum ilahi Müdahale.

Dudaklarının kenarları belli belirsiz bir gülümsemeyle kalktı. Onları düzeltti. Bir ölümlüyü işe alıyordu. Son zamanlarda o kadar çok form değiştirmişti ki onların ifadelerini taklit etmeye başlamıştı.

İnsanlar sürekli olarak Fae'lerin müdahalesini ilahi olana bağlıyorlardı. Yapmaları gerektiği gibi, çünkü Bu kadar çok ipliği idare etmek, dünyanın atkısını ve geyiğini incelikle değiştirmek, gerçekten ilahi bir şey. Artık

buradaydılar.

Onun oyuncularını, onun tahtadaki taşları. Piyonlardan daha fazla, krallardan daha az.

On yedinci yüzyılda meydana gelen felaket her şeye rağmen gerçekleşmemişti.

Keltar'ın yeraltı odasını mühürlemek için olayları yeniden düzenlediğinden beri. Yeraltındaki yirminci yüzyılda da aynı sebepten dolayı gerçekleşmemişti. Diğer ikisi de öyle, Farklı nedenlerle de olsa. "J'adoubé," diye

fısıldadı. Dokunuyorum. Ayarlıyorum.

Yedi kez Druid soyunun en saf ve en güçlü olanının yok olmasını engellemişti.

Ve şimdiye kadar yaşamış en güçlü beş Druid'i tam da istediği yere yerleştirdi.

Onları. Onunla müttefik

olabilecekleri yere. Onu

kurtarabilecekleri yere.

Bir Druid'in sahip olması gerekenden çok daha fazla bilgiye sahip olan Dageus vardı: tüm

Draghar'ın, on üç kadimin bilgisi. Onun içinde bıraktığı anılar bir şeyler yapıyordu.

ona itiraf etmiyordu. Ne Drustan'a, ne de arkadaşına.

Bir Druid'in sahip olması gerekenden çok daha fazla güce sahip olan Cian vardı: genetik şans,

Bir soyda bir kez ortaya çıkan beklenmedik mutasyon. Dageus ve Cian'ın birlikte yapabilecekleri şeyler

Akıllarına koyarlarsa onu bile endişelendirirdi.

Sonra Drustan vardı: tehlikeli bir şekilde donatılmış akrabalarına

kıyasla, mütevazı bir güç, mütevazı bir

bilgi, ama asla olamayacakları bir şekilde üstün. Dageus ve Cian her iki tarafa da gidebilir, iyi

ya da kötölük. Drustan MacKeltar, adı efsanelerde sonsuza dek yaşayacak olan eşsiz türden bir adamdı.

O kadar temiz kalpli bir savaşçıydı ki yozlaşmanın ötesindeydi. İnancıları uğruna ölebilecek bir adam,
Sadece bir kez değil, gerekirse on bin kez daha.

Seçtiği diğer iki kişiye gelince, onları yakında görecekti.

Onun altında, Keltar Kalesi'nin büyük salonunda, insanlar onun varlığından habersiz konuşuyorlardı. Mutlulukla

Beş yıldan biraz daha uzun bir süre sonra, dünyalarının kaos içinde olduğunu, İnsanlık ve

Periler yenilmişti ve Unseelie buz gibi, acımasız bir el ile hükmediyordu. Gölgeler tekrar besleniyordu.

Avcılar itaati zorluyor, en ufak bir ihlal için ölüm cezaları veriyordu ve enfes Unseelie Prensleri ölümlü kadınlara karşı doymak bilmeyen iştahlarını tatmin ediyor, vahşice tecavüz ediyor, onları akılsız kabuklar.

Peki ya o?

Sorun da buydu.

Bakışları aşağıdaki tablodan içeriye doğru kaydı.

İrki geçmişte istediği gibi hareket edebilse de, henüz gelmemiş bir geleceğe nüfuz edemezdi.

meydana geldi. Eğer kişi mevcut varoluşunun ötesine geçmeye çalışırsa, bir sorunla karşılaşır.

baskıcı beyaz sis, başka bir şey değil. Geçmişte çok gerilere gidildiğinde de aynı sisle karşılaşılıyordu.

Tuatha Dé Danaan bile zamanı anlamıyordu. Zamanın sadece en basit yönünü nasıl geçeceklerini biliyorlardı.

O.

Dünya'nın geleceğinden beş buçuk yıl öncesine kadar sayısız kez geriye gitmişti.

Çok fazla değişmemeye çalışarak olayları şimdiki zamana göre değiştiriyor.
Herkesten gizlemek, hatta onlardan bile
kendi sarayında, bunu yaparken zamansal olarak yerinden edilmişti.
Dünyalar kırılıyordu; biri
istemeden bütün bir gezegeni yok edebilirdi. Böyle bir hatanın ağırlığını
zaten taşıyordu. Bu ağır bir yükü.
Yük. Tıpkı uzun zaman önceki eşinin yaptığı gibi, ancak anlaşılmaz
derecede eski Karanlık Kral
milyarlarca insanın kanı.

Altmış bin yıldan fazla bir süredir hayattaydı. Türünün çoğu bundan çok
daha önce var olmaktan yorulmuştu.

O değil. Durmak gibi bir arzusu yoktu. Adam Black'in ölümlü eşini
kaybetmesi onu üzse de ve
Bunu da geri almayı düşünmüştü, ancak insan unsurunun son derece önemli
olduğunu öğrenmişti.
karışmak tehlikeliydi. Aşkın gücü şiddetle öngörülemezdi; olayları onun
istediği şekilde etkiliyordu.
Tuatha Dé mind birden fazla kez öngöründe başarısız olmuştu.

Anlayamadığı bir şeyi tahmin etmeyi umamazdı. Şüphelendiği zamanlar
oldu.
İnsan sevgisi, ırkının sahip olduğundan daha temel ve daha büyük bir güç
barındırıyordu. Her şeyi
Parçalarının toplamından çok daha fazla bir güce sahipti. Gerçekten de,
her bir Keltar'ın
Aşağıda, onları sertleştiren, onlara çelikten çekirdekler veren ve Druidlerini
müttefik haline getiren eşiyle birlikte
Bir kraliçeye layık.

Aşağıdaki oda ani bir sessizliğe gömüldü. Sessizlik bakışlarını tekrar küçük
adam grubuna çevirdi ve
Kadınlar.

Dageus, Chloe, Drustan, Gwen ve Jessica, yüzünde şaşkın bir ifade olan Cian'a bakıyorlardı.

Yüzünü buruşturmuş, korkuluğun ötesinde duran kadına bakıyordu.

Sertleşti. İmkânsızdı! Gerçekte orada bile değildi, kendisinin bir yansımasıydı.

sayısız illüzyon katmanı, aşılmaz bir Fae perdesinin ötesinde. Sidhe görenlerin en ustası bile yarattığı boyutsal aldatmacanın içindeki biçimsiz formunu izole edebilecekti!

Ah, evet, bu Druid diğerlerinin ötesinde bir güce sahipti.

"Ne oldu Cian?" Drustan omzunun üzerinden Cian'ın baktığı yöne doğru bir bakış atarak, "Ne oldu?" dedi. "Bir şey mi var yanlış mı? Bir şey mi görüyorsun, akraba?"

Aoibheal İskoçyalı'ya baktı, dudakları gerildi. Onları tekrar düzeltti. Onun yapmasını bekledi onun varlığına ihanet eder.

Hayır, hayır, hayır, henüz zamanı gelmemişti - her şeyi çok büyük ölçüde değiştirebilirdi - şansı yok edebilirdi vardı!

Olasılıklar arasında en iyi ihtimalle zayıf bir denge kurmuştu. Daha fazla zamana ihtiyacı vardı.

Bakışlarını onunkilere dikti ve insan gözlerini kullanarak sessiz bir yakarıшта bulundu: "Hiçbir şey söyleme Keltar-mine.

Dokuzuncu yüzyıldan kalma İskoçyalı sessizce ona baktı. Bir süre sonra başını hafifçe eğdi. başını salladı, sonra dönüp Drustan'a baktı.

"Hayır," dedi. "Önemli değil, Drustan. Hem de hiç."

HIGHLANDER'IN BÜYÜSÜ

Bir Delacorte Kitabı / Eylül 2005

Bantam Dell
tarafından
yayınlandı
Random House, Inc. şirketinin bir
bölümüdür. New York, New York

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın kendi görüşünün ürünüdür. hayal ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, olaylar ya da yerlerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfi.

Tüm hakları saklıdır
Telif Hakkı © 2005 Karen Marie Moning

Web sitemizi şu adresten ziyaret edin

www.bantamdell.com

Delacorte Press, Random House, Inc. şirketinin tescilli ticari markasıdır ve kolofon
Random House, Inc.

Library of Congress Cataloging in Publication Data
Moning, Karen Marie.
Dağlının büyüğü / Karen Marie Moning.

s. cm.
eISBN 0-440-33558-2
1. Amerikalılar-İskoçya-Kurgu. 2. Ölümsüzlük-Kurgu. 3. Zaman yolculuğu-Kurgu. 4.

Periler-Kurgu. 5. Highlands (İskoçya)-Kurgu. 6. Fantastik kurgu. 7. Aşk hikayeleri.

PS3613.O527 I53 2004

813/.6 22 2004040764

v1.0

Bu kocam Neil Sequoyah Dover için. Sen olmasaydın, ben de olmazdım. Seni seviyorum.

Eşzamanlılık: 1. İki veya daha fazla anlamlı ancak nedensel olmayan olayın eşzamanlı olarak meydana gelmesi bağlantılı olaylar; 2. Evrendeki güçlerin bir olay ya da durum yaratmak üzere çakışması ya da hizalanması durum; 3. Olasılıkların çarpışması o kadar hesaplanamayacak kadar olasılık dışıdır ki İlahi müdahale.

Sevgili Okuyucu-
Bir kitapta bazı kelimeleri nasıl telaffuz edeceğimden emin olamadığımda, her seferinde beynim kekeliyor
Metinde ortaya çıkıyorlar ve beni anın dolaysızlığından uzaklaştırıyorlar.
Bu amaçla, aşağıdaki belgeleri ekledim

önemli isimlerin bu kısa anahtarı:
Cian:Key-on, sert bir C ile.
Dageus:Day-gis, sert bir G ile.
Drustan:Drus-tin, U davul gibi.
Draghar:Druh-gar,U davul gibi, sert G.
Tuatha Dé Danaan:Tuaday dhanna
Aoibheal:Ah-veel

İÇİNDEKİLER

Başlık

Sayfası İthaf

Epigraf

Önsöz

Birinci Önsöz

İkinci Önsöz Bölüm

1

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 2

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Sevgili

Okuyucu

Kaynakları

Yazar Hakkında

Karen Marie Moning Yazarının Diğer

Kitapları Telif Hakkı Sayfası